

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

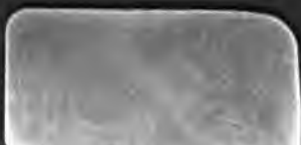
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

fol.
387.2
Scho R65

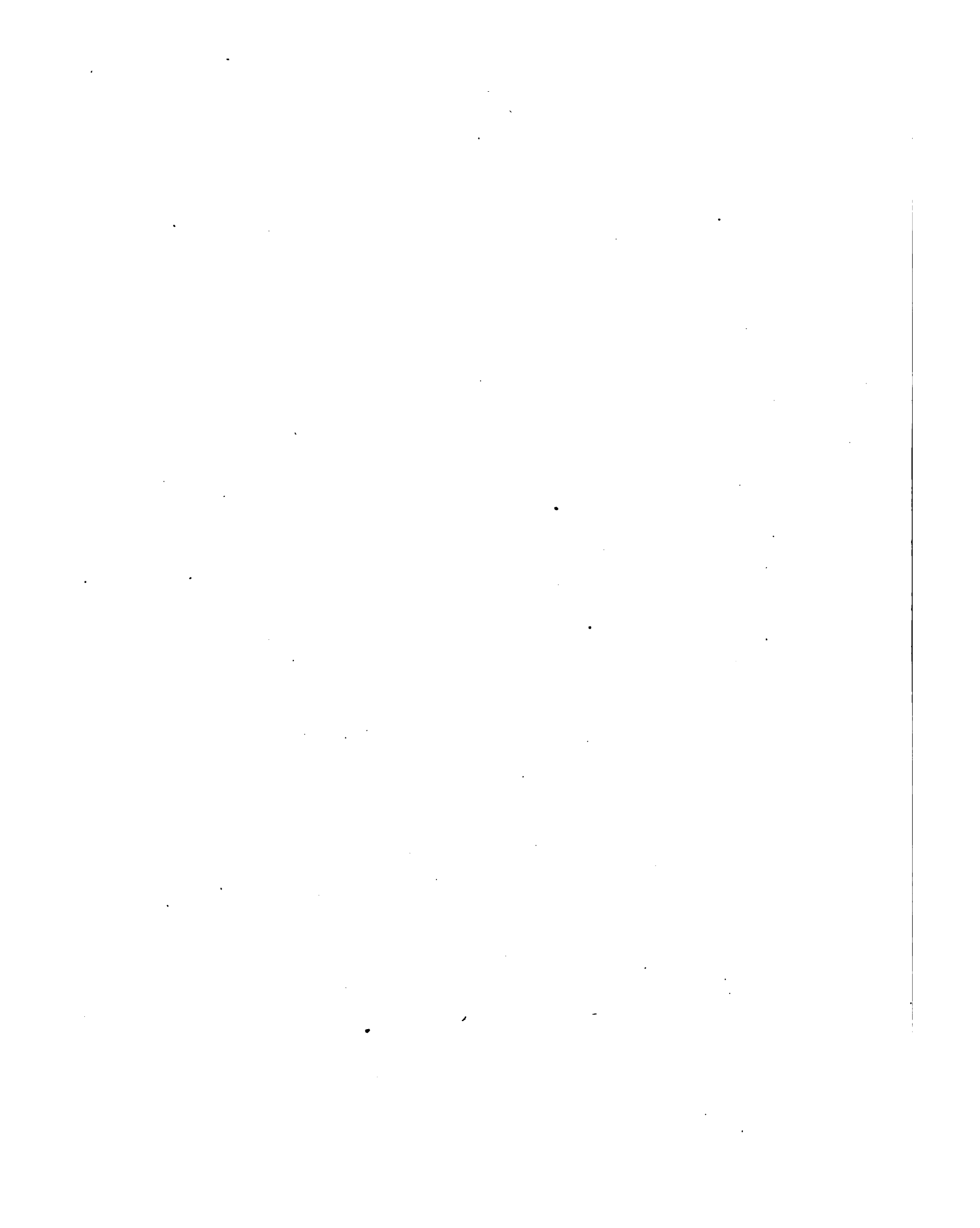

302205596W

203

E. XIII d
C. 111

21
2/6

CHRISTIANI SCHOLTZ,

BEROLIN. MARCHICI, AULÆ REGIÆ BORUSSICÆ
A CONCIONIBUS SACRIS, ET ECCLESIAE REFORMATÆ
CATHEDRALIS BEROLINENSIS PASTORIS;

GRAMMATICA

ÆGYPTIACA

UTRIUSQUE DIALECTI:

QUAM

BREVIAVIT, ILLUSTRAVIT, EDIDIT,

CAROLUS GODOFREDUS WOIDE, S. A. S.

OXONI:

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCLXXVIII.

HONORATISSIMO DOMINO,
FREDERICO, DOMINO NORTH,
ILLUSTRISSIMO UNIVERSITATIS OXONIENSIS
CANCELLARIO,

&c. &c. &c.

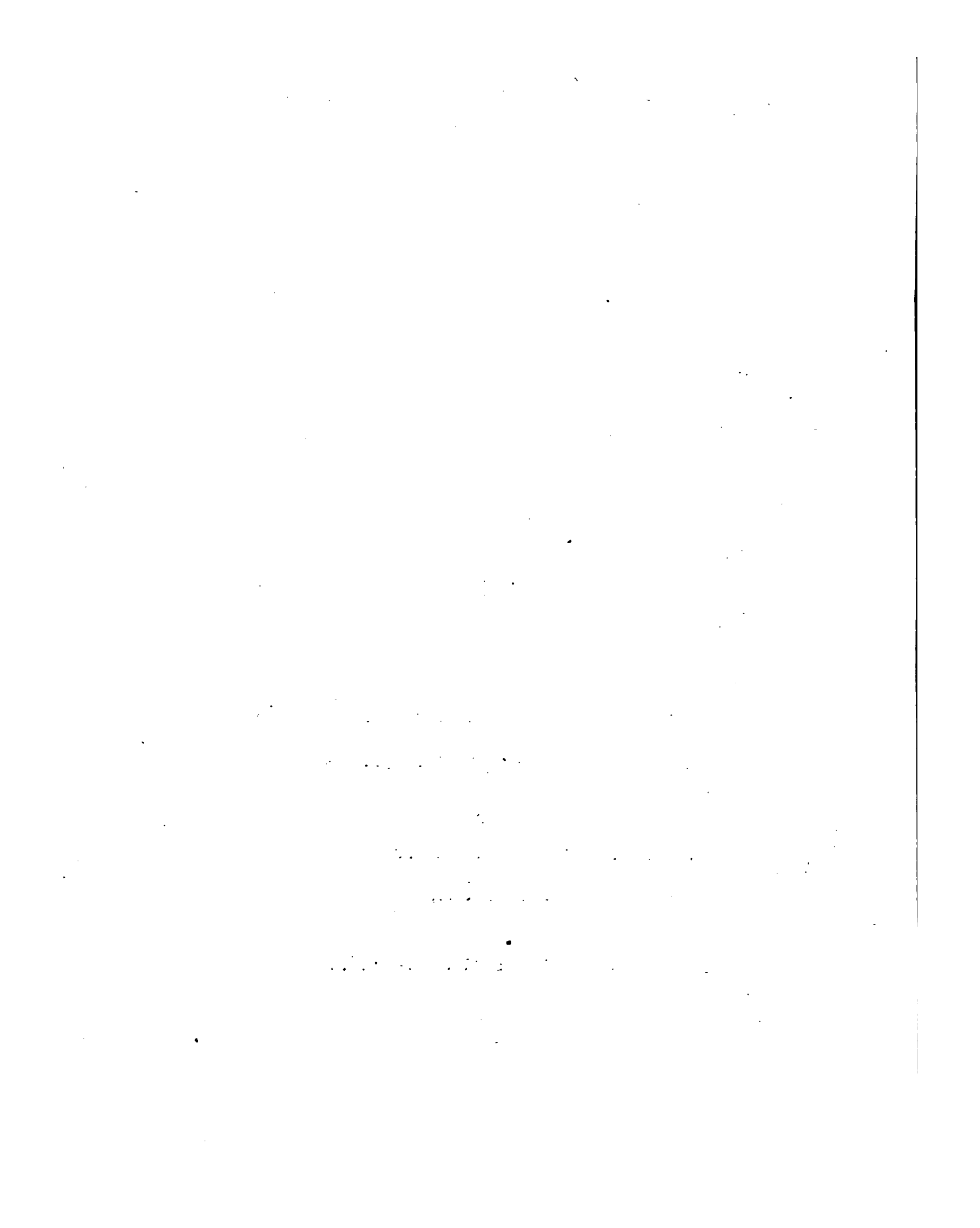
CELEBERRIMÆ ACADEMIÆ OXONIENSI,
ET SPECIATIM PRÆLI PUBLICI
CURATORIBUS DIGNISSIMIS,

H O C O P U S,

EORUM JUSSU INCHOATUM,
BENEVOLENTIA PROMOTUM,
EX ACADEMIÆ MANUSCRIPTIS ADAUCTUM,
ACADEMIÆ MUNIFICENTIA ET SUMPTIBUS
EDITUM,

IN GRATI ANIMI TESTIMONIUM
DAT DICAT DEDICAT,

CAROLUS GODOFREDUS WOIDE.

P R Æ F A T I O

L. S.

INCREDIBILI diligentia Grammaticam utriusque Dialecti Ægyptiacam XXVIII abhinc annis concinnavit, Vir plurimum Reverendus, Christianus SCHOLTZ, qui mihi tunc etiam prima Linguæ Ægyptiacæ fundamenta per literas amicissime tradidit. Nulla id temporis affulgebat spes, fore, ut Lexicon LA CROZII Ægyptiacum ederetur. Hinc Doctissimus hujus Grammaticæ Auctor, singulis vocibus Copticis et Sahidicis in ea allegatis, locum MSti, ubi eæ reperiuntur adjecerat; pluribusque regulas propositas confirmaverat exemplis. Hæc, et reliqua quæ præstitit, ipse Vir eruditissimus in præfatione huic operi præmissa hisce verbis exponit:

“ Codices MSS. Bibliothecæ Regiæ Berolinensis Copticos,
“ partim vetustos, partim admodum curate exaratos, maxima qua
“ potui diligentia, diu consului, utpote sine quibus Codicibus
“ MSS. nemo teste Cel. La Crozio (Tom. III. p. 74. Thef.
“ Epist. La Croz.) solidam cognitionem Linguæ Ægyptiacæ ac-
“ quirere potest. Imo nec minima hujus linguæ punctula, va-
“ riationesque Vocalium et Literarum, neglexi. Regulas Linguæ
“ Copticæ formavi, partim ex accuratissima inter explicandum
“ textum Copticum facta collatione Versionis Ægyptiacæ S. Scrip-
“ turæ cum Græco Textu N. T. et Græca Versione τῶν ὀρθεδοξῶν
“ V. T. utpote quos Versio Coptica κατὰ πόδα sequuta est; par-
“ tim ex notatis in Schedis a Celeberrimo La Crozio, et Theo-
“ doro Petræo, Holsato; nec non ex iis, quæ ad quæsitâ per
“ Epistolas Celeber. Paulus Ernestus Jablonki aliquoties ad me
“ rescripsit.

“ rescripsit. In tradendis hujus linguæ fundamentis hanc me-
 “ thodum elegi, qua totum opus Grammatices in partem Ety-
 “ mologicam et Syntacticam commode dispesci potest. In priori
 “ parte maximum mihi negotium faceffit mutatio Vocalium apud
 “ Coptos, ob accedens vocis incrementum, et ob tonum. Re-
 “ gulam quamlibet quatuor, tribus, vel saltem duobus exemplis
 “ Biblicis, vel aliquando etiam ex Ægyptiacis Liturgiis Ecclesiæ
 “ Copticæ depromptis, confirmavi, adductis eorum locis; id quod
 “ in editis hæctenus Grammaticis Copticis maxime desideratum
 “ fuit.

“ Parti Etymologicæ in fine adjunxi Caput de Dialecto Sahi-
 “ dica, seu Thebaidica, i. e. Superioris Ægypti; et de illa tan-
 “ tum præcipua, quæque ea præ communi priva habet, notavi, &c.

Sed Opus hoc difficile, et plurium annorum, in majorem excre-
 verat molem, adeo ut duo Volumina in forma 4ta complectere-
 tur. Hoc ut commodo Lectorum Emtorumque brevius face-
 rem, voluerunt celeberrimi Typographiæ Universitatis Oxoniensis
 Curatores, quorum liberalitate et propensissima erga Literas S.
 voluntate nunc prodit in lucem. Eum in finem alia omittenda,
 alia brevius erant dicenda. Quæ e Lexico Ægyptiaco typis vul-
 gato addisci, aut e Grammaticis aliarum linguarum supponi,
 possunt; vel quæ bis dicta erant; ea hic omnino præterii. In
 exemplis, quæ sæpius recurrunt, unicum tantum; in rebus au-
 tem, de quibus dubitari posset, plura retinui; imo interdum
 etiam quædam adjeci.

Duplex autem est linguæ Ægyptiacæ Dialectus: Inferioris Æ-
 gypti, quæ Coptica plerumque appellatur, sed potius Memphiti-
 ca appellanda est; et Superioris Ægypti, quæ Dialectus Sahidica,
 vel Thebaidica, sive Thebennitica, vocatur. Utramque tractat
 hæcce Grammatica. *Pars Etymologica*, decem complectebatur
 Capita. *Primum Caput*, de Literis, in duas divisi partes; quarum
 prima de Literis, altera de punctis et signis agit. In posteriore,
 dissertationem longiorem de puncto superno paucis, et maxime ne-
 cessariis, regulis comprehendit. Diu deliberavi, num punctum su-
 perius, quod Vocalibus imponitur, retinendum, an potius omit-
 tendum sit, cum in Codicibus antiquis MSS. non adhibeatur;
 (Gramm.

(Gramm. Ægypt. §. 7.) et in recentioribus sæpius vel adfit, vel desit; ita ut eadem vocalis ejusdem vocis modo cum puncto superscripto, modo sine eo, appareat. Retinui id tamen, ubi illud plerumque adscriptum reperii. Quoad formam etiam hujus puncti superni, suspensus hærebam. Sahidici Codices MSS. solent longiorem vel breviorẽ lineolam [— -], et Coptici punctum [.], vel accentum gravem [`] adhibere. Et hanc ego methodum in primis Grammaticis plagulis secutus sum. Sed cum hæc diversitas Typothetæ laborem faceretur; [et *lineola* illa *superior* facile cum *abbreviationis linea*, quæ vocibus contractis, e. g. ἰῆ, ἰησοῦς, ἔῆ, ἔεος, imponitur, posset confundi: in sequentibus Grammaticæ paginis, tum super Voces Copticas, tum etiam super Sahidicas, loco puncti aut lineæ superioris, accentum gravem posui; quod jam a Wilkinsio in N. T. et Pentateucho factum est, et aliquoties etiam in Codice MS. Askewano admissum esse video.

Secundum Caput, de Syllaba, et tertium de Accentu, omisi, quod ea vel ex arbitrio nostro, vel e pronuntiatione Coptitarum hodierna, unice penderent.

Quartum Caput, de Nomine, in septem distinxi capitula, quæ Derivativa, Articulos, Genera, Pluralia, Casus, Comparisonem, et Numeralia pertractant.

Caput Quintum, de particulis, in tres divisi partes, quæ Pronomina; (Infixa atque Suffixa;) et Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones exponunt. Catalogum Pronominum personalium contraxi, et in catalogo Particularum Ægyptiacarum, Adverbia, Præpositiones, Conjunctiones, et Interjectiones tantummodo retinui, omissis Præformantibus Verborum, et vocibus Græcis.

Caput Sextum, quod mihi est decimum tertium, Verbum attingit; atque eo capite omnia, quæ de Verbis observanda sunt, complexus sum.

Caput Septimum verba imperfecta longius prosequeretur: sed hæc ego ad exiguum reducta numerum præcedenti inserui capiti, et fere omnia e doctrina verborum abundantium explicavi.

Caput Octavum, de Verborum mutatione differens, capite superiori undecimo, quod verborum affixa tractat, comprehendit;

et ea, quæ conjunctiones Verbo præmittendas spectant, præcedenti capite de Verbo annotavi.

Caput Nonum Figuras Etymologicas explicabat; sed ita prioribus capitibus necessarias intexui regulas, ut integrum hoc caput nunc possit deesse.

Caput Decimum Dialectum Sahidicam explanabat. Hoc ego integrum diffinxi, multum adauxi, et singulis præcedentibus Capitibus regulas, et exempla Sahidica addidi, ut sic convenientia ac differentia Dialectorum patesceret; et quæ vel Dialectus Inferioris Ægypti, vel Superioris, priva haberet, uno adspectu posset animadverti. Hoc licet valde esset laboriosum; attamen et brevius, et lectoribus minime injucundum fore existimo. Adjecerat Reverendus Scholtz huic capiti catalogum differentiarum, quæ inter Vocales et Consonantes duarum Ægypti Dialectorum deprehenditur, qui insigniter adaugeri potest. Sed commodius hæc comparatio instituetur, ubi in Lexico Sahidico, brevi typis vulgando, singulis Vocibus Sahidicis Vox Coptica adjicietur.

Syntactica Pars Grammatices XVIII capita continebat, quæ ego XIII capitulis complexus sum. Aderant tantummodo exempla Dialecti Inferioris Ægypti, quibus ego etiam exempla Dialecti Superioris Ægypti ubique addidi, et tandem Operi huic indices novos adjeci.

In perficiendo eo usus sum Pentateucho, et N. T. Coptico a Wilkinso typis edito, et variis Codicibus MSS. typis nondum exscriptis.

E Codice MS. in Bibliotheca St. Germanensi Parisiis adservato, qui est inter Orientales LI^m, et Officium Hebdomadis Sanctæ inscribitur; quædam loca Jesaïæ, Jeremiæ, Jobi, Proverbiorum, Syracidis et Sapientiæ Salomonis, hic allegata reperies.

E Bibliotheca Regia Parisiensi habui integram Ezechielis Prophetiam, et ex eadem Bibliotheca Danielem cum Prophetis minoribus.

E Bibliotheca Regia Berolinensi Apographum Pfalterii nactus sum, manu Venerandi Scholtzii accurate descriptum.

E Bibliothecæ Bodleianæ Pfalterio, quod est inter Huntingtonianos MSS. Codex CI^m, descripsi quædam Cantica S. Scripturæ,

turæ, quæ calci Psalmodiarum adscribi solent; atque ex iis etiam interdum exempla produxi. Sed a Liturgiis et Libris Ecclesiasticis, e. g. Psalmodia, Theotokia &c. omnino abstinui, quia eos recentiores versione Ægyptiaca Bibliorum esse judico; et præterea, paginæ meorum Apographorum a paginis Originalium, in variis Bibliothecis asservatorum, differunt.

In Dialecto Superioris Ægypti usus sum Actis Apostolorum Sahidicis MSS. qui Codex est inter MSS. Huntingtonianos CCCXCIV^{um}; atque cum hoc Originali contuli Apographum, quod in usum La Crozii Waffius olim descripserat, (Thesaur. Epist. La Crozian: T. I. pag. 203, 204, 360. T. III. p. 188.) Waffique errores inde correxi. Ex eodem MS. larga ex Epistola secunda Petri fragmenta, tres Epistolas Johannis, et integram fere Epistolam Judæ, descripsi.

Ex eadem Bibliotheca Bodleiana descripsi Codices MSS. inter Huntingtonianos III^{um}, IV^{um}, V^{um}; qui loca S. Scripturæ V. et N. T. in Ecclesiis prælegi solita, continent.

Interdum etiam e MSto inter Huntingtonianos CCCXCIII^{um}, qui de mysteriis Literarum Græcarum inscribitur, exempla desumpsi.

Usus sum præterea Codice MS. præstantissimo Doctissimi et mihi semper carissimi, Antonii Askew, M. D. et S. R. ac Collegii Medici Socii, præmatura morte orbi erudito erepti, qui *Codex Fidelis Sapientia* inscribitur. Ac tandem Codicem MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, qui est inter Copticos XLIV^{um}, adhibui. Hic Codices hos MSS^{um}, qui non sine multo labore et temporis dispendio, describi, conferri, perlegi, et ad illustrandam Grammaticam adhiberi potuerunt, nominasse sufficiat; cum descriptio eorundem Supplemento Lexici Coptici, et Lexico Sahidico, typis vulgando, destinata sit.

In brevianda autem hacce Grammatica usus sum ea Libertate, quam et a Celeberrima Oxoniensium Universitate, et a Doctissimo hujus Operis Auctore, impetravi, ut ea quæ maxime essent necessaria, et exemplis obviis comprobarentur, tantummodo retinerem; quæ cum exemplis in MSS. repertis non omni ex parte convenirent, vel limitarem, vel ommitterem; et quæ in lectione MSSrum.

MSS^{um} a nemine adhuc examinatorum notatu digna occurrerent, loco suo insererem. Nihil temere mutavi; et si de quibusdam subdubitem, quorum contrarium nondum certo constaret, ea ita, uti illa repereram, reliqui: e. g. §. 10. n. 3. de puncto superno Spiritum asperum denotante; §. 5, 6. de antiquo numero et ordine literarum Ægyptiacarum, qua de re in Dissertatiuncula de Lingua Ægyptiaca sententiam meam declaravi; et §. 90, 94. pag. 83 et 90. de *q* et *c*, præformantibus Præteriti, quæ ego præsentis folii malle vindicare.

Petræus et La Crozius pauca, Jablonskius plura, Grammaticam Ægyptiacam spectantia, annotaverat, quæ Venerandus Scholtzius magna accuratione a suis distinxerat. Hæc ego brevitatis gratia semper observare non potui: et si vel de meis quædam adjicerem, vel a Viris his Doctissimis opinione differrem; nullam hujus rei intuli mentionem. e. g. La Crozius (Thes. Epist. T. III. p. 173.) existimat, articulum ϕ semper adhiberi, si vox a Syllaba $\sigma\tau$ exordietur: et Jablonskius in notis MSS^{tis} ad Blumbergii Grammaticam Copticam, α ante pluralia adhiberi posse negat. Ego exempla contrarium probantia §. 18, 33, 34. adduxi, suppresso horum Virorum nomine, suppressaque eorum sententia. Non enim Virorum, quos veneror, et a quibus me plurimum didicisse lubens confiteor, censorem agere, eorumve meritis quidpiam derogare; sed verum investigare, et inventis, si fieri posset, quædam addere volui. Vale. Londini Calendis Julii Anni 1777.

P A R S P R I M A

G R A M M A T I C Æ Æ G Y P T I A C Æ .

C A P U T I .

D E L I T E R I S .

§. 1. Ægyptii habent XXXII Literas, quas sequens

T A B U L A exhibet.

Figura.	Nomen:	Potestas:	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
Α	Alpha	ΑΛΦΑ	α	1 α
Β	Vida	ΒΗΤΑ	β	2 { uti U, V, W, in ter duas Vocales.
Γ	Gamma	ΓΑΜΜΑ	γ	3
Δ	Dalda	{ ΔΕΛΤΑ vel { ΔΕΛΔΑ	δ	4
Ε	Ei	ΕΙ	ε	5 uti, α
Ϛ	So		ς	6
Ζ	Zida	ΖΗΤΑ	ζ	7
Η	Hida	ΗΗΤΑ	η	8 { uti α ante consonant. Uti i ante vocalem: ΗΙ uti αι; ΗΟΥ uti αυ

A

Θ Thita

Figura.	Nomen.	Potestas.	Numerus.	Pronuntiatio hodierna.
ϑ	Thita	ΘΗΤΑ	ϑ 9	uti τ
ι	Jauda	ΙΩΤΑ	ι 10	uti <i>j</i> ante η; ΙΗΟΥτ, <i>jan</i>
κ	Kabba	ΚΑΒΒΑ	κ 20	uti κε ante η
λ	Lauda	ΛΑΥΤΑ	λ 30	uti <i>l</i>
μ	Mi	ΜΕ	μ 40	uti <i>m</i>
η	Ni	ΝΕ	η 50	uti <i>n</i>
ξ	Exi	ΞΙ	ξ 60	
ο	O	ΟΥ	ο 70	uti <i>u</i>
π	Bi	ΠΙ	π 80	uti <i>bi</i>
ρ	R	ΡΩ	ρ 100	uti <i>r</i>
σ	Sima	{ ΣΤΑΤΑΤΑ vel ΣΙΤΑΤΑ	σ 200	uti <i>s</i> , uti <i>is</i> post τ
τ	Dau	ΤΑΥ	τ 300	uti <i>d</i>
υ	He	Ϻε vel ϺϺ	υ 400	{ in initio uti <i>b</i> ; in medio uti <i>f</i> ; cum puncto Su- perno uti <i>ib</i> vel <i>eb</i>
φ	Phi	ΦΙ	φ 500	
χ	Chi	ΧΙ	χ 600	{ uti <i>sch</i> Germanorum, vel <i>sb</i> Anglorum
ω	Au	Ω	ω 800	{ uti <i>o</i> longum ante voca- lem, uti <i>u</i> ante consonant.
ϣ	Schei	ϣετ	ϣ Heb. 900	uti <i>isch</i> German. vel <i>isb</i> Anglor.
φ	Phei	φετ	φ 90	uti <i>f</i> , et cum puncto superno <i>if</i>
Ϸ	Chei	Ϸετ	kch	uti Arabicum Ϸ; uti Germanorum <i>ch</i>
Ϻ	Hori	Ϻορι	h	uti <i>b</i>
ϻ	Genga	ϻαπηια	{ Ϸ Arabicum, vel <i>g</i> Gallo- rum in <i>Gique</i> : vel <i>Gj</i> ; vel uti <i>ib</i> blæsum Anglorum.	Ante ϣ uti <i>is</i> ; ante vocalem uti <i>j</i> , Jota.
Ͽ	Skima	Ͽια	σ uti Danorum <i>sk</i> .	{ Uti Germanorum <i>sch</i> , vel Anglorum <i>sb</i> .
†	Dei	†ει	ti	uti <i>di</i>
‡	Ebfi	‡ει	‡ 700	uti <i>bs</i>

§. 2. Nomina Literarum Ægyptiacarum, quæ etiam in Alphabeto Græco occurrunt, et hic Characterè Coptico exprimuntur, desumpta sunt e Codice MSS. Bibliothecæ Bodleianæ, n. 393. e Huntingthorianis, qui de Mysteriis literarum Græcarum tractat.

§. 3. De pronuntiatione hodierna Literarum Copticarum vide M. Theodorum Petræum in Psalmo primo Davidis Coptice, Arabice et Latine, in dimidia plagula 1659, Londini, typis * vulgato, cui pronuntiationem Coptitarum hodiernam literis Latinis hoc pacto subjecit :

* Thomæ
Roycroft.

P S A L. I.

1. ωονιατϩ ἀπιρωμι ἐτε ἀπερωϩε ϩεν ἰσοϩη [chni
ouniádf ambirómi áda ambáßfcha chán ibfóßchni vel ebfuf-
ἡτεπιἀσεβηϩ οταε ἀπερωϩε ἐρατϩ ϩιφέλωιτ ἡτεπι-
andáni afawás úda ambáßóhi arádf hiibmoít andáni-
περωερνοβι οταε ἀπερωϩε ϩιτκαθετρα ἡτεπιλοιμοϩ.
rafarnówi úda ambáßhámfí hidkátadra andánilóimos.
2. ἀλλα ἐρε περωτωϩ ϩον ϩεν ἰνομοϩ ἀπῶϩ
állá ara bàfuodch íchob chán ibnomos amibßcheús
εϩεερ μελεταπ ϩεν περωμοϩ ἀπιεϩοοτ πεε πιε-
afaar maladáñ chan bafnómos ambiahúú nam bia-
3. χωρϩ οτοϩ εϩεερ ἀφρηϩ ἀπιϩϩηπ ετρητ ϩατεπ πιϩοι
jorh. uoh afaar amibrádi amibíßhíchán adrád chadán wifot
ἀεωοτ φηετπαϩ ἀπερωτταϩ ϩεν ἰκνοτ ἡτηϩ
ammodù biadnádi ambafudáf * chán ibíáu andáif
οτοϩ οτχωβι ἡταϩ ἡπερωρωερ ϩωβ πιβεν εϩαϩαιτοτ
uoh ujóuvi andáf annasfurfár húb niwán afchafáidu
4. ϩαϩτμεεϩ ἡϩητοτ. παρηϩ απ πιἀσεβηϩ παρηϩ
fchafdimádi anchádu. báirádi an niafawás báiradi
απ ϩε ἀλλα ἀφρηϩ ἀπιρηϩι εϩαρε ἰκνοτ περω εβολ
an. álla amibrádi ambiráíßí afchara ibtáu nahf áduí
5. ϩηεν ἡρο ἀπκαϩι ϩε εβε φαἰ ἡπεπιἀσεβηϩ τωοτποτ
hisjàñ ibhù amibkáhi. atwa báí annàniafawás doúnu
ϩεν ϩκρϩϩ ϩε οταε πιρωερνοβι ϩεν ἰσοϩη ἡτεπι-
chan dikrísís : úda nirafernúwi chán ibfufßchni andani-
6. ἔμενι ϩε ἰῶϩ ϩωοπ ἀφέλωιτ ἡτε πιῶμενι οτοϩ
itmái. sjá ibßcheús soün amibmoid anda niitmái uoh
φέλωιτ ἡτε πιἀσεβηϩ ἡπατακο.
ibmoid anda niafawás ifnádakù.

Ludolphus etiam in Hist. Æthiop. p. 563, et in Gram. Æthiop. p. 183, pronuntiationem Orationis Dominicæ hodiernam Coptorum literis latinis expressit.

§. 4. Ordo hic Literarum Copticarum reperitur in Grammaticis Copticis ab Athanasio Kirchero in *Lingua Ægyptiaca restituta* editis, et convenit cum Alphabeto, quod MS^o Bibliothecæ Regiæ Berolinensis annexum est; nisi quod hic Ψ ponatur inter χ et ω . Idem ordo observatur in Precibus Copticis MSS in 12to, ubi singulæ Paragraphi ab alia Alphabeti litera inchoant. In multis precibus invenitur tantum Alphabetum Græcorum, in quo Ψ inter χ et ω ponitur; in quibusdam tamen precibus septem reliquæ literæ, Ægyptiis propriæ, hoc ordine sequuntur: ω , φ , δ , ψ , α , σ , \dagger .

§. 5. Ex potestate numerica Literarum colligere licet, ordinem earum hunc fuisse:

α , β , Γ , δ , ϵ , ζ , η , θ , ι , κ , λ , μ , ν , ξ , \omicron , π , φ , ρ ,
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100,
 σ , τ , υ , ϕ , χ , ψ , ω , ψ , δ , ϵ , α , σ , \dagger .
200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900.

§. 6. Alphabetum Vetus Ægyptiorum XXV Literas complectebatur. [Vide Plutarch. *De Isid. et Osir.* p. 374.] Γ , δ , ζ , ξ , ψ , ϵ , \dagger , sunt septem literæ in hodierno Alphabeto Coptorum, quibus dentis remanent 25 antiquæ. *La Croze* et *Jablonski*.

§. 7. Forma, ordo, et potestas literarum Dialecti Inferioris Ægypti, quam Copticam appellamus, conveniunt cum literis Dialecti Sahidicæ, seu Superioris Ægypti; nisi quod Dialectus Sahidica literam δ plane respuat. In MSS Codicibus, quos nunc habemus, literæ Copticæ sunt rotundiores literis Sahidicis.

§. 8. De literis, earumque pronuntiatione in specie notandum:

α , pronuntiatur, uti *a*. e. g. $\alpha\alpha\alpha\alpha$, $\alpha\beta\alpha\alpha\alpha$.

β , uti *b*, in $\beta\alpha\alpha\epsilon$, $\beta\alpha\alpha\zeta$, Mat. i. 5. Item fere, uti *v* vel *f*, Gen. x. 2. $\iota\omega\beta\alpha\pi$, $\iota\omega\alpha\alpha$, Act. ii. 25. $\alpha\alpha\tau\iota\alpha$, $\delta\alpha\alpha\iota\delta$. Hinc Joel. i. 4. ii. 25. Nahum. ii. 15. $\varphi\alpha\alpha\tau\chi\alpha\alpha$, $\beta\alpha\alpha\chi\alpha$, male scribitur, pro $\beta\alpha\alpha\tau\chi\alpha\alpha$, quod exstat Nahum. ii. 16: et in MS. Codice Sahidico, n. 3. e Huntingthonianis $\alpha\varphi\alpha\alpha\alpha\alpha$ aliquoties vitiose occurrit, pro $\alpha\beta\alpha\alpha\alpha\alpha$.

Cum π permutatur, Pl. xliv. 1. $\psi\epsilon\beta\psi\alpha\beta$, et v. 5. $\psi\epsilon\pi\psi\alpha\alpha$.
 Γ , non

Ϛ, non adhiberi in Dialecto Coptica nisi in vocibus peregrinis notavit Jablonski, Dissert. VII. de Terra Gosen. Et La Crozius in Lexico observavit Ϛ tantum scribi in voce ΔΓΩ, seu ΔΚΩ, pernicies, et in voce ΓΑΛΛΟΥ, vesperilio, Lev. xi. 19. (ubi vero Wilkinsii editio habet ΧΑΛΧΟΥ. et MS. Oxon. Hunt. 33. ΓΑΛΧΟΥ, et Deut. xiv. 18. uterque ΧΕΛΔΟΧ.)

Coptice loco κ scribitur Ezech. xxv. 16. ἠρωεεῖ ἠτρητη, κρη-
παι, viros Cretæ. Joel. ii. 26. καμπι, †ΓΔεεπι. Nahum. iii. 4. πι-
ΦαρεεεΓου, φάρμακαι. &c.

Sahidice pro κ in medio et fine vocis sæpius, in initio autem non nisi in vocibus peregrinis adhibetur, e. g. ΔΠΚ et ΔΠϚ, ego; ΠϚϚῖ et ΠΚϚῖ, fer.

Δ, in utraque Dialecto in vocibus peregrinis tantum admittitur, et est litera prisca Ægyptiis prorsus inusitata. [Jablonski in Panth. Ægypt. P. I. L. II. c. 7. p. 274.] Ϛ, ejus loco adhibuerunt, e. g. Apocal. xxi. 14. pro χαλκίδων est ΧΑΡΚΕΤΟΝ.

ε, videntur paulo obscurius pronuntiasse, ita ut ad sonum ου α accederet. Certe Græci sæpenumero, quando voces Ægyptiicas adferunt, et explicant, ε Ægyptiorum in α mutant, quod plurimis exemplis probari potest. Jablonski.

Hinc εεεεΡΤΙΑε pro ἀμαρτίας, κε pro και passim in Liturgiis; et Gen. xvi. Ρεεεεεεη pro ῥαμωωη scribitur. In Codice St. Germanensi Danielis MS. ΔΠεε, pro εΠεε, sæpius, sed male ponitur, quæ Sphalmata e pronuntiatione hodierna Coptitarum orta sunt.

Loco α scribitur Matth. i. 5. Ἰουαί, iecce: sic pro αιδὼ passim εωπ. Loco ο occurrit Matth. i. 5. βολί, βοεε. Epsilon ei vocabatur apud veteres Græcos [Plutarchus εὐεῖ τῷ α:] ei etiam vocatur in Myst. Literar. Græcarum Sahidico, MS. Oxoniensi.

Ϛ, esse tantum notam numericam, et in scribendo semper ϚϚ adhiberi observavit Jablonski. Obtinet hoc in utraque Dialecto. In Precibus Copticis MSTis in 12mo, ubi singulæ paragraphi a singulis Alphabeti Literis incipiunt, Ϛ frequentissime occurrit, et semper numerum *sex*, nunquam autem literam denotat.

ζ, tantum in vocibus peregrinis occurrit, e. g. ζαΡα, οζιεε, ζορο-
βαβεελ, &c. Alias est nota numerica, et in Precibus Copticis MSS. jam citatis semper *septem* designat. Apocal. xxi. 20. ΤΟΠε-
ΤΙΟΠ pro τοπέζιον existat.

η, in

- κ**, in vetusto Græcorum Alphabeto cum adspiratione pronuntiabatur, uti Athenæus in Deipnosophist. L. 9. c. 12. testatur. In Mystero Lit. Græc. Sahidico MSS. etiam **ϰΗΤΑ** appellatur. Matth. i. 5. **ΡΗΧΔΒ** pro **ῥηχδ** reperitur.
- Ϸ**, ut **Ϸ**, in **ΘΑΛΛΑΡ**, **ΡΟΥΘ**. Matth. i. 3, 5. Rarissime in Dialecto Sahidica occurrit, quæ ejus loco **Τ** adhibet. Admittitur tamen sæpius in hacce Dialecto uti compendium scribendi pro **ΤϷ**, e. g. **ϷΕ** modus, cum articulo fæminino est **ΤϷΕ** hic modus, et per compendium scribendi **ΘΕ**.
- ι**, uti **ι**, in **ΔΑΤΙΑ**, **δατδ**, **ΙΣΑΔΚ**. Matth. i. 2. uti jota in **ΙΕCCE**. Matth. i. 5. et **†ΙΟΥΔΕΑ**.
Scribunt etiam **ΠΙΤΑΛΙΟΝ** pro **ταμίον**. Matth. xxiv. 26. **ΕΤΙΝ** pro **αιτίη**. Pf. ii. 8. **ΧΡΙΑ** pro **χρία**. Marc. xi. 3. **ΔΙΠΠΟΝ** pro **δέπνον**. Ibid. xii. 39. Et mira est apud scribas Coptitarum inter **ι**, **ε**, **η**, **τ**, et **ει**, in vocibus Græcis confusio.
- κ**, uti **κ**, in **ΙΣΑΔΚ**. Interdum pro **τ** ponitur. Historia Beli Babyl. 2. **ΔCΤΙΑΚΗC** pro **Astyages**. Hof. x. 4. **ἸΟΥΑΚΡΟCΘΕΠ**, **ἄγγουσι**. Jer. viii. 19. **ΟΥΚΛΕΤΤΟΝ**, **γλυττδν**. Sahidice sæpissime cum **τ** permutatur, vide **τ**. Coptice etiam cum **ϰ** permutatur, e. g. **κΠΑΠΑΤ** et **ϰΠΑΠΑΤ**, videbis.
- λ**, uti **λ**, e. g. **CΑΛΛΕΩΝ**. Matth. i. 5.
- μ**, uti **μ**, e. g. **ΑΒΡΑΔΕ**. Matth. i. 5.
- ν**, uti **ν**, e. g. **ΑΛΙΠΑΔΑΒ**. Matth. i. 4. Gen. x. 6. **Μισραη**, **πεστρελλ**, scribitur (nisi sit **Sphalma**.)
- ξ**, in vocibus peregrinis, e. g. **ΑΡΦΞΖΑΔ**. Luc. iii. 36. raro in vocibus Ægyptiacis adhibetur. Coptice tamen **ΘΟΥΞ** et **ΘΟΥΚC**, **ΛΙΞ** et **ΛΟΥΞ**, et Sahidice **ΛΟΥΞ** et **ϷΟΥΡ** per **ξ** scriptum reperitur. In Precibus Copticis MSS. sæpe citatis, si Paragraphus a **ξ** incipere debeat, adhibetur **κC**, e. g. **κCΩCΤΗ** nosti, et **κCΑΑΡΩCΤΤ** benedictus tu es, scribuntur **ϷΩCΤΗ** et **ϷΑΑΡΩCΤΤ**, ut ordo Alphabeti fervetur. Sic Grammaticus antiquus, fol. 155. MSti Paris. 44. in Bibl. Regia, **ϷΟΛCΕΛ** pro **κCΟΛCΕΛ** scribi annotat.
- ο**, uti **ο**, **CΟΛΟΛΛΩΝ**. Matth. i. 7. Ofiris secundum Hellenium apud Plutarchum in libro de Iside et Osiride a Sacerdotibus pronuntiabatur,

tur, ut $\nu\sigma\iota\rho\iota\varsigma$. Jablonski Diff. VII. de Terra Gosen, p. 80. Apud Eusebium in Præpar. Evang. idem numen dicitur $\iota\sigma\iota\epsilon\iota\varsigma$.

π , uti σ , in $\pi\alpha\tau\lambda\omicron\varsigma$. Rom. i. 1. Coptice π et ϕ permutari possunt, quod fit in articulo $\pi\iota$ et ϕ .

ρ , uti σ , in $\phi\alpha\rho\epsilon\varsigma$. Matth. i. 3. Interdum pro λ ponitur, e. g. Apoc. xxi. 19. $\chi\alpha\rho\kappa\epsilon\tau\omicron\pi$ pro $\chi\alpha\lambda\kappa\epsilon\alpha\omega\pi$.

ς , uti σ , e. g. $\iota\varsigma\alpha\delta\kappa$. Matth. i. 2. Interdum ut ζ . Matth. i. 5. $\beta\omicron\epsilon\varsigma$, $\beta\omicron\beta\zeta$, $\sigma\epsilon\rho\omicron\tau\chi$, $\zeta\alpha\beta\chi$. Luc. iii. 35. Petrus vult pronuntiatum fuisse, uti f Gallorum in voce *garçon*.

τ , uti σ , in $\iota\omega\varsigma\alpha\phi\alpha\tau$, $\iota\omega\sigma\phi\alpha\tau$. Matth. i. 8: uti δ . Lit. Bas. §. 295. $\alpha\beta\beta\alpha\tau\alpha\pi\iota\epsilon\lambda$ pro $\alpha\alpha\pi\iota\epsilon\lambda$. Jef. lv. 12. $\pi\omicron\tau\kappa\lambda\alpha\tau\omicron\varsigma$, $\kappa\lambda\acute{\alpha}\delta\iota\varsigma$. Jerem. viii. 21. $\Gamma\alpha\lambda\delta\alpha\tau$, $\gamma\alpha\lambda\alpha\delta\delta$.

υ , uti ν , in $\beta\alpha\beta\upsilon\lambda\omega\pi$. Matth. i. 11. Nulla vox utriusque Dialecti ab υ incipit, sed in medio et fine sæpissime cum alia Vocali, nunquam autem sola, occurrit. Scribitur etiam $\kappa\tau\epsilon\tau\zeta$ pro $\kappa\acute{\iota}\epsilon\upsilon\zeta$; $\alpha\lambda\eta\theta\epsilon\tau\pi\omicron\pi$ pro $\acute{\alpha}\lambda\theta\acute{\iota}\nu\omicron\pi$; $\alpha\tau\pi\alpha$ pro $\delta\acute{\iota}\nu\alpha$, &c.

ϕ , uti ρ , e. g. $\phi\alpha\rho\epsilon\varsigma$, $\phi\acute{\alpha}\rho\epsilon$. Matth. i. 3. In Dialecto Sahidica non adhibetur nisi in vocibus peregrinis, et uti compendium scribendi, e. g. $\varrho\omicron$ facies, cum articulo masculino $\pi\varrho\omicron$, et per compendium $\phi\omicron$. Ubi Coptice ϕ occurrit, Sahidice π ponitur, e. g. $\phi\epsilon$ cœlum, Coptice; sed Sahidice $\pi\epsilon$.

χ , uti σ , e. g. $\alpha\chi\alpha\zeta$, $\acute{\alpha}\chi\alpha\zeta$. Matth. i. 9. Apud Coptos frequentatur; et interdum cum ϱ permutatur, e. g. $\chi\omega\pi$ et $\varrho\omega\pi$ est occultare. Interdum loco κ ponitur. Vide κ . Sahidice tantum in vocibus peregrinis admittitur. Ejus loco adhibetur κ , e. g. $\chi\alpha$, et $\chi\omega$ est ponere, Coptice; Sahidice $\kappa\alpha$, et $\kappa\omega$.

ω , uti \omicron , in $\iota\alpha\kappa\omega\beta$. Matth. i. 2. Sahidice sæpe $\omicron\omicron$ pro ω scribitur, e. g. $\omega\omicron\omicron\pi$ et $\omega\omega\pi$ esse.

ψ , uti ψ Hebræorum, in $\omega\epsilon\epsilon\epsilon\psi\iota$, $\psi\omega\psi$. Aliquando χ Græcorum per ψ exprimitur, e. g. Lit. Bas. §. 297. $\alpha\rho\psi\iota\epsilon\epsilon\alpha\pi\epsilon\rho\iota\tau\eta\varsigma$ pro Archimandrites.

φ , uti f . Forma ejus, et numerica potestas respondet $\tau\acute{\omicron}\ \acute{\nu}\acute{\omicron}\pi\alpha$ Græcorum. ϕ , Apud

CAPUT II.

DE PUNCTIS, ET SIGNIS ABBREVIATIONIS
ET DISTINCTIONIS.

§. 7. PUNCTUM supernum, vel linea superna, superscribitur tum consonantibus, tum etiam vocalibus.

In Codice MS. Fidelis Sapientiae Sahidico semper lineola longior, e. g. $\bar{\alpha}$, nunquam vero punctum ponitur. In Actis Apostolorum Sahidicis Oxonii asservatis plerumque lineola brevior, e. g. α interdum etiam punctum ponitur. Idem in reliquis Codicibus Sahidicis obtinet. In antiquo Codice 4 Evangeliorum Coptico n. xiii. Bibliothecae Regiae Parisiensis, quod Jablonski jam observavit, et in Psalterio Coptico, n. 121. MSS. Huntingthon. Bibliothecae Bodleianae per signa, spiritui aspero vel leni, vel circumflexo, similia punctum supernum exprimitur. In reliquis MSS. Copticis Punctum superius reperitur literis impositum, e. g. $\bar{\alpha}$, Hoc punctum superius in MS. Graeco, quod decimo circiter seculo exaratum est, accentus Graecos, et spiritum asperum et lenem exprimit. Vide Palæo graphiam Graecam Montfauconii, p. 235. Sic $\epsilon\bar{\eta}$ $\tau\psi\iota\sigma\tau\omicron\iota\varsigma$, Cod. Alex. T. III. p. 569. col. 2.

§. 8. Si linea hæc, vel punctum hocce, consonanti, præcipue literæ $\bar{\alpha}$ et $\bar{\eta}$ imponatur, vicem sustinet vocalis e, adeoque pronuntiandum $\epsilon\bar{\alpha}$ et $\epsilon\bar{\eta}$: quod tum ex pronuntiatione hodierna Coptitarum, tum etiam inde elicitur, quia promiscue scribitur $\bar{\alpha}\rho\sigma\tau$, custos, Genes. xxxix. 22. et $\epsilon\bar{\alpha}\rho\sigma\tau$, Genes. xxxix. 21: $\bar{\alpha}\rho\sigma\alpha$ et $\epsilon\bar{\alpha}\rho\sigma\alpha$, dignus, Genes. xxxi. 28: $\bar{\alpha}\rho\sigma\tau$ et $\epsilon\bar{\alpha}\rho\sigma\tau$, sepulchrum, Genes. xxxiv. 10: $\bar{\eta}\rho\sigma\tau$, Genes. xxxiv. 10. et $\epsilon\bar{\eta}\rho\sigma\tau$, dormire: $\bar{\alpha}\rho\sigma\eta$ et $\epsilon\bar{\alpha}\rho\sigma\eta$, ira, Ezech. xx. 33, 34. &c.

Quod vocalis illa e, etiam ut obscurum a vel o fuerit pronuntiata, patet ex eo, quod Herodotus vocem Ægyptiacam $\bar{\alpha}\rho\sigma\alpha$, exprimat per $\chi\alpha\mu\iota\alpha$, Lib. II. c. 13. et Ælianus $\bar{\eta}\rho\sigma\tau$ exprimit per $\delta\upsilon\sigma\phi\iota$: et quod Jerem. xi. 21 & 23, $\bar{\alpha}\rho\sigma\alpha$ scribatur $\bar{\eta}\rho\sigma\omega$. "In Dialecto Sahidica
"lineola superior vel punctum supernum vocalium vices adhuc frequen-
"tius supplet. Per eam sæpissime e denotatur, e. g. $\sigma\omega\tau\bar{\alpha}$ *audire*, in-

“terdum etiam $\omega\tau\epsilon\epsilon\lambda$. $\beta\bar{\rho}\rho\epsilon$ *novus*, interdum etiam $\beta\epsilon\rho\rho\epsilon$: $\bar{\rho}$ *fa-*

“*cere, esse*, interdum $\epsilon\rho$: $\bar{\eta}\zeta$, $\eta\zeta$ vel $\eta\epsilon\zeta$, et innumera alia.

“Per eam etiam \omicron exprimitur, e. g. $\lambda\bar{\eta}\kappa$ et $\lambda\bar{\eta}\tau$, $\bar{\eta}\tau\kappa$ et $\bar{\eta}\tau\tau$,

“quorum loco etiam legitur $\lambda\eta\kappa$ et $\lambda\eta\tau$, $\eta\tau\kappa$ et $\eta\tau\tau$. Sic

“ $\omega\bar{\omega}\lambda\eta\tau$ et $\omega\omega\lambda\eta\tau$; $\omega\bar{\rho}\eta$, $\omega\rho\eta$ et $\omega\epsilon\rho\eta$ scribitur.

“ λ videtur denotare in $\eta\chi\bar{\eta}$, cum Dialectus Coptica ejus loco ponat

“ $\eta\lambda\chi\eta$, quæ vox numeris horarum solet præfigi; vide Numeralia.

“ $\epsilon\theta\tau\eta\tau\tau\bar{\epsilon}$, $\epsilon\chi\omega\eta$, Luc. xv. 8: pro quo est $\epsilon\theta\tau\eta\tau\tau\lambda\epsilon$, 2 Tim. ii. 19.

“Sic $\sigma\tau\eta\tau\tau\lambda\epsilon$ et $\sigma\tau\eta\tau\tau\bar{\epsilon}$, habetur.

§. 9. Per hoc punctum superius distinguitur $\lambda\lambda$ et $\bar{\lambda}$ *servile*, a $\lambda\lambda$ et π radicali, et a η , nota pluralis Numeri ante infixæ, e. g. $\eta\eta\eta$ sine puncto est, *mibi*; cum puncto autem $\bar{\eta}\eta\eta$ est domus, vel domum, ab $\eta\eta$ domus, cum præfixo *servili* $\bar{\eta}$. Sic $\eta\omega\omega\tau$ sine puncto est *nobis*, et $\bar{\eta}\omega\omega\tau$ cum puncto est gloria, vel gloriam. $\eta\tau\kappa\lambda\epsilon\eta$ cum puncto est terra aliqua, a $\kappa\lambda\epsilon\eta$ terra, cum articulo indefinito $\sigma\tau$, et $\bar{\eta}$ *servili*; sed $\eta\tau\kappa\lambda\epsilon\eta$ sine puncto est *terra eorum*, quod ex $\eta\eta$ nota pluralis numeri, et infixo $\sigma\tau$ 3 pers. plur. ac voce $\kappa\lambda\epsilon\eta$ componitur.

“Sic Sahidice, $\eta\epsilon\eta$ sine lineola, *illi* vel *illa*, vertendum; $\bar{\eta}\epsilon\eta$ vero

“cum lineola denotat *venire*, vel *ad veniendum*, et est infinitivus verbi $\epsilon\tau$,

“*ire, venire*.”

§. 10. Punctum supernum, seu linea superna, etiam vocalibus quibusdam superscribitur:

1. Præstat usum accentus acuti Græcorum, adeoque est signum vocem esse attollendam, e. g. $\epsilon\bar{\eta}\eta\epsilon\eta$, $\acute{\epsilon}\eta\eta\eta$, ævum. Jablonski.

2. Notat, vocalem, cui superscriptum est, separatim esse pronuntiandam, e. g. Marc. v. 7. $\lambda\bar{\epsilon}\eta\bar{\iota}$, legendum $\lambda\epsilon\eta\bar{\iota}$, non $\lambda\epsilon\eta\iota$. $\eta\bar{\lambda}\bar{\iota}$, *veniet*, Ezech. $\kappa\lambda\epsilon\eta\bar{\iota}$. legendum $\eta\lambda\bar{\iota}$, non autem $\eta\lambda\iota$, *nei*, quod est pronomen relativum pluralis numeri. Patet id etiam inde, quod vocalibus hæc puncta imponantur in vocibus origine Græcis, e. g. $\lambda\bar{\eta}\eta\omega\lambda\epsilon\eta\bar{\iota}$, Ez. xi. 21. ubi prius et posterius Alpha habet punctum supernum. Idem etiam fieri observavi in fragmento pretioso MSti Græci, Bibl. Cottonianæ, Titus. C. xv, quod in Museo Britannico asservatur, ubi Joh. xiv. 6. scribitur $\bar{\eta}\bar{\lambda}\bar{\lambda}\eta\eta\bar{\iota}$. $\kappa\bar{\lambda}\bar{\iota}$ et $\zeta\bar{\omega}\bar{\iota}$, et Alpha ac $\eta\bar{\omega}\bar{\lambda}$ finale habent punctum supernum. Potuit ergo hoc puncto vocis ac Syllabæ initium indicari, quod linguâ jam mortuâ commodum erat, cum voces nullo a se invicem spatio in MSS. distinguantur. Hinc etiam, quo recentiores sunt Codices MSS, eo plura puncta superna in iis cernuntur.

3. Adspira-

β. Aspirationem vocalis notare videtur in ἀδελ, ἕρη, Gen. iv. 2. Ἄβελ. ἔπος, ἕρη, Gen. v. 15. Ἐρὸς. Ἄσατ, ἰση, Gen. xxxv. 1. Ἡσαῦ. Ἄρω-
 Δης, Ἡρωδης, Matth. II. 3. licet alias spiritus asper plerumque per Ϸ ex-
 primatur, e. g. Ϸοπλον, ἰση. In MSS. Græco modo citato Joh. xiv.
 34. ἄειπ, ἄειδ, ὄπος, ἄπατω, ὄδος &c. reperiuntur.

“ Sahidice rarius linea superior vocalibus adscribitur. In Codice MS.
 “ Askewano Fidelis Sapientiae conjunctio ḥ vel, et interjectio ṡ tantum-
 “ modo hanc lineam habent. In Actis Apostolicis cæterisque MSS. Sa-
 “ hidicis aliae etiam vocales eâ notantur, e. g. ḥρα, ḥ, ḥει, ḥπε, ḥ
 “ ἔθολ, ubi eundem ac in Dialecto Coptica usum habere videtur.

§. 11. “ In Dialecto Sahidica duo puncta vocali ī interdum imponun-
 “ tur. Videntur ea esse aliquando compendium scribendi, quo absentia ṡ ep-
 “ silon indicatur: Nam ṡτοεικ, et ṡτοϊκ tempus; πχοεικ, Dominus,
 “ et πχοϊκ; ṡτοειπ, lux, et ṡτοϊπ in MS. Askewano frequenter oc-
 “ currit, præcipue in fine lineæ, si spatium deficiat. Sic Matth. xxvi. 41.
 “ πῖρασεος, πειρασεος; alias πειρασεος, Deut. ix. 22. scribitur.
 “ Idem Codex hæc puncta etiam adhibet in vocibus παῖ, hic; ταῖ, hæc;
 “ παῖ, illi; παυαῖ, multitudo; κοῖ, parvus; μοῖ, leo, &c: in
 “ præformantibus verborum αῖ et εῖ, e. g. αῖει, veni; εῖγιπε, inter-
 “ rogo: in affixione primæ personæ, e. g. εροῖ, ἔλεοῖ, me; Ϸαροῖ,
 “ ad me; ḥωῖ, post me; ττοχοῖ, libera me, &c. In quibus voci-
 “ bus hæc puncta nihil aliud indicare videntur, quam quod per punctum
 “ supernum in Dialecto Coptica indicatur.

§. 12. Si literæ numerum indicent, vel si voces abbreviatæ sint, solet
 iis lineola transversa superscribi, e. g. ḥ duo, alias ḥρατ; ḥ centum,
 alias ḥγε, &c. Vide *numeralia*.

Et ḥαḥ pro ḥατῖα.

ḥḥ, vel ḥḥτ, ḥḥοτḥ, sanctus.

ḥḥ, ḥḥτ; ḥḥος, ḥḥοτ,

ḥḥ, ḥḥοτḥ. Sahidice ḥḥ.

ḥḥḥḥ pro ḥḥοτḥαḥḥḥ. Sahidice ḥḥḥḥ pro ḥḥḥḥοτḥαḥḥḥḥ.

ḥḥ pro ḥḥοτḥ ḥατḥḥḥος ḥḥḥḥ; in Psalmidia MS. p. 4.

ḥḥ pro ḥḥḥḥḥ. Sahidice ḥḥḥḥ.

ḥḥ et ḥḥḥ pro ḥḥḥḥḥḥ.

ḥḥ ḥḥ, ḥḥḥḥḥḥ.

ḥḥ, ḥḥ, ḥḥ; ḥḥḥḥ, ḥḥḥḥḥ, ḥḥḥḥ.

ḥḥḥḥḥ, ḥḥḥḥḥḥḥḥ.

π finale in utraque Dialecto per lineolam: sic ὀ pro οη exprimitur.

ὀ pro οε. Sahidice Ⲕ vel ⲕ in Actis Apost.

Ϡ, ϠϠ pro ϠϠ. Sahidice ϠϠϠϠϠ.

ⲡⲡⲡ, ⲡⲡⲡⲡⲡ.

ϠϠ, Ϡⲡⲡ- Ϡⲡⲡⲡ.

ϠϠ, Ϡⲡⲡⲡ.

Ϡ, ϠϠ pro ϠⲡⲡϠ.

ϠϠ, ϠϠϠ; ϠϠϠϠ. Sic et Sahidice ϠϠ.

ϠϠ pro ⲑⲓⲟⲥ; εϠϠ pro εϠⲑⲓⲟⲥ, &c.

§. 12. Codex MS. Askewanus in fine paragraphi punctum (.), vel duo puncta (:) adhibet, sed non frequenter: in reliquis MSS. Copticis et Sahidicis quaedam signa, ad commota et puncta exprimenda admittuntur, quæ paululum interdum variant, et rubro sæpius atramento scripta sunt, atque e lectione MSS. facillime addiscuntur.

CAPUT III.

DE NOMINIBUS DERIVATIS ET COMPOSITIS.

§. 13. **P**RIMITIVUM est, vel Nomen ipsum, vel nudus Imperativus seu Infinitivus, e. g. ab ⲟⲩⲣⲟ *rex* derivatur Ϡⲉⲩⲟⲩⲣⲟ *regnum*, et εϠⲟⲩⲣⲟ *regnare*: a Ϡⲡⲧⲉⲗⲗ *audire*, derivatur ϠⲓϠⲡⲧⲉⲗⲗ, ⲁⲓⲁⲟⲛ.

“ Sic a Sahidico ⲡⲣⲟ *rex*, derivatur Ϡⲉⲓⲡⲧⲣⲟ *regnum*, et ⲡⲣⲟ *regnare*: a Ϡⲡⲧⲉⲗⲗ *audire*, ϠⲓϠⲡⲧⲉⲗⲗ *obedientia*. Rom. vi. 16.

§. 14. Derivata formantur, si initio vocis sequentes literæ, vel monosyllaba præponantur:

1. Ϡⲉⲩⲧ, in nominibus abstractis, e. g. Ϡⲉⲩⲧⲣⲉⲗⲗⲟ *opulentia*, a ϲⲉⲗⲗⲟ

ρᾶλλο dives: μετᾶτῳβι sinceritas, ab ἀτμετῳβι, sincerus, quod ex ἀτ et voce μετῳβι hypocrisis, componitur; μετρεφερ-μεετι recordatio, a ρεφ et ερεετι recordari. Præponitur sæpius etiam vocibus peregrinis, e. g. μετχρηστος bonitas, a Græco χρηστος.

μεεθ etiam scribitur, si με, η, vel ρ, sequatur, e. g. μεεθποτχ falsitas, mendacium.

“Sahidice μεητ ponitur, e. g. μεητρᾶλλο divitiæ, a ρᾶλλο dives. μεητρεφχιρο prosopolepsia, a χιρο accipere faciem; “μεητα γαθος bonitas, a Græco αγαθος.

2. ρεφ, in nominibus concretis, e. g. ρεφερποβι peccator, ab ερποβι peccare: ρεφμεωοττ mortuus, a μεωοττ mori.

“Sic Sahidice ρεφρηοθε peccator, ab ρηοθε, peccare.

3. σα, in nominibus concretis, et habitus, e. g. σαμεεθποτχ mendax, a μεεθποτχ mendacium; σαμεητρωοτ malus, maleficus, απετρωοτ malus.

“Sic Sahidice, σαμεηηετποτχ mendax.

4. ἀτ, in nominibus privativis, e. g. ἀτσποφ incruentus, a σποφ sanguis.

Interdum ἀθ, ante ι et λ, præcipue ante με, η, ο, e. g. ἀθιωοττ, illotus; ἀθλωιχι, irreprehensibilis; ἀθμεωοτ, sine aqua; ἀθπαρτ incredulus; ἀθοτωμε, non cibatus.

Interdum ἀτῳ, e. g. ἀτῳμεοκεεκ, incomprehensibilis; ἀτῳσαχι, ineffabilis; ἀτῳταρο, incomprehensibilis; ἀτῳδωητ, inaccessible, a verbis μεοκεεκ cogitare, σαχι dicere, ταρο prehendere, δωητ accedere.

“Sahidice, ἀτ tantum, nunquam ἀθ, reperitur, e. g. ἀτμεοτ, immortalis; a μεοτ, mori.

5. με et η in formatione adjectivorum, e. g. μεβενηηι, ferreus; αβενηηι, ferrum. ηποτβ, aureus; αποτβ, aurum.

“Sic Sahidice, μεπενηηε, ferreus; απενηηε, ferrum. ηρομετ, æneus; αρομετ, æs. Pro με et η, etiam εμε et εη ponitur. Confer Jablonski in Chronologia de Vignoles, p. 736.

6. ρεμε, in Gentilitiis, e. g. ρεμεηχηηαι, Ægyptius; αχηηαι, Ægyptus.

“Sahidice, ρεε scribitur, e. g. ρεε ηκηηεε, Ægyptius; ακηηεε, Ægyptus.

7. ῳοτ, in Nominibus intensivis, e. g. ῳοτῳεερτωρ, insignis perturbator; αῳεερτωρ, perturbator. Vide Jablonskium loco citato.

“Exemplum Sahidicum nondum occurrit.

8. χηη,

8. $\chi\iota\tau\eta$, in nominibus actionem designantibus, et gerundiis, e.g. $\pi\alpha\tau\iota\text{-}\rho\epsilon\epsilon\iota$, sessio; a $\rho\epsilon\epsilon\iota$, sedere. Lit. Cyril. §. 90. $\epsilon\pi\chi\iota\tau\eta\sigma\omega\lambda\kappa\omicron\tau$, ad feriendum eos; a $\sigma\omega\lambda\kappa$. Pl. x. 2.

“Sahidice, $\sigma\iota\eta$ adhibetur, e.g. $\sigma\iota\eta\rho\epsilon\lambda\omicron\omicron\sigma$, sessio; a $\rho\epsilon\lambda\omicron\omicron\sigma$, sedere. In Mysterio Lit. Græc. MS. p. 67. l. m. 10 et 15. legitur etiam “ $\chi\iota\tau\eta\zeta\omicron\omicron\sigma$, dictio, pro $\sigma\iota\eta\zeta\omicron\omicron\sigma$, nisi sit Sphalma.

§. 14. Derivata etiam formantur, dum voci in fine litera accedit, e.g. ab $\rho\omega\eta$, dogma, fit $\rho\omega\eta\tau$ doctor dogmatum; a $\chi\alpha\rho\omicron$ filere, seu cohibere os, fit $\chi\alpha\rho\omega\eta$ Charon, quod non trajectorem, sed silentii auctorem notat, vide Thesaurum La Croz. T. III. p. 43. $\chi\alpha\rho\omega\varsigma$, silentium; a $\chi\alpha\rho\omega$, filere. Amos VIII. 3. $\epsilon\omicron\rho\epsilon\lambda\epsilon\epsilon$, error; a $\epsilon\omicron\rho\epsilon\alpha\epsilon$, errare. $\omega\gamma\omicron\sigma$, convivium; a $\omega\gamma\omicron$, recipere.

§. 15. Si a Substantivo masculino formetur Substantivum femininum, sæpius solo articulo tantum ab eo differt, e.g.

$\pi\omicron\tau\epsilon\rho$ Rex, $\tau\omicron\tau\epsilon\rho$ Regina.

$\pi\iota\alpha\lambda\omicron\tau$ puer, $\tau\iota\alpha\lambda\omicron\tau$ puella.

“Sic Sahidice,

“ $\pi\pi\omicron\tau\epsilon$ Deus, $\tau\tau\omicron\tau\epsilon$ Dea.

“ $\pi\rho\epsilon\epsilon\rho\alpha\lambda$ servus, $\tau\rho\epsilon\epsilon\rho\alpha\lambda$ serva.

Interdum vox $\rho\omega\omicron\tau$, masculus, et $\epsilon\rho\iota\epsilon\iota$, fœmina, substantivo adjicitur, e.g. $\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\theta\eta\tau\eta\varsigma$ $\eta\epsilon\rho\iota\epsilon\iota$, discipula fœmina. Act. ix. 36. $\pi\iota\alpha\lambda\omega\tau\iota$ $\eta\rho\omega\tau\tau$, et $\pi\iota\alpha\lambda\omega\tau\iota$ $\eta\epsilon\rho\iota\epsilon\iota$, $\omega\alpha\iota\delta\acute{\iota}\rho\mu\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\kappa\omicron\gamma\acute{\alpha}\sigma\eta$. Joel. iii. 3. et Zachar. viii. 5.

“Sic Sahidice, Act. ii. 18. $\pi\alpha\rho\epsilon\epsilon\rho\alpha\lambda$ $\eta\rho\omicron\omicron\tau\tau$ $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ $\delta\acute{\iota}\kappa\alpha\iota$ $\mu\epsilon$, et $\pi\alpha\rho\epsilon\epsilon\text{-}\rho\alpha\lambda$ $\eta\epsilon\rho\iota\epsilon\epsilon$, $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ $\delta\acute{\iota}\kappa\alpha\iota$ $\mu\epsilon$, servi mei; masculi, et fœminæ.

Interdum vocalis, aut terminatio mutatur, e.g.

$\pi\iota\beta\omega\kappa$ servus, $\tau\beta\omega\kappa\iota$ serva.

$\pi\omega\gamma\eta\rho\iota$ filius, $\tau\omega\gamma\epsilon\rho\iota$ filia.

$\pi\omega\gamma\omicron\epsilon$ focer, $\tau\omega\gamma\omega\epsilon\iota$ focrus.

$\pi\iota\delta\epsilon\lambda\lambda\omicron$ senex, $\tau\delta\epsilon\lambda\lambda\omega$ anus.

$\pi\iota\delta\epsilon\lambda\omega\gamma\iota\rho\iota$ adolescens, $\tau\delta\epsilon\lambda\omega\gamma\iota\rho\iota$ adolescentula.

$\pi\iota\rho\iota\eta\beta$ agnus, $\tau\rho\iota\epsilon\beta\iota$ agna.

$\pi\epsilon\omicron\eta$ frater, $\tau\epsilon\omega\eta\iota$ soror, &c.

“Sic et Sahidice,

“ $\pi\rho\rho\omicron$ Rex, $\tau\rho\rho\omega$ Regina.

“ $\pi\epsilon\omicron\eta$ frater, $\tau\epsilon\omega\eta\epsilon$ soror.

“ $\pi\omega\gamma\eta\rho\epsilon$ filius, $\tau\omega\gamma\epsilon\rho\epsilon$ filia, &c.

Interdum terminatio Græca retinetur, e.g. Deut. xv. 12. $\eta\rho\epsilon\beta\rho\epsilon\omicron\sigma$ $\iota\epsilon$ $\tau\epsilon\rho\epsilon\beta\rho\epsilon\alpha$, Hebræus, vel Hebræa.

§. 16. Nomina

§. 16. Nomina composita e duabus vocibus in unam cōalescunt, e. g. *αλωτρωχ* frigidus, contractum est ex *αλωτ* aqua, et *ρωχ* frigidus. *σμεωιτ* viæ dux, a *μεωιτ* vis, et *σ* ducere. *πεδνι*, *οικονομότης*, ex *πνδ* Dominus, et *νι* domus. *πεδιορ*, dominus agri, ex *πνδ* dominus, et *ιορ* ager. *ψααεψειδ*, idolorum cultores, ex *ψααεψε* *servire*, et *ιδ* *demon*; *ψεπρμεοτ*, gratiarum actio; *ψεπελεκαρ*, passibilis, ex *ψεπ* accipere, et *ρεοτ* gratia, ac *ελεκαρ* dolor, &c.

Cum voce *αα* locus, et *ααα* amare, plurimæ voces coalescunt, et post *αα* solet *α* vel *π*, nota Genitivi aut Gerundii, poni; e. g. *ααπαραρ*, specula, seu locus vigilis aut custodis, a verbo *αρερ*, vigilare; *ααπρεετον* diversorium, seu locus quietis, ab *εεετον* quies, quiescere. Sic *αατερποδ*, amans peccati; *ααιρωαα*, *φωδερωαα*, &c.

“Eadem etiam in Sahidica Dialecto reperiuntur, e. g. *χαβεκε* “(*σμεεχε* in dialecto communi) mercenarius, qui accipit mercedem, “a *χι* accipere, et *βεκε* merces. *ααπαραρ*, specula, a verbo *αρερ*, custodire, vigilare. *ααπρωαπε* habitaculum, a *αα* locus, et “verbo *πρωπε* habitare. *ααιρωαα*, *φωδερωαα*, a *ααα* amare, et “*ρωαα* homo, &c.

CAPUT IV.

DE ARTICULIS.

§. 17. **A**RTICULUS est vel determinatus, vel indeterminatus; uterque in utroque numero differt.

§. 18. Articulus determinatus singularis Numeri masculini generis, est *π*, vel *π* et *φ*, e. g.

πικαρ, Ezech. xvii. 4, 5. et *πκαρ*, terra. Gen. i. 2.

πιοτρο, Ezech. xvii. 6. *ποτρο*. Luc. ii. 1. et *φοτρο*, rex.

πιοτα *πιοτα*, et *φοτα* *φοτα*, quisvis. Passim.

πιοτωπ, subversio. Gen. xix. 29. et *φοτωπ*. Job. xxvii. 7.

πιαα et *φιαα*, locus. Ezech. xvii. 16. 20.

π, semper ante infixam singularis numeri, et ante pronomen relativum *ετ* vel *εο* adhibetur; [Vide infixam et genus adjectivorum.] *φ* ante literas *β*, *α*, *π*, *ο*, *τ*, *ρ*, licet etiam *π* et *π* admittatur.

“ Sahidice

- “Sahidice est *ne* vel *η*, nunquam autem *ϕ*, e.g. *neπ̄n̄a*, *πνεῦμα*;
 “*πρ̄αρεα*, currus; *παποστολος*, apostolus.
 “Rarius *πi* reperitur, e.g. *πiπ̄εστᾱιοτ̄*, nonaginta. Luc. ix. 4. 7.
 “*πiκοσεος*. Matth. v. 14.
 “*π*, semper ante infixā Nominum singularis Numeri, et ante pronomen relativum *ετ* adhibetur.

§. 19. Articulus determinatus Singularis fœmini generis est *τ*, *θ*, vel *†*, e.g. *τ*, in *ταρχη*, initium. Marc. vi. 10. *τηπι*, numerus. Ez. iv. 4. *τχωρα*, regio. Marc. v. 6. *τκοι*, ager. Luc. viii. 34. *τχιχ*, manus. Act. xi. 21. et ante infixā fœmininorum singularium. *θ*, in *θδακι*, civitas. Ez. xxv. 5. *θδαβτωλ*, Babylon. Ez. xvii. 12. 16. *θεεατ*, mater. Marc. xiv. 40. *θεεη†*, medium. Passim. *θοτιπ̄αεε*, dextra. Ezech. x. 3. *†*, in *†βδακι*. Ez. ix. 5. Jon. iv. 5. *†εεεθ*, ē *ηροεπι*. Ez. i. 2. quinto anno. *†ιοτ̄αεε*, Judæa. Marc. x. 1. *†ηπι*, numerus. Passim.

- “Sahidice est *τε* vel *τ*, nunquam *θ*: e.g. *τετραφι*, scriptura.
 “Act. i. 16. *τεσβω*, doctrina. Act. ii. 42. *αεω*, *τπε* cœlum. Luc. xv. 21. *τ*, ante infixā fœmininorum singularium et ante vocales semper, sæpe etiam ante consonantes admittitur, e.g. *τεεβ̄ιχ* manus ejus.
 “Act. vii. 25. *τ̄pro* regina. Act. viii. 27. *ταπε* caput. Myst. L. G. MS.

§. 20. Articulus determinatus pluralis numeri utriusque generis est *πi*, et in nominibus quibusdam *πεν* etiam admittitur.

πi, e.g. *πiφοι*, rivi. Ps. i. 3. *πiεαθ*, scribæ. Marc. xi. 27. *πiδακiα*, iniustitiæ. Ezech. iv. 5. *πiεθποσ*. ibid. 13.

Ante infixā, et relativum *ετ* et *εθ*, Jota ex hoc *πi* eliditur, e.g. *ηποτ̄βωσ*, vestes suas. Marc. xi. 8. positum, pro *ηπιοτ̄βωσ*, a *βωσ* vestis. *ηποτ̄βαλ*, oculos eorum. Marc. xvi. 4. est pro *ηπιοτ̄βαλ*, a voce *βαλ* oculus.

πεν, e.g. *πενβαλ*, oculi. Gen. iii. 7. *πενπ̄ηρι* *ic̄l̄*, filii Israelis. Passim. *πενεφοτοτ̄*, labia. Deut. iv. 48. *πενελλοι*, seniores. Numer. xi. 16. *πενχιχ*, manus. Jer. xii. 7. *πενελατατ̄*, pedes. Act. iv. 36.

Hoc *πεν* significatione differt a *πεν* *noſtri*, quod est infixum primæ personæ pluralis, e.g. *πενβαλ*, oculi nostri. Ps. cxvii. 2. Vide infixā.

- “Sahidice est plerumque *ne* aliquando *πετ*, aliquando etiam, sed rarius, uti in Dialecto Communi *πi*, aliquando tandem *πī* vel *πεν* vel *π̄α*, si *εε*, vel *η* sequatur.

- “*ne*, e.g. *νεοτοειω*, tempora. Act. i. 7. *ε* finale ante infixā et ante relativum *ετ* semper eliditur, e.g. *νεβαλ*, oculi mei. Ps. xxiv. 15.
 “pro *νεβαλ*, vide infixā. *νετοταεε*, sancti, pro *νεετοταεε*.
 “*πετ*,

- “ πετ, e. g. εἰπ πετσηγε εἰπ πετβεροοβ, μετὰ μαχαζῶν καὶ ζύ-
 “ λων. Matth. xxvi. 47. Marc. xiv. 43. Pf. cvi. 3. εἰπ πετχωρα,
 “ ἐκ τῶν χωρῶν. Sah. in regionibus. 12. εἰπ πετχισε, ἐν ἰβίταις. Fidel. Sap.
 “ MS. p. 21. 6. πεττοπος loci, πεταιωη Aiones, πετταχις ordines;
 “ et alibi. In quibus locis πετ non potest esse infixum 3 pl. *corum*.
 “ πι, e. g. πιψαχε, Luc. ix. 28. sermones. πικουτι, Pf. cxviii. 130.
 “ parvi.
 “ π̄π̄ vel πεπ, e. g. π̄οε π̄π̄βαλ, sicut oculi. Pf. cxhii. 2. πεπβα-
 “ σαπιστης, βασιλευς. Matth. xviii. 35.
 “ π̄ε, si π sequatur, e. g. τ̄εεπτερο π̄επητε, regnum cœ-
 “ lorum. Matth. v. 20. πεχαϛ π̄εεπητε, dixit multitudinibus.
 “ Simili modo præpositiones εἰχπ̄ super, et εἰτπ̄ per, in εἰχπ̄ε et
 “ εἰτπ̄ε mutantur si π sequatur.

§. 21. Articulus indeterminatus Singularis numeri in utroque genere est οτ, e. g. οτχιλλει mulier, Marc. x. 6. οτρωλλει homo, Marc. xii. 1. Sic etiam ante adjectivum τ̄σαρϛ δε οτασθεηης, caro vero infirma.

Interdum articulus indeterminatus cum nomine cœalescit. Ab antiquo (et inusitato) πο rex, fit οτρο, et hinc cum articulo ποτρο et οτροτρο rex, Act. xxii. 21. Α ψεβιω fit οταψεβιω, et cum articulo determinato fit τ̄οταψεβιω retributio, Pf. xvii. 20.

“ Sahidice quoque est οτ, e. g. οτρωλλε, homo. Passim. οτχι-
 “ εε, mulier. Joh. iv. 7.

“ Si hunc articulum οτ præcedat immediate præformans verborum α,
 “ quod pro præformante αϛ, ας vel ατ ponitur, tunc α et οτ con-
 “ trahi possunt in ατ, e. g. ατερε σοτη pro αστερε σοτη. Act. xvi.
 “ 9. ατχοραεεα (pro α οτχοραεεα) σωλη εεπατλος, visio
 “ revelata est Paulo. Act. v. 5. ατποσ ηροτε εε (pro α οτποσ)
 “ magnus timor cecidit. Etiam sine contractione reperitur α οταψδην
 “ ει, venit amicus. Luc. xi. 6. α οτχιλλει ει εβολ, egressa est mu-
 “ lier. Joh. iv. 7. quod semper locum habet in Dialecto Communi.

§. 22. Articulus indeterminatus pluralis numeri utriusque generis est εαπ, e. g. εαπσηνοτ, fratres. Marc. x. 30. εαποτοπ, aliqui. Marc. xi. 5. εαπχιλλει, mulieres. Num. xxxvi. 3.

“ Sahidice est εεπ vel επ̄, e. g. εεπλας, linguæ. Act. ii. 3.
 “ επ̄ρωλλε, homines. Passim.

CAPUT V.

DE GENERE NOMINUM.

§. 23. **P**Luralia nullam admittunt differentiam generis. In singulari autem genus est vel masculinum, vel femininum. Neutrum genus Ægyptii non habent, sed per femininum plerumque, aliquando etiam per masculinum exprimunt, e. g. πατρω ἀλλος, dixerunt eam, scilicet rem, h. e. id. Mar. x. 5. πατες πας πε, *bona ei est*, i. e. *bonum ei est*. Marc. xiv. 21. ἀποη ἀλκα πτηρσ ησων, nos reliquimus *omnem* post nos, i. e. *omne*, πτηρσ est masculinum. Marc. xiv. 21. κευ οτετωτ, τὸ χλωδὸν, *viride*, proprie *viridis* in masculino genere.

“ Sic et Sahidice, Marc. ix. 5. εφχω ἀλλος, *dicens illam*, h. e. “ *illud*. Ibid. παποτε παη, *bona nobis*, i. e. *bonum (est) nobis*. Gr. “ *μαλὸν ἐστιν*. Matth. xxvi. 56. πας πτηρσ, *hic omnis*, i. e. *hoc omne*, “ *τὸ γιν ὄνο*.

§. 24. Quædam nomina sunt generis communis, e. g. κερω† lac, habet articulum masculinum, Pf. cxviii. 20. Pf. cxkx. 12. et alibi. Sed in feminino occurrit τερω†. Exod. xxiii. 19. Deut. xiv. 21. ποαι, *lurum*. Pf. xvii. 42. xxix. 2. ταιδαι. Pf. lxviii. 14. καιπεεαι, *sessio*. Lit. Basil. et †χιηεεαι. Pf. cxkxviii. 2. Plura exempla utriusque Dialecti, vide superius, §. 15.

§. 25. Substantivorum genus e praxi potius quam e regulis addiscendum est, et dignoscitur;

1. Vel ex significatione, e. g.

εαι	maritus,	εαι	mulier.
ιωτ	pater,	εαιτ	mater.
αηρ	filius,	αερ	filia.

2. Vel ex articulo præcedente,

πικεαι	terra,	τγω†	puteus.
--------	--------	------	---------

3. Vel e praxi, adjectivo, participio, aut verbo masculini vel feminini generis appposito, e. g. οτταε, ερεπεεχροη ηεηητσ, *fructus*, *cujus semen est in illo*. Gen. i. 11. Infixum εσ masculinum genus indicat.

cat. Gen. ii. 21. Ἰουδαία, περὶ αὐτῆς, costam, et locum illius. Infixum ec indicat fæmininum. οὐκὰς τῆς γῆς, terra tota. Passim? Adjectivum masculinum τῆς γῆς probat, καὶ εἶναι masculinum.

Φεσων φηετκωτ, Pison circumdans. Genes. ii. 11. οὐκὰς γῆς ἔπλησεν, sagena impleta. Matth. xiii. 48. ἀλλὰ πρὸς ἑαυτὴν οὐκὰς χρόνῳ. Gen. i. 6. fiat firmamentum, ἀλλὰ πρὸς ἑαυτὴν οὐκὰς χρόνῳ. Marc. xiii. 47. ἀς est 3 p. fæm.

“ Sahidice genus eodem modo agnoscitur.

§. 26. Adjectivorum et participiorum genus non ex terminatione dignoscitur, quæ in utroque genere est eadem; sed indicatur:

Vel per articulum, e. g.

πικρῶν magnus, τῆς πικρῆς magna.

“ Sahidice πικρὸς magnus, τῆς πικρῆς magna.

Vel per præformantia, e. g.

εἰς πολλοῦ multus, εἰς πολλὰ multa.

“ Sahidice εἰς πολλοῦς malus, εἰς πολλὰ mala.

Vel per Pronomina, e. g.

πεπονητοῦ et φηετοῦ multus, φηετοῦ multa.

“ Sahidice πεπονητοῦς malus, φηετοῦς mala.

Vel per Affixa; τῆς γῆς omnis, totus, τῆς γῆς tota.

πλῆθος multus, πλῆθος multa.

“ Sahidice τῆς γῆς m. τῆς γῆς f.

“ πλῆθος bonus, πλῆθος bona.

CAPUT VI.

DE PLURALIBUS.

§. 27. SINGULARIS et Pluralis Numerus a se invicem sæpius terminatione non differunt, sed tantum per articulos distinguuntur, e. g. πικρῶν et οὐκὰς περὶ αὐτῆς peccatum, in plurali πικρῶν et οὐκὰς περὶ αὐτῆς peccata.

“ Sic Sahidice πεπονητοῦς vel οὐκὰς περὶ αὐτῆς peccatum, πεπονητοῦς vel οὐκὰς περὶ αὐτῆς peccata.

§. 27. Si nomina articulum singularis vel pluralis numeri non habeant, et cum solo *α* vel *η*, casus nota, vel etiam nude ponantur; tum numerus e sola constructione dignoscendus est, e. g. Ezech. iii. 12. *τρελη ποταμῶν ἕλεονεεν*, vox magni motus. Substantivum *ἕλεονεεν* esse singulare, agnoscitur ex adjectivo singulari, quod articulo singul. *ος* junctum est. Act. i. 8. *τετεληπαγωπι ἕλεερε*, eritis testes. Deut. iv. 32. *α φῆ σεντ ρωει*, Deus creavit hominem. Ezech. xix. 3. *αγοτεε ρωει*, *ἀνδρες ἴφαγ*, homines comedit.

“ Sic Sahidice, *κε ατχηε αιυε*, quia pugnas generant. 2 Tim. ii. “ 23. *οτκοτι ἕλεελοσ νε*, parvum est membrum. Jac. iii. 5. *κε απον ἕλεελοσ*, quia nos membra. Ephes. iv. 25. *ειῆ ρωειε* “ *ἕλεεε*, non habeo hominem. Joh. v. 7. *πτε ἠρωειε*, quis homo? “ Luc. xv. 4. 1 Petr. i. 21. *επ οτωῶ ἠρωειε + ελλα ἠτατ* “ *ωαχι ἠσι ἠρωειε ετοταδδ*, in voluntate *hominis*, sed locuti sunt “ *homines sancti*.

§. 28. Quaedam tamen nomina in plurali terminationem singularis mutant, quorum præcipua ordine Alphabetico hic recensebimus.

αβοτ mensis, pl. *πιαβητ*.
απαῶ iuramentum, pl. *πιαπαῶῶ*.
αλοτ puer, pl. *πιαλωοτι*.
ατχαρω vox assidua, pl. *ατχαρωοτ*.
ατωθετδοτq incomprehensibilis, pl. *ατωθετδοτοτ*.
αφωφ gigas, pl. *πιαφωφι*.
αφε caput, pl. *πιαφηοτι*.
αχω magus, pl. *πιαχωοτι*.
ατλη aula, pl. *πιατληοτ*.
ατηκ terminus, pl. *ατηκοτ*.
αq caro, pl. *πιαq* et *πιαqοτι*.
αρο thesaurus, pl. *αρωρ*.
βελλε cæcus, pl. *πιβελλετ*.
βεχε merces, pl. *πιβεχηοτι*. Mich. i. 7.
βωκ servus, et *βωκι* serva, pl. *πιβιακ*.
εβο mutus, pl. *πιβωοτ*.
ερεη lacryma, pl. *πιερεωοτι*.
επαῶ multus, pl. *επαῶοτ*.
εθωῶ Æthiops, pl. *εθαῶῶ*.
επесе pulcher, pl. *επесωοτ*.
ερφει templum, pl. *πιερφηοτι*.

ετφω

ετφω onus, pl. ετφωοτι.
 εω afinus, pl. εαπερε et εαπεετ.
 εψω fus, pl. εψατ.
 εψωτ mercator, pl. πιεψοτ.
 ερε bos, pl. περωοτ et πιερνοτ.
 ηι domus, pl. ηιηι et ηιηοτ.
 ιολλ mare, pl. πιαλλοιοτ.
 ιωτ pater, pl. ηιοτ.
 ιαρο fluuius, pl. πιαρωοτ.
 λλα locus, pl. πιλλα. Sic La Croze in Lex: repetitur et πιλλα.
 λλατατq̄ solus, pl. λλατατοτ soli.
 λλεορε testis, pl. πιλλεορετ.
 λλεοτρο regnum, pl. λλεοτρωοτ.
 λλεριτ dilectus, pl. πιλλεριτ. Sic La Croze.
 λλερι meridies, pl. εαπαλλερι.
 λλετλλεορε testimonium, pl. πιλλετλλεορετ.
 λλεψωωτ ager, pl. πιλλεψωωτ. Joel. ii. 22.
 λκαε dolor, pl. λκαετ.
 λποτ uber, pl. πιλλποτ.
 λωιτ via, pl. πιλλιτωοτι et πιλλωιτ.
 παπε bonus, pl. παπετ.
 παψε multus, pl. παψωοτ.
 οτεχρο postis, pl. πιεχροωτ. Deut. vi. 9.
 οτηοτ hora, pl. πιοτηοωτι.
 οτρο rex, pl. πιοτρωοτ.
 πεοπαπε bonus, pl. πιπεοπαποτοτ, et πιπεοπαπετ. Mic. iii. 2.
 ραλλο dives, pl. πιραλλοι, et πιραλλωοτι.
 ρατ pes, pl. ρατοτ.
 ρελλητ decima, pl. πιρελλητ et πιρελλατ.
 ρελλερε liber, pl. πιρελλερετ.
 ρεφχω cantor, pl. ρεφχωοτι.
 ρο janua, pl. πιρωοτ.
 ροτρε vesper, pl. εαπαροτρε.
 σαδ̄ scriba, pl. πισαδ̄ et πισδ̄οτι.
 σαβε sapiens, pl. πισαβετ m. πισαβη f.
 σβω doctrina, pl. πισβωοτι.
 ααie pulcher, pl. σαιωοτ.

σοῦτ murus, pl. πικεθεῖουτ.
 σοπ frater, pl. πικπνοτ.
 σοπι latro, pl. πικοπι, πικωπι et πικπωουτ.
 σφιρ latus, pl. πικσφιρωουτ.
 σρῖαι mulier, pl. πικρῖουαι.
 τεβηη bestia, pl. πικτεβηωουτ.
 τηρσ omnis, pl. τηροτ.
 τοτ manus, pl. πικτοτοτ.
 τοουτ mane, pl. ραπτατοουτ.
 φε cœlum, pl. πικφνοτ.
 ψαρε desertum, pl. πικψαρετ. Malach. i. 4.
 ψβωτ virga, pl. πικψβοτ.
 ψελλεο peregrinus, pl. πικψελλεωουτ.
 ψπε rete, pl. πικψπηνοτ.
 ψουε gener, pl. ραπψουε et ραπψουεωουτ.
 ψυχε locusta, pl. πικψυχετ et πικψυχηνοτ.
 θρε cibus, pl. πικθρηνοτ.
 θρε ultimus, pl. ραπθρετ.
 ραι maritus, pl. πικρωουτ et πικραι.
 ρεο equus, pl. πικρεωρ.
 ρο malum, pl. ετρεωουτ.
 ροτιτ primus, pl. ροτατ.
 ρωβ opus, pl. πικρβηνοτ.
 ρωτ tributum, pl. πικροτ. Luc. xiii. 2.
 χαηη mollis, pl. πικχαηηετ humilia.
 χαηουτλ camelus, pl. πικχαηουτλι.
 χαση læva, pl. πικχασηετ debiles.
 χοι navis, pl. πικχηνοτ.
 σελοχ pes, pl. πικσλαατχ.
 σελε claudus, pl. πικσλεετ.
 σαχη mancus, pl. πικσαχετ.
 σ̄c Dominus, pl. πικσ̄c et πικσ̄cετ.

Ex hisce exemplis liquet, pluralia terminari in ατ, ετ, ι, τ, ουτ, ωουτ, ηουτ, οτ, ηοτ, ωοτ &c. Ex adjectivis autem patet, illud οτ nihil esse aliud nisi affixum plurale 3 personæ, e. g. τηρσ, τηρσ, τηρσ, τηρτεπ, τηρτεπ, τηρτεπ, omnis ille, omnis illa, omnes nos, omnes vos, omnes illi.

§. 28. " In

§. 28. "In Dialecto Sahidica pluralia etiam interdum mutant termi-
nationem singularis, e. g.

ἀπε caput, pl. ἀπητε.
 θηο thesaurus, pl. θη̄αθο vel θεπηθωωρ.
 τβιρ spota, pl. πεβρηοτε.
 ειερο fluvius, pl. ειερωοτ et πεερωοτε. Fol. 129. F. S.
 τειω ἀψα, pl. πειωοτε.
 ειωτ pater, pl. η̄πειοτε.
 τεκποτ hora, pl. πετεποοτε.
 τεσση ποχ, pl. η̄τεσσοοτε.
 τκε αἷα, pl. η̄κκοοτε.
 μεαταατ, solus, pl. μεαταατ.
 μεπτερο regnum, pl. θεμεπτερο et μεπτερωοτ.
 τ̄αρο, 𐩠𐩢𐩨, litus, pl. η̄αροοτε.
 παιαττ̄ beatus, pl. παιατοτ.
 παιωοτ et επαωοτ multus, pl. παιωοτ et επαωοτ.
 παιποττ̄ bonus, pl. παιποτοτ.
 οτθορ canis, pl. οτθοορ.
 πε coelum, pl. η̄πητε.
 προβολη προβολη, pl. πεπροβολοοτε.
 προσετχη preces, pl. προσετχοοτε.
 ριλλε lachryma, pl. η̄ρηειοοτε.
 τρηειν, idem, pl. η̄ρηειοοτε.
 τερομεπε annus, pl. η̄ρηποοτε.
 ρρο rex, pl. η̄ρρωοτ.
 σοπ frater, pl. σπητ.
 πεσπιρ latus, pl. πεσπιροοτε.
 τβην jumentum, pl. η̄τβηποοτε.
 τηρτ̄ omnis, pl. τηροτ.
 τοοτ manus, pl. τοοτοτ.
 φτλη tribus, pl. πεφτλοοτε. Amos iii. 2.
 συτεκο carcer, pl. θ̄πυτεκο et θ̄πυτεκωοτ.
 θ̄αε ultimus, pl. η̄θ̄αεετ et η̄θ̄αε.
 τθ̄αε ultima, pl. η̄θ̄αετ.
 θ̄αλητ avis, pullus, pl. η̄θ̄αλαατε.
 θ̄ωβ opus, pl. πεθ̄βητε.
 θ̄ιν via, pl. πεθ̄ιοοτε.
 θ̄ρε cibus, pl. πεθ̄ρητε.
 θ̄οι παν̄ι, pl. η̄πεχητε.

χοεις Dominus, pl. ῥῆχοεις et χισοοτε.

τχοεις Domina, pl. ἥχισοοτε.

ψυχῆ anima, pl. ψυχοοτε.

Ex hisce patet nomina Sahidica in plurali admittere terminationes ατ, ητ, ετε, ητε, οτ, ωτ, οτε, οοτε, τε, &c.

§. 30. Quamvis quædam adjectiva terminationem singularem in plurali numero soleant mutare, uti §. 28, 29 exemplis probatum est: attamen plerumque terminationem singularem in plurali retinent, et in hoc casu pluralis adjectivorum vel ex articulo pluralis numeri, vel ex preformantibus participialibus εν, τετεν, ετ, σε; vel e pronomibus πνετ, πιετ, et πετ, vel e constructione (uti in substantivis, §. 24.) agnoscitur, e. g.

εν, 1 peti. εφθρελψωπι ενοταβ, fecit nos esse sanctos nos.

ερετεν, 1 Cor. iv. 16. ερετενδῶπι similes vos, ab ὀπι similis.

σε, σεοταβ, sancti sunt. Apocal. xii. 6. ab οταβ sanctus.

ετ, ετοταβ, sancta. Pf. xi. 6.

πνετ, πνετοταβ et ετοταβ, sancti, sanctæ, sancta.

“ Sic et Sahidice ;

“ ῥεν, ῥῆπεθοοτ, τὰ κακὰ, mala.

“ εν, ενλλοοτ, nos mortui. Offic. Hebdom. S. pag. τε.

“ ετετηψωπε ρωττητεν ετετηποταβ. Coloff. iii. 15.

“ sitis vos quoque sancti.

“ ετ, πεκωωπε ετοω, morbi tui multi. 1 Timoth. v. 23.

“ πετ, πετοταβ, sancti.

“ σε, σεοταβ, puri sunt.

“ ετ, ετпаατ, duri. Passim.

§. 31. Dualem numerum lingua Ægyptiaca non habet in utraque Dialecto, sed per numerum Cardinalem, ut aliæ linguæ, exprimit.

CAPUT VI.

DE CASIBUS.

§. 32. **L**ITTERÆ εε et η omnibus casibus in singulari et plurali possunt præfigi, unde Varro de Lingua Latina Lib. VIII. p. 97. Edit. Stephani observat: Ægyptiorum vocabula singulis casibus dici, i. e. unicum habere casum. Vide Jablonski de Rempha. p. 55.

εε ante η semper, et plerumque etiam ante εε, β, φ, adhibetur, ante quas etiam η interdum reperitur, e. g. ηεεβον, ira. Ezech. xx. 33. pro quo 34. ηεεβον. ηβω ηαλολι, vinea. Ez. xvii. 8. ηβεν-μαιος X. 1. pro quo est 13. εαβενμαιος, nomen proprium.

“ Sahidice ante β sæpius η reperitur, e. g. ηβρρε, novus. 1 Pet. iv. 12. Passim. ηβαρβαρος, barbarus. 1 Cor. xiv. 11. ηβεαλε, cæci. 1 Joh. v. 3. Jud. ii. ηβελαρραεε. Luc. xiii. 18. ηβαρραβας, “ unde videtur constare, sonum literæ β, ad γ vel φ prope accessisse.

§. 33. **E**xempla Coptica Casuum hæc sunt:

Nominat. εε, εεφαι, hic. Marc. vi. 3. εεποτχρωεε, ignis eorum. Marc. ix. 48. In *plural.* Ezech. xiv. 3. ηπαι εεεοκεεεε, has cogitationes. Dan. ix. 12. εεηπιαυ† εεπετρωου, magna mala. Hof. viii. 11. εεηεεεηπερωου† εεεεερα†, altaria dilecta. Vide quoque Deut. vi. 21. x. 28.

η, ηχωρα, regio. Marc. i. 5. εεφρη† ηεεεβιω, sicut mel. Ezech. iii. 2. *Plur.* ηεεεε, prudentes. Matth. x. 16.

Genit. εε, εεη οεεεε εεεεεεε, in auditu auris. Pf. xxxvii. 40. ηεεεε εεεεεεε. Ezech. vi. 2. Passim. *Plur.* εεεε εεεεεεε, sanguinem hircorum. Pf. xlix. 13. Ez. xxxviii. 17. εεεεεεεεεε εεεεεεεεεε εεεεεεεεεε, per manus Servorum meorum, Prophetarum.

εε, ηεεεε εεεεε ηεεεεεεεεε: ηεεεεεεεεε εεεεεεεεεε, impletio numeri dierum obsidionis tue. Ez. v. 2. ηηη ηεεεεεε, domus Judæ. Ezech.

- “**ἦ**, ἀ ποττε **τ**αλειο **ἦ**ττε, Deus fecit cœlum. Gen. i. 1. ερχω
 “**ἦ**οτπαρὰβολῆ, dixit parabolam. Luc. xiv. 7. ἐκχι **ἦ**πεκατ’αθοῦ,
 “acceristi bona tua. Luc. xiv. 25. **ἦ**ρῆαρο, thesaurus (congregate)
 “Matth. vi. 20. **ἴ**ωψτ **ἦ**ραλαατε, intuemini aves. 26.

“ *In Vocativo;*

- “1 Joh. ii. 12, 13. **ἦ**συνρεσνηε, *τίνα.* 13. **ἦ**ειοτε, *πατερι,* o Patres!
 “13, 14. **ἦ**ρεσψιρε, *παισοι,* o Juvenes!

In Ablativo;

- “**ε**, **ε**πεσββετον, Sabbatō. Luc. xiv. 1. **ε**περοοτ **ε**πεσβ-
 “βετον, die Sabbathi. Ibid. 5.
 “*Plur.* Matth. xviii. 35. **ε**τρε **ε**πητε, qui in cœlis. Luc. xviii. 30.
 “**ε**η **ε**πορποσ, cum scortis.
 “**η**, **ἦ**οτοειω **ἦ**ηε, omni tempore. 2 Pet. i. 15. **ἦ**τλητε **ἦ**τατ-
 “**λη**, Luc. xxii. 55. in medio aulae. Jac. v. 15. **ε**ατταροσ **ἦ**οτ-
 “**περ**, ad unguendum oleo. Luc. xvi. 22. **ε**βολροτῆ **ἦ**αγγελοσ,
 “ab angelis.

§. 35. Speciales notæ casuum in utroque numero hæ sunt :

In Nominativo;

- ἦ**χε, e. g. **ἦ**χε **ἦ**σ, Dominus. Ezech. xi. 11. *Passim.* **ἦ**χε **φ**ρωεε,
 homo. Ezech. x. 3. **ἦ**χε **τε**κακία, malitia tua, *sem.* Nah. iii. 19.
ἦχε **ἦ**ρωοτ, reges. Pf. ii. 2. **ἦ**χε **ο**τχρωεε, ignis. Nah. iii. 15.
ἦχε **ρ**απορο, greges. Sophon. ii. 14. **ἦ**χε **ἦ**ροτχοσ, *βροχθ.*
 Nahum. iii. 16. **ἦ**χε **ο**τοη **ἦ**κεη, omnis. Sophon. iii. 9.
 “**ἦ**σ **ἦ**αἰδICE, e. g. **ἦ**σ **ἦ**ετροσ, Petrus. Act. i. 3. **ἦ**σ **ἦ**σ, Matt.
 “iv. 10. Jesus. **ἦ**σ **ἦ**εροοτ, dies. Act. ii. 1. **ἦ**σ **ἦ**ηεσοσ, in-
 “sulæ. Pf. xcvi. 1. **ἦ**σ **ἦ**σῆρε, filii. 2 Joh. 13. **ἦ**σ **ἦ**εεαθη-
 “**τησ**, discipuli. Joh. xi. 12.

In Genitivo;

- ἦ**τε, e. g. **ἦ**φλατ **ἦ**τε **ἦ**στοηκοτφι, hora sufficit. Luc. i. 10.
ἦβεροσ **ἦ**τε **ε**βασαη, vassæ Basanis. Amos. iv. 1. **ο**σεροοτ **ἦ**τε
οτψεβιω, dies retributionis. Jesa. lxiii. 4. **ἦ**ἦτεηρ **ἦ**τε **χ**ε-
ροτβιε, *αλτ τῶν* Cherubim. Ezech. x. 5. **ὠ**τβακι **ἦ**τε **ἦ**σποσ,
 O urbs sanguinum! Nahum. iii. 1. **τ**σεηη **ἦ**τε **ρ**αηεαστICE, *τICE,*
 sonus scuticarum. Ibid. 2.

“ **ἦ**αἰδICE

“ Sahidice quoque ἦτε, e. g. ῥηνῶαχε ἦτε πῆοῦτε, verba Dei.

“ 1 Petr. iv. 11. ῥῆ σῶαχε ἦτε ταε, in verbó veritatis.

“ 2 Cor. vi. 7.

In Dativo; non datur alia nota Casus in utraque Dialecto, præter εἰ et ἦ, superius notata.

In Accusativo;

Præpositiones, quæ accusativum regunt, vidè de iis Syntaxih.

Præcipue præpositio è in, e. g. εἰταϕῶπτ εἰλῆϕ, cum appropinquasset Hierosolymas. Marc. xi. 1. εἰταεῖ εἰϕω, viderunt arborem. Marc. xi. 20.

Si hanc præpositionem è, immediate sequatur articulus indeterminatus οῦ, contrahitur cum eo in εῦ, e. g. εῦτακο, in perniciem. Ez. xxv. 7. et contracte εῦτακο, idem. Ezech. xxvi. 21. Mich. iii. 3. εῦτωιω, in ollam. Sic Codex Regius, sed Officium H. S. MS. εῦτωιω. εῦχωα ἡλακῶ (pro εῦχωα) in anguli Caput. Marc. xii. 10. εῦεῖεῖεῖ (pro εῦεῖεῖεῖ) in ukdrem. Marc. xii. 23.

Hinc si prius substantivum εῦ præfixum habeat, sequens substantivum habet articulum οῦ, Ezech. xiv. 8. εῦαϕε οῦοῦ οῦτακο, in desertum et perniciem.

Hinc εῦ tantum ante singularia, quæ nullum articulum habent, ponitur, et non ante pluralia, e. g. reperitur εῦτακο in perniciem, sed non legitur εῦπτακο vel εῦοῦτακο, verum ἐπτακο. Hof. v. 9. Malach. i. 2. vel εῦτακο. Sic εῦεῖεῖεῖ in holocaustum. Num. vi. 11. vii. 15. xv. 8. εῦεῖεῖεῖ Num. vi. 14. xv. 24. ἐπτεῖεῖεῖ vii. 33, 34, 35.

“ Sic Sahidice, εἰρχεε, in (urbem) Sichem. Act. vii. 16. εἰπῶ
 “ ϕιροοῦϕ ἐπετῆϕερχη, ne curetis animam vestram. Matth. vi. 25.
 “ εἰπωτῆ εἰϕεε, audivimus vocem. 2 Petr. i. 18. εἰερεῖ
 “ ἐπεκῆτολη, custodivi mandata tua. Pl. cxviii. 168. Sic et εῦ ad-
 “ hibetur ante singularia, quæ articulum non habent, e. g. εῦεῖ εῦ-
 “ ρωεε, invenerunt hominem (pro εῦεῖρωεε) Act. xiii. 6. Solet
 “ enim verbum εῖ cum præpositione εἰ construi. (εἰεῖεῖεῖ pro εῦεῖεῖεῖ)
 “ in regem. Act. xiii. 12.

In Vocativo;

ω, ωρωεε, o homo. Rom. ix. 20. Hoc ω potest omitti, et tunc Vocativus e Sensu dijudicandus est, e. g. εἰεεο, o Amos! Amos vii. 8. ἡϕηρι εἰερωεε, fili hominis! Ezech. xi. 4. ἡετωαχε, mute! Marc. ix. 25. τῶερι ἡεωε, o filia Sionis! Joh. xii. 15. ἡεοῖε, o stultum! Ezech. xvi. 35.

Præcipue

Præcipue si infixum primæ personæ adfit, uti in *Gallico*: *Monsieur, mes freres*, e. g. παπαλαος, popule mi! Seu vos, qui pertinetis ad populum meum! παλεεπρατ, dilecti mei! Passim. πασ̄, Domine mi! Historia Beli. 29.

“Sic Sahidice, ω̄ πχοεις, Domine! P̄f. cxv. 16. πεψβεερ, ami-
“ce! Luc. xiv’ 10. τεσθιαε, γυνα. xxii. 57. πασπητ, fratres mei!
“Jac. ii. 4. Passim. παψηρε, τμνα, infantes mei! 1 Joh. ii. 18.

In utraque Dialecto Vocativus Græcus sæpe retinetur, e. g. Luc. i. 3. σεωφιλε.

“Sic Sahidice, πετρε, Petre. Act. ix. 7.

In Ablativo;

Variæ Præpositiones in utraque Dialecto nomini præponuntur et nomen vel nude, vel cum nota Casus εε et η̄ sequitur.

Coptice.

εβολ, εβολθ̄εν
εβολθ̄ε εβολθ̄ικεν &c. ex
ικχεν a
πεεε cum
θ̄εν in
θ̄ι in, &c.

Sahidice.

εβολ, εβολθ̄εν &c.
ex
ικχεν a
εεη̄ cum
θ̄η̄ in
θ̄ι in, &c.

§. 36. Paradigma Casuum utriusque numeri et generis in utraque Dialecto hoc est:

Nom. εε, η̄, η̄χε, et Sahidice η̄σ̄ι.

Gen. εε, η̄, η̄τε.

Dativ. εε, η̄.

Accus. εε, η̄, et præpositiones, quæ regunt Accusativum.

Vocat. εε, η̄, ω̄.

Ablat. εε, η̄; et præpositiones, quæ regunt Ablativum.

Dialectus Sahidica loco εε et η̄ etiam εεε et επ admittit tam in singulari, quam plurali, e. g. εεπη̄τε, cæli, pro επη̄τε. Fid. Sap. p. 5. l. 42. ψ̄εη̄η̄ επροεπε, octo annos, alias π̄ροεπε. Ibid. p. 328. l. 40. επθ̄η̄κε pauperes, pro π̄θ̄η̄κε. εεποη̄θ̄ pro εεποη̄θ̄ vitæ. Act. ii. 22. επε̄τοη̄ quietis, pro η̄ε̄τοη̄. Act. iii. 20. επ̄ρο̄ regis, pro η̄ρ̄ρο̄. Act. xii. 21. &c.

§. 37. Si

§. 37. Si nulla casus nota adfit, vel tantum *ἐ* et *ἢ*, quæ ante omnes Casus admittuntur; e sensu et nexu casus discernendi sunt, e. g. Marc. xi. 14. ἡπερλίχε ὄτωλε ὄτταρ, nemo amplius edat fructum. Marc. iii. 23. ἢτε σατανᾶς εἰ σατανᾶς, ut Satanæ ejiciat Satanam. ὡνρι ὄτδε ὡρι, filii et filia non &c. Ezech. xiv. 8.

“ Sic Sahidice, Luc. xv. 2. παὶ ὡρι ρερεροβε εροϋ, hic recipit peccatores ad se. Pf. cxv. 12. εἰπατηνε οτ ρχοεϋς, quid retribuam Domino. Joh. ix. 6. ερεταλλε ὄτολλε, fecit lutum.

CAPUT VIII.

DE COMPARATIONE.

§. 38. COMPARATIVUS exprimitur, dum post positivum, ante sequens substantivum vel pronomen, particula *ἐ*ροτε vel *ἐ*ponitur, e. g. ϣχορ ἐροτεροι fortior me (fortis plus me) Matth. iii. 11. παεϣ εἰωαληνε, major Johanne (magnus quam Johannes) Mat. xi. 11. εαηηϣϣϣ εἰπα, majora his (magna quam hæc) Ez. viii. 1.

Interdum positivo vox *ἦ*ροτο *plus, magis*, additur, e. g. εεωιτ εἰπαεϣ ἦροτο viam meliorem (bonam magis) Hebr. iii. 3. εεϣε ἦροτο ταιο dignus magis honore, i. e. dignior.

“ Sahidice, εροτε, ε, ἦροτο, et παρα adhibetur, e. g. Pf. cxviii. 103. ελοε εροτε εβιω, dulcior melle (dulcis supra mel). Passim. “ ἦηπεθεοοτ εἰπα, reiora quam hoc (mala quam hoc). Joh. v. 14. “ Passim. ἦροτο εοοτ παρα εεωιτνε, ελινοε εεεεε παρα Μαροἰν. “ Hebr. iii. 3. Fidel. Sap. MS. pag. 4. lin. 25. εποη εεεεεκαριοε “ εποη παρα ἦρωεε τηροε, nos beatioree omnibus hominibus “ sumus (beati supra homines).

§. 39. Interdum Comparativus e sola constructione dijudicandus est, e. g. Matth. xviii. 19. ηηηϣϣ εεη εεεεετοτρο ἦτε ηηηοτι, magnus

magnus in regno caelorum. Græce *μείζων*, major. Ezech. viii. 13. *Χρηματίζετε ἐξ ἁπλῶν τῶν ἁμαρτιῶν, videbis magnas, i. e. majores iniquitates.* Græce *μείζονας*.

“ Sic Sahidice: *οὐνοῦ ἡποδοῦ*, magnum, i. e. majus, peccatum.
 “ Græce *μείζονα*. Joh. xix. 11. 1 Joh. v. 9. *ἡτῶν τρεῖς ἀπὸ τῆς*
 “ *πλάτης, testimonium Dei magnum, i. e. majus.* 1 Cor. xiii. 13. *οὐκ ἔστι*
 “ *ἀλλὰ τὰ πάντα τὰ τὰ ἀγαθὰ, magna his (i. e. major) est amor.* Græce
 “ *μείζων*.

§. 40. Superlativus formatur dum Positivo vox *ἐλλεσσω* *valde* additur, quæ etiam uti apud Hebræos solet duplicari. Gen. xxx. 43. *ραλλεσο ἐλλεσσο ἐλλεσσο*, dives valde valde, i. e. ditissimus.

“ Sic Sahidice: Fidelis Sap. MS. p. 450. *ἡτῶν πῶτος ἐσε-*
 “ *ροτοεῖν ἐλλεσσο ἐλλεσσο*, magna vis luminis, lucens valde valde,
 “ i. e. maxime. p. 5. lin. 10. eadem, *ἡτῶν*. p. 7. ἡτῶν. etiam *ἐλλεστε*
 “ *ἐλλεστε*, valde valde, i. e. maxime. Ibid. l. 31.

Interdum Superlativus eodem fere modo, ut Comparativus, formatur, præponendo voci, quæ Positivum sequitur, particulam aliquam, *ἐβόλοστε* inter, ex, vel *ἐ*, quam, et addendo voci adjectivum *τῆρ* omnis, e. g. Genes. iii. 1. *οὐκ ἔστις περὶ ἐβόλοστε πῆνρον τῆρ*, prudens inter bestias omnes, i. e. prudentissimus. Græce *φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων*. Ephes. iii. 8. *φεινέτατος ἐν ἁγίοις τῆρ*, parvus quam omnes Sancti, i. e. minimus omnium Sanctorum, *ἐλαχίστος πάντων τῶν ἁγίων*.

“ Sic Sahidice: Pf. lxxviii. 7. *οὐκ ἔστις ἐξ ἐβόλοστε πῆρ*, terribilissimus super omnes, i. e. terribilissimus. Officium Hebd. S. pag. cxx. lin. 10. *ἐβόλοστε ἐβόλοστε πῆρ*, pejor dæmonibus omnibus.

§. 41. Interdum Superlativus e solo sensu dignoscendus est, e. g. Thes. iii. 55. *ἐβόλοστε ὁ ἁλλοκός ἐβόλοστε*, *ἐκ λάκκου καὶ ἐκ λάκκου*, ex lacu infero, i. e. infimo.

“ Sic Sahidice: 2 Petr. i. 4. *ἡτῶν ἡτῶν*, *μέγιστα παραθήματα*, maximæ, i. e. maximæ, promissiones.

CAPUT IX.

DE NUMERALIBUS.

§. 42. **N**UMEROS Ordinales Ægyptiorum huc apponere libet.

Coptice.

ⲁ,	ⲟⲩⲁⲓ m. ⲟⲩⲓ f.
Ⲃ,	ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲛⲟⲩⲥ f.
Ⲓ,	ϣⲟⲙⲉⲧ m. ϣⲟⲙⲉⲧ f.
Ⲕ,	ϣⲧⲟⲟⲩ m. ϣⲧⲟⲩ f.
Ⲇ,	ⲧⲟⲩ m. ⲧⲉ f.
Ⲉ,	ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟ f.
Ⲋ,	ϣⲁϣϣ m. ϣⲁϣϣⲓ f.
Ⲍ,	ϣⲙⲉⲛⲛ m. ϣⲙⲉⲛⲛⲓ f.
Ⲏ,	ϣⲓⲧ m. ϣⲓⲧⲥ f.
Ⲑ,	ⲙⲉⲛⲧ m. ⲙⲉⲛⲧⲥ f.
Ⲓⲁ,	ⲙⲉⲧⲟⲩⲁⲓ m. ⲙⲉⲧⲟⲩⲓ f.
ⲒⲂ,	ⲙⲉⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ m. ⲙⲉⲧⲥⲛⲟⲩⲥ f.
ⲒⲒ,	ⲙⲉⲧϣⲟⲙⲉⲧ m. ⲙⲉⲧϣⲟⲙⲉⲧ f.
ⲒⲔ,	ⲙⲉⲧϣⲧⲟⲟⲩ m. ⲙⲉⲧϣⲧⲟⲩ f.
ⲒⲆ,	ⲙⲉⲧⲧⲟⲩ m. ⲙⲉⲧⲧⲉ f.
ⲒⲈ,	ⲙⲉⲧⲥⲟⲟⲩ
ⲒⲊ,	ⲙⲉⲧϣⲁϣϣ
ⲒⲌ,	ⲙⲉⲧϣⲙⲉⲛⲛ
ⲒⲎ,	ⲙⲉⲧϣⲓⲥ
ⲒⲐ,	ϣⲟⲩⲱⲧ m. ϣⲟⲩⲱⲧⲥ f.
ⲒⲔ,	ⲙⲁⲁⲃ
ⲒⲆ,	ϣⲙⲉ
ⲒⲈ,	ⲧⲉⲟⲩⲓ
ⲒⲊ,	ⲥⲉ
ⲒⲌ,	ϣⲃⲉ
ⲒⲎ,	ϣⲙⲉⲛⲉ
ⲒⲐ,	ⲛⲓⲥⲧⲉⲟⲩⲓ
ⲒⲔ,	ϣⲉ

Sabidice.

ⲟⲩⲁ m. ⲟⲩⲉⲓ f. unus, una.
ⲥⲛⲁⲩ m. ⲥⲓⲧⲉ f. duo, duæ.
ϣⲟⲙⲉⲛⲧ m. ϣⲟⲙⲉⲧⲉ f. tres, a.
ϣⲧⲟⲟⲩ m. ϣⲧⲟⲩ f. quatuor.
ⲧⲟⲩ m. ⲧⲉ f. quinque.
ⲥⲟⲟⲩ m. ⲥⲟⲩ f. sex.
ϣⲁϣϣ m. ϣⲁϣϣⲉ f. septem.
ϣⲙⲉⲟⲩⲛ m. ϣⲙⲉⲛⲛⲉ f. octo.
ϣⲓⲥ m. ϣⲓⲧⲉ f. novem.
ⲙⲉⲛⲧ m. ⲙⲉⲛⲧⲉ f. decem.
ⲙⲉⲛⲧⲟⲩⲁ undecim.
ⲙⲉⲛⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ duodecim.
ⲙⲉⲛⲧϣⲟⲙⲉⲧ tredecim.
ⲙⲉⲛⲧⲁϣⲧⲉ quatuordecim.
MS. Par. n. 44. fol. 132.

quindecim.
sexdecim.
septemdecim.
octodecim.
novemdecim.
ϣⲟⲩⲱⲧ m. ϣⲟⲩⲱⲧⲉ f. viginti.
ⲙⲁⲁⲁⲃ triginta.
ϣⲙⲉⲉ quadraginta.
ⲧⲁⲓⲟⲩ quinquaginta.
ⲥⲉ sexaginta.
ϣⲃⲉ septuaginta.
ϣⲙⲉⲛⲉ octuaginta.
ⲛⲓⲥⲧⲁⲓⲟⲩ nonaginta.
ϣⲉ centum.

E

ⲥ, ⲥⲛⲁⲩ ⲛⲓϣⲉ

<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>	
Ⲁ, Ⲙⲏⲁⲧ ⲏⲩⲩⲉ	ϣⲏⲏⲧ	200.
Ⲁ̅, ϣⲟⲙⲉⲧ ⲏⲩⲩⲉ	ϣⲟⲙⲉⲏⲧ ⲏⲩⲩⲉ	300.
Ⲁ̅̅, ϣⲧⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲉ	ϣⲧⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲉ	400.
Ⲁ̅̅̅, ⲧⲟⲧ ⲏⲩⲩⲉ	ⲧⲟⲧ ⲏⲩⲩⲉ	500.
Ⲁ̅̅̅̅, Ⲙⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲉ	Ⲙⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲉ	600.
Ⲁ̅̅̅̅̅, ϣⲁⲩⲩⲩⲩ ⲏⲩⲩⲉ	ϣⲁⲩⲩⲩⲩ ⲏⲩⲩⲉ	700.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅, ϣⲩⲁⲏⲏ ⲏⲩⲩⲉ	ϣⲩⲁⲏⲟⲧ ⲏⲩⲩⲉ	800.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲏⲧ ⲏⲩⲩⲉ	ϣⲏⲧ ⲏⲩⲩⲉ	900.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲟ	ϣⲟ	1000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲏⲁⲧ ⲏⲩⲩⲟ	Ⲙⲏⲁⲧ ⲏⲩⲩⲟ	2000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲟⲙⲉⲧ ⲏⲩⲩⲟ	ϣⲟⲙⲉⲏⲧ ⲏⲩⲩⲟ	3000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲧⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲟ	ϣⲧⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲟ	4000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ⲧⲟⲧ ⲏⲩⲩⲟ	ⲧⲟⲧ ⲏⲩⲩⲟ	5000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, Ⲙⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲟ	Ⲙⲟⲟⲧ ⲏⲩⲩⲟ	6000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲁⲩⲩⲩⲩ ⲏⲩⲩⲟ	ϣⲁⲩⲩⲩⲩ ⲏⲩⲩⲟ	7000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲩⲁⲏⲏ ⲏⲩⲩⲟ	ϣⲩⲁⲏⲟⲧ ⲏⲩⲩⲟ	8000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲏⲧ ⲏⲩⲩⲟ	ϣⲏⲧ ⲏⲩⲩⲟ	9000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, Ⲙⲏⲏⲧ ⲏⲩⲩⲟ, vel ⲉⲕⲓⲁ, ⲉⲓⲓ	Ⲙⲏⲏⲧ ⲏⲩⲩⲟ, vel ⲧⲏⲓⲁ	10000.
Ⲁ̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅̅, ϣⲩⲉ ⲏⲩⲩⲟ, vel Ⲙⲏⲏⲧⲏⲉⲕⲓⲁ	ϣⲩⲉⲏⲩⲩⲟ, vel Ⲙⲏⲏⲧⲏⲉⲕⲓⲁ	100,000.
ⲕⲉⲧⲉⲩⲩⲏⲏ, ⲁⲓⲟⲓ	ⲕⲉⲧⲉⲩⲩⲏⲏ	
ϣⲟ ⲏⲩⲩⲟ	ϣⲟ ⲏⲩⲩⲟ	1,000,000.

Numeri hi exstant in MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, qui inter Copticos est 44tus, fol. 136. et sequent. et fol. 152. et sequent. Coptice Numeri raro per voces, Sahidice raro per literas alphabeti exprimiuntur.

§. 43. Numeri ordinales exprimuntur, si numero cardinali præfigatur particula Ⲙⲉⲁⲁ, cum articulo, e. g.

<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>
ⲉⲟⲧⲏⲧ m. primus,	ⲉⲟⲧⲏⲧ f. prima.
ⲏⲓⲘⲉⲁⲁⲁⲕ } ⲏⲓⲘⲉⲁⲁⲁ Ⲙⲏⲁⲧ m.	ⲧⲓⲘⲉⲁⲁⲁⲕⲧ, ⲧⲓⲘⲉⲁⲁⲁⲕⲟⲧⲧ f.
Ⲙⲉⲁⲁⲁⲁⲕ } secundus, secunda.	
ⲏⲓⲘⲉⲁⲁⲁⲕ̅, ⲏⲓⲘⲉⲁⲁⲁ ϣⲟⲙⲉⲧ m.	ⲧⲓⲘⲉⲁⲁⲁ̅, ⲧⲓⲘⲉⲁⲁⲁϣⲟⲙⲉⲧ f. gus.
ⲏⲓⲘⲉⲁⲁⲁⲕ̅̅ m.	ⲧⲓⲘⲉⲁⲁⲁ̅̅ f. quartus, a.
	ⲏⲓⲘⲉⲁⲁⲁⲕ̅̅̅

Coptice.

ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙ.
 ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙ.
 ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙ.
 ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙ.
 ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙ.
 ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲙ.

Sahidice.

†ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲑ. quintus, a.
 †ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲑ. sextus, a.
 †ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲑ. septimus, a.
 †ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲑ. octavus, a.
 †ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲑ. nonus, a.
 †ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲑ. decimus, a.

“ Sahidice raro ⲙⲉⲁⲓ, plerumque ⲙⲉⲁⲓ, adhibetur, cujus exempla
 “ in Mysterio MS. Litterarum Græcarum p. m. 8. 9. 11. existant.

- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ primo.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ secundus.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ tertius.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ quartus.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ quintus.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ sextus.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ septimus.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ octavus.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ nonus.
- “ ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ decimus.

§. 44. Adverbia *primo, secundo, tertio* &c. exprimuntur per numeros
 Cardinales, e. g. ⲑⲓⲛⲉ secundo, ⲑⲓⲛⲉ tertio, 1 Cor. xii. 28.

“ Sic Sahidice ⲡⲓⲙⲁⲓⲛⲉ primo.

§. 45. Dicus mensura particula ⲑⲓⲛⲉ solet præmitti, e. g. ⲑⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ
 ⲙⲉⲁⲓ ⲑⲓⲛⲉ ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ, ad decimam quartam mensis. Exod. xii. 6.
 Gen. viii. 4. ⲡⲓⲛⲉ ⲙⲉⲁⲓ ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ, 27ma mensis. Potest tamen eti-
 am ⲙⲉⲁⲓ, adhiberi. Gen. ii. 2. ⲙⲉⲁⲓ ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ, se-
 cundo die.

“ Sic Sahidice, in Inscriptione Psalmi XLVII mi ⲡⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ ⲡⲓⲛⲉⲑⲓ-
 “ ⲑⲓⲛⲉ, ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ. Plerumque tamen ⲙⲉⲁⲓ, adhibetur.

§. 46. Numero horarum diei præmittitur ⲑⲓⲛⲉ, e. g. ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲡⲓⲛⲉⲑⲓ,
 hora tertia. Matth. xx. 3.

“ Sahidice ⲑⲓⲛⲉ. Matth. xx. v. ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲡⲓⲛⲉ ⲑⲓⲛⲉ ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ ⲙⲉⲁⲓⲛⲉ,
 “ circa sextam et nonam horam.

§. 47. Numeri distributivi exprimuntur repetitione ejusdem vocis, e.g. $\overline{\text{KB}}$ vel $\text{CNA}\tau\ \text{CNA}\tau$, bini. Marc. vi. 7. $\text{ΦΟΥΔΙ}\ \text{ΦΟΥΔΙ}$, unusquisque. Luc. xvi. 5.

“ Sic Sahidice, $\text{ΟΥΔ}\ \text{ΟΥΔ}$, ἕς καὶ ἕς . Marc. xiv. 19. $\text{ΠΟΥΔ}\ \text{ΠΟΥΔ}$, “ quilibet. Act. ii. 6.

§. 48. Numeralia Latinorum adverbialia, quæ vices rei numerant, exprimuntur, si numeris Cardinalibus vox COH addatur, e. g. ΟΥCOH , semel. Rom. vi. 7. $\text{ἴCOH}\ \text{CNA}\tau$ bis, duabus vicibus. Pf. lxi. 11. $\text{ΟΥΟΥΟΥ}\ \text{ἴCOH}$, Pf. ciii. 30. septies, septem vicibus.

“ Sic Sahidice, ἴΟΥCOH , ἕπαξ , semel. Jud. iii. 5. $\text{ΟΥΟΥ}\ \text{ἴCOH}$, πάλαι , multis vicibus. Joh. xviii. 2. Scribitur etiam CEN et COOH .

§. 49. Numeralia multiplicativa exprimuntur per numeros Cardinales, addendo iis vocem $\text{ἴKΩB}\ \text{ἴCOH}$, e. g. $\text{ΕΦΕCΙΤΟΥ}\ \text{ἴP}\ \text{ἴKΩB}\ \text{ἴCOH}$, accipiet centuplum. Matth. xix. 29.

“ Sic Sahidice, $\text{ΟΥΤΒΔ}\ \text{ἴKΩB}$, μυριοπλασίον . Pf. lxxvii. 17.

CAPUT X.

DE PRONOMINIBUS.

§. 50. Pronomina personalia hæc sunt :

	<i>Coptica.</i>	<i>Primæ Personæ.</i>	<i>Sahidica.</i>
Sing.	ἔΠOK ego	ἔΠOK , vel ἔΠK } ἔΠΟΥ , vel ἔΠC }	ego.
	ΠHI mihi		
Plur.	ἔΠOH nos	ἔΠOH nos.	
	ΠΔH nobis	ΠΔH nobis.	

Coptica.

<i>Coptica.</i>	<i>Secundæ Personæ.</i>	<i>Sahidica.</i>
Sing. ἡοοκ tu, m. ἡοο tu, f. ἡακ tibi, m. ἡε tibi, f.	ἡτοκ tu, m. vel ἡτ῀κ. ἡτο tu, f. ἡακ tibi, m. ἡε tibi, f.	
Plur. ἡωτεπ vos, ἡωτεπ vobis, ἡηποτ ἡτεἡηποτ } vos, vobis. ἡτεἡηποτ }	ἡτωτἡ et ἡτετἡ vos. ἡητἡ vobis. ἡηποτ vos, vobis. Fid. Sap. MS. p. 175. l. 42. p. 235. l. 14.	
<i>Tertiæ Personæ.</i>		
Sing. ἡοοῖ ille, m. ἡαῖ ei, m. ἡοο illa, f. ἡα ei, f.	ἡτοῖ ille, m. ἡαῖ illi, m. ἡτοο illa, f. ἡα ei, f.	
Plur. ἡωοτ illi, illæ, illa. ἡωοτ illis.	ἡτοοτ illi, illæ, illa. ἡατ illis.	

§. 51. Pronomina *Personalia* etiam per certas voces ac particulas, cum præpositionibus et affixis conjunctas, exprimuntur, e. g.

I. ἡηοο. ἡηοοἰ, me. Marc. xi. 37. Pſal. xxiii. 1. ἡηοοη, nostrum, nobis, nos. Marc. x. 37, 39. Luc. i. 71. ἡηοοκ, te. Pſ. xx. 13. ἡηοο, tibi, fact. Gen. xxi. 17. ἡηωτεπ, vos, vobis. Marc. vi. 31. ἡηοοῖ, ei, eum. Luc. i. 74. ἡηοοο, illam. Pſ. cxiii. 9. ἡηωοτ, illos. Pſ. viii. 4.

“ Sic Sahidice, ἡηοοἰ, mihi, me. ἡηοοη, nos. ἡηοοκ, te, m.
“ ἡηοο, te, f. ἡηωτἡ, vos. ἡηοοῖ, eum. ἡηοοο, eam.
“ ἡηοοοτ, illos, illas. Vide Lexicon.

II. πο, janua, os. ἔροι, mihi. Pſ. xvi. 11. ἔαροι, super me. Pſ. iv. 1. ἔαροι, ad me. Ex. x. 17. ἔροη, ad nos. Gen. xliii. 4. ἔροκ, tibi, te. Pſ. viii. 1. Pſ. xii. 4. ἔαρο, te, fact. Ezech. xxvii. 25. ἔρο, te, f. Joh. xi. 28. ἔβολἔαρο, a te, f. Apocal. xviii. 14. ἔρωτεπ, vos. Gen. xlvi. 33. ἔροῖ, ei. Luc. i. 9. eum. Pſ. xci. 2. ἔαροῖ, contra

contra eum. εἰς αὐτόν, ad eum. Marc. xiii. 13. ἐπὶ αὐτόν, ei. Marc. xi. 21. eam. Marc. xii. 15. ἐπὶ αὐτοὺς, eos. Marc. vi. 5. Sæpius etiam cum ἐξ ὧν constructur, e. g. ἐξ ὧν εἶπα, super me. &c. Vide Lexic.

“ Sic Sahidice, ἐμοί, ἐμοί, ἐμοί, ἐμοί, ἐρωτή, ἐρωτή, ἐρωτή, ἐρωτή: “ Vide MS. Paris. n. 44. fol. 133. mihi, nobis, tibi, vobis, illi, illis.

III. τὸς, manus. ἡ τὸς, manus mea, i. e. ego. Psal. cxxx. 8. ἐτὸς, μοί, mihi. Syrac. xxiv. 8. ἑαυτοῦ, inter nos. Marc. xii. 20. ἐτὸς, in manus nostras, i. e. nobis. Act. vi. 14. ἡ τὸς, idem. Liturg. Basil. §. 275. ἡ τὸς, tibi. Lit. Cyrill. §. 30. ἐτὸς, ipsum. Marc. xiii. 34. ἡ τὸς, ab illo. Marc. xv. 45. τὸς, ei. Act. xi. 41. ἡ τὸς, cum ipsa, secum. Marc. xiv. 3. ἐτὸς, illa. Gen. xviii. 19. ἡ τὸς, illis. Apocal. xxi. 9.

“ Sahidice τὸς, manus. ἐτὸς, manui meæ, id est, mihi. Mat. xxvii. 10. ἡ τὸς, tibi. Luc. xviii. 11. ἡ τὸς, ab eo. Pf. cxxxix. 7. εἰς τὸς, ἡ τὸς. Act. i. 21. ἐτὸς, vobis. Act. vi. 14. ἐτὸς, eos. Act. xii. 4.

IV. ὄν, collum, venter. ἡ ὄν, in me. Gen. xlii. 11. ἡ ὄν, in nobis. Luc. i. 1. ἡ ὄν, juxta te. Pf. v. 4. ἡ ὄν, in te, f. Apoc. xviii. 22. ἡ ὄν, in illo. Marc. vi. 3. ἡ ὄν, in illa. ἡ ὄν, in illis. Pf. i. 3.

“ Sahidice ὄν et ἡ ὄν. ἡ ὄν, in me. ἡ ὄν, in te, m. ἡ ὄν, in te, f. ἡ ὄν, in nobis. ἡ ὄν, in vobis. ἡ ὄν, in illis. Vide Lexic.

V. ὄρα, facies. πρὸς ὄρα, ὄρα. Ezech. ii. 9. ἐπὶ ὄρα, contra te. Pf. lxxv. 7. ἐπὶ ὄρα, contra eum. Luc. ii. 34. ἐπὶ ὄρα, contra se. Marc. iii. 24. ἡ πρὸς ὄρα, πρὸς αὐτούς, ad illos. Ezech. xx. 9.

“ Sahidice ἐπὶ ὄρα, in se. Marc. xv. 24.

VI. κεφαλή, caput. ἐν κεφαλῇ, in caput meum, i. e. in me. Osee v. 3. ἐν κεφαλῇ, nos. Pf. lxxxiii. 9. ἐν κεφαλῇ, te. Pf. xci. 4. ἐν κεφαλῇ, te, f. Ezech. xvi. 8. Mich. iv. 11. ἐν κεφαλῇ, ibid. ἐν κεφαλῇ, illum. Marc. xv. 16. ἐν κεφαλῇ, in eo. Marc. xvi. 17. ἐν κεφαλῇ, super eam. Apocal. xviii. 9. ἐν κεφαλῇ, super eos. Marc. xi. 7. ἐν κεφαλῇ, in illis. Marc. vi. 5.

“ Sic Sahidice, ἐν κεφαλῇ, ἐν κεφαλῇ, ἐν κεφαλῇ, ἐν κεφαλῇ. Vide Lexic.

§. 82. Pronomina possessiva hæc sunt :

	<i>Coptica.</i>	<i>Prima Persona.</i>	<i>Sabidica.</i>
Sing.	<p>ἡΤΗΙ meus. φωι, et ετεφωι meus, θωι mea, f. ἡοῖι mei, meæ, mea,</p>		<p>ἡωι meus. τωι et ἡτωι mea. ἡοῖι mei, meæ, mea.</p>
Plur.	<p>ἡτᾶν nostri, nostræ. φων noster, m. θων nostra, f. ποῖν nostri, nostræ,</p>		<p>ἡων noster, m. των nostra, f. ποῖν nostri, nostræ.</p>

	<i>Secunda Persona.</i>		
Sing.	<p>φωκ πετεφωκ } tuus, φμετεφωκ } θωκ tua, Item τετεθωκ tua, et θμετεθωκ. ἡτᾶκ πετεἡτᾶκ } tuus. ποῖκ tui, tuæ, tua, ετεποῖκ idem.</p>		<p>ἡωκ tuus. τωκ tua. ποῖκ tui, tuæ, tua:</p>
Plur.	<p>φωτεν vester, vestra, ἡτωτεν vester. Gen. xvii. 11. πρῶωττ ἡδῆῆ ἡτωτεν, quilibet masculus vester. Dan. x. 21. παρχωῖν ἡτω- τεν, ἰ ἀρχων ὑμῶν. ποῖτεν vestri.</p>		<p>ἡωτῆν vester, a, um.</p>

	<i>Tertia Persona.</i>		
Sing.	<p>ἡτᾶϙ πετεἡτᾶϙ } illius, m. ἡτᾶς illius, f. ἡτᾶϙ illius, m. ἡτῆς illius, f.</p>		<p>ἡτᾶϙ illius, m. ἡτᾶς illius, f.</p>

Coptica.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.	ποτϣ } illius, m. ετεποτϣ } ποτϣ illius, f. φωϣ illius, m.	ποτϣ } illius, m. ετεποτϣ } πωϣ illius, m.
Plur.	ἰτῶωτ et ετεἰτῶωτ quæ illorum, sui. ποτῶωτ et ηνετεποτῶωτ idem significat.	πετεποτῶωτ Act. iv. 23. quæ illorum, sua.

§. 53. Pronomina Demonstrativa hæc sunt:

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.	φΔΙ } hic, m. φΗ } ΠΔΙ } Dan. ix. 7, 15.	ΠΔΙ } hic, m. ΠΕΙ et ΠΕΤ } ΠΗ } Joh. ix. 17, 25.
	ΘΔΙ } hæc, f. ΘΗ } ΤΔΙ } Marc. xii. 12, 16. Marc. xiv. 24.	ΤΔΙ } hæc, f. ΤΕΙ }
Plur.	ΠΔΙ } hi, hæ. ΠΗ }	ΠΔΙ } hi, hæ. ΠΕΙ }

Huc etiam refer particulas :

Sing. m.	φΔ, ad aliquem pertinens, post substantivum mascul.	ΠΔ, idem, quod φΔ
f.	ΘΔ, ad aliquem pertinens, post Substan. femininum.	ΤΔ, idem, quod ΘΔ
Plur.	ΠΔ, quæ ad aliquem perti- nent. Si Plur. præcedat.	ΠΔ, quæ ad aliquem pertinent.

*Remota Demonstrativa.**Coptica.**Sabidica.*

Sing.	εΤΤΗ, ille. ετελλεετ ille, illa. φηετελλεετ ille. οηετελλεετ illa.	ετλεεετ ille, illa. πετλεεετ ille.
-------	---	---------------------------------------

Plur.

Coptica.

Sabidica.

Plur. ⲉⲧⲉⲙⲙⲉⲁⲧ } illi, æ, a.
 ⲡⲏⲉⲧⲉⲙⲙⲉⲁⲧ }

ⲉⲧⲉⲙⲙⲉⲁⲧ } illi, illæ, illa.
 ⲡⲉⲧⲉⲙⲙⲉⲁⲧ }

Sing. ⲡⲱ idem ipse, eadem ipsa,
 et Pl. iidem ipsi, eadem ipsæ.

ⲡⲱ idem ipse, in Sing. et Plur.

§. 54. Relativa Pronomina hæc sunt :

Coptica.

Sabidica.

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.
 In Sing. et Plur.

ⲉ, ⲉⲧ, ⲉⲧⲉ, qui, quæ.
 In Sing. et Plur.

ⲏⲧ, ⲏⲧⲉ et ⲉⲏⲧ, qui, quæ.
 In Sing. et Plur.

ⲉⲧ Coptorum mutatur in ⲉⲑ ante ⲙ, ⲡ, ⲟ, et ⲱ, e. g. ⲉⲑⲙⲉⲗ, plenus. Apoc. xix. 20. ⲉⲑⲏⲁⲱⲧ, quis dabit. Psal. xiii. 7. ⲡⲉⲑⲟⲩⲁⲖ, sanctus. Pf. iv. 3. ⲡⲉⲑⲱⲟⲩⲧ, vanus. Pf. ii. 1.

Relativis Pronominibus sæpissime præfiguntur Demonstrativa, et Articuli, e. g.

Coptica.

Sabidica.

Sing. ⲫⲏ ⲉⲧ, ⲫⲏⲉⲧⲉ }
 ⲫⲁⲓ ⲉⲧⲉ }
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

hic, qui: vel qui.

ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ }
 ⲡⲁⲓ ⲏⲧ }
 ⲡⲉ ⲏⲧ }
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }

hic, qui: vel qui.

ⲡⲉⲧ sæpe cum nominibus coalescit, e. g. ⲗⲱⲟⲩ, et ⲡⲉⲧⲗⲱⲟⲩ, malus: ⲏⲡⲉⲧⲗⲱⲟⲩ, mala.

ⲑⲏⲉⲧ, ⲑⲏⲉⲧⲉ } hæc, quæ:
 ⲑⲏⲉ, ⲑⲁⲓⲉ } quæ.

ⲧⲁⲓ ⲏⲧ hæc, quæ.
 Act. i. 16.

Plur. ⲡⲁⲓ ⲉ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧ, ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉ }
 ⲡⲉⲧ, ⲡⲉⲧ ⲉ }
 ⲡⲏ ⲉ, ⲡⲏ ⲉⲧ, ⲡⲏ ⲉⲧⲉ }

hi, qui;
 hæ, quæ;
 qui, quæ.

ⲡⲉⲧ }
 ⲡⲉ ⲏⲧ }
 ⲡⲁⲓ ⲏⲧ }

hi, qui;
 hæ, quæ;
 qui, quæ.

§. 55. Interrogativa Pronomina hæc sunt :

Coptica.

Sabidica.

ⲁⲗⲟ }
 ⲁⲗⲟⲕ quid tibi? m.
 ⲁⲗⲟⲩ quid tibi? f.
 ⲁⲗⲟⲩ quid ei? m.
 ⲁⲗⲟⲏ quid nos?
 ⲁⲗⲟⲩⲉⲏ quid vos?

ⲁⲗⲟ }
 ⲁⲗⲟⲕ quid tibi? m.

ⲁⲗⲟⲩⲉⲏ quid vos?

F

ⲡⲏⲙ,

Coptica.

πια, quis, quæ; qui, quæ?
 In utroque numero, et genere.
 οτ, quis? quæ? quid?

Sabidica.

πια, quis, quæ; qui, quæ?
 οτ, quis? quæ? quid?

§. 56. Pronomina Reciproca hæc sunt :

Coptica.

ἐλλειπ ἐλλο cum affixis omnium
 personarum conjungitur.
 ἐλλειπ ἐλλοτ, me ipsum.
 ἐλλειπ ἐλλοκ, te ipsum.
 ἐλλειπ ἐλλο, te ipsam.
 ἐλλειπ ἐλλοτ, illum ipsum.
 ἐλλειπ ἐλλοτ, eam ipsam.
 ἐλλειπ ἐλλοπ, nos ipsi.
 ἐλλειπ ἐλλωτπ, vos ipsi.
 ἐλλειπ ἐλλωτ, illi ipsi.
 ερητ, invicem. Hinc
 πεπερητ, nos invicem.
 πετπερητ, vos invicem.
 ποτερητ, illi invicem.

Sabidica.

Sic et Sabidice.

ἐλλειπ ἐλλωτπ, vos ipsi.
 ἐλλειπ ἐλλοτ, illi ipsi.
 ερητ, invicem.
 ἡπερητ, nos invicem.
 πετπερητ, vos invicem.
 ποτερητ, illi invicem.

Pronomina reciproca etiam per affixā tertie personæ exprimuntur, e.g.
 πιατ αι ατπ. πολαι ἡτερωελετ, quivis sponsam suam violat. Ezech.
 xxii. 11. Sic περωπ, sororem suam. Ibid. Vide etiam inferius
 verba reciproca. " Sic Sabidice : Joh. xix. 7. κε ατπ. quia fecit
 " se [filium Dei.]

§. 57. Pronomina Vaga hæc sunt :

Coptica.

πια, aliquis, ὁ δὴνα.
 οτα, aliquis, unus.
 επχα et ἡχα, aliquid.
 παφλεαπ, ὁ δὴνα.
 οτοπ, aliquis, aliquid.
 εαν οτοπ, et εαν κεοτοπ, quidam.
 χετ, alius. χετ, alia.

Sabidica.

πια, τις, aliquis.
 οτα, aliquis, unus.
 λαατ, aliquis, aliquid.
 οτοπ, aliquis, aliquid.
 εοιπε, quidam.

Coptice.

2 Perf. **ⲛⲉⲕⲃⲟ**, arbor *tua*, m.
ⲛⲉⲃⲟ, arbor *tua*, f.
ⲛⲉⲕⲃⲟ, arbores *tuae*, m.
ⲛⲉⲃⲟ, arbores *tuae*, f.
ⲛⲉⲧⲛⲉⲃⲟ, arbor *vestra*.
ⲛⲉⲧⲛⲉⲃⲟ, arbores *vestrae*.

3 Perf. **ⲛⲉⲕⲃⲟ**, arbor *ejus*, m.
ⲛⲉⲕⲃⲟ, arbores *ejus*, m.
ⲛⲉⲃⲟ, arbor *ejus*, f.
ⲛⲉⲃⲟ, arbores, *ejus*, f.
ⲛⲟⲧⲃⲟ, arbor *eorum*.
ⲛⲟⲧⲃⲟ, arbores *eorum*.

Sahidice.

convenit.
ⲛⲟⲧⲃⲟ, idem.
convenit.
ⲛⲟⲧⲃⲟ, idem.
ⲛⲉⲧⲛⲉⲃⲟ, idem.
ⲛⲉⲧⲛⲉⲃⲟ, idem.

convenit.
convenit.
convenit.
convenit.
ⲛⲉⲧⲃⲟ, idem.
ⲛⲉⲧⲃⲟ, idem.

§. 59. Exempla Infixorum Coptica.

1 Perf. **ⲗⲛⲁⲩⲩⲛⲣⲓ**, filio meo. Marc. xii. 6.
ⲓⲛⲧⲁⲩⲩⲛⲣⲓ, animam meam. Pf. vii. 4.
ⲛⲁⲗⲛⲟⲃⲓ, peccata mea. Dan. ix. 20.
ⲛⲁⲗⲃⲱⲕⲓ, servæ meæ. Joel. ii. 29.
ⲛⲉⲛⲓⲱⲧ, patris nostri. Luc. i. 73.
ⲧⲉⲛⲉⲗⲕⲱⲛ, imaginem nostram. Gen. i. 26.
ⲛⲉⲛⲃⲁⲗ, oculi nostri. Marc. xii. 11.

2 Perf. **ⲛⲉⲕⲛⲟⲧⲧⲓ**, Deus tuus. Marc. xii. 29.
ⲛⲉⲕⲛⲟⲃⲓ, peccata tua. Marc. ii. 9.
ⲛⲉⲕⲥⲁⲗⲛ, vocem tuam. Dan. ix. 11.
ⲛⲉⲕⲣⲁⲛ, judicia tua. Dan. ix. 5.
ⲛⲉⲛⲁⲗⲧⲓ, fides tua, f. Marc. v. 34.
ⲛⲉⲗⲧⲁⲣⲓⲁ, hydria tua, f. Gen. xxiv. 43.
ⲛⲉⲑⲉⲣⲓ, præclara tua, f. Apocal. xviii. 14.

Raro in Coptica Dialecto ⲟⲧ, in 2. p. f. uti in Sahidica, adhibetur, e.g.

ⲛⲟⲧⲑⲱⲓ, pilus tuus, f. Ezech. xvi. 7.
ⲛⲟⲧⲗⲗⲉⲧⲥⲁⲓⲉ, pulchritudo tua, f. Ezech. xvi. 14.
ⲛⲟⲧⲭⲟⲗⲗ, robur tuum, f. Ezech. xxvii. 11, 12.
ⲗⲗⲛⲟⲧⲱⲟⲧ, gloriam tuam, f. Ibid. 10.
ⲛⲟⲧⲥⲟⲃⲧ, muri tui, f. Ezech. xxvii. 11.
ⲛⲟⲧⲃⲟⲥⲉⲣ, *ⲧⲁⲥ ⲛⲟⲧⲃⲟⲥ ⲟⲩⲱ*, remos tuos, f. Ezech. xxvii. 6.

Den

ὄθεν πετενηντ, in corde vestro. Marc. ii. 8.
 εὐθε τετενηπαρραδοσις, propter vestram traditionem. Matth.
 xv. 3.

ὄθεν πετενηντ, in cordibus vestris. Pf. iv. 4.

- 3 Persf. περμασυχ, auris ejus. Pf. ix. 37.
 τερεστηνησις, consuetudinis ejus. Marc. x. 1.
 ἡπερεβιαικ, fervorum suorum. Dan. ix. 10.
 περραπ πε ελισαβητ, nomen ejus Elifabeth. Luc. i. 5.
 τεσαφε, caput suum, f. 1 Cor. xi. 10.
 περσунри, filii ejus, f. Gal. iv. 15.
 ποτηνηт, cordis eorum. Luc. i. 51.
 ὄθεν τοτμηт, in medio eorum. Ezech. ii. 5.
 ἡποτηβαλ, oculos eorum. Marc. xvi. 4.

§. 60. "Exempla Dialecti Sahidicæ, in qua pro πεп, тен, пен,
 "πετεп, &c. plerumque πῶ, τῆ, πῆ, πετῆ, &c. scribitur.

- 1 Persf. "παειωт, pater meus. Luc. xvi. 24.
 "таψυχη, anima mea. Psal. cxviii. 167.
 "паотерηте, pedes mei. Pf. cxviii. 4. а тоотерηте, f. pes.
 "паβαλ, oculi mei. Pf. cxxi. 1. а пβαλ, m. oculus.
 "πῆχοεις, Domine noster! Pf. viii. 9.
 "τῆμαт, mater nostra. Gal. iv. 26.
 "πῆβαλ, oculi nostri. Pf. cxvii. 2. in fine versus.
 "πепποθε, peccata nostra. Pf. cii. 10.
- 2 Persf. "πεκωпη, vita tua. Luc. xvi. 25.
 "текоотерηте, pes tuus. Pf. xc. 12.
 "пекαγαθон, bona tua. Luc. xvi. 25.
 "ποτηри, maritum tuum, f. Joh. iv. 16.
 "потрро, rex tuus (filia Zionis!) Joh. xii. 15.
 "тотсωпе, sororis tuæ. 2 Joh. 13.
 "ρη тотμηнте ειληη, in medio tui, Jerusalem! Pf. cxv. 19.
 "ποтунре, liberi tui, f. 2 Joh. 4.
 "петῆαρε, vita vestra. Jac. iv. 14.
 "тетῆδικαιοτηн, justitia vestra. Matt. v. 20.
 "петῆηнт, corda vestra. 1 Pet. i. 19.
- 3 Persf. "печни, domus ejus. Hebr. iii. 2.
 "теρεриме, uxorem suam. Luc. xvi. 18.

"печсннт,

- “ περσνηε, fratres sui. Hebr. ii. 17.
 “ περζαι, maritus ejus, f. Luc. xvi. 18.
 “ ἡτεςχοεις, Dominæ suæ, f. Pf. cxii. 2.
 “ περσυηρε, filiis suis, f. Gal. iv. 25.
 “ περκεσωεεε, ἐν τῷ σωμα αὐτῶν. Jac. iii. 3.
 “ τεργουωβε, guttur eorum. Pf. cxlix. 6.
 “ περχισοοτε, Domini eorum. 1 Tim. vi. 1.

§. 61. Particula εἰσο, coram, infixæ etiam admittit, cum articulo præcedente: unde suspicari licet eam esse substantivum, e. g.

εἰπαεἰσο, coram me. Pf. xxiii. 4.

εἰπεκεἰσο, coram te. Pf. vii. 8.

εἰπερεἰσο, coram eo. Marc. xv.

Et sic in cæteris personis. Vide Lexicon.

- “ Sahidice εἰπεεεσο εἰσο, e. g. εἰπαεἰσο εἰσο, coram me.
 “ εἰπεκεἰσο εἰσο, coram te, &c.

§. 62. Loco Infixorum, interdum etiam Affixa adhiberi possunt, ita ut eadem maneat significatio, e. g. εωεε ἡρωκ, claudere os tuum, pro quo etiam dici potest πεκρω. Affixa autem nominibus hoc pacto affiguntur.

Primæ Personæ.

Sing. ι (a ηηι mihi) meus, ρωι, os meum.

τ, si vox in literam τ terminetur, e. g. ραττ, ἡτοττ, pes meus, manus mea. Secundum τ omissum, e. g. ετοτ, *mibi*. Matth. xi. 27. xv. 5. Joh. iv. 9. Act. i. 4.

Plur. η, (ab εηον, nos) πετερον, debita nostra. Matth. vi. 12.

εη, in voce ρατ, e. g. εηοε ερατεη, stetit in planta nostra. Pf. xix. 8.

Secundæ Personæ.

Sing. κ, (ex ἡοοκ, tu) ἡρατκ, pes tuus. Psal. xci. 12.

f. †, e. g. ερα†. pedem tuum, f. i. e. te, f. Ezech. xvi. 10. ερατε, 25. ερατη scribitur, Ezech. xxvi. 20.

Plur. τεη, (a ἡωτεη) e. g. ἡωτεη χαρωτεη, vos tenebitis os vestrum. Exod. xiv. 14. Pro εραττεη legitur ερατεη-εηοε. Marc. vi. 9. Judæ 24. et alibi. (conf. §. 50.)

Tertiæ

Tertia Persona.

Sing. m. ϣ, (α ἰθού, ille) ἔεν ἑραϣ, in vultu ejus: α ἑρα, vultus. Marc. xiv. 65.

f. c, (α ἰθού, illa) ἑρατc, super plantam suam. Marc. iii. 24.

Plur. οτ, (αβ ἰθούτ) ἑρατοτ, super plantas eorum. Marc. xiv. 47.

§. 63. "In Dialecto Sahidica Affixa nominibus eodem modo uti in
"Dialecto Coptica accedunt; nisi quod loco † ponatur τε (p. 55) loco
"τεπ in 2 pl. adhibeatur τῖῖ vel τῖῖτῖῖ, et loco οτ in 3 p. plur.
"etiam poni possit ατ vel κτ, uti exempla, superius §. 51. ad finem
"Pronominum personalium adducta, id docent.

§. 64. Vox ἑητ, cor, animus, in utraque Dialecto Affixa sic admittit.

Coptice.

ἑηῖ, cor meum.
ἑηκ, cor tuum.
ἑηϣ, cor ejus. m.
ἑηc, cor ejus. f.
ἑηη, cor nostrum.
ἑητεπ, cor vestrum.
ἑηοτ, corda eorum.

Sahidice.

ἑῖῖ.
ἑῖῖκ.
ἑῖῖϣ.
ἑῖῖc.
ἑῖῖη.
ἑῖῖτῖῖ vel ἑῖῖτῖῖτῖῖ.
ἑῖῖτ.

§. 65. Adjectivis affixa etiam possunt accedere, e. g. τῖῖ, omnis:

τῖῖκ, omnis tu, tu totus.	} Sahidice conveniunt.
τῖῖϣ, omnis ille.	
τῖῖc, omnis illa.	
τῖῖτεπ, nos omnes.	Sahid. τῖῖῖ.
τῖῖτεπ, vos omnes.	τῖῖῖτῖῖ.
τῖῖοτ, omnes illi, vel illæ.	τῖῖοτ.

Confer §. 26, de Genere Adjectivorum.

§. 66. Schema affixorum cum Nominibus hic apponere libet.

ρωῖ, os meum, a πο, os.	ρωη, os nostrum.
ρωκ, os tuum, m.	ρωτεπ, os vestrum.
ρω†, os tuum, f.	Sahid. ρωτεπ et ρωτῖῖτῖῖ.
ρωϣ, os ejus, m.	ρωοτ, os illorum, illarum.
ρωc, os ejus, f.	ρωτ

РАТТ, vel РАТ (§.62.) pes meus.	РАТТЕП,] vel potius РАТЕП-
РАТК, pes tuus, m.	ӨННОТ, pes vester.
РАТ†, pes tuus, f. <i>Sahid.</i> РАТЕ.	Sahidice РАТТЕП, vel potius
РАТЦ, pes ejus, m.	РАТТНТТН.
РАТС, pes ejus, f.	РАТОТ, pes eorum.
РАТЕП, pes noster.	Sahidice Analogia permittit РА-
Sahidice РАТЕП, et РАТН.	ТОТ, РАТАТ, et РАТНТ.

§. 67. Affixa etiam particulis sequentibus hoc pacto junguntur.

1. АТӨНЕ, sine.
 - АТӨНОУ, sine me. Joh. xv. 5.
 - АТӨНОТК, sine te. Genes. xli. 44.
 - АТӨНОТЦ, sine eo. Joh. i. 3.
 - АТӨНОТН, sine nobis. 1 Cor. iv. 8.

“ Sahidice АХН, sine. АХНОТЦ, sine eo. Joh. i. 2.
2. АДО, vide inter Pronomina Interrogativa.
3. өӨВЕ, propter.
 - өӨВНТ, propter me. Marc. viii. 35.
 - өӨВНТК, propter te, m. Pf. xliii. 22.
 - өӨВНТ†, propter te. Gen. xii. 13. Ezech. xvi. 44.
 - өӨВНТЦ, de eo. Marc. viii. 30.
 - өӨВНТС, de ea. Marc. i. 30.
 - өӨВНТЕП, propter nos. Symb. Nycænum.
 - өӨВЕ өННОТ, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)
 - өӨВНТОТ, propter eos. Gen. xviii. 25.

“ Sahidice еТВЕ, propter, de.

“ еТВННТ, de me. Act. xxii. 18.

“ еТВННТК, et еТВНК, propter te.

“ еТВННТЕ, propter te, f.

“ еТВННТЦ et еТВНЦ, propter illum.

“ еТВННТС et еТВНС, propter illam.

“ еТВЕ ТНТН, propter vos, cum *pron. pers.* (§. 50.)

“ еТВННТОТ, propter illos, illas.
4. АЛЕПЕСА, post, eodem modo uti НСА sequens, affixa admittit.
5. ПЕАА, cum.
 - ПЕААН, tecum. Marc. xiv. 37.
 - ПЕААК, tecum. Psal. cx. 3.

ПЕААЕ,

- πεμε, tecum, f. Luc. i. 28.
 πεμας, cum eo. Pfal. xci. 15.
 πεμας, cum ea. Luc. i. 56.
 πεμαπ, nobiscum. Marc. i. 24.
 πεμαωτεп, vobiscum. Marc. xiv. 6.
 πεμαωот, cum illis. Pf. i. 5.
 “ Sahidice πεε, cum.
 “ πεεεεε, tecum.
 “ πεεεεεκ, tecum, m.
 “ πεεεεε, tecum, f.
 “ πεεεεες, cum eo.
 “ πεεεεες, cum ea.
 “ πεεεεεπ, nobiscum.
 “ πεεεεεπт, vobiscum.
 “ πεεεεεот, cum illis.
6. ηса, post.
 ηсω, post me. Marc. ii. 14.
 ηсωк, post te. Marc. xv. 34.
 ηсω, post te, f. Hof. ii. 9. bis. Ezech. xvi. 45.
 ηсως, post eum. Marc. xv. 21.
 ηсωс, post eam. Syr. i. 30.
 ηсωп, post nos. Marc. ix. 38.
 ηсωτεп, post vos. Luc. x. 16.
 ηсωот, post illos. Marc. iv. 36.
 “ Sahidice etiam ηса.
 “ ηсω, post me. Luc. x. 21.
 “ ηсως post eum. Joh. ix. 31.
7. отбе, contra, ad.
 отбнт, contra me.
 отбнк, ad te. Pf. xxvii. 2.
 отбнς, ad eum. Pf. cli. 3.
 отбнп, contra nos. Marc. ix. 40.
 отбнот, contra eos. Арос. xii. 8.
 “ Sahidice etiam отбе, contra, ad.
 “ отбн, отбнк, отбнς.
 “ отбе онпот et отбе тнттп, ad vos. (§. 50.)
 “ отбнт, contra illos. Астор. xii. 8.

G

8. отте,

8. οὔτε, inter.
 οὔτω, inter me. Genes. ix. 12.
 οὔτωκ, inter te. Gen. iii. 15.
 οὔτωϑ, inter eum. 1 Cor. vi. 1.
 οὔτων, inter nos. Gen. xxi. 53.
 οὔτων, inter ipsos. Gen. xxi. 27.

“ Sic Sahidice, οὔτωκ, inter te.

“ οὔτων, inter eos. Amos iii. 2.

9. εἰς, statim, (ex εἰ ad, et τὸς, manus.)
 εἰς, statim ille. Marc. iii. 16.
 εἰς, statim illa. Luc. iv. 39.
 εἰς, statim vos. Marc. xi. 2.
 εἰς, statim illi. Pf. xxxix. 15.

“ Sahidice εἰς hoc sensu nondum occurrit.

10. εἰς, super.
 εἰς, super te.
 εἰς, super te, f.
 εἰς, super eum.
 εἰς, super eam.
 εἰς, super eos. Vide Lexicon.

“ Sahidice, εἰς, super.

“ εἰς, super me.

“ εἰς, super eum.

“ εἰς, super eam.

“ εἰς, super eos. Vide Lexicon.

11. εἰς, quoque.
 εἰς, αὐτός, ego ipse. Act. xxiv. 16. et εἰς.
 εἰς, ego etiam.
 εἰς, tu etiam, m.
 εἰς, tu etiam, f.
 εἰς, ille etiam.
 εἰς, illa etiam.
 εἰς, nos etiam; et εἰς εἰς.
 εἰς, vos etiam.
 εἰς, illi, illæ etiam.

“ Sic

“ Sic Sahidice, ἀποκ ρω, et ἀποκ ρωωτ, ego etiam.

“ ρωωκ, tu etiam, m.

“ ρωωτε, tu etiam, f.

“ ρωωϙ, ille etiam.

“ ρωωϙ, illa etiam.

“ ρωωη, nos etiam.

“ ρωωττηττη, vos etiam. ρωωτ, illi etiam. Vide Lexicon.

§. 68. Affixa etiam verbis accedunt in omnibus Modis.

Affixa Primæ Personæ.

Sing. ι vel τ.

Sahidica conveniunt cum Copticis.

Plur. η.

Secundæ Personæ.

Sing. κ, m.

Convenit.

† vel ι, f.

Sahidice τε.

Plur. την.

Sah. τη plerumque, vel τητ-
τη, interdum, την.

Tertiæ Personæ.

Sing. ϙ, m.

c, f.

Conveniunt.

Plur. οτ.

Hæc affixa verbis nude accedunt. Notandum tamen:

1. Verba ϙι portare, ρι jacere, χι assumere, σι accipere; et imperativi, ἀλι cape, ἀηι affer, ἀρι fac, omnibus affixis τ præmittunt. Idem facit verbum ϙυι mensurare, et εργουεϙυι sibilare.

“ Sahidice verbum ηι ducere, ἀϙυ crucifigere, ϙι portare, χι accipere, σηι reperire, χαϙ exaltare, idem faciunt.

2. Quædam verba Coptica hoc τ tantum in tertia persona pluralis numeri admittunt, e. g. ἀι facere, ἀηι dare, ολ ferre, τηι dare, φαϙ coquere, χο dicere.

3. Verba, quæ in ultima Sillaba e sequente consona, et in penultima vocalem α, ο vel ω habent, solent in fine e ante affixa, a consonante incipientia, assumere, et abjecto e ultimæ Syllabæ, vocalem longam penultimæ

nultimæ Syllabæ in brevem mutare, e.g. ὄωτεβ format ὄωτεβετ , ὄωτβετ ὄοτβετ , et tandem mutato τ propter sequens β in θ , ὄοθετ , occide me.

Sic affixa accedunt verbis sequentibus :

$\theta\omega\kappa\epsilon\epsilon\epsilon$, extraxit.	$\sigma\omega\rho\epsilon\epsilon\epsilon$, erravit.
$\theta\alpha\rho\rho\epsilon\epsilon$, vocavit.	$\omega\rho\epsilon\beta$, abominatus est.
$\pi\alpha\rho\rho\epsilon\epsilon$ vel $\rho\theta\rho\epsilon\epsilon\epsilon$, salvavit.	$\omega\psi\rho\epsilon\epsilon\epsilon$, exstinxit.
$\theta\tau\alpha\rho\rho\epsilon\epsilon$, interpretatus est.	ὄωτεβ , occidit.
$\theta\tau\omega\pi\epsilon\beta$, transportavit.	$\rho\omega\lambda\epsilon\epsilon\epsilon$, rapuit.
$\rho\omega\tau\epsilon\beta$, cubavit.	$\chi\omega\kappa\epsilon\epsilon\epsilon$, lavavit.
$\sigma\alpha\text{ὄ}\epsilon\epsilon\epsilon$, extraxit.	$\sigma\alpha\text{ὄ}\epsilon\epsilon\epsilon$, maculavit.
$\sigma\omega\tau\epsilon\epsilon\epsilon$, audivit.	

“Sahidice affixa eodem modo accedunt verbis sequentibus : $\pi\alpha\rho\rho\epsilon\epsilon$ vel $\rho\theta\rho\rho\epsilon\epsilon$, liberavit :

“ $\theta\tau\alpha\rho\rho\epsilon\epsilon$, interpretatus est.	“ $\tau\theta\beta\tau$, repulit.
“ $\theta\tau\omega\psi\beta$, respondit.	“ $\rho\omega\tau\beta$, occidit.
“ $\sigma\omega\tau\epsilon\epsilon$, audivit.	“ $\chi\alpha\rho\rho\epsilon\epsilon$, maculavit.
“ $\sigma\omega\rho\epsilon\epsilon$, erravit.	“ $\chi\omega\kappa\epsilon\epsilon$, lavit.
“ $\pi\alpha\rho\rho\epsilon\epsilon$, vocavit.	

“Hæc verba quidem vocalem longam Syllabæ penultimæ in brevem, sed τ ante β vel $\epsilon\epsilon$ nunquam in θ mutant.

4. Si in ultima verborum Syllaba reperiat ω , sequente Consona : solet plerumque in θ mutari. Exempla et Exceptiones inferius, §. 70, allegabuntur.

§. 69. Exempla affixorum utriusque Dialecti nunc subjungemus.

* I Perf. Sing.

ι , me, mihi ; post verba desinentia in θ , e.g. $\epsilon\epsilon\alpha\tau\theta\chi\theta\iota$, libera me, a $\tau\theta\chi\theta$, liberae.

τ , me, mihi ; post verba, quæ non desinunt in θ , e.g. $\alpha\psi\alpha\pi\theta\psi\tau$, nutrit me. Psal. xxxiii. 2. a $\psi\alpha\pi\theta\psi$. $\alpha\psi\chi\alpha\tau$, posuit me. Lament. iii. 11. a verbo $\chi\alpha$, posuit. $\epsilon\theta\pi\alpha\chi\epsilon\epsilon\tau$, qui reperiet me. Gen. iv. 14. a verbo $\chi\epsilon\epsilon\epsilon$. $\alpha\psi\alpha\text{ὄ}\tau\tau$, dejecit me, (a verbo $\rho\alpha\text{ὄ}\tau$.) Lament. iii. 11. $\alpha\tau\tau\eta\tau$, $\epsilon\pi\epsilon\delta\delta\eta\tau$. Isai. 38. 13. a $\tau\eta$, dare.

$\tau\tau$, (vide

ττ, (vide §. 68. n. 1.) ἀποτίττω ἐπὶ πρόσωπον, projeci me, i. e. procidi in faciem meam. Ezech. ii. 1. Lament. iii. 43. Jonas i. 12. a verbo ῥι. ἀφῆκε τὸν τῦνον, tulit me. Ezech. v. 2. a verbo φη. ἀφῆκε τὸν τῦνον, as-sumit me. Ezech. iii. 14. viii. 3. Ps. xvii. 17. a verbo ῥι.

ετ, (vide §. 68. n. 3.) ἐπιπροσώπιον, eripiet me, a verbo προσώπιον, vel προσώπιον. Ps. xci. 3. ἰδοὺ ἔρχεται, ecce occide me. Num. xi. 15. a verbo ῥωτεῖν.

“ Sic et Sahidice,

“ ἰ, me, mihi; post verba desinentia in ο, e. g. ἀποβιβασίαι ἐλάττω
 “ ἐλάττω, humiliavi me valde, vivifica me. Psal. cxviii. 107.
 “ a verbis βιβασίαι et ἐλάττω.

“ τ, me, mihi; post verba, quæ non desinunt in ο. Joh. v. 7. ἐπι-
 “ ποσῶ, projiciet me, a ποσῶ. Luc. xiv. 8. ἀπέ, fac me, a
 “ verbo ἀπέ.

ττ, juxta Analogiam. Vide §. 68. n. 1.

“ ετ, (vide §. 68. n. 3.) ἀπολύει, libera me. Ps. xvi. 7. ἀπολύει-
 “ ετ, liberavit me. Act. xiii. 11. a verbo ἀπολύει vel ἀ-
 “ λύει. Act. vii. 27. ἐπιπροσώπιον, ad occidendum me, a ῥωτεῖν.

1 Persona Plural.

η, nos, nobis; si verbum in vocalem desinat. Ps. xl. 15. ἀποβιβασίαι, humiliasti nos. Marc. i. ἐπιπροσώπιον, ad perdendum nos. ἀπέ, posuisti nos. Lament. iii. 43. Scribitur etiam ἐπιπροσώπιον, dirige nos. Lit. Basil. §. 47, nisi sit Sphalma.

ει, (vide §. 68. n. 3.) ἀπολύει, Affus non liberabit nos. Hof. xiv. 4. ἀπολύει, ut Deus liberet nos. Jon. i. 6. a verbo ἀπολύει. Lament. iii. 43. ἀπέ, occidisti nos, a verbo ῥωτεῖν.

Et in genere post consonantem: ἀπέ, reperierunt nos, seu reperti sumus. Galat. i. 17. a verbo ἀπέ. ἀπέ, ἠτιμάσθησαν, i Theff. ii. 2. ἀπέ, si vituperaverint nos, a ἀπέ. Catech. Shenuti in MS. Hebd. S. pag. m. 49. ἀπέ, ἠτιμάσθησαν, i Theff. ii. 17. a ἀπέ. ἀπέ, dejecerunt nos, a verbo ἀπέ. Lament. iii. 44. ἀπέ, advertimus nos, a verbo ἀπέ. Dan. ix. 5.

τεπ,

τεν, (vide §. 68. n. 1.) Pſal. lxxx. 1. ἀκρῖτεν, repulisti nos, a verbo ρι. Lit. Basil. §. 173. ἀριτεν, fac nos, ab imperativo ἀρι, fac. Et in aliis verbis, e. g. ὄσῳρητεν, mitte nos. Marc. v. 12. ab ὄσῳρη, mittere. ἀποταρτεν πωκ, secuti sumus te, a verbo ὄταρ. Mat. xix. 27. Mal. i. 2. ἀκλεπριττεν, amasti nos, a verbo κλεπριτ. Mal. iii. 7. τεππακοττεν, convertemus nos, a verbo κοτ, vide Deut. ii. 1. iii. 1. σοττεν, redime nos, a σοτ. Pſ. xciii. 26. Pſ. lxxv. 10. ἀκφαστεν, ἐπινοήσας ἡμᾶς, a verbo φασ. Deut. i. 27. ἐφοττεν ἐβολ, ad delendum nos. Deut. i. 41. ἐταποσ ρερωπτεν, quæ Dominus mandavit nobis. Deuter. vi. 21. ἀφεντεν ἐβολ, eduxit nos. Sic etiam verba κλερ, κλοκ, κλεκ, κρο, &c. construuntur.

“ Sic et Sahidice;

“ η, post vocalem. Pſal. iv. 6. πετπατσαβον, quis docebit nos, a τσαβο. Pſ. xcix. 3. πῆταρταλλιον, qui fecit nos, a ταλλιο.
 “ εν, vel ἦ punctatum (vide §. 68. n. 3.) κληπταρλεν, qui vocavit nos. 2 Petr. i. 3. Αστορ. xvi. 12. αταρλε. Matth. vi. 13. πῆπαρλεη, libera nos. Pſ. cxvii. 25. παρλεη, libera nos, a παρλε. Ibid. σοττωπεν, dirige nos, a σοττωπ.
 “ τεπ, vel τῆ. Matth. vi. 13. κληπεντῆ ερωτη ἐπιρασμος, ne inducas nos in tentationem. 1 Joh. iv. 10. πῆταρ κλερετῆ, qui dilexit nos. Ibid. 11. ἀπποτε κλερετεπ, Deus dilexit nos. Αστ. vii. 40. ἠταφεντῆ εβολρῆ κλεε, qui eduxit nos ex Ægypto, vide et Αστ. xvi. 37.

2 Pers. Singul. Mascul.

κ, te, tibi. ἀκφοκ, genui te. Pſ. x. 3. ακφο. ἀφταρκοκ, adjuravi te. Gen. i. 6. a verbo ταρκο.
 τκ, (vide §. 68. n. 1.) ερῆτκ, ad projiciendum te. Siracid. xii. 15. Deuter. xiii. 5. εφεβῆτκ ἐξοτη, introducet te. Deuter. xxx. 5. xxviii. 36.
 εκ, (vide §. 68. n. 3.) ἀταρλεεκ, vocaverunt te, seu vocatus es, a ταρλε. 1 Cor. vii. 21. Hof. xiii. 10. κλερεφ παρλεεκ, liberet te, a παρλε. τεππαρσοβεκ, occidemus te. Hist. Bel. 29. Gen. xxvi. 29. κλεπεπορβεκ ἀποη, non abominati sumus te, a verbo ωρεβ. Deut. xiii. 5. εσορλεεκ, ad seducendum te, a σωρελε.

“ Sic

“ Sic et Sahidice :

“ κ, ἀπρόσκ, ne accumbas, a προσ. Luc. xiv. 8. οὐκ ἐξραι, af-
“ cende. Luc. xiv. 10. ab οὐλ.

“ τκ, (vide §. 68. n. 1.) ἵσέσῃτκ, ut portent te, a σῃ. Luc. iv. 11.
“ Pí. xc. 19. ἵτὰσῃτκ, qui duxit te. Pí. lxxx. 10. a verbo ἵ.

“ εκ, (vide §. 68. n. 3.) ἡσὶ πῆτὰρλεπ, qui vocavit te. Luc. xiv. 8,
“ 10. ἀπὰρλεπ, liberavi te. Pí. lxxx. 7.

“ τ, interdum loco κ. Joh. xvii. 25. ἔλεπε πκοσλεος σοτωπτ, mun-
“ dus non cognovit te. τωοπτ, surge tu. Act. x. 26. xi. 7.

2 *Perf. Sing. fæm.*

ι, te, tibi. Marc. v. 34. πεπαρτ πεταρπαρλεπ, fides tua servavit
te, (o mulier.) Mich. iv. 10. ἐσῆπαρλεπ, liberabit te, fæm. a
παρλεπ. (Vide §. 68. n. 3.) Luc. xix. 43. σεπαρρεχρωχι, co-
arctabunt te, a ρεχρωχ.

†, te, tibi, Genes. xxx. 2. φνεταρροχ† ἀποτταρ, qui privavit
te fructu. Nahum. iii. 6. †παρχα†, ponam te, fæm. 15. ἐσῆ-
οτομα†, comedet te. Sophon. iii. 15. ἐσῆσοτ†, Mich. iv. 10.
liberabit te. Ezech. xvi. 41. ἐσῃτελλκοτ†, ut non convertas te.

“ Sahidice ε, e. g. τωοπτε surge, †ρῃτε attende, †ρῃωτε in-
“ duc, ἀρερατε sta, μεορε liga. MS. Paris. n. 44. fol. 130. p. 2.
“ a verbis τωοπη, †ρῃητ, †ρῃωτ, ἀρερατ, μεορ.

“ Vel, τε, e. g. Act. v. 9. σεπαρρετε ἐβολ, efferent te, fæm. a ρε.
“ ἐβολ, efferre. παρτε, inclina, a πακ. MS. Paris. n. 44. f. 130.
“ p. 2.

2 *Perf. Plural.*

τεπ, vos, vobis; ο finale verborum mutatur in ω, e. g. ἡτοττα-
ρῃωτεπ, ut constituent vos, a verbo ταρο. Marc. xiii. 9. ρπα-
ταρλεωτεπ, ostendet vobis. Marc. xiv. 15. ἀπταρλεωτεπ, of-
tendi vobis, a verbo ταρλεο. Sæpe loco affixi hujus pronomen
personale ἠηποτ adhibetur, e. g. τεπἠηποτ, surgite; ut facilius
ab affixo 1 perf. plur. distinguatur, quod sæpius τεπ habet. (Vide
pag. 54. ab initio.)

“ Sahidice,

- “ Sahidice, τῆ et τῆτῆ, vos, vobis. ἦταττερ ἀτιετῆ, vo-
 “ caverunt vos, i. e. vocati estis, 1 Petr. ii. 21. ἱ, 25. ἐλτετῆ.
 “ κεττῆτῆ, qui converterunt vos, i. e. qui converfi estis. Act.
 “ v. 39. ἀηπωσ ἦσεβῆτῆτῆ, ne inveniant vos, i. e. ne inve-
 “ niamini.
 “ Διτσαβωτῆ, ἰδιε οἰμῆ. Joh. x. 32. lege διτσαβωτῆ, per o,
 “ Dialectus enim superioris Ægypti o retinet, uti ad affixum οὔ,
 “ 3 p. plur. annotabitur,

3 Perf. Sing. maf.

- ϙ, eum, ei. Pf. xx. 4. ἀκτῆϙ, dedisti eum, a τῆ. εἰετcioϙ, fatu-
 rabo eum, a τcio. Pf. xci. 16.
 τϙ, (vide §. 68. n. 1.) Jon. i. 15. ἀϙρῆτϙ, projecerunt eum, a verbo
 ϙῆ. Ezech. xxxi. 16. ἐβῆτϙ βῆ ἐπεσῆτ, ad dejiciendum eum, a
 verbo composito βῆ ἐπεσῆτ. Joh. xi. 44. ἀπιτϙ, adducite eum.
 ἀλιτϙ εἶσοσῆ, προσεγγῆσι. Mal. i. 8. ἀριτϙ. Pf. l. 10. fac id.
 εϙ, (vide §. 68. n. 3.) ἀἀρεϙπαρῆεϙ, salvet eum. Pf. xxi. 3. Πα-
 σῆμ. ἀτορῆεϙ, abominati sunt eum. Amos iv. 10. ab ωρεῆ.
 ἀτοτοῆεϙ, transportatus est, ab οὔωτεῆ. Hof. x. 5. et Gen. v.
 24. ἀπεροϙεϙ, ne extinguatis eum, ab ωϙεε. 1 Theff.
 v. 19. Amos iv. 11. ἐἀτσαῆεϙ, a verbo σαῆεε. Habac.
 ii. 9. ἐκχιπσαῆεϙ, ab eodem σαῆεε, extrahere. Act. iv. 36.
 Mich. vi. 5. ετεπετεϙατοταρῆεϙ, cognominatus. ἀτῆοῆ-
 ϙεϙ, occiderunt eum, a ῆωτεῆ. Marc. xii. 5. Passim.
 “ Sic Sahidice ;
 “ ϙ, ωοϙ, excipit eum. Rom. xiv. 1. πατοεποϙ, excitabit eum.
 “ Jac. v. 15.
 “ τϙ, (vide §. 68. n. 1.) ἀτετῆαϙτϙ, suspendistis eum, a verbo
 “ αϙ. Act. v. 30. Pf. lviii. 1. ἀπιβῆτϙ, ut non reperias eum,
 “ a βῆ, reperire, defunt in Græco. Luc. iv. 9. ἀτῆτϙ, duxit
 “ eum, a verbo ῆ. ϙῆτϙ, tolle eum, a ϙῆ. Joh. v. 12. ἀεεχῆτϙ,
 “ acceperunt eum, i. e. acceptus est. Luc. xvi. 22. a χῆ. εεπα-
 “ χαστϙ, exaltabunt eum, a χασ. Luc. xviii. 14. xiv. 11.
 “ εϙ, (vide §. 68. n. 3.) παρῆεϙ, libera eum, a παρῆεε. Pfall.
 “ lxxi. 4. Act. vii. 10. 14. ἐϙατοταρῆεϙ, cognominatus,
 ab

“ ab οταρῶ. Act. iv. 36. Joh. ix. 7. ἐσοῦσθε, ad responden-
 “ dum ei, ab οτωσῶ. Luc. xiv. 6. κxiii. 9. ἀτετήκοταμεν,
 “ audivistis eum, a σωτῶ. Ephes. iv. 21. ἀφτοβῆεν, repulit
 “ eum, a τοβῆ. Act. vii. 27. ἀρροτῆεν, occiderunt eum, a
 “ ρωτῆ. Act. v. 36. ἀταρῶμεν, contaminarunt eum, a
 “ ταρῶ. Ezech. xxxvi. 17.

3 Perf. Sing. fœm.

с, ei, eam. Pf. xx. 2. ἀκτηс, dedisti eam, a verbo τμη.

тс, (vide §. 68. n. 1.) οηετᾶρῆιτс ἐβολ, quam ejecerunt, seu re-
 pudiatam. Sophon. iii. 19. Mich. iv. 6. ἀαρε κεοτα χιτс, alius
 accipiat eum, a χι. Act. i. 20. ἀμερδῆιτс, non accipias eam.
 Ez. xviii. 16. Passim. ἀπιτс, induces eam, ab imperativo ἀπι.
 Ezech. v. 1. ἐδερρωσῆιτс, *sursum*, sibilabit eum. Soph. ii. 15.

сс, (vide §. 68. n. 3.) ἡπεπαρῶμεс, ne liberes eam, a πορῶ vel
 παρῶ. Hof. ii. 10. ἀρσοῶμεс, exaudivit eam. Pf. ix. 37. a
 σωτῶ. †παρῶμεс, occides eam, a ρωτῶ. Hof. ii. 3.
 †πασορῶμεс, seduces eam, a σωρῶ. Hof. ii. 14.

“ Sic Sahidice;

“ с, етеρпаас, faciet id, ab аа. Matth. xxiii. 35.

“ тс, (vide §. 68. n. 1.) ἡτεροухиτс, cum accepissent eam, a χι.

“ Matth. xx. 11. ἀρῆιτс ἐβολ, extulerunt eam, a ρι. Act. v. 10.

“ Amos iii. 1. ἡταῖηиτс ἐβολ, quam eduxi, a verbo ἡ.

“ сс, (vide §. 68. n. 3.) Act. ix. 36. τῶαροταρῶμεс, quam interpre-

“ tantur, ab οταρῶ. 39. ἀταρῶμεс, lavarunt eam, a χωκῶ.

“ Luc. xv. 9. ἡτασορῶμεс, quam perdidī, a verbo σωρῶ. Luc.

“ ix. 24. ρητασορῶμεс, perdet eam, ab eodem verbo σωρῶ.

3 Perf. Plural.

от, eos, eas, ea, illis. Pf. cx. 6. ἐδῶαρῶт, implebit eos, a verbo
 ααρῶ.

тот, (vide §. 68. n. 1.) ριτοτ ἐβολῆен πορῆиτ, ejice eos ex
 cordibus eorum. Lit. Basil. §. 126. ἐταρδῆιтот, quos accepe-

“ runt. Ezech. xxix. 14. ριтот, mensurabis eos, a ρι. Ezech. v.

1. (vide §. 68. n. 2.) ἐρῶαρῶитот, quæ fecit, ab аи. Psal. i. 3.

H

ερετεп-

ερετεπλεηιτοτ, dedisti ea, a verbo ληι. Ezech. xx. 30. ειδ-
ολτοτ εδρηι εθβαδτλωη, ducam eos Babylonem, a verbo
ολ. Ezech. xii. 13. ακφαστοτ, coques ea, a φασ. Ezech. iv. 2.
εταιχοτοτ, quæ dixi, a verbo χω vel potius χο. Jcf. lx. 11.
Passim.

οτ, etiam in verbis, §. 68. n. 3. allegatis, e. g.

†ηαπαρρεοτ, liberabo eos, a παρρεε. Hof. xiii. 14.
αφθαρρεοτ, vocavit eos, a φαρρεε. Joel. ii. 32.
ηαι ορηοτ, hæc abominemini, a verbo ωρεβ. Lev. xi. 13.
ατσορρεοτ, seduxerunt eos, a σωρεε. Amos ii. 4.
ατσαθρεοτ εθουη, irrepserunt, a σαθρεε. Judæ 4.
εθαυοθρεοτ, audivi eos, a σωτεε. Ezech. xxxv. 13.
ατροθρεοτ, accubuerunt, a ρωτεβ. Matth. ix. 10.
†ηαθρεοτ, occidam eos, a verbo θωτεβ. Amos ii. 3.
ετερολλρεοτ, rapiant eos, a verbo ρωλεε. Sophon. ii. 9.

ωοτ, si verba in ο desinant, ο mutatur in ω, e. g. ηηεταφθαυωωοτ,
quæ fecit, a verbo θαυωω. Gen. ii. 2. et alibi passim.

ατ, si verba in α desinant, αοτ contrahitur in ατ, e. g. χατ, pone
eos, a verbo χα, pro χαοτ. Marc. v. 36.

“ Sic et Sahidice;

“ οτ, 2 Petr. ii. 1. ηταφωποτ, qui redemit eos, a ωπο. εχοκοτ,
“ ad implenda ea, a χωκ. Matth. v. 17.

“ τοτ, (vide §. 68. n. 1.) αφχιτοτ, accepit eos. Marc. ix. 2. α χι.

“ Act. v. 22. ετρεηητοτ, ad ducendum eos, a verbo η.

“ Jcf. i. 2. αχαστοτ, exaltavi eos, a χασ.

“ Act. v. 22. εεποτθητοτ, μη ηροντε αυτη, a θη reperire.

“ οτ, in verbis, §. 67. n. 3. allegatis :

“ επαρρεοτ, ad salvandum eos, a παρρεε. Act. vii. 35.

“ ατροθρεοτ, accubuerunt. Joh. vi. 10. a verbo ρωτεβ.

“ απσοτρεοτ, audivimus eos, a σωτεε. Act. v. 20.

“ εηπρχαρρεοτ, ne inquines ea, a χαρρεε. Act. x. 15.

“ αφχοκεοτ, lavit eos, a χωκεε. Act. xvi. 33.

“ Verba quæ desinunt in ο in Dialecto Sahidica, omicron ante οτ re-

“ tinent, e. g. αφταυωωοτ, fecit eos, a ταυωω. Heb. xii. 27.

“ αφτσιοοτ, satiavit eos, a τσιο. Pf. civ. 40. et plura alia exempla.

“ ατ,

- “ ατ, in verbis in α definentibus, e. g.
 “ αιδατ, feci eos, ab αα. 2 Cor. xii. 12.
 “ ατκαατ, posuerunt eos, α καα. Matth. xviii. 32.
 “ †παταατ, dabo ea, α ταα. Matth. iv. 9.
- “ σοτ, post verba χοοτ mittere, τηποοτ idem, ερ,αι scribere, e. g.
 “ αιχοοτσοτ, misi eos. Joh. xvii. 19. Act. xv. 22,23. xiii. 4. x.9.
 “ Matth. xx. 2.
 “ ητ,αιτ,ηποοτσοτ, quos misi. 2 Cor. xii.17. Act. x.17, 20. xi.11.
 “ εερ,αισοτ, ad scribenda ea. 2 Joh. 12. 3 Joh. 13.
- “ ε eliditur ante οτ in verbis ραυε, gaudere; σοολε, induere;
 “ ποοπε, transportare, &c. Act. xiii. 48. ατραυοτ. Act. vii.16.
 “ ατποοποτ. Pf. lxx. 13. αεοροτσοολοτ, *σπυλλιδωσαν*.
 “ Act. vii. 16. ατποοποτ.
 “ Pf. lxx. 13. αεαροτσοολοτ, *σπυλλιδωσαν*.

§. 69. Affixa, ω in ultima Syllaba verborum reperiundum, plerumque mutant in ο. Sed negari non potest, scribas hanc distinctionem non semper accurate observasse: et præterea verba Ægyptiaca sæpe per ο et per ω scribi, (e. g. ωοη et ωωη, βολ εβολ et βωλ εβολ): ac multas tandem exceptiones occurrere, uti ex exemplis sequentibus patebit: ab οτωρη, mittere, formatur ατοτορητ, miserunt me. Dan. x. 11. Zach. ii. 8, 9, 10. Jef. lx. 1. ατοτορηκ εβολ, emiserunt te. Obad. 7. ετατοτορητ, miserunt eum. Haggai. ii. 37. εταιοτ-ορητ, misi eam. Joel ii. 25. ατοτορητεη, miserunt nos. Marc. v. 12. ετερεοτοροτ, misisti (sæm.) eos. Ezech. xxiii. 41. xxv. 10. †πα-οτοροτ, mittam eos. xxix. 11. Mal. i. 14. Zach. i. 10.

Sed existat etiam αφοτωρητ, misit eum. Marc. xii. 3. per ω. Ez. xiii. 6. απεσσ οτωρητ, Dominus non misit eos.

Sic a verbo οτωαα comedere, formatur αφοτωαατ, comedit eum. Marc. iv. 4. Ezech. xxiv. 13. Amos v. 6. αφοτωααοτ, comedit eos. Marc. ii. 26. Ezech. xv. 7. xvi. 13. xxiii. εοτωααοτ, ad comedendum eos. Marc. ii. 26. &c.

Sed etiam ω ante affixa mansit. Ezech. iii. 3. αιοτωαατ, comedi eum (librum.) εκεοτωααοτ, comedes eos. Ezech. iv. 9. Nah. ii. 13. Hof. viii. 8. Deut. xxviii. 38. xxxix. 42.

“ In Dialecto Sahidica ω quoque in omicron mutatur, accedentibus
 “ affixis, Pf. cxviii. 163. αιοτοττ εβολ, delevi eum; et Pf. xxxvi 9.

“ $\sigma\epsilon\pi\alpha\sigma\tau\omicron\tau$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$, delebuntur, a verbo $\sigma\omega\tau$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$. Mat. v. 17.
 “ $\epsilon\chi\omicron\kappa\omicron\tau$, ad implenda ea, a verbo $\chi\omega\kappa$. Joh. xvii. 26. $\uparrow\eta\mu\omicron\tau$
 “ $\omicron\eta\varrho\epsilon\gamma$, manifestabo illud, ab $\omicron\tau\omega\eta\varrho$. Ez. xxviii. 14. $\eta\tau\alpha\tau\sigma\omicron\eta\tau\kappa$,
 “ quo (die) creatus es, seu creaverunt te. $\alpha\tau\tau\omicron\lambda\epsilon\sigma\gamma$, sepultus est, a
 “ $\tau\omega\lambda\epsilon\sigma$, sepelire. Luc. xvi. 17. Act. v. 6.

“ Sed ω etiam ante affixa retinetur: Luc. xvi. 22. $\alpha\tau\tau\omega\lambda\epsilon\sigma\gamma$, se-
 “ peliverunt eum. Joh. iv. 8. $\lambda\epsilon\pi\epsilon\tau\omicron\tau\eta\mu\omicron\tau\omega\lambda\epsilon\sigma\gamma$, id quod comede-
 “ rent.

Quædam verba ω ante affixa semper retinere solent, e. g.

$\theta\omicron\sigma\omega\tau$, congregare, $\uparrow\eta\mu\theta\omicron\sigma\omega\tau\omicron\tau$, congregabo eos. Ezech. xi. 17.
 xxxiv. 13. xxvii. 21. Mich. ii. 12.
 $\sigma\epsilon\beta\tau\omega\tau$, præparare. Zac. v. 11. $\epsilon\sigma\epsilon\beta\tau\omega\tau\gamma$, ad præparandum eum.
 Amos. iv. 12. $\sigma\epsilon\beta\tau\omega\tau\kappa$, præpara te, $\alpha\kappa\sigma\epsilon\beta\tau\omega\tau\omicron\tau$, præpa-
 rasti eos. Psal. x. 3.
 $\sigma\omicron\tau\tau\omega\eta$, dirigere. Ps. vii. 9. $\epsilon\kappa\epsilon\sigma\omicron\tau\tau\omega\eta\gamma$, diriges eum.
 $\sigma\omicron\tau\omega\eta$, scire. $\alpha\eta\sigma\omicron\tau\omega\eta\kappa$, novimus te. Hof. viii. 2. Habac. iii. 2.
 $\lambda\epsilon\pi\omicron\tau\sigma\omicron\tau\omega\eta\omicron\tau$. Hof. ix. 2. xiv. 10. Job. xxviii. 10. non nove-
 runt eos.

“ Sic in Dialecto Sahidica;

“ A $\sigma\epsilon\beta\tau\omega\tau$, est Act. xxi. 25. $\alpha\eta\sigma\epsilon\beta\tau\omega\tau\eta$, præparavimus nos.
 “ A verbo $\sigma\omicron\tau\tau\omega\eta$, formatur $\sigma\omicron\tau\tau\omega\eta\eta\eta$, dirige nos. Ps. cxvii. 25.
 “ A $\sigma\omicron\tau\omega\eta$, scire. $\lambda\epsilon\pi\epsilon\gamma\sigma\omicron\tau\omega\eta\tau$, non cognovit me, Jef. i. 3. Joh.
 viii. 34. $\lambda\epsilon\pi\epsilon\tau\eta\sigma\omicron\tau\omega\eta\gamma$, non cognovistis eum.
 “ Matth. vii. 16. 20. $\epsilon\tau\epsilon\tau\eta\mu\alpha\sigma\omicron\tau\omega\eta\omicron\tau$, cognoscetis eos.

Verba, geminantia radicales, solent etiam ω ante affixa retinere, e. g.
 $\beta\epsilon\rho\beta\omega\rho$, projicere. Joel. ii. 4. $\alpha\kappa\beta\epsilon\rho\beta\omega\rho\tau$, projecisti me. Joel. i. 7.
 $\alpha\gamma\beta\epsilon\rho\beta\omega\rho\epsilon$, projecisti eam. Zach. v. 8. Sophon. ii. 4. $\epsilon\iota\epsilon\beta\epsilon\rho\beta$
 $\beta\omega\rho\gamma$. Zac. xi. 10. projicies eum. $\epsilon\gamma\epsilon\beta\epsilon\rho\beta\omega\rho\omicron\tau$. Mich. vii. 19.
 projicies eos.
 $\theta\epsilon\lambda\theta\omega\lambda\epsilon$, contere. $\epsilon\gamma\epsilon\theta\epsilon\lambda\theta\omega\lambda\epsilon\omicron\tau$, conteres eos. Ez. xxix.
 18. Hof. ii. 18. Mich. i. 3. iii. 3. Deut. v. 5. x. 2.
 $\theta\epsilon\lambda\theta\omega\lambda$, occidere. $\epsilon\theta\epsilon\lambda\theta\omega\lambda\omicron\tau$, ad occidendum eos. Hof. ix. 13.
 Zach. xi. 5. Numer. xi. 22. et plura alia verba, e. g. $\varrho\epsilon\pi\varrho\omega\eta$,
 mandare. $\varrho\epsilon\chi\varrho\omega\chi$, affigere. $\chi\epsilon\lambda\chi\omega\lambda$, $\beta\epsilon\tau\omega\tau$, &c.

In his tamen verbis etiam \omicron ante affixa occurrit, e. g.

$\eta\eta\epsilon\tau\theta\epsilon\lambda\theta\omicron\lambda\omicron\tau$. Ezech. xxxvii. 23. xxxiv. 21. xxi. 15. xxiii. 47.
 $\alpha\tau\theta\epsilon\lambda\theta\omicron\lambda\epsilon\omicron\tau$. Ezech. xxxvi. 35, 36. xxxviii. 20. contriverunt eos.
 $\alpha\rho\epsilon\tau\eta\beta\epsilon\rho\beta\omicron\tau$. Ezech. xxxiv. 21. projecistis eos.

“ Sahidica

“ Sahidica Verba, quæ radicales geminant, solent etiam ω ante affixa

“ retinere, e. g.

“ ϸ̄π̄ωπ, rogare. ϸ̄κ̄ϸ̄π̄ωπ̄τ, rogasti me. Matth. xviii. 32. ϸ̄ϸ̄π̄-

“ ωπ̄ϸ̄, rogavit eum. Luc. xv. 29. Joh. xii. 21. ϸ̄ϸ̄π̄ωπ̄ῑτ, ro-

“ gavit nos. Act. xx. 15. ϸ̄ϸ̄π̄ωπ̄ο̄τ, rogaverunt eos. Act. xvi.

“ 39, 40. xx. 1.

“ ϸ̄ε̄λ̄ωλ: χ̄ε̄ ε̄τ̄ε̄ε̄λ̄ωλ̄ο̄τ. Joh. xi. 19. ut consolarentur eas.

“ ϸ̄τ̄ρ̄τ̄ωρ. Ezech. xxi. 14. ε̄κε̄ϸ̄τ̄ρ̄τ̄ωρ̄ο̄τ, perturbabis eos, &c.

Ex hisce exemplis, quibus plurima alia facile possent addi, colligere licet, vel ο et ω ante affixa promiscue adhiberi potuisse, vel scribas differentiam inter ο et ω non satis accurate observasse.

§. 71. η, si in ultima Verborum Syllaba occurrat, ante affixa retinetur, e. g. ϸ̄ε̄ε̄η̄π̄τ̄ constituere, format cum affixis ϸ̄ε̄ε̄η̄π̄τ̄ϸ̄, Deut. xx. 4. ϸ̄ε̄ε̄η̄π̄τ̄ϸ̄. Deuter. xxix. 13. constitue eum, eam. ϸ̄ϸ̄ε̄ε̄η̄π̄τ̄ο̄τ, constituit eos. Ez. xxi. 19. ϸ̄ϸ̄η̄τ̄, scribere. ε̄ρε̄τε̄π̄ε̄ϸ̄η̄τ̄ο̄τ, scribite ea. Ez. xiii. 9. Deut. vi. 3, 20. ϸ̄ε̄ε̄η̄ϸ̄τ̄, servire. ε̄κε̄ϸ̄ε̄ε̄η̄ϸ̄τ̄, servies ei. Deut. vi. 13. ϸ̄ε̄ε̄η̄ϸ̄τ̄ο̄τ. Passim.

Scribitur tamen etiam ε ante affixa: Ezech. xvii. 5. ϸ̄ϸ̄ε̄ε̄η̄π̄ε̄τ̄ϸ̄, ordinavit eum. xviii. 15. ε̄η̄π̄ε̄ϸ̄ε̄η̄π̄ε̄τ̄ο̄τ, non ordinabit eos; quod vel incuriæ scribarum adscribendum, vel ex genio Linguae derivandum, quæ in verbis ε et η admittit, e. g. θε̄ϸ̄ et θ̄η̄ϸ̄, κε̄τ̄ et κ̄η̄τ̄, &c. idem significant.

§. 72. Verbum ϸ̄ᾱπ placere, et ε̄ρ̄η̄ε, vel ε̄τε̄ρ̄η̄ε velle, pronomina personalia loco affixorum admittunt, hoc modo:

ϸ̄ϸ̄ρ̄ᾱπ̄η̄ι, (pro ϸ̄ᾱπ η̄ι) placuit mihi. Luc. i. 3.

π̄ιρ̄ωβ̄ ϸ̄ᾱπ̄ᾱπ̄ (pro ϸ̄ᾱπ π̄ᾱπ) ᾱπ̄, hoc non placet nobis. Act. vi. 6.

ᾱιρ̄ᾱπ̄ᾱκ̄ (pro ᾱιρ̄ᾱπ̄ᾱκ̄) placui tibi. Ps. xxv. 3.

ε̄τ̄ᾱϸ̄ρ̄ᾱπ̄ᾱϸ̄. Psal. xxiv. 12. placuit ei. [pro ϸ̄ᾱπ π̄ᾱϸ̄]

ε̄τ̄ρ̄ᾱπ̄ω̄ο̄τ (pro ε̄τ̄ρ̄ᾱπ π̄ω̄ο̄τ) η̄π̄ιρ̄ω̄ε̄ι, placentes hominibus.

1 Thess. ii. 4.

ε̄τε̄ρ̄η̄π̄η̄ι (pro ε̄τε̄ρ̄η̄ε η̄η̄ι) quod volo. Marc. xiv. 36.

π̄ε̄τε̄ρ̄η̄π̄ᾱκ̄, voluntas tua. Psal. xxxix. 8. [pro π̄ε̄τε̄ρ̄η̄ε π̄ᾱκ̄]

φ̄η̄ε̄τε̄ρ̄η̄π̄ᾱϸ̄, ἡ ἰδύμια αὐτῶ. Sirac. i. 34. [pro ε̄τε̄ρ̄η̄ε π̄ᾱϸ̄]

ε̄τε̄ρ̄η̄π̄ω̄ο̄τ, quæ voluerunt. Matth. xvii. 12. [pro ε̄τε̄ρ̄η̄ε π̄ω̄ο̄τ]

“ Dialectus Sahidica verbum ϸ̄ᾱπ, placere; et ε̄ρ̄η̄ε, velle; eodem

“ modo-format, e. g. ᾱἰρ̄ᾱπ̄ᾱκ̄, placui tibi. Ps. xxxiv. 14. η̄π̄ε̄τ̄ρ̄ᾱπ̄ᾱϸ̄.

“ Joh. viii. 29.

“ Joh.viii.29. quæ placent ei. Act. xii.3. ἀφρανετ̄ πιστευαι, placuit
 “ Judæis. Sic πωδε ετερνακ, sermonem, quem vis. MS. Fid. Sap.
 “ p. 34. πωδε ετερνε, fæm. sermonem, quem vis. Ibid. p. 32.
 “ ετερναγ, quod vult. Ibid. pag.191. η̄ε ετερνατ̄, sicut volue-
 “ runt. Mat. xvii. 12.

CAPUT XII.

DE ADVERBIIS, PRÆPOSITIONIBUS, CONJUNCTIONIONIBUS, ET INTERJECTIONIBUS.

§. 72. **A**DVERBIA præcipua ordine Alphabetico hic apponere libet.

Coptica.

ⲁⲛ, non.
 ⲁⲛ χε, non amplius.
 ⲁⲣⲏⲟⲩ, forsitan.
 ⲁⲧⲟⲟⲩ, mane.
 ⲁⲧⲏⲣ, quantum, quanto magis.
 ⲁⲉⲁ, imo, ita, utique.
 ⲁⲉⲏ, idem.

è quam, incomparatione, modo nunc, jam. Joh. xviii. 18.

ⲉⲃⲟⲗⲟⲩ, unde?
 ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲙⲙⲁⲩ, exinde.
 ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲁⲉⲟⲩⲛ, ab intus, ἄδιν.
 ⲉⲃⲟⲗⲧⲁⲓ, abhinc, hinc. Gen. I.25.
 ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ, quare, cur?
 ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ ⲏⲉⲟⲩⲏ, quare? propter
 quod opus. Dan. ii. 15.
 ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ, propter hoc.
 ⲉⲟⲩⲛ, ubi? quo?

Sabidica.

ⲁⲛ, non.

ⲟⲩⲉⲃⲟⲗⲧⲟⲩ, idem.

ⲉⲧⲃⲉ ⲟⲩ, idem.

ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲁⲓ, idem.

ⲉⲧⲟⲩ, idem.

ⲉⲙⲙⲁⲩ,

*Adverbia.**Coptica.*

ἐλλετ, ibi. Exod. x. 26.
 ἐλλεψω, valde.
 ἐλλεπαι, exinde.
 ἐλλεπη, illuc, hinc.
 ἐπερ, unquam, aliquando.
 ἐπεσχητ, deorsum.
 ἐπερραστ, die sequenti cras.
 ἐπωωι, supra.
 ἐπθδε, postremo, in fine.
 εκκεп, secus, penes, ad oram.
 ἐτι, *in*, adhuc.
 ἐτρη, antroffus, antierius.
 εταεε, simul, una, in unum locum.
 εтсоп, simul.
 εтκωт, honeste, (honesta.)
 εтθηω, ordinate (ordinata.)
 ἐφραρ, retro.
 ἐφληοτ, frustra.
 ἐφεεε, loco.
 ερσοττωп, distiacte. Pf. 144. 15.
 ερσοω, multum.
 ἐρ,οτ, magis, quam.
 ἐρρεп, obviam. Gen. xlv. 28.
 εпατ, et ηθατ, quando. Psa. xxxiv. 17.
 εωп, ubi.
 ιε, vel.
 ιс, ecce.
 ιсθπετ, jam pridem. Mat. xi. 21.
 ιтε, *ita*, deinde.
 катε φρηт, sicuti, juxta modum.
 катε ρλι ηρηт, nullo modo.
 ке, iterum. Pf. ii. 2.
 кесоп, semel.
 μεελλοп, magis.
 μεεпεпса пαι, μεεпεпсωс, postea.

Sabidica.

εεετ, idem.
 εεεω, idem.
 επερ, idem.
 επεснт, idem.
 ηραст, ерраст, idem.
 επωωι, idem.
 επθδε, idem.
 ριοтсоп, idem.
 ρпαρ,οτ.
 επεεε.
 ερ,οτ.
 тпατ.
 τωп.
 η, vel.
 εтс.
 μεηηηса пαι, μεηηηсωс.
 μεтοτειпп,

Adverbia.

Coptica.

μετοτενιν, Græce.
 εεν, μή, forsitan, num, an.
 εεν ε.π, nonne?
 εενπ, quotidie, et εεεενπ.
 εενϚ, μήτι, numquid.
 εεεεεεε, locatim. Marc. vi. 40.
 εεεεετ, ibi.
 εεεεερ, præronitur numero ordi-
 nati. Scribitur et εεφεεεερ.
 εεεεον. Matth. v. 37. non nisi, non
 est, non potest.
 εεεεε, huc, hic.
 εεεε, illuc. Matth. xvii. 20.
 εεεε, antequam. Marc. xiv. 30.
 nondum. Marc. xiii. 7.
 εεεεεεε, hic, in hoc loco.
 εεεεερηϚ, ita, hoc modo.
 εεπ, εεπεκ &c. non.
 εεπερ, ne.
 εεπερχεε, ne forte.
 εεπερηϚ et εεφερηϚ, quemad-
 modum.
 εεπεεεεε, tunc.
 εεφε, nihil.
 εεφεωρ, non, ne.
 εεπεωω, desuper, εεωω. Gen.
 xlix. 25.
 η, ante verbum, sequente ε.π, non.
 ηεε, quasi, circiter, *in numerando*.
 ηεεεον, rursus, iterum. Vid. κεεον.
 ηεε, non, nequaquam, ante verba.
 ηεεωβ ηεεον, præmittitur numero,
 qui multiplicatam indicat. Mat.
 xix. 29.
 ηεεεεεε, excepto, absque.

Sahidica.

εεν.
 εενπε et εεεενπε.
 εεεεετ.
 εεεερ, εεεεερ.
 εεεεετε, εεεεετε.
 εεπ εεπεκ.
 εεπερ.
 Sic et Sahidice.
 ηεε.
 Sic et Sahidice.
 Sic et Sahidice.

ηεεεεεε,

Adverbia.

Coptica.

Sabidica.

ἡοῦκοῦχι, paululum.
 ἡοῦκοῦ, olim.
 ἡοῦωπῆ, ὅθεν οὔωπῆ, ἐβόλ,
 manifeste.
 ἡοῦῆοῦῥ ὅθεν οῦῆοῦῥ, subito.
 ἡσα σα πιδεπ, undique, per re-
 gionem omnem.
 ἡσαϣ, heri.
 ἡκοῦπ πιδεπ, semper, omni tem-
 pore.
 ἡτερολληπ, quotannis.
 ἡχωλεε, cito.
 ἡχωπ, clam.
 ἡϣωρπ, primo.
 ἡϣωρπ, mane.
 ἡῆοῦῆπ, intus. Gen. xviii. 9.
 Act, xiii. 29.
 ἡῆαπῆτοῦῆ, mane. Vide
 αῦτοῦῆ.
 ἡῆοῦτο, amplius.
 ἡῆοῦτο ε, magis quam.
 ἡῆοῦτο ἡῆοῦτο, maxime, abun-
 danter.
 ἡῆοῦτο, gratis.
 ἡχωρῆ, noctu.
 ἡχοπς, injuste, violenter.
 ἡῆοῦῆ, furtim.
 ἡῆοῦῆπ, statim, hora hęc.
 οπ, et, etiam, iterum utique.
 οῦ, ubi, non, an? quando? quid?
 οῦῆε, ἢ, neque.
 οῦ ῆε, ἢ ἢ.
 οῦῆε ῆπ, nonne?
 οῦῆπ et χε οῦῆπ, quantum, quot.
 Confer αῦῆπ.
 οῦῆω, celeriter.
 οῦῆωπ ἡσοπ, sæpius, multis vi-
 cibus.

ἡοῦκοῦῆ.
 ῆπ οῦωπῆ, ἐβόλ.
 ἡσαϣ.
 ἡκοῦῆ πιδε.
 ἡϣωρπ.
 ἡῆοῦῆπ.
 ἡῆοῦτο.
 ἡῆοῦτο.
 ἡῆοῦτο.
 οπ.
 οῦ.
 οῦῆε.
 οῦῆπ.
 ἡοῦῆωπ ἡσοπ.

*Adverbia.**Coptica.**Sahidica.*

οτοπ σα οτοπ, ordine, ἕως.

Exod. x. 1.

οτοπ, semel.

οτοπ θεη οτοπ. Vide ποτο-
τοπ. Luc. i. 64.

παρητ, ita.

παλη, παλη.

πετοβητ, e contrario, contra.

2 Cor. ii. 7.

πια ε, ubi, ibi, loco quo.

προσοτχοτ, προσκαιρον, ad tempus.

ποτοτ, vesperi.

ρω, obsecro, quaeso. Dan. i. 12.

σαβολ, extra, foras. Pf. xxi. 11.

σαλεπρε, επιδω, post. Hof. i. 2.

σαπσα ελεετατ, seorsim, in re-
gionem separatam; et σαοτσα
ελεετατ, idem.

σαεπα παε σαεπα, hinc et
illuc, ex utraque parte.

σαπσα, seorsim.

σασαπβη, undique.

σαπωω, supra.

σατεπ, statim, in σατεπηνποτ,
vos statim.

σατοτ, statim.

σατ, heri. Vide ησατ.

σατοπ, intus.

σε, imo, ita.

σποττ, anno superiori.

2 Cor. viii. 10. ix. 2.

σop ηβη, quotiescunque.

σop, numeris dierum praerponitur.

στα, hic.

στη, illic.

τα, hic.

ταφελη, vere, profecto.

τοτε, οτι, tuas.

πια, ubi.

σαβολ.

σαπωω.

σατοπ.

σε.

Sic et Sahidice.

φοτε,

<i>Coptica.</i>	<i>Adverbia.</i>	<i>Sabidica.</i>
Φοοτ, εφοοτ, λεφοοτ, hodie. Χωλεεε, cito. Pl. xxvi. 2.		λεποοτ.
ϣα, usque ad, usquedum, donec. ϣαεβωλ, semper, usque ad finem. ϣα επερ, æternæ, in æternum. ϣα εδωτη, usque ad, inclusive. Gen. xlv. 34.		ϣα. ϣα βωλ. ϣα επερ. ϣα εωτη.
ϣαθπατ et ϣαθπατ χε, usque quo. ϣωρη, mane. εαεεπατ ιε εαεεπη, hic vel illic. εαρεγε, εαγε, num, igitur. Gen. xxxvii. 10.		ϣα τπατ.
εηαη, jam, modo, εη. εηηπε et εηηπε ιε, ecce. ειωτεεε, unâ, in unum locum. ειωτη, εμπροθη, ante, in initio. ειφα ε φα, simul, ιπι το αυτη. Act. i. 15.		εηητε, εηητε εις.
ειφαεωτ, a tergo, post, retro. ειφοτει, e longinquo. εοπωε, ut. εοε, εωε, quam, εε. εοταη, εταη, quando. εοτ εεν οεεοτ. Vide οεεοτ.		εηαεωτ.
χε, scilicet. Eph. i. 4. Gen. xxx. 13. amplius, adhuc, <i>in fine paragraphi.</i> χιπηη et ηχιπηη, gratis, sine pre- tio. Marc. x. 8.		χιπηη, ηχιπηη.
εωετη et ηεωετη, aliunde, fur- tim. Joh. x. 1.		
†ηοτ, nunc.		τεηοτ.
†οεηοτ, statim. Act. v. 10. hac hora.		τεηοτ.

§. 74. Adverbia sæpius a Substantivis formantur, dum litera ηt iis præ-
ponitur, e. g. οτωηε, manifestatio; ητωηε, manifesto. Marc. i.
45. εωτο, abundantia; ηεωτο, abundanter. Marc. vii. 36. εωοτ-
τηη, rectus; ηεωοττηη, rectè, rectâ viâ. Act. xxi. 1.

Sæpius exprimuntur per Substantivum cum Præpositione $\zeta\epsilon\pi$, e. g. $\zeta\epsilon\pi$ $\sigma\tau\alpha\lambda\epsilon\tau\sigma\alpha\beta\epsilon$, *φρονιμῶς*, prudenter, in prudentia.

Participia etiam adhibentur pro adverbis, e. g. $\epsilon\sigma\sigma\omicron\tau\tau\omega\pi$, recte, distincte, *proprie* rectus. Marc. vii. 35. $\epsilon\pi\kappa\omega\tau$ $\theta\upsilon\sigma\zeta$ $\epsilon\tau\theta\eta\eta\gamma$, honeste et ordinate, *proprie* honesta et ordinata. Dan. vi. 16. $\epsilon\tau\kappa\upsilon\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\gamma\iota$ $\delta\alpha\lambda\lambda\omicron\sigma\zeta$ $\epsilon\sigma\lambda\lambda\eta\pi$, $\acute{\omega}$ $\sigma\upsilon$ $\lambda\alpha\tau\epsilon\upsilon\acute{\iota}\nu\varsigma$ $\epsilon\upsilon\delta\lambda\lambda\alpha\chi\acute{\omega}\tau$, *perseverans*, i. e. continuo.

“ Sic et Sahidice;

“ A $\zeta\omicron\sigma\tau\omicron$ est $\eta\zeta\omicron\sigma\tau\omicron$, magis, plus. Passim. $\zeta\eta$ $\sigma\tau\alpha\lambda\epsilon$, in veritate, “ i. e. vere. Psal. lxxviii. 13.

Reliqua adverbia Sahidica vide in Lexico.

§. 75. Præpositiones præcipuas ordine Alphabetico adjiciemus.

Coptica.

$\alpha\tau\sigma\pi\epsilon$, sine. Joh. xv. 5.
 $\alpha\sigma\pi\epsilon$, sine. Joh. viii. 7.
 ϵ , ad, apud, in, præ, adversus.
 Act. ix. 1.
 $\epsilon\beta\eta\lambda$, præter.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda$, de, ex, a. Hinc
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\omicron\tau\tau\epsilon$, præ.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\alpha\tau\zeta\eta$, a conspectu.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\epsilon\pi$, præ, e, ex, de, in, inter.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\alpha$, ex, ad, a. Apocal. xviii.
 14. Pf. ii. 12.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\alpha\rho\omicron$, a.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\alpha\tau\zeta\eta$, a, e, per, post.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota$, de, in, a, præ.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\tau\epsilon\pi$, a, e, per.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\tau\omicron\tau$, a, e, per.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\tau\zeta\eta$, ante, antèrius.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\omega\tau$, ex.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\chi\epsilon\pi$, a, versus, ex.

Sahidica.

$\alpha\chi\eta$, idem.
 ϵ , idem.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda$, idem.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\eta$, et sequente litera π ,
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\alpha$, ex.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\tau\eta$, et sequente π ,
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\tau\alpha$, idem.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\tau\omicron\tau$, idem.
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\chi\eta$, et sequente π ,
 $\epsilon\beta\omicron\lambda\zeta\iota\chi\alpha$, idem.
 $\epsilon\theta\eta\epsilon$,

Præpositiones

Copticæ.

Sabidicæ.

εοβε, de, propter. Pf. viii. 2.
 εεεηρ, trans. Matth. viii. 18.
 επεснт, usque, infra.
 εпса, adversus. Genes. xxiii. 14.
 (in regionem.)
 εскеп, penes, juxta, *proprie*: ad o-
 gam.
 εт, ad, in, *cum nominibus singul. nume-
 ri (pro εοτ)*
 εεοτпεε, *us*, sub.
 εεοτп, intra.
 εεοτп ε, in, ad.
 εεрнп, usque, ad, supra.
 εεрнп ехеп, super.
 εεрелп, inter, versus, super, contra.
 Pf. lxxxiv. 10.
 εεрε, adversus, in occursum. Psal.
 lviii. 4. ci. 8.
 εεрнп, super, supra contra.
 εεрнп ε, versus locum. Apoc. xx. 3.
 εεрнп ехеп, in, ad, super.
 εεрнп εε, ad. Pf. xvii. 41.
 εхеп, super, contra, ab, ex, pro, de.
 εхω, super. Matth. xvii. 27.
 ιсхеп, a, de, e, ex, terminus a quo.
 ιсхеп слотсг, anno superiori. 2 Cor.
 viii. 10. ix. 2.
 ιсхеп ειφοτει, e longinquo. Pf. 137. 6.
 ιсхеп шорп, ab initio.
 кεтε, *κατὰ*.
 εεεεпса, post.
 εεε, coram. Pf. xv. 8. et εεεε-
 εо, idem.
 εεпкωт, circa. Act. xxii. 16.
 пεεрε, sub, coram. Luc. iii. 2.
 пεεрелп, ad.
 пεεε, cum.
 потεεуен, sine. Matth. v. 32.
 пса, post.
 пте, a. Pf. cviii. 24.
 пεнт, in. Pf. xxxv. 1.

εтβε, idem.
 εпеснт, idem.
 εт, idem.
 εεοτп, idem.
 εεοτп ε, idem.
 εεрε, idem.
 εεрε ε, idem.
 εεрε ехеп, idem.
 εεрε εε, idem.
 ехеп, et ante п, ехεε, idem.
 εхω, idem.
 кεтε, idem.
 εεпса, idem.
 εεεεтоеεо, idem.
 εεпкωтε, idem.
 пεεрп, пεεрεε, ad.
 пεε, idem.
 пса, idem.
 пте, idem.
 пεнт, idem.

пεоτп,

Præpositiones

Copticæ.

ἰνὸς, intus. Luc. i. 22.
 ἰνὸρηνι, in infra, per, super, in.
 Psal. ii. 5.
 ἰνὸρηνι πὸντ, in me. Sic cum reliquis personis.
 ἰνὸρηνι ὄεν, in.
 ἰνὸρηνι ὄι, in. Pf. xvi. 4.
 οὔδε, ad, adversus, contra.
 οὔδελοῶδεν, ex, si de loco sermo est. Pf. ix. 13.
 οὔτε, inter. Gen. i. 6.
 εα, et πεα. Gen. xviii. 14. ad, penes, a, ab. Apocal. xxi. 13.
 εαπεσντ, ad, infra.
 εαπυωι, supra.
 εαὸς, intra. Pf. 38. 3.
 εαὸρηνι, infra. Gen. i. 7.
 φαίρητ, sic, taliter. Act. xxvii. 17.
 φαῶς, εἰφῶς, et εαφῶς, post.
 χωρισ, præter.
 υα, ad.
 υα εὸς, usque ad.
 υα εὸρηνι, usque ad.
 υα τε, præter. Act. viii. 1.
 ὄ, ad, erga, sub, contra, adversus.
 ὄθεοτο, ad. Gen. xli. 23.
 ὄρατ, sub. Matth. viii. 9.
 ὄρο, de. Marc. v. 25. Mat. ix. 20. Luc. viii. 43, 44.
 ὄτεν, sub, ante, juxta, ad, apud, a, ab. Psal. i. 3. xv. 16. vii. 10. xxxvi. 39.
 ὄτοτ, apud. Joh. i. 40.
 ὄτρη, coram, ante, a, ad. 1 Cor. iv. 5. Exod. ii. 15. Pf. xxiv. 15.

Sabidicæ.

ἰνὸς, idem.
 οὔδε, idem.
 οὔδελοῶδε, idem.
 οὔτε, idem.
 εαπεσντ, idem.
 εαπυωι, idem.
 εαῶς, idem.
 παῶς, et εαπαῶς, et εἰ-
 παῶς, idem.
 υα, idem.
 υα ὄς, idem.
 υα ὄρατ, idem.
 ὄ, idem.
 ὄρο, πρὸς, κατὰ, &c.
 ὄρατ, } idem.
 ὄρατ, }
 ὄθεν, πρὸς, ante.
 ὄρατρη, idem.
 ὄραεν,

*Præpositiones**Coptica.**Sahidica.*

ⲄⲁⲭⲈⲚ, ante.	
Ⲅⲁⲭⲱ, ante. Ex. iv. 10.	
ⲄⲈⲚ, in.	ⲄⲚ̄, in.
ⲄⲈⲚⲤ, prope. Pf. xxi. 11.	
Ⲅⲁ, ad, sub.	Ⲅⲁ, idem.
Ⲅⲁⲣⲟ, coram, proprie ad vultum.	Ⲅⲁⲣⲟ, idem.
ⲄⲚ, in.	ⲄⲚ.
ⲄⲚⲈⲚⲢ, trans.	
ⲄⲚⲢⲈⲚ, ante, præ, si de janua sermo sit.	ⲄⲚⲢ̄, idem.
ⲄⲚⲈⲚⲤ, sub. Pf. vii. 5.	ⲄⲁⲚⲈⲚⲤ, idem.
ⲄⲚⲤⲈⲚ, a, ex, propter, per.	ⲄⲚⲤ̄ vel ⲄⲚⲤⲁ, idem.
Pf. lxxvii. 49.	
ⲄⲚⲱⲤ, super.	ⲄⲚⲱ, idem.
ⲄⲚⲭⲈⲚ, in, super.	ⲄⲚⲭ̄ vel ⲄⲚⲭⲁ, idem.
ⲄⲚⲭⲱ, in, super. Pf. ii. 3.	ⲄⲚⲭⲱ.

“ Sahidicæ præpositiones reliquæ, brevitatis gratia, Lexico Sahidico
“ reservantur.

§.76. Conjunctiones præcipuas ordine Alphabetico recensēbimus.

<i>Coptica.</i>	<i>Sahidica.</i>
ⲒⲁⲢ, ⲓⲁⲓ.	
ⲁⲈ, ⲁ.	
Ⲉ, quum, postquam.	Ⲉ, et ⲈⲤ.
ⲈⲤ, idem, cum Ⲥ, erenthetico.	
ⲈⲖⲚⲗ, nisi. Pf. xiv. 2.	ⲚⲥⲁⲖⲚⲗ.
ⲈⲖⲚⲗ ⲁⲢⲚⲟⲤ, nisi. Exod. iii. 19.	
ⲈⲖⲚⲗ ⲭⲈ, nisi. Pf. xciii. 17. nisi quia.	
Pf. cxviii. 92.	
ⲈⲚⲈ, si. Pf. l. 16.	ⲈⲚⲈ.
ⲈⲣⲱⲚ, quum, dum.	ⲈⲣⲱⲚⲈ.
ⲈⲣⲱⲚ ⲚⲤⲈ, quum.	
ⲈⲣⲱⲚ ⲣⲱⲁⲚ, quodsi. Pf. xxii. 4.	
ⲚⲈ, aut.	Ⲛ.
ⲚⲥⲭⲈ, si, vel, quum. Pf. vii. 3. xxx. 19.	ⲚⲥⲭⲈ.

ⲚⲥⲚ,

Conjunctiones

Copticae.

Sabiatica.

κλη, κλ̄, quasi, si.	
κε, et, etiam.	
κετε, κ̄ατ̄, similiter. Act. iii. 18.	
λεην, λ̄ᾱν, quidem.	
λεηποτε, ne, ne forte, μ̄ποτ̄ι.	λεηποτε.
λεηπως, ne, μ̄πως.	λεηπως.
η̄, ut, ante verbum. Item: et Joh. xiv. 6. Luc. xiii. 19. Pf. lxxv. 16. Pf. lxxvi. 4. Pf. cviii. 16. lxxix. 4. cxvi. 4.	
η̄εε, et. Ita etiam, si praecessit ε̄εφρη̄, sicut.	η̄εε.
η̄τε, ut.	η̄τε.
ο̄τη, igitur.	ο̄τη.
ο̄τορ, et, nam. Marc. viii. 3.	ᾱτω.
η̄ληη, η̄λ̄η, sed, ut.	
χ̄ᾱς, etiam si, licet. Luc. xviii. 4.	
χω̄ρις, nisi.	
ω̄ᾱη, quia, si, vel, an, num. Joh. vii. 17. quum Pf. xlvi. 10.	ω̄ᾱη.
ε̄ᾱρ̄ᾱ, igitur.	
ε̄ι, et.	ε̄ι.
ε̄ιηᾱ, ut sequente η̄τ̄.	
ε̄ο̄πω̄ς, ε̄̄πω̄ς, ut, si.	
ε̄ο̄τᾱη, ε̄̄τᾱη, quando: sequitur ordi- nario ω̄ᾱη.	
ε̄ο̄τε ε̄τ̄, quando, quum.	
ε̄ω̄, etiam. Matth. x. 33.	ε̄ω̄.
ε̄ω̄ς, ε̄̄ς, sicut.	
ε̄ω̄ςτε, ε̄̄ς, sequente η̄τε, ut, adeo ut.	
ε̄ε, ε̄̄, igitur. Gen. xxx. 30. ε̄̄, num. Psal. xiii. 2. ut, quia, nunc, quod, quam. Sane, profecto.	ε̄ε.
ε̄ε ο̄τη, nam, quia. Pf. xiii. 6.	
ε̄ε χ̄ᾱς, ut. Prov. vi. 22.	

§. 77. Interjectiones præcipuas nunc commemorabimus.

<i>Coptica.</i>	<i>Sabidica.</i>
ⲁⲁⲟⲓ, utinam. Pf. cxviii. 5.	
ⲓⲥⲭⲈⲚ, quam! ⲁ. Gen. xxviii. 17.	
ⲟⲩⲁⲓ, vā.	ⲟⲩⲟⲓ.
ⲱ, o!	
ⲱⲉ, per, forma jurandi. Gen. xlii. 15.	
per Salutem Pharaonis. 1 Cor. xv.	
31. per gloriam vestram.	
ⲭⲈ, nota admirationis, Vah! Marc. x.	
26. xv. 4. [Nisi malis hæc ad Conjunctiones referre.]	

C A P U T XIII.

D E V E R B O.

§. 78. **Æ**GYPTII quinque habent tempora: Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum, et Futurum, quod triplex est.

§. 79. Genus neutrum non habent, sed per fæmininum exprimunt, Marc. v. 16. ⲈⲧⲁⲒⲱⲩⲟⲩⲓ, quæ facta est, id est, quod factum fuit. In plurali genus præformantium non differt.

§. 80. Numerum dualem non habent.

§. 81. Coniungatio tantum est unica. Hiphilica coniungatio exprimitur per verbum ⲟⲩⲉ et ⲟⲩⲟ *facere*, cum suis affixis:

Sing. 1	ⲟⲩⲓ,	2	ⲟⲩⲈⲚ,	3	ⲟⲩⲉⲒ, ⲟⲩⲈⲚ.
Plur.	ⲟⲩⲉⲩ,		ⲟⲩⲉⲧⲉⲩ,		ⲟⲩⲟⲩ.
	facit me,		facit te,		facit illum, illam.
	facit nos,		facit vos,		facit illos, illas.

e. g. Pf. xx. 6. ⲈⲕⲈⲟⲩⲉⲒ ⲟⲩⲩⲟⲒ, facies eum lætari.

K

“ Verbum

“ Verbum Sahidicum $\tau\rho\epsilon$, facere ; eodem modo cum verbis conjun-

“ gitur.

Sing. 1 $\tau\rho\alpha$, 2 $\tau\rho\epsilon\kappa$, 3 $\tau\rho\epsilon\varsigma$, $\tau\rho\epsilon\varsigma$.
 1 $\tau\rho\epsilon\eta$, $\tau\rho\epsilon\tau\eta$, $\tau\rho\epsilon\tau$.

“ e. g. 1 Joh. iii. 7. $\epsilon\lambda\eta\rho\ \tau\rho\epsilon\ \lambda\alpha\lambda\upsilon\ \mu\lambda\alpha\mu\alpha\ \epsilon\lambda\epsilon\omega\tau\eta$, nemo
 “ faciat errare vos, nemo seducat vos. Pf. iv. 8. $\alpha\kappa\tau\rho\alpha\sigma\omega\zeta$, facis
 “ me habitare.

Sed plurima tamen reperiuntur in utraque dialecto exempla, in quibus
 verbum $\theta\rho\epsilon$ et $\tau\rho\epsilon$ otiosum est. Ezech. xii. 2. $\epsilon\theta\rho\sigma\ \mu\alpha\tau$, $\tau\tilde{\omega}\ \beta\lambda\epsilon\sigma\tilde{\iota}\eta$,
 ad videndum.

“ Sic Sahidice, $\epsilon\tau\rho\alpha\chi\epsilon$, $\epsilon\acute{\iota}\mu\iota\iota$, Sah. ut ego dicam. Act. xxi. 37.

§. 82. Ægyptii interdum radicales verbi geminant, quod Hebræa,
 aliæque orientales Dialecti etiam faciunt in h^{h} , et reliquis verbis
 quadriliteris, e. g.

$\text{co}\lambda\text{ce}\lambda$ ornare, $\text{d}\epsilon\lambda\epsilon\text{d}\omega\epsilon\epsilon$, et $\text{d}\omega\epsilon\epsilon\text{d}\epsilon\epsilon$ confringere.

“ Sic et Sahidice, $\text{co}\lambda\text{ce}\lambda$ consolari, $\text{d}\epsilon\chi\omega\chi$ affligere, &c.

§. 83. Forma Passiva ab Activa non differt terminatione, sed e sensu
 et circumstantiis determinanda est.

1. Exprimitur sæpe per tertiam plur. Activi sequente accusativo, e. g.
 $\epsilon\lambda\epsilon\sigma\theta\eta\mu\sigma\tau$, baptizabunt vos, i. e. baptizabimini. Marc. x. 39. $\mu\omega\mu\eta\iota$
 $\epsilon\lambda\mu\rho\omega\epsilon\iota\ \sigma\epsilon\mu\alpha\tau\eta\iota\varsigma$, filius hominis tradent eum, i. e. tradetur. Mar.
 xi. 3. $\eta\theta\omicron\sigma\ \delta\epsilon\ \epsilon\tau\iota\eta\iota\ \epsilon\lambda\epsilon\lambda\omicron\sigma$, illa autem adducentes eam, i. e. ad-
 ducebatur. Genes. xxviii. 25. $\epsilon\gamma\omega\mu\lambda\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \epsilon\tau\varsigma\alpha\iota\ \epsilon\lambda\epsilon\lambda\omicron\varsigma\ \rho\eta\tau\epsilon\eta$
 $\eta\tau\omicron\sigma\lambda\omicron\chi$, paralyticus portantes, vel portant eum super lectum. i. e.
 portabatur. Marc. ii. 3. $\chi\epsilon\ \alpha\eta\ \sigma\epsilon\mu\alpha\tau\ \eta\tau\omicron\sigma\epsilon\eta\eta\iota\iota$, non dabunt sig-
 num, i. e. non dabitur signum. Marc. viii. 12. $\eta\tau\omicron\sigma\tau\omega\gamma\omega\varsigma$, ut despi-
 ciant eum, i. e. ut despiciatur. Mar. viii. 31. $\epsilon\lambda\mu\omicron\tau\chi\epsilon\epsilon\epsilon\ \epsilon\lambda\epsilon\ \eta\tau\omega\sigma\tau$,
 non invenerunt illis locum, i. e. locus iis non est inventus. Apoc. xx. 11.
 Dan. vi. 12. $\eta\sigma\epsilon\zeta\iota\tau\varsigma$, $\epsilon\mu\beta\lambda\alpha\delta\eta\sigma\tau\alpha\iota$, injiciant eum, i. e. injiciatur.

“ Sic Sahidice, Luc. iv. 12. $\alpha\tau\chi\omicron\sigma$, dixerunt id, i. e. dictum est,
 $\eta\eta\sigma\tau\alpha\iota$. Actor. xvii. 13. $\chi\epsilon\ \alpha\tau\tau\alpha\gamma\epsilon\omicron\epsilon\iota\omega\ \epsilon\lambda\mu\omega\alpha\chi\epsilon\ \epsilon\beta\omicron\lambda\ \rho\eta\tau\epsilon\epsilon$
 $\mu\alpha\tau\lambda\omicron\sigma$, quia annuntiaverunt sermonem per Paulum, i. e. sermo an-
 “ nuntiatus est a Paulo, $\kappa\alpha\tau\eta\gamma\gamma\epsilon\lambda\epsilon\ \epsilon\pi\acute{\iota}\ \mu\alpha\upsilon\lambda\iota\ \delta\ \lambda\omicron\gamma\omicron\sigma$.

2. Passivum etiam inde agnoscitur, si nominativus cum verbo junga-
 tur, nec ullus adfit accusativus, e. g. Apoc. xx. 3. $\omega\alpha\tau\omicron\tau\chi\omega\kappa\ \epsilon\beta\omicron\lambda$
 $\eta\tau\chi\epsilon$

ἵχε πύγο ἡροεπι, usque dum finiantur mille anni. Ibid. ver. 7. εὐωνυ ἀτυαπ χωκ ἐβολ ἵχε πύγο ἡροεπι, si simpleti fuerint mille anni. Ezech. i. 1. ἀνοτων ἵχε πιφνοτι, aperti sunt cœli. Ezech. x. 4. †βῆπι ἀελοζ ἀπινη, οτοζ †ατλη ἀελοζ, nubes implevit domum, et aula impleta est.

“Sahidice eodem modo, Joh. v. 9. ἀνοταπ ἡσὶ πρωεε, sanatus est homo. Psal. iv. 6. ἀνοτωνη, ἐβολ ἐχωπ ἡσὶ ποτοειπ
“ἀπεκρο, manifestatur super nos lumen faciei tuæ.

3. Passiva forma sæpius e solo sensu dijudicanda et dignoscenda est. Dan. viii. 22. οτοζ φηετ ἀφθεεεθουε, καὶ τῆ συντριβῆτος, et ejus, qui contritus est. Juxta linguæ genium posses quoque interpretari, qui contriverat. ἀτυχος, ἰξῆς, dictum est. Jon. iii. 7. et ἀτυχος, dixerunt, passim.

“Sic Sahidice; ἀνοταπ, Joh. v. 14. ἰγῆς γίγονας, sanatus es.
“Possit etiam significare: sanasti.

§. 84. Verba Ægyptiaca Vocales sæpe mutant, et easdem consonantes et eandem significationem retinent. Hæc abundantia appellabimus.

1. Si verbum terminetur in vocalem, solet ea mutari, e. g. χα et χω, ponere: ce et cw, bibere: xe et xw, loqui: ταχε et ταχρο, firmare; τακε et τακο, perdere; βερε et βερο, accendere; μεεττε et μεοττ, odisse; σεεπε et σεεπι, ponere.

“Sic Sahidice; κα et κω, ponere; ce et cw, bibere; ταλε et ταλο, imponere; ταεειο, ταεειε, facere; xe, xi, xo, xw, dicere, &c.

2. Vocales ultimæ Syllabæ verborum (quas una, vel duæ literæ sequuntur) frequenter mutantur, e. g.

θαυ, θηυ, θουυ, θωυ, ordinare.

βαυ, βηυ, βουυ, βωυ, βευβωυ, nudare.

αυ, ευ, crucifigere; λαι, λει, amare.

θαρ, θωρ, ungere; καυ, κωυ, frangere.

θακ, θοκ, configere; οταυ, οτευ, οτωυ, velle.

σατ, σετ, feminare; ψατ, ψετ, ψωτ, immolare.

κετ, κητ, κωτ, ædificare; κετ, κοτ, convertere.

ελ, ολ, ωλ, ferre; κελ, κολ, κωλ, κοτλωλ, volvere.

κερ, κορ, κωρ, abolere; επ, οπ, ηπ, ωπ, numerare.

φερ, φορ, evellere; σεκ, σοκ, σωκ, trahere.

ζελ, ρηλ, ρωλ, volare.

θουητ, θουωτ, congregare; κηβ, κωβ, duplicare.

λει, λιοι, dare; τηι, τιοι, dare, &c.

“ Sic Sahidice; β̄λ̄ εβολ, βηλ εβολ, βολ εβολ, βωλ εβολ,

“ dissolvere; βηκ, βωκ, venire; κετ, κοτ, vertere.

“ κελχ, κωλχ, flectere; λειρ, λιοτρ, implere.

“ πεχ, πηχ, ποχ, ποτχ, projicere.

“ β̄λι, β̄λιπ, β̄ωλιπ, revelare, &c.

3. In penultima Syllaba quoque mutari solent Vocales, e. g.

αυι, ιυι, suspendere; θαθι, θιθι, ebrium esse.

θαρεια et θωρεια, vocare.

βαθια et βωθια, maculare.

θεκεια et θωκεια, extrahere.

λεισι et λιοσι, parere. φιρι et φωρι, florere. θισι et θοσι, laborare.

λιβι et λοβι, insanire. ιπι et οπι, similis esse, &c.

“ Sic et Sahidice: λιβι et λοβι, insanire. παρεια, πορεια,

“ ποτρεια, salvare. σερια, κορεια et κυρια, errare. σερωπι, κοπ-

“ ωπι et κωπι, rogare. ταρεια, τερεια et τωρεια, vocare, &c.

4. Verba, quæ geminant radicales, solent in ultima et penultima Syllaba vocales suas mutare, e. g.

λεκλεκ et λοκλεκ, cogitare.

σελσελ, σελσωλ et σωλσελ, ornare.

βερβωρ et βορβερ, projicere.

αυθερτωρ et αυθορτερ, perturbare.

θελθωλ et θολθελ, occidere.

θειθωει et θοειθει, conterere.

θετθετ, θετθωτ et θοτθετ, scrutari.

ρειαρεια et ρορειαρεια, rugire.

ρηνρωπ et ροπρην, jubere, &c.

“ Sic Sahidice: β̄ρβ̄ et β̄ερβ̄, projicere.

“ σελσωλ et σωλσελ, consolari.

“ αῡτρ̄τρ̄, αῡτρ̄τωρ, αῡτερτωρ et αῡτορτρ̄, perturbare.

“ ρ̄εχρ̄ωχ et ρ̄οχρ̄εχ, affligere.

5. Inter-

5. Interdum litera vocalis, vel consonans, ab initio vel a fine accedit, e. g. In fine *ι* adjicitur, e. g. *τωεε* et *τωεει*, adhærere. *σειπ* et *σιπι*, transire; *ρεκ*, *ρικι*, inclinare. *ολ*, *ολι*, *ωλι*, ferre; *εεεε*, *εεεε*, *εεεε*, parere. *σοπ*, *σωπι*, prehendere; *εεε*, *εεε*, *εεε*, exaltare.

Interdum *τ* in fine accedit, e. g. *σειπτε* et *σειπτωτ*, præparare. *σειεεε* et *σειεεεπ*, statuere.

Ab initio interdum *ε*, *εεε*, *οτ* et *τ* admittitur, e. g. *οτωπ* et *εοτωπ*, aperire. *ωεεε* et *εεεωεεε*, claudere. *ωω* et *οτωω*, velle. *εεε* et *τεεε*, vel *τεεεε*, docere. *εεεε* et *τεεεεε*, sedere, &c.

“ Sic Sahidice, in fine *ε* admittitur, e. g. *εωτ* et *εωτε* *εβολ*, “ delere. *ποκ* et *ποκε*, projicere. *ρεκ* et *ρικε*, inclinare. Ab initio “ *τ* et *οτ* occurrit, *εεε* et *τεεεε*, ostendere. *ωω* et *οτωω*, velle.

Varietas hæc vocalium in verbis abundantibus inde videtur orta quia Ægyptii vocales olim promiscue per lineolam supernam expresserunt, quod patet e Dialecto Sahidica, quæ *ελ*, *ωττττ* scribit, quod etiam *εελ*, *εολ* et *εολ* et *ωττττ* ac *ωτττττ* scribitur.

§. 85. Reperiuntur quædam etiam apud Ægyptios Verba impersonalia, e. g. *σειεεε*, oportet; *εεεεεεε*, oportebat: *εεε*, oportet; *εεεε*, oportebat.

Etiam tertia persona singularis verborum impersonaliter adhibetur, e. g. *εεεεεεε* *εεεεεεε*, Dan. vi. 1. placuit Dario. *εεεεε*, factum est, accidit. Marc. iv. 14. *εεεεε*, *εεεεε*, factum est. Dan. viii. 15.

“ Sic Sahidice: *εεε*, oportet; *εεεεεεε*, oportebat. Act. i. 16. “ *εεεεε*, factum est, quod frequenter occurrit.

§. 86. Verba composita e duabus vocibus coalescunt. In compositione verbum *ερ* esse, vel facere, *ωεπ* suscipere, *ει* ferre, *ει* projicere, *εεε* invenire, *εε* accipere, *†* dare, sæpissime occurrunt, e. g. *ερωεωπ* lucere, ex *ερ* et *οτωπ* lux. *ερωεεεεε* peregrinum esse, vel peregrinari, ex *ερ* et *ωεεεεε* peregrinus. *ωεπ εεεεε* pati, ex *ωεπ* et *εεεεε* dolor. *ερωεωπ* curare, ex *ει* et *ρωεωπ* cura. *εεεε†* fundare, ex *ει* et *σει†* fundamentum. *εεεεε†* intelligere, ex *εεεε* et *εε†* intellectus. *εεεεπ* pudescere, ex *εε* et *επ* pudor. *†ωεε* glorificare, ex *†* et *ωεε* gloria.

Præpositiones.

Præpositiones verbis postponuntur, et earum significationem variant, e. g. ab ι ire, formatur ι εἰσοῦν intrare, ι ἐξοῦλ exire, ι ἐπεσῆντ descendere, ι εἰρῆνι ascendere, ι περὶ, una ire, ambulare cum aliquo.

“ Sahidice ρ esse, facere, $\omega\pi\epsilon\iota$ suscipere, $\epsilon\upsilon\iota$ ferre, $\rho\iota$ projicere, $\chi\iota$ accipere, \dagger dare, eodem modo cum aliis vocibus componuntur, e. g. $\rho\iota\omega\beta$ operari, ex ρ et $\omega\beta$ opus; $\epsilon\upsilon\iota\omega\pi$ numerare, ex $\epsilon\upsilon\iota$ et $\omega\pi$ ratio, numerus; $\omega\pi\epsilon\iota\chi\iota$ pati, ex $\omega\pi\epsilon\iota$ et $\chi\iota$ labor; $\rho\iota\omega\pi\epsilon$ lapidare, ex $\rho\iota$ et $\omega\pi\epsilon$ lapis; $\chi\iota\sigma\beta\omega$ erudiri, ex $\chi\iota$ et $\sigma\beta\omega$ doctrina; $\dagger\epsilon\sigma\sigma\tau$ glorificare, ex \dagger et $\epsilon\sigma\sigma\tau$ gloria.

“ Præpositiones verbis quoque postponuntur, e. g. ab $\epsilon\iota$ ire, formatur, $\epsilon\iota$ εἰσοῦν intrare, $\epsilon\iota$ ἐξοῦλ exire, $\epsilon\iota$ εἰρῆνι ascendere, $\epsilon\iota$ ἐπεσῆντ descendere.

§. 87. Verba reciproca loco pronominum reciprocorum affixa admittunt, quæ iis vel immediate, vel mediante particula $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma$, $\epsilon\pi\sigma$, vel alia quadam, junguntur, e. g.

$\delta\iota\kappa\sigma\tau\tau$, converti me. Zachar. i. 3.

$\delta\kappa\sigma\tau\kappa$, convertisti te. Zachar. i. 3. Deut. xvi. 7.

$\delta\kappa\sigma\tau\dagger$, convertisti te. fæm. Pf. cxiv. 7.

$\delta\epsilon\kappa\sigma\tau\epsilon$, convertit se. Jes. lv. 7.

$\delta\kappa\sigma\tau\epsilon$, convertit se. f. Luc. i. 56.

$\delta\eta\kappa\sigma\tau\tau\epsilon\eta$, convertimus nos. Act. xiii. 46.

$\delta\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\kappa\sigma\tau\theta\eta\sigma\tau$, convertistis vos. Ezech. xviii. 30.

$\delta\tau\kappa\sigma\tau\sigma\tau$, converterunt se. Pf. lxxvii. 34.

Verbum $\omega\upsilon\sigma\tau\omega\sigma\tau$ gloriari, affixa mediante particula $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma$ admittit.

$\delta\iota\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma\iota$

$\delta\kappa\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma\kappa$

$\delta\epsilon\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma$ f.

$\delta\epsilon\upsilon\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma\epsilon$

$\delta\sigma\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma\sigma$

$\delta\eta\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\omega\sigma\tau$

$\delta\tau\epsilon\tau\epsilon\eta\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\omega\tau\epsilon\eta$

$\delta\tau\omega\sigma\tau\omega\sigma\tau$ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\omega\sigma\tau$

Verbum $\omega\pi\omega\eta$ recipere, et $\delta\pi\epsilon\upsilon$ custodire, affixa mediante voce $\epsilon\pi\sigma$ (vide §. 50. ii.) adsciscunt, e. g.

$\dagger\eta\delta\omega\sigma\eta\sigma\tau$ $\epsilon\pi\sigma\iota$, recipiam eos ad me. Hof. ix. 10.

$\epsilon\lambda\delta\pi\epsilon\upsilon$ $\delta\pi\epsilon\upsilon$ $\epsilon\pi\sigma$, custodiat se, caveat sibi. Jerem. ix. 4.

“ Sahidice

“ Sahidice verba reciproca eodem formatur modo, e. g.

- “ ΔϞΟΤϞ, Act. xiii. 13. ὑπέστρεψεν, reversus est, vertit se, Hierosolymas.
 “ †ΠΔΥΟΤΥΟΤ ΔΔΔΟΙ, 2 Cor. xii. 9. gloriabor.
 “ ΠΔ ΥΔϞΥΟΤΥΟΤ ΔΔΔΟϞ, misericordia gloriatur. Jac. ii. 13.
 “ ΠΕΤΥΟΤΥΟΤ ΔΔΔΟΟΤ, gloriantes. Pf. xciv. 7.
 “ ΔϞΥΩΠΟΤ ΕΡΟϞ, recepit eos, (Sahid. ad se) Act. xvii. 6.
 “ ΔϞΥΟΠΟΤ ΕΡΟΟΤ, Act. xv. receperunt eos (Sahid. ad se.)
 “ ϞΔΡΕϞ ΕΡΟΚ ΕΚΟΤΔΒ, σιαυτὸν τήρη ἅγιον. 1 Timoth. v. 22.

§. 88. Ad verba reciproca etiam referenda sunt verbum ΤΩΠ surgere, seu erigere se, et ϞϞE ire.

ΤΩΠ, quod uti ex exemplis allegandis patebit etiam ΤΕΠ et ΤΩΟΠ pronuntiabatur (vide §. 84) affixa semper fere admittit, e. g.

- †ΠΔΤΩΠΤ, ἀναστήσομαι, surgam, erigam me. Amos. vii. 9. Mic. vii. 8.
 ΔΙΤΩΠΤ, surrexi. Psal. iii. 5.
 ΤΩΠΚ, surge, erige te. Ezech. iii. 22. Mich. ii. 10.
 ΤΩΟΠΠ, surge, fæm. erige te, fæm. Dan. vii. 5. Mich. iv. 13.
 ΔϞΤΩΠϞ, surrexit, erexit se. Zachar. ii. 13.
 ΠΔΣΤΩΠϞ, surget, eriget se. fæm. Mich. vii. 6.
 ΤΕΠΘΠΟΤ, surgite, erigite vos. Obad. i.
 ΔΤΤΩΟΠΟΤ, surrexerunt, erexerunt se. Mich. ii. 1. Zach. i. 18.

Scribitur tamen sine affixo, ΔΙΤΩΟΠΠ, surrexi. Ezech. iii. 23. et ΔΠΤΩΟΠΠ, surreximus. Pf. xvii. 48. Deut. i. 19.

“ Sahidice ΤΩΟΠΠ et ΤΟΠΠ, surgere, aliquando cum affixis, aliquando sine iis reperitur, e. g.

- “ Act. viii. 25. xxii. 10. Deut. ix. 12. est ΤΩΟΠΠ surge, sed Act. x.
 “ 13. 26. et xi. 2. est ΤΩΟΠΠΤ surge. erige te.
 “ ΔϞΤΩΟΠΠ, Marc. xiv. 16. sine affixo, sed Act. xiii. 43. habet affixum.
 “ ἵτερε ἐστηδωτη τωοππ, quum Synagoga surrexisset, erex-
 “ isset se.
 “ Matth. xxvi. 46. τοσητητηη surgite, erigite vos.
 “ Sic Marc. xiv. 57. ΔΤΤΩΟΠΟΤ, surrexerunt, erexerunt se, sed
 “ Act. v. 6. ΔΤΤΩΟΠΠ, sine affixo, surrexerunt.

Verbum ϞϞE in Sahidica Dialecto non occurrit, sed in Dialecto Coptica, loco affixorum, pronomina personalia assumit, ut Gallicum *je m'en vais, tu t'en vas*, &c. e. g. ΔΙϞϞΠΠ. Ezech. iii. 23. ivi.

ειέϞϞΠΔΚ, ibis. Zach. vi. 10. ϞϞΠΔΚ, abi. Ezech. xxxvi. 1. ΔΔΔ-
 ϞϞΠΔΚ ἐβόλ, cxi. Ezech. iii. 22.

ΔΔΔϞϞΠΠ,

ἀρηοῦ ἡσεσωτελλε ἰε ἡσεποῦπ. ἰὰν ἀρά, si forte audiant, vel percellantur. Ezech. i. 5.

ἀηπωτε, ἀηπωτε ἡτεφρῶλελλε, Pf. xcix. 22. ne forte rapiat.

ἰσχε θαρα, si. Ezech. iii. 11. ἰσχε θαρα σεσωτελλε, ἰὰν ἀρὰ ἀκουσῶσι, si forte audirent.

εἰωπ, si. Ezech. ii. 7. εἰωπ ἐτῆσεσωτελλε, ἰὰν ἀρὰ ἀκουσῶσι.

ῥαπ, si. Ezech. xxx. 8. ἀῖραπῆπῆ ἡοῦχρῶλε, ὅταν, si dedero ignem. xxxii. 15. xxvi. 19.

εἰωπ ῥαπ, si. Deut. xxv. 1. εἰωπ ἀρε ῥαπ ἀπτιλοῖα ῥαπ, si contentio fuerit.

θοταν ῥαπ, Ez. xvii. 12. θοταν ἀφραπῆ ἡχε ποτρο, si venerit Rex.

θῆπα, Ezech. xii. 19. θῆπα ἐρε πκαθῆ τῆκο, ut terra perdatur.

ἀηπως ἡτε, Deut. vi. 15. ἀηπως ἡτε πῶς χωντ, ne forte Dominus irascatur.

“ Sahidica Conjunctivi exempla etiam subjungemus :

“ ἡ, ut, ἡσεχωρε, ut dispergantur. Matth. xxvi. 31.

“ ἡτε, εἰωγε δε ἐρον ἡτῆραγε, oportet nos, (ut gaudeamus, seu) gaudere.

“ θωστε ἡτε, Marc. xv. 5. θωστε ἡτε πῆλατος ῥαπῆρε, ita, “ ut Pilatus miraretur.

“ θωστε ἡ, Act. xix. 12. θωστε ἡσεχι, ut accipiant.

“ ἀηπως ἡ, Act. v. 39. ἀηπως ἡσεθῆτητῆ, ne forte reperiamini. Act. xxiii. 10.

“ ἀηποτε ἡ, Act. v. 26. ἀηπωτε ἡσεθῆωλε, ne forte lapident. “ Act. xxvii. 29.

“ εἰχε ἡτ, si. Joh. xi. 12. εἰχε ἡταφῆκοτκ, ἰε κκομται, si dormiat.

“ χε ἡ, Matth. v. 17. χε ἡταει, quod venerim.

“ χε κας ἡ, 1 Petr. ii. 24. χε κας . . . ἡτῆοῦωθ, ut vivamus.

§. 90. Modus Indicativus, Optativus, Infinitivus, et Participialis,
ex sequenti Paradigmate facile agnoscetur.

PARADIGMA VERBORUM.

*Indicativus.**Præsens.*

		<i>Coptice.</i>	
<i>Sing.</i>	1	ei	†
	2 m.	ek	κ
			Ϡ
	f.	te	ere
	3 m.	eq	q
			ere
f.		ec	
	c	ce	
		ere	

Sabidice.

Ϡ Sabidice non admittitur, reliqua
conveniunt.

<i>Plur.</i>	1	en	π
		ten	en
	2	ereten	τη
		teten	eretη
	3	et	tetη
		ce	
ot			
		ere	

Conveniunt cum
Copticis.

Imperfectum.

		<i>Coptice.</i>	
<i>Sing.</i>	1	παι	
	2 m.	πak	
	f.	πape	
	3 m.	πaq	

Sabidice.

	πei
	πē
	πεpe
	πεq, ηq, πe eq

Sing.

		<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
Sing.	3 m.	паре	перε
	f.	пас	лес
	f.	парε	лерε
Plur.	1	пал	лел
	2	паретел	леретл
	3	парт	лет
		парε	лерε

Perfectum.

			<i>Conveniunt Sabidica.</i>
Sing.	1	ал	
		уал	
	2	ак	
		уак	
	f.	аре vel ар	
		уаре	
	3	аг	
		уаг	
		а	
	f.	ас	
	уас		
	с		
	а		
Plur.	1	ал	ал
	2	аретел	
		уаретел	
		атетел	атетл
	3	арт	арт
		уарт	уарт
		а	а
		аре	уаре

Plusquamperfectum.

		I.		II.	
		<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>	<i>Coptice.</i>	<i>Sabid.</i>
Sing.	1	папа пе	пепа	пе а	
	2	пака			
	3	паф па наре па	пере па	пе аф пе пе а пе	пе аф пе пе а пе
	f.	паса			
Plur.	1	папа	пеппа	пе ап пе	
	2	паретеппа			
	3	патпа патпа пе		пе ат пе пе ат	пе ат пе пе ат пе а пе

Quæ hic defunt, juxta Analogiam facile possunt suppleri.

Futurum I.

		<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
Sing.	1	еіе	Sabidica conveniunt, nisi quod punctum supernum, seu lineola superna super secundum e non scribatur.
	2	еке ере	
	3	ефе	
	f.	есе	
Plur.	1	епе	
	2	еретепе	
	3	ете	

Futurum II.

Sing.	1	†па	†па
		епа	епа
	2	апа	
		екпа	екпа
		акпа	
		кпа	кпа
		хпа	пгпа
	f.	ереппа	
		ареппа	

		<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>
	3	εϥηα αϥηα ϥηα ηα	εϥηα ερεηα ϥηα ηα
	f.	εϥηα αϥηα ϥηα ηα	εϥηα ϥηα ηα
Plur.	1	εηηα αηηα τεηηα	εηηα αηηα τηηα
	2	τετεηηα ερετεηηα αρετεηηα	τετηα ετηηα
	3	ετηα ατηα ϥεηα οτηα ηα	ετηα ϥεηα οτηα ηα

Futurum III.

Sing.	1	τα	τα
	2 m.		
	f.	τηρα	τηρα
	3	ταρεϥ	ταρεϥ
Plur.	1	ταρεη	ταρη
	2	ταρετηη	ταρετη
	3	ταροϥ	ταροϥ

Optativus.

Sing.	1	ααρι	<i>Conveniunt Sahidica:</i>
	2	ααρεκ	
	f.	ααρε	
	3	ααρεϥ	
		ααρε	
	f.	ααρεϥ ααρε	

Coptice.

	<i>Coptice.</i>	<i>Sahidice.</i>
Plur. 1	ⲉⲉⲣⲉⲛ	ⲉⲉⲣⲏ̀
2	ⲉⲉⲣⲉⲧⲉⲛ	ⲉⲉⲣⲉⲧⲏ̀
3	ⲉⲉⲣⲟⲩ	ⲉⲉⲣⲟⲩ

Imperatious

Est ipsa radix : vel in Singulari et Plurali sequentes præformantes admittit.

ⲁ

Sahidica conveniunt.

ⲉⲉⲁ

ⲁⲣⲓ

Si negatio exprimenda sit

ⲉⲉⲛⲉⲣ

Infinitivus

Est ipsa radix : vel sequentes præformantes affumit ;

ⲉⲉ vel ⲏ̀

Sic et Sahidice.

ⲉ̀

Gerundia.

ⲉ̀ ⲛⲁⲓⲛ

ⲁⲓⲛ non admittitur in Sahidica
Dialecto.

ⲉ̀ⲛⲁⲓⲛ

ⲉ̀ⲛⲁⲓⲛⲧ

Participia

Vel desinunt in

ⲏⲟⲩ

ⲏⲟⲩⲧ

ⲱⲟⲩⲧ

ⲏⲧ

ⲉⲓⲧ

Vel exprimuntur per pronomen relativum, et verbum præsentis, præteriti, aut futuri temporis.

Vel a præsentis Indicativi non differunt, si præsens Participium exprimendum sit.

§. 92. Exempla præsentis Indicativi.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

- 1 ει, ειρι, facio. 1 Cor. ix. 17.
†, †χω, dico. Mat. v. 2.
- 2 εκ, εκφωνησ, ηρρακ. Pl. ix. 21.
despicias me.
κ, κρι, facis. Pl. xii. 1.
χ, ante λ, λλ, η, οτ, ρ.
χπλτ, vides. Pl. ix. 34.
f. τε, περιλλ, ploras. Joh. xx.
15. Pl. xli. 5.
ερε, Ez. xvi. 22. ερε ερβησ,
nuda es.
- 3 εσ, εσσωπι εσρι, accidit cum
faceret. Luc. i. 8.
σ, σ† κ† λ, datne censum?
Matth. xvii. 24.
- 3 m. ερε πλληπι ελχωσ, η,
est signum super eos. Ezech.
ix. 6. ερε οτλ κελεχολλ,
unus invalescet. Dan. xi. 5.
- 3 f. εσ, †λλελληι εσωπ, ve-
ritas habitat. 2 Cor. xiii. 10.
с, сκω† ερωσ ηχε τεσκρηη,
circumdabat eum tentorium
ejus. Pl. xvii. 11.
σε, τλπορασис σεχη, visio
est. Ez. xii. 27. Item. ii. 10.
xviii. 29. Syrac. xxiv. 1. nisi
forte legendum sit, εс.
ερε, ερε οτχιχ ηρωλλ, est
manus hominis. Ezech. i. 8.
ηεε est femininum.

Plur.

- 1 εη, επελλ, scimus. 2 Cor. iv. 8.
τηη, τηεωσηη, scimus.
Marc. i. 24.
- 2 ερετηη, ερετηη†οτω ληη
сηη, solvitis pullum. Marc.
xi. 5.

- ειχω, dico. Ephes. iv. 7.
†χω, dico. Matth. xxvi. 64.
εκοτωσ, ελλη, vis. Joh. v. 6.
κχω, dicis. Joh. xviii. 33.
Nunquam adhibetur.
- τεπιστετε επλ, credis hoc?
Joh. xi. 27.
ερεχο, dicis. Mat. xxvi. 10.
- χε εσρ οεικ, ut fiat panis. Luc.
iv. 3.
ελοβε, insanit. Joh. x. 20.
- ηετ ερε χοεис λε, quem Do-
minus diligit. Hebr. xi. 67.
- εστεπτωη, similis est. Matth.
xviii. 23.
сηη, est arcta (porta.) Matth.
vii. 14.
- ηε σεριλλε, ηε κλωσ. Joh. xi.
31.
- ερε τλ βοηεια ηηη, auxilium
meum venit. Pl. схх. 2.

- επερχρεια, opus habemus.
Marc. xiv. 63.
ηεηηηε, loquimur. 1 Cor. i. 6, 7.
η pro εη.
τηηωσηη, sumus. 1 Joh. iv. 13.

τετηη,

Coptica.

- ⲡⲉⲧⲉⲛ, ⲡⲉⲧⲉⲛⲱ, dicitis. Pf. x. 1.
 3 ⲉⲧ, ⲑⲟⲧⲉ ⲉⲧⲱⲟⲧ, dum sacrificant. Marc. xiv. 12.
 ⲉⲉ, ⲉⲉⲥⲁⲭⲓ, enarrant. Pf. xviii. 1.
 ⲟⲩ, plerumque post relativum ⲉⲧ, ⲉⲧⲟⲩⲧⲣⲁⲛ ⲉⲣⲱⲟⲩ, quæ vocant. Eph. i. 21.

Sabidica.

- ⲡⲉⲧⲡⲟⲩⲱⲱⲩ, βολιδοι. Joh. xviii. 39.
 ⲉⲉⲁⲧⲧⲉⲗⲓⲑⲉ, καταγγιζεται. Luc. xvi. 16.

In 3 perf. singularis præformantia utriusque generis omittuntur, si proæomen relativum adfit, quod in omnibus linguis obtinet, e. g.

- ⲉⲧⲉⲥⲉⲙⲓ, non ⲉⲧⲉⲣⲉⲥⲉⲙⲓ, qui intercedit. Rom. viii. 34. ⲡⲉⲧⲥⲟⲟⲩⲛ, qui novit. Jac. iv. 16.
 ⲟⲩ ⲡⲉⲧⲱⲟⲛ, τι ἴσθι, quid hoc est?

§. 93. Exempla Imperfecti Indicativi.

Coptica.

- Sing.
 1 ⲡⲁⲓ, ⲡⲁⲓⲭⲛ, eram. Marc. xiv. 49.
 2 ⲡⲁⲕ, ⲡⲁⲕⲭⲛ, eras. Marc. xiv. 67.
 f. ⲡⲁⲣⲉ, ⲉⲡⲁⲣⲉ ⲉⲙⲓⲛⲉ, si scires. Joh. iv. 10.
 3 m. ⲡⲁⲥ, ⲡⲁⲥⲧⲥⲃⲱ, docebat. Marc. xi. 17.
 m. ⲡⲁⲣⲉ, ⲡⲁⲣⲉ ⲫⲓⲱⲙⲱ ⲱⲱ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲉ, mare vociferabatur. Joel. i. 11. Act. viii. 9. Num. xx. 3. Passim.
 f. ⲡⲁⲥ, ⲡⲁⲥⲛⲛⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ, egrediebatur. Marc. i. 5.
 f. ⲡⲁⲣⲉ, ⲡⲁⲣⲉ ⲧⲃⲛⲛⲓⲭⲛ, nubes erat. Ex. xl. 37. ⲡⲁⲣⲉ ⲧⲭⲓⲭ ⲁⲗⲫⲧⲛⲉ, manus Domini erat. Deut. ii. 15.

Sabidica.

- ⲡⲉⲓ, ⲡⲉⲓⲡⲁⲩ, videbam, ~~ⲡⲉⲓⲡⲁⲓ~~
 ⲡⲉⲓ. ⲡⲉⲧⲡⲟⲩⲱⲱⲩ ⲡⲁⲓ. Matth. iv. 9. adoraveris me.
 ⲡⲉⲣⲉ, ⲡⲉⲣⲉ ⲥⲟⲟⲩⲛ, si scires. Joh. iv. 10.
 ⲡⲉⲥ, ⲡⲉⲥⲭⲱ, ἴσθι. Luc. xi. 3. scribitur etiam ⲡⲉⲥⲭⲱ.
 ⲡⲉ ⲥⲑ, ⲡⲉ ⲉⲣⲑⲁⲗⲟⲟⲥ, καθήμενος. Joh. xii. 6. ⲡⲉ ⲉⲣⲟ, erat. x. 21.
 ⲡⲉⲣⲉ, ⲡⲉⲣⲉ ⲓϥ ⲁⲗⲉ, Jesus amabat. Joh. xi. 5. Passim.
 ⲡⲉⲥ, ⲡⲉⲥⲱⲟⲟⲛⲉ, μένει, manet. 1 Cor. xiii. 13.
 ⲡⲉⲣⲉ, ⲡⲉⲣⲉ ⲧⲉⲣⲁⲧⲓⲁ ⲁⲗⲉ ⲥⲛⲑ, scripta erat causa ejus. Marc. xv. 26. Sic in MS.
 Plur.

Coptica.

- 2 ακ, ἀκοεβιοϙ, humiliasti eum. Pf. viii. 5.
 f. αρε, καλωϙ ἀρεχοϙ, bene dixisti. Joh. iv. 17.
 f. αρ, ἀρεεδαιωτ, ἰδικαῖος, Ezech. xvi. 52.
 f. ψαρε, ψαρε χωκεε εεεο, lavasti te. Ezech. xxiii. 40.
 f. ψαρ, ηηετ ψαρχολϙ εεεωτ, φορέσας σου. Ezech. xxvii. 7.
 quæ induis.
- 3 αϙ, ἀϙεεεϙ, sedit. Marc. xi. 7.
 ψαϙ, ψαϙι, venit. Marc. iv. 15.
 ϙ, ϙόοϙ, exaltavit. Pf. cxiii. 4.

α, Si nominativus nominis vel pronominis intra Præformans et verbum ponatur. Idem fit in 3 perf. sing. foem. αϙ, et 3 perf. plur. ατ, pro quibus etiam α ponitur, e. g.

- α ιϙ ριτοτϙ, quæ Jesus incepit. Act. i. 1.
 αρε, εψων αρε ψαν πιεαρι ρικι, si justus discesserit. Ezech. xviii. 24. et alibi.
 ψαρε, ελφρητ εψαρε πιεεεηεσωτ κωτ, ὡς τὸ ζῆτι σαρ. Ezech. xxxiv. 12.
 Passim.
- 3 αϙ, ἀεεετ, mortua est. Marc. xii. 22.
 ψαϙ, ψαϙι εερηι, venit supra. Marc. iv. 32.
 α, vide 3 perf. masculini.
 α τσρηι εεοϙ ηη ατλη, nubes implevit aulam. Ez. x. 3.

αρε
 ψαρε.

Sabidica.

- ακκω, posuisti. Pf. xc. 9.
 καλωϙ ἀρχοοϙ, bene dixisti. Joh. iv. 17.
 αϙπατ, vidit. Matth. xxvi. 7.
 ψαϙχοοϙ, λέγει. 2 Cor. vi. 2.
 ϙεεοωϙ, ambulavit. Joh. v. 6.

- α ιϙ οτωψϙ, Jesus respondit. Luc. iv. 8.
 α παι ει επεσρητ, hic descendit. Luc. viii. 14.
 ηεε εψαρε οτεωτ ψηερηϙ, sicut Pater misertur. Pf. cii. 13.
 αρηατ, vidit. Matth. xxvi. 71.
 ψαεεοττε, vocat. Luc. xv. 9.
 α ειωη εωτλε, Sion audivit. Pf. xcvi. 8.
 α τεερηεε κω, posuit mulier. Joh. iv. 28.
 ψαρεταγανη ρωεϙ, caritas tegit. 1 Petr. iv. 8.

Plur.

*Coptica.**Sahidica.*

Plur.

1 $\alpha\pi$, $\alpha\pi\iota$, venimus. Act. xv. 15. $\alpha\pi\zeta\omega\pi$, appropinquavimus.
Act. xxvii. 27.2 $\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$, $\theta\eta$ $\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$ $\psi\omega\rho\eta$,
quam prævenistis. Col. i. 5, 6. $\psi\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$, $\psi\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi$ $\psi\epsilon\pi\omega$
 $\tau\epsilon\pi$ $\epsilon\zeta\theta\omega\tau\eta$, Hagg. ii. 17.
ingressi estis. $\alpha\tau\epsilon\tau\epsilon\pi$, $\alpha\tau\epsilon\tau\eta\tau\zeta\theta\eta\tau$, ob-
servastis. Gen. iv. 10. $\alpha\tau\epsilon\tau\eta\epsilon\iota\pi\epsilon$, adduxistis. Luc.
xxiii. 14. $\alpha\tau\epsilon\tau\eta\omega\tau\alpha$, $\iota\kappa\alpha\iota\sigma\alpha\tau\epsilon$. Jac.
v. 11.3 $\alpha\tau$, $\alpha\tau\tau\omega\sigma\tau\eta$, surrexerunt.
Ps. iii. 6. $\alpha\tau\tau\omega\lambda\epsilon\sigma\sigma$, sepeliverunt eum.
Luc. xv. 22. $\psi\alpha\tau$, $\psi\alpha\tau\zeta\iota\tau\omega\tau$, prociderunt.
Marc. iii. 11. $\psi\alpha\tau\epsilon\iota$, venerunt. Luc. xvi. α , vide 3 perf. sing. mascul. α
 $\pi\alpha\iota$ $\mu\epsilon\zeta$, hi pleni sunt.
Act. ii. 13. Vide quoque Ex.
xxiii. 6. 1 Joh. i. 1. α $\delta\iota\lambda\alpha\sigma$ $\pi\alpha\tau$, populi vide-
runt. Ps. cv. 6. Passim. $\alpha\rho\epsilon$, $\alpha\rho\epsilon$ $\pi\epsilon\tau\epsilon\pi\sigma\delta\lambda\alpha\tau\chi$ $\zeta\omega$
 $\mu\omega\tau$, quæ pedes vestri con-
culcarunt. Ez. xxxvi. 19 bis.
 $\psi\alpha\rho\epsilon$. $\delta\psi\alpha\rho\epsilon$ $\iota\omega\tau\alpha\iota$ $\omega\omega\sigma\tau\epsilon$, cum
Judæi congregati essent.
Joh. xviii. 20.

Licet in 3 perf. sing. maf. et fæm. et in tertia persona plur. α , pro $\alpha\sigma$,
 $\alpha\sigma$ et $\alpha\tau$ adhibeatur, attamen interdum α et $\alpha\sigma$, α et $\alpha\sigma$, α et $\alpha\tau$
simul retinentur, e. g.

α $\iota\omega\sigma\eta\phi$ $\alpha\epsilon$ $\alpha\sigma\eta\sigma\zeta\epsilon\beta$, Joseph vero instruxit (curram.) Gen. xvi.
28. α $\tau\alpha\psi\epsilon\pi\iota$ $\alpha\sigma\zeta\omega\eta\tau$, filia mea appropinquavit. Marc. v. 23.
 α τ ζ $\eta\epsilon\zeta\epsilon$ $\alpha\tau\omega\lambda\epsilon\kappa$, septem vaccæ deglutiverunt. Gen. xli. 4.

“ Sic Sahidice: MS. Fidel. Sap. pag. 38. l. 61. α $\pi\omega\tau\alpha$ $\pi\omega\tau\alpha$
“ $\mu\epsilon\lambda\omega\sigma\tau$ $\alpha\tau\eta\alpha\tau$ $\epsilon\kappa\alpha\lambda\epsilon\sigma\tau\eta\rho\iota\omega\pi$, quivis eorum viderunt myste-
“ rium. α $\phi\alpha\epsilon$ $\lambda\alpha\pi\alpha\rho\alpha\sigma\tau\alpha\tau\eta\sigma$ $\alpha\sigma\tau\epsilon\tau\epsilon\psi\omega\mu\epsilon$, ultimus Parasta-
“ ta fecit eos esse. MS. Fid. Sap. p. 180. l. 39.

§. 95. Plusquamperfectum exprimitur, si præformantia Imperfecti ap-
ponantur Præterito vel Futuro secundo, quod exempla sequentia declara-
bunt.

M 2

Exempla

Exempla Coptica.

Sing.

1 **ⲡⲁⲓⲛⲁ ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲓⲛⲁⲑⲉⲃⲓⲱⲟⲩ ⲛⲉ**, humiliassem eos. Psal. lxxx. 13.
ⲡⲁⲓⲛⲁ ⲉⲗⲉⲗⲱⲗⲱ (lege λι) **ⲛⲉ**, occidisset te, f. Num. xxii.
 29. **ⲧⲓⲛⲟⲩ ⲟⲩⲛ ⲛⲉⲟⲕ ⲉⲛⲁⲓⲛⲁ ⲉⲑⲟⲃⲉⲕ ⲛⲉ**, **ⲑⲏ ⲁⲉ ⲡⲁⲓⲛⲁ-**
ⲧⲁⲛⲉⲟⲩ ⲛⲉ, nunc igitur te occidisset, hanc vero servassem.
 Num. xxii. 33. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲧⲁⲕⲟ ⲛⲉ**, periissem. Psal. cxviii. 92.
ⲡⲁⲓⲛⲁⲭⲟⲛⲧ ⲛⲉ, abscondissem me. Pf. liv. 12. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲧⲟⲛ**,
 alius MS. addit **ⲛⲉ**, dedissem. Pf. l. 16.

ⲡⲁⲓⲛⲁ, sine **ⲛⲉ** exstat. Ps. lxxx. 13. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲓ ⲛⲧⲁⲭⲓⲕ**, adduxissem
 manum meam. Act. xviii. 14. **ⲡⲁⲓⲛⲁⲉⲣⲉⲛⲉⲣⲭⲉⲥⲟⲉ ⲉⲗⲉⲱ-**
ⲧⲉⲛ, tolerarem vos.

ⲛⲉ ⲁⲓ, Deuter. ix. 25. **ⲉ ⲛⲉ ⲁⲓⲧⲉⲟ**, (40 noctes) quibus precatus
 eram.

2 **ⲡⲁⲕⲛⲁ**, **ⲡⲁⲕⲛⲁⲓⲛⲓ**, adduxisses. Gen. xxvi. 10. **ⲡⲁⲕⲛⲁⲭⲁⲧ**, di-
 misisses me. Gen. xxxi. 42.

3 m. **ⲡⲁⲥⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲥⲛⲁⲗⲗⲟⲩ ⲧⲁⲣ ⲛⲉ**, moriturus erat. Joh. iv. 47.
ⲡⲁⲥⲛⲁⲭⲁⲧ ⲁⲛ ⲛⲉ, non permitteret iis. Luc. xii. 39.

m. **ⲡⲁⲣⲉⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲣⲉ ⲡⲁⲥⲟⲛ ⲡⲁⲗⲗⲟⲩ ⲁⲛ ⲛⲉ**, frater meus
 non esset mortuus. Joh. xi. 21. **ⲡⲁⲣⲉ ⲛⲓⲭⲟⲓ ⲡⲁⲉⲓⲟⲩⲧⲓ ⲉⲧⲥ**. na-
 vis ejectione erat (opus suum.) Act. xxi. 3.

m. **ⲛⲉ ⲁⲥ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲓⲗⲗⲉⲣⲓ ⲛⲉ ⲁⲥⲉⲣⲭⲣⲟⲕ ⲛⲉ**, linum vero semen
 fecerat. Exod. ix. 31. **ⲛⲓⲭⲟⲓ ⲁⲉ ⲛⲉ ⲁⲥⲟⲩⲧⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲗⲛⲓⲕⲁ-**
ⲉⲣⲓ, navis vero remota erat a terra. Matth. xiv. 24.

m. **ⲛⲉ ⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲛⲉ ⲁ ⲣⲟⲩⲉⲣⲓ ⲥⲱⲛⲓ ⲛⲉ**, facta erat vespera. Act. iv. 3.

3 f. **ⲡⲁⲥⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲥⲛⲁⲗⲗⲟⲩ ⲧⲁⲣ ⲛⲉ**, moribunda enim erat.
 Gen. xxxv. 18.

— **ⲡⲁⲣⲉⲛⲁ**, **ⲡⲁⲣⲉ ⲧⲉⲕⲉⲣⲓⲛⲏⲏ ⲡⲁⲉⲣ**, futura esset pax tua. Jes.
 xlviii. 18.

Plur.

1 **ⲡⲉⲣ. ⲡⲁⲛⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲛⲛⲁⲧⲏⲓⲥ ⲡⲁⲕ ⲁⲛ ⲛⲉ**, non tradidissemus
 eum tibi. Joh. xviii. 30.

ⲛⲉ ⲁⲛ . . ⲛⲉ, **ⲉⲗⲗⲟⲓ ⲉ ⲛⲉ ⲁⲛⲗⲗⲟⲩ ⲛⲉ**, utinam mortui fuissetis.
 Exod. xvi. 3. **ⲛⲉ ⲓⲥⲟⲗⲉⲓ ⲁⲛⲉⲣ**, *ἔγεννησάντες*, facti fuissetis. Jes.
 i. 9.

2 **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ . . ⲛⲉ**, **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲧⲏⲓⲧⲟⲩ ⲛⲏⲓ ⲛⲉ**, dedissetis eos
 mihi. Gal. iv. 15. **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲛⲁⲉⲣⲓ ⲉⲣⲟⲓ ⲉⲱⲛ ⲛⲉ**, credidif-
 setis etiam mihi. Joh. v. 46. **ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲣⲁⲥⲱⲓ ⲛⲉ**, gauderetis,
 gavisuri

Exempla Coptica.

gavifuri essetis. Joh. xiv. 28. **πΑΡΕΤΕΠΠΑΔΙΤΟΥ**, faceretis ea.
(Sine πΕ.) Joh. viii. 39.

πΕ ΔΤΕΤΕΠ ΠΕ. 1 Cor. iv. 8. **ΔΛΟΙ ΠΕ ΔΤΕΤΕΠΕΡΟΥΤΡΟ ΠΕ**, uti-
nam regnavissetis!

3 **πΑΤΠΑ . . ΠΕ**, **πΑΤΠΑΕΟΥ ΠΩ ΔΠ ΠΕ**, non crucifixissent Domi-
num. 2 Cor. ii. 8. **πΑΤΠΑΠΟΥΕΛ ΔΠ ΠΕ**, non servaretur.
Marc. xiii. 20. **πΑΤΠΑΨΩΠΕ ΠΕΛΔΠ ΠΕ**, mansissent nobis-
cum. 1 Joh. ii. 19. **ΕΛΠ ΠΑΤΠΑΚΩΛΠ . . ΔΠ ΠΕ**, et **πΑΤΠΑ-
ΣΩΧΠ ΔΠ ΠΕ**, annon furati essent, annon reliquissent? Obad. 5.
Absque πΕ. Ezech. xxxvii. 10. **πΑΤΠΑΕΡ**, facti essent, (desunt in
Græco.) Obad. 5. **πΑΤΠΑΒΕΡΒΩΡΚ**, projecturi essent, projici-
cerent te.

πΕ ΔΤ, εὐθε χε **ΠΕΔΤΧΩ**, ὅτι *πικρύνεται*, *Copt.* quod posuerant.
Hist. Bel. 13. **πΕ ΔΤΘΡΟΥ ΔΕ ΠΕ**, aggravati erant (oculi.) Gen.
xlviii. 10, et alibi.

Exempla Sabidica.

Sing.

1 **ΠΕΠ ΠΕΠ ΠΑ . . ΠΕ**, **ΠΙ** (lege **ΠΕΙ**) **πΑΤΑΚΟ ΠΕ**, regissem. Ps. cxviii.
92. **ΠΕΠΔΔΠΧΕ ΔΛΛΩΤΗ**, tolerarem vos (sine πΕ.) Act.
xviii. 14.

2 **ΠΕΚΠΑ . . ΠΕ**, juxta Analogiam.

3 **Π. ΠΕΦΠΑ . . ΠΕ**, juxta Analogiam.

Π. ΠΕΡΕΠ Δ . . ΠΕ, **ΠΕΡΕ ΠΑΣΟΠ ΠΑΛΟΥ ΔΠ ΠΕ**, fater meus mor-
tuis non esset. Joh. xi. 21.

Π. ΠΕ ΔΦ . . ΠΕ, **ΠΕ ΔΦΕΙ ΠΕ**, **ΙΛΛΩΔΙ**, venerat. Act. viii. 27.

Π. ΠΕ Δ . . ΠΕ, **ΠΕ Δ ΡΟΥΤΡΙ ΓΑΡ ΨΩΠΕ ΠΕ**, vespera enim facta
erat. Act. iv. 3. **ΠΕ Δ ΠΑΤΛΟΣ ΚΡΙΠΕ**, Paulus judicaverat, con-
stituerat. Act. xx. 16. Etiam **ΠΕ ΨΑΡΕ**, **ΠΕΨΑΡΕ . . ΚΑ**, dimit-
tebat. Matth. xxvii. 15. Marc. xv. 6.

Π. ΠΕΣΠ Δ . . ΠΕ, juxta Analogiam.

Plur.

1 **ΠΕΠ ΠΑ**, **ΠΕΠ ΠΑΤΑΔΦ ΕΤΟΥΤΚ ΔΠ**, non tradidissimus eum
tibi, (sine πΕ.) Joh. xviii. 30.

2 **ΠΕ ΤΕΤΠ Δ . . ΠΕ**, **ΠΕ ΤΕΤΠΑΜΕΡΙΤ ΠΕ**, amaretis me. Joh. viii.
42.

3 **ΠΕΤΠ Δ . . ΠΕ**, **ΠΕΤΠΑΜΙΚΥΕ ΠΕ**, contenderent. Joh. xviii. 36.
ΠΕΤΠΑΣΤΟΥ ΔΠ ΠΕ, non crucifixissent. 1 Cor. ii. 8. **ΠΕΤΠΑ-
Ω ΠΕΛΔΠ ΠΕ**, mansissent nobiscum. 1 Joh. ii. 19. **ΠΕΤΠΑ-
ΠΩΤΡ ΕΒΟΛ**, effuderant. Act. xxii. 20.

πΕ

πε ατ .. πε, πε ατει νε, venerant. Joh. xi. 19. πε ατυτορτρ
 πε εεεαυο εεεαυο, conturbati erant vehementissime. Fid.
 Sap. MS. p. 6. l. 60. πε ατβωκ ερρα, ascenderant. Fid.
 Sap. MS. p. 5. l. 20.

§. 96. Exempla Futuri Primi.

<i>Coptica.</i>	<i>Sabidica.</i>
Sing.	
1 ειε, ειεσαχι, enarrabo. Pf. xii. 22.	ειεκα εβολ, εβολισα. Joh. xviii. 39.
2 εκε, εκετακο, perdes. Pf. xx. 10. f. ερε, ερεμοστ, vocabis. Gen. xvi. 11.	εκεεερε, amabis. Jac. ii. 8.
3 ερε, m. ερεσωτεε, audiet. Pf. xix. 1. εσε, f. εσεσαχι, nuntiabit. Pf. xxi. 30, 31.	χε ερεποστ, ινα βελλημι. Joh. v. 7. χε εσεοτωε, ινα επισκευωσ. 2 Cor. xii. 10.
Plur.	
1 επε, επερωε, canemus. Pf. xx. 13.	χε επεπαε, ινα ιδωμεν. Marc. xv. 32.
2 ερετεπε, ερετεπεχιεε, reperietis. Marc. xi. 12.	
3 ετε, ετεχασ εβολ, remittentur. Marc. iii. 28.	χεεεεε ετεπαε, ινα ιδωμεν. Matth. v. 16.

§. 97. Exempla Futuri Secundi.

<i>Coptica.</i>	<i>Sabidica.</i>
Sing.	
1 †πα, †παποεεε, liberabo. Marc. v. 28. ειαε, ειαετεμεωε, affimilabo. Matth. xi. 16.	†παβωκ, ibo. Joh. xi. 14.
2 εκπα, ετεκπαετιε, quod dabis. Gen. xv. 2. ακπα, ακπαι αυρο, venies ad me. Pf. c. 2.	ειπαεωπε, ισομαι. Joh. viii. 55. εκπαοτωε, Matth. iv. 10. adorabis.

χπα,

Coptica.

Ⲭⲏⲁ, Ⲭⲏⲁϣⲱⲡⲉ, eris. Act. xii. 15.

ⲕⲏⲁ, ⲕⲏⲁⲧⲁϥⲟⲕ, converteris. Gen. iii. 19.

f. ⲁⲣⲉⲏⲁ, ⲏⲑⲟ ⲁⲣⲉⲏⲁⲉⲣ ⲟⲧ, tu (fæm.) quid facies. Jer. iv. 30.

3 ⲉⲓⲏⲁ, ⲉⲓⲏⲁϣⲱⲡⲉ, visitaturus est. Luc. i. 78.

ⲁⲓⲏⲁ, ⲕⲉ ⲁⲓⲏⲁⲕⲉⲗⲗ, num inventurus sit. Marc. xi. 13.

ⲓⲏⲁ, ⲓⲏⲁⲑⲟⲛⲑⲉⲏ, præcipiet. Pf. xii. 11.

ⲏⲁ, post relativa pronomina, et post nomen Substantivum, e.g.

ⲏⲏⲗ ⲉⲟⲏⲁϣⲱⲧ, quis dabit? Pf. xiii. 7.

ⲣⲱⲓ ⲏⲁϥⲁⲕⲏ, os meum loquetur. Pf. xlviii. 3.

ⲉⲣⲉⲏⲁ, ⲉⲣⲉⲑⲣⲏ ⲏⲁⲑⲱⲡⲉ, si sol occiderit. Deut. xxiv. 13.

Vide et Num. xvi. 29.

3 f. ⲉϥⲏⲁ
ⲉⲧ ⲉϥⲏⲁⲏⲕⲟⲧ ⲑⲏⲕⲱⲟⲧ, super quæ cubuerit. Lev. xv. 15.

ⲁϥⲏⲁ, ⲁϥⲏⲁⲉⲣ, erit. Marc. xi. 23.

ϥⲏⲁ, ϥⲏⲁⲑⲉⲓ, cadet. Apocal. xviii. 3.

ⲏⲁ, Si relativum Pronomen vel Nominativus præcedat, e. g.

ⲏⲑⲟϥ ⲉⲟⲏⲁⲗⲗⲟⲧ, illa morietur. Ezech. xviii. 20.

ⲧⲁⲑⲁϥⲁⲛⲟϥ ⲏⲁϣⲱⲡⲉ, cruciatus erit. Ezech. vii. 19.

Plur.

1 ⲏⲏⲁ.

ⲉⲏⲏⲁ, ⲉⲏⲏⲁⲧ, dabimus. Act. xvi. 16.

Sabidica.

Ⲭⲏⲁ Sabidice nunquam adhibetur, sed ⲧⲏⲁ, et cum negatione, ⲏⲧⲏⲁ ⲁⲏ. Pf. xc. 5.

ⲏⲧⲏⲁⲣⲑⲟⲧⲉ ⲁⲏ, non timebis.

ⲕⲏⲁⲟⲧⲱϣⲱⲧ, adorabis. Luc. iv. 8.

ⲉⲓⲏⲁⲗⲗⲟⲧ, morietur. Joh. xviii. 32.

ⲉⲏⲁϣⲱⲡⲉ, erit. Pf. xc. 1.

ⲏⲕⲟⲉⲓ ⲏⲁⲑⲁⲣⲉⲑ ⲉⲣⲟⲕ, Dominus custodiet te. Pf. cxv. 7.

ⲏⲉⲧ ⲉⲣⲉ ⲏⲉⲓⲓⲏⲁⲣⲉ ⲏⲁⲑⲉ, cujus filius ceciderit. Luc. xiv. 5.

ⲏⲉϥⲏⲁⲕⲏⲗⲗ ⲁⲏ, non movebitur. Pf. cxv. 5.

ϥⲏⲁϣⲱⲡⲉ ⲏⲁⲕ ⲧⲏⲣⲥ, erit tibi omne. Luc. vi. 7.

ⲧⲁⲩⲧⲱⲕⲏ ⲏⲁⲉⲓⲣⲉ ⲁⲏ, anima mea non faciet. Jer. ix. 9.

ⲏⲏⲁⲣ, ἰσομῆτα. 1 Joh. iii. 2.

ⲏⲉⲏⲏⲁⲑⲏⲱⲡⲉ ⲁⲏ, ὡς ἠδὲ ἱσμεν. Joh. x. 33.

ⲁⲏⲏⲁ,

Coptica.

- 2 ΠΠΔ, ΠΠΔΤΕΠΘΩΠ, affimi-
labimus. Marc. iv. 30.
 ΤΕΠΠΔ, ΤΕΠΠΔΒΙΣΙ, exaltabi-
mus. Pf. xi. 4.
 2 ΤΕΤΕΠΠΔ, ΤΕΤΕΠΠΔΕΛ, aufe-
retis. Gen. xlv. 13.
 ΤΕΤΠΔ.

 ερετεππα, ερετεππαυε ε-
ζουη, intrabitis. Mar. xi. 2.
 2 ερετεππα, ερετεππαπατ
εροφ, videbitis eum. Marc.
xvi. 7.
 3 ετπα, ετπαυι, mensurabunt.
Marc. iv. 24.
 2 ετπα, ετπατακοφ, perdent
eum. Marc. xi. 18.
 σεπα, σεπαθεληλ, exultabunt.
Pf. xii. 4.
 οτπα, post relativum ετ. ετ
οτπαχεοτα, qui blasphe-
mabunt. Marc. xii. 40.
 πα, Si relativum ετ, vel nominativus Nominis præcedat, e. g.
 ποτψεχη πασι εη, animæ
eorum non fatiabuntur. Ez.
vii. 19.

Sabidica.

- ητ εππαετ, quæ fecimus.
2 Joh. 8.
 τεππα ειρε, faciemus. Jac. iv.
15.

 τετπαυοτχαι, salvabimini.
Act. xvii. 31.
 τετπασοτωποτ, Matth. vii.
16. scietis.

 ετπαεοτε, vocabunt. Heb.
xi. 18.

 σεπαχιυπε, pudefient. Pfal.
xcvi. 7.
 ετοτπατ, qui dabunt, i.e. da-
bitur (vobis). 2 Pet. i. 4.
εποχερηνηοτται.
 ηετπαοτχαι, σωζομεθα. Luc.
xiii. 23. qui salvabuntur.
 πασποτοτ παχω, labia mea
dicent. Pf. cxviii. 171.

§. 98. Exempla Futuri Tertii.

Coptica.

- Sing.
 1 τα, ταχωρ εβολ, εφιορηπια,
Ezech. v. 10.
 ταφοτ, delebo. Ez. xxv. 13, 16.
 ταρι, faciam. Ezech. xxx. 19.
 et plura alia exempla.

Sabidica.

- ταρ, faciam. xvii. 22.
 ταρωκ, πορωσομαι. Luc. xiv. 18.
 τακω εβολ, ερωσω. Joh. xviii.
39.

Coptica.

2 m.

f. τερα, τεραδαει, *επιγινωσι*. Ez.
v. 13. 15. τεραυωπι, *ιση*,
eris, *sapius* τερασω, bibes.
Ez. xxiii. 32. Vide et Gen.
xxx. 15. Joh. xi. 14. 1 Cor.
vii. 16.

3 m. ταρεϑ.

Plur.

1 ταρεη.

2 ταρετηη.

3 ταροϑ.

Sabidica.

ητο τεραυωπε, tu (fæmin.)
eris. MS. Fid. Sap. pag.
156. lin. 34 et 46.

ταρεϑη πακ, dabit tibi. Pf.
xxxvi. 4.

ταρη, ταρηειοτε ητηκηε,
Luc. xxii. 49. percutiemus
gladio.

ταρηρηνοβε, *αμρητισοιδυ*. Rom.
vi. 15.

ταρηταλειο, *παισοιδυ*. Marc.
xi. 5.

ταρετηη, ταρετηβιηε, gere-
rietis. Luc. ix. 9.

ταροϑ, ταροϑη, dabitur.
Luc. xi. 9. ταροϑ οτωη,
aperietur. Luc. xi. 9.

Sabidice: dabunt, aperient.

§. 98. Exempla Optativi.

Sing.

1 ααρη, ααρηκεαηηη. Gen.
xxv. 30. gustem.

ααρηαοϑ, moriar. Gen. xlv.
30.

2 ααρεκ, ααρεκωκεα αη, ne
tristeris. Cath. Chrysoth. Off.
Hebd. S. 49.

f.

3 ααρεϑ, ααρεϑτοϑχοϑ, li-
beret eum. Pf. xxi. 8.

ααρεϑϑοϑϑοϑ ααλοϑ, glo-
rietur. 1 Cor. i. 31.

N

ααρε,

*Coptica.**Sabidica.*

ⲙⲁⲣⲉ, Si nominatus inter Præformans et verbum collocetur, e. g.

ⲙⲁⲣⲉ ⲛⲓⲥⲁ̅ ⲉⲣⲉⲗⲓⲛⲓⲥ, Israel speret. Pf. cxix. 6.	ⲙⲁⲣⲉ ⲛⲕⲁⲟ̅ ⲡⲉⲗⲏⲗ̅, terra exultet. Pf. xcvi. 1.
3 f. ⲙⲁⲣⲉⲥ, ⲙⲁⲣⲉⲥⲓ, adveniat. Matth. vi. 10.	ⲙⲁⲣⲉⲥⲧⲁⲭⲣⲟ̅, firmetur. Col. iii. 15.
ⲙⲁⲣⲉ. Vid. 3 S. m.	
ⲙⲁⲣⲉ ⲓⲡⲁⲣⲟⲉⲛⲟⲥ ⲟⲩⲱⲛⲓ ⲛⲉⲙⲁⲛ, sit virgo nobiscum. Gen. xxiv. 55.	ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲉⲕⲕⲓⲭ ⲟⲩⲱⲛⲉ, sit manus tua. Pf. cxviii. 173.

Plur.

1 ⲙⲁⲣⲉⲛ, ⲙⲁⲣⲉⲛⲱⲗⲛ, frangamus. Pf. ii. 3.	ⲙⲁⲣⲉⲡⲉⲧⲉⲓⲣⲉ, irascimur. Galat. vi. 10.
2 ⲙⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, juxta Analogiam.	ⲙⲁⲣⲓⲕⲱ ⲏⲥⲁ, deponamus. Rom. xii. 12, 13.
3 ⲙⲁⲣⲟⲥ, ⲙⲁⲣⲟⲥⲉⲙⲓ, cognoscant. Pf. xix. 20.	ⲙⲁⲣⲉⲧⲏ̅.
	ⲙⲁⲣⲟⲧⲧⲁⲉⲓⲉ. 1 Tim. vi. 1, 2. honorent.

§ 99. Imperativus est ipsa radix, vel nudus Infinitivus, et singularis a plurali non differt, e. g.

ⲭⲁ, ponite. Marc. xi. 22. ⲛⲁⲟ̅ ⲓ, credite. Marc. xi. 24. ⲭⲱⲉⲃⲟⲗ̅, remittite. Marc. xi. 25. ⲉⲩⲱⲙⲉⲓ, καταπαδήτι, fæm. Soph. iii. 14. ⲡⲁⲟⲩ ⲧⲱⲣⲉⲓ, gaude, filia! Sophon. iii. 14.

“ Sic Sahidice: ⲥⲉ, bibe. 1 Timoth. v. 23. ⲭⲓ, accipite. Jac. v. 10.
“ ⲥⲟⲧⲏ, κατανοήσατι. Hebr. iii. 1.

Infinitivus etiam sequentes Præformantes admittit in utroque numero; e. g.

*Coptica.**Sabidica.*

ⲁ, ⲁⲛⲁⲧ, vide. Joh. i. 47.	ⲁⲛⲁⲧ, videte. Pf. xlv. 8.
ⲁⲛⲁⲧ, videte. Heb. i. 3.	
ⲁⲟⲩⲱⲛ, ἀποῖ. Ezech. ii. 8.	ⲁⲟⲩⲱⲛ, ἀποῖ. Luc. xxiii. 25.
ⲁⲟⲩⲱⲛ, διαγοῦσθι. Marc. vii. 34.	

ⲁⲭⲟⲥ,

Coptica.

ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Hof. xiv. 3.

ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Pf. xxiv. 3.

ⲙⲁ, ⲙⲁⲧⲁⲓⲉ, honora. Deut. v.
16.

ⲙⲁⲗⲁⲡ, judicate. Act. xxvi. 8.

ⲁⲣⲓ, ⲁⲣⲓⲙⲉⲧⲁⲡⲟⲓⲛ, resipiscite.
Matth. iii. 2.

ⲁⲣⲓϣⲟⲣⲡ, prævēnī. Pf. xvi. 3.

ⲁⲛⲉⲣ, si negatio exprimenda sit.

ⲁⲛⲉⲣϣⲟⲣⲧⲉⲣ, ne conturbe-
mini. Marc. xiii. 7.

Sahidica.

ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Luc. xxii. 67.

ⲁⲭⲟⲥ, ἰππ. Gal. iv. 21.

ⲙⲁⲧⲥⲁⲃⲟⲓ, doceas me. Pfal.
cxviii. 169.

ⲁⲣⲓ ⲙⲉⲓⲧⲣⲉ, testare. Joh. xviii.
33.

ⲁⲣⲓⲗⲁⲗⲁ, servite. Pf. xcix. 2.

ⲁⲛⲉⲣ.

ⲁⲛⲉⲣⲧⲁⲗⲉ ⲟⲓⲭ, non imponas
manus. 1 Tim. v. 22.

ⲁⲛⲉⲣⲙⲉⲣⲉ, ne diligatis. 1 Joh.
ii. 15.

§. 100. Infinitivus est ipsa radix, et non variatur, e. g.

ⲁⲓⲙⲉⲛⲣⲉ ⲉⲣⲙⲉⲧⲭⲱⲣⲓ, καταδυναστεύειν ἡγαπῶσι. Hof. xii. 7.

* Sic Sahidice: ⲁⲛⲟⲩⲉϣϣ ⲟⲱⲧⲁ, non voluerunt audire. Jef.
xxviii. 12.

Infinitivo etiam, ⲁ, ἢ et ⲉ frequenter præponitur.

Coptica.

ⲁ, si ⲙⲉ vel ⲡ sequatur.

ⲁⲙⲉⲟⲩⲓ ⲁⲛⲉⲣⲙⲉⲟ ⲁⲛⲟⲩ,
ambulando ante Dominum.
Luc. i. 76.

ἢ, ἢⲉⲣⲃⲟⲗ, ad effugiendum. Luc.
xxi. 36. ἰκφυγῶν.

ⲉ, ⲉⲉⲣ, ad esse, ut sint. Joh. i. 12.
ⲉⲓⲣⲓ, ad faciendum. Luc. i. 72.

Sahidica.

ⲧⲉⲧⲛⲥⲟⲟⲩⲛ ⲓⲧⲓ, novistis dare.
Luc. xi. 13.

ⲉⲥⲉⲓ, χητεῖν, ad fatiendum:
Luc. xvi. 21. a ceī, fatiari.

§. 101. Gerundia formantur ab Infinitivo, præponendo ei, sequentes
particulas:

N 2

ⲉⲛⲡⲱⲓⲛ,

Coptica.

Ⲫⲉⲡⲡⲁⲓⲛ, Ⲫⲉⲡ ⲡⲁⲭⲓⲛⲟⲩⲱⲩⲱ ⲟⲩⲉ-
ⲃⲏⲕ, *in τῆ κραιναίῃ μ.* Psal.
iv. 3.

ⲉⲡⲁⲓⲛ, ⲉⲡⲁⲓⲛⲟⲩⲱⲃⲏⲕⲟⲩ, adferien-
dum eos. Pf. x. 2.

ⲡⲁⲓⲛⲧ, Ⲫⲉⲡ ⲡⲁⲓⲛⲧⲟⲩⲉⲓⲛⲱⲩⲱ
ⲉⲃⲟⲗⲉⲛⲁ ⲡⲁⲃⲉⲓ. Ezech. i.
21. cum attollerentur e terra.
ⲉⲡⲁⲓⲛⲧⲟⲩⲱⲛⲧ, *καὶ ζῶσατω-
σαν.* Ezech. xxxvii. 9.

Sahidica.

Sahidice ⲭⲓⲛ in Gerundiis non
adhibetur. In nominibus
ⲃⲓⲛ pro eo admittitur.

§. 102. Participia quorundam verborum terminatione a verbo ipso
differunt, et Coptice in ⲏⲧ, ⲏⲟⲩⲧ et ⲱⲟⲩⲧ, Sahidice in ⲏⲧ et ⲉⲓⲧ
desinunt, e. g.

ⲏⲟⲩ, ⲉⲓⲃⲏⲟⲩ ⲓⲛⲟⲩⲥ, *ἀδικήματα*, injuriam patiens; a ⲃⲓ ⲓⲛⲟⲩⲥ.
Habac. i. 1.

ⲏⲟⲩⲧ, ⲉⲧⲧⲁⲗⲏⲏⲟⲩⲧ, ascendentes. Ez. xxxix. 20. a ⲧⲁⲗⲟ, ⲧⲁⲗⲉ,
imponere.

ⲉⲧⲧⲁⲕⲏⲏⲟⲩⲧ, perditus. Ezech. xx. 44. a ⲧⲁⲕⲟ, perdere.

ⲉⲧⲧⲁⲓⲏⲏⲟⲩⲧ, Apocal. xxi. 19. honoratus; a ⲧⲁⲓⲟ, ⲧⲁⲓⲉ, ho-
norare.

ⲉⲧⲧⲁⲭⲏⲏⲟⲩⲧ, Ezech. xxx. 22. a ⲧⲁⲭⲟ, firmare.

ⲉⲓⲧⲟⲩⲃⲏⲏⲟⲩⲧ, purus. Pf. xi. 6. a ⲧⲟⲩⲃⲟ, purus fuit.

ⲉⲧⲧⲁⲃⲏⲏⲟⲩⲧ, instituta, fæm. Hof. x. 11. a ⲧⲁⲃⲟ, docere.

ⲉⲧⲧⲣⲉⲗⲏⲏⲟⲩⲧ, Marc. vi. 48. et ⲡⲏⲉⲧⲣⲉⲗⲏⲏⲟⲩⲧ, male se
habentes; a ⲧⲣⲉⲗⲏⲟ, affigere.

ⲟⲗⲁⲓⲏⲏⲟⲩⲧ, justificatus. Pf. xviii. 9. a ⲟⲗⲁⲓⲟ, justificare.

ⲉⲧⲟⲩⲃⲏⲏⲟⲩⲧ, humiles. Ezech. xxi. 26. a ⲟⲩⲃⲓⲟ, humiliare.

ⲉⲓⲧⲣⲁⲟⲩⲏⲏⲟⲩⲧ ⲉⲓⲧⲣⲁⲟⲩⲉ, *ἑσάτε ἰσχυ.* Genes. xxvi. 11. a verbo
ⲣⲁⲟⲩⲱ, incidere.

ⲉⲓⲧⲣⲱⲟⲩⲧ, cadens, fæm. Mich. v. 7.

ⲱⲟⲩⲧ, ⲉⲧⲣⲱⲟⲩⲧ, cadentes. Marc. xiii. 25. a ⲉⲓⲧⲣⲱ cadere.

ⲥⲗⲁⲣⲱⲟⲩⲧ, benedictus. Passim.

ⲕⲉⲡⲓⲱⲟⲩⲧ, pinguis. Mich. vi. 7. Pf. xxi. 12. a ⲕⲉⲡⲓ pinguis fuit.

“ Sahidice

- “ Sahidice est *κτ*, e. g. *κτς*, satiatus; a *ce* satiare. Luc. xv. 17.
 “ *ετκκ κδρκτς*, nudi existentes. Jac. ii. 15.
 “ *εστδδκτς*, purificatus. 2 Tim. ii. 21. a *τδδ*.
 “ *τδκρκτς*, firmatus. Passim. a *τδκρ*.
 “ *τδεικτς*, honoratus; a *τδειο*, honorare. Jac. v. 7.
 “ *επτακκτς*, nos perditī. MS. Huntingt. V. Catech. Chrysoth.
 “ a *τδκ*, peredere.
 “ *εστλλεικτς*, justificatus. Luc. xviii. 14. a *τλλειο*, justifi-
 ficare.
 “ *δπεδδκτς*, humilem. Pf. lxxi. 3. a *εδδ*.
 “ *ετκτκτς*, ædificatæ. Deut. ix. 1. a *κτς*, ædificare.
 “ *ετς*, est in *ετρκεετς*, *σπώντες*, esurientes; a *ρκο*, esurire. Psal.
 “ cvi. 5. Act. xxvii. 33. *ἀστει*, sine cibo.

Hæc participia eodem modo, uti adjectiva genus et numeros distin-
 guunt, vide §. 26, 30.

§. 103. Participium præsens Græcorum Ægyptiace per Præsens Indi-
 cativi sæpissime exprimitur, adeo ut præsens Indicativi a Præsenti Parti-
 cipii in utraque Dialecto non differat, e. g.

- ειτςδω*, *δδσκων*, docens. Marc. xiv. 49.
εκκω δλλοσ, *λέγων*, tu dicens vel dicis. Gen. xlv. 19.
εσηκωτς, *επιπεριόμιωτς*, veniens ille.
εστ δφοτωπι, dans lucem, *φωτίζουσι*. Pf. xviii. 8.
επιρ, *σπώντες*, nos facientes. Ephes. ii. 3.
ερετεπυερερλλοτς, *ὡχαρισῶντες*, vos gratias agentes. Ephes. v. 20.
ετκω, *λέγοντες*. Passim.

“ Sic et Sahidice :

- “ *εισοσση*, *ιδδς*, sciens ego. 2 Petr. i. 14.
 “ *εκκρκε*, *κρίων*, judicans tu. Rom. xiv. 4.
 “ *εσκω*, *λέγων*, dicens ille. Passim.
 “ *εσκω δλλοσ*, *λέγων*, factem. Luc. xv. 9.
 “ *επυοοπ*, *ὄντες*, 2 Petr. i. 18. nos sumus.
 “ *ετετπειλλε*, *γινώσκοντες*, vos cognoscitis.
 “ *ετκω*, *λέγοντες*, dicentes. Passim.

§. 104. Participia

§. 104. Participia tam activa, quam passiva frequentissime exprimuntur per verbum cui Pronomen relativum *ετ*, vel conjunctio *ετ*, postquam præmittitur, quod et in aliis linguis fieri solet, e. g. *qui facit*, i. e. *faciens*: *qui faciunt*, i. e. *facientes*: *qui faciet*, i. e. *facturus*: *qui facient*, i. e. *facturi*.

Activa Participia.

εταφερρατς, *ἄρξαμενος*, cum incesisset. Gen. xiv. 12.
ετασπατ, *ἴδουα*, cum vidisset. Gen. xvi. 5.
πεταπλοου, *ἑξακολουθοῦντες*, qui sequimur. 2 Petr. i. 16.
εοπαωωπι, *μνησων*, (*εσκα*) quæ erit, vel manebit. Joh. vi. 27.
 Et plurima alia exempla.

“ Sic Sahidice: *πῶτ πῶταφτερεεε*, *καθησας*, qui vocavit. 1 Pet. i. 15.

“ *α τερεεε*, *vocare*.

“ *πῶταφταεεο*, *ποιῶσαιτι*, ei, qui facit. Hebr. iii. 2.

“ Joh. xiv. 13. *ετπαωω*, *ὁ πῖνον*, qui biberit.

“ Matth. vii. 13. *πετπαδωκ*, *εἰσπερχομενοι*, qui ingredientur.

Participium Passivum.

φνετοαλοττ, *λεγομενος*, is, quem vocant. Passim.
πνεοπαπορεεε, *επισταθιμενοι*, ii, qui servabuntur. Ez. li. 9. vii. 16.
ετοαωω, *λεγομενος*, quæ dicta est, seu quem dicunt. Ezech. xx. 49.
εταφτωπφ, *εγερμενος*, qui resurrexit. Marc. xvi. 4.
φνεταταωωφ, *εσταυρωμενος*, is, quem crucifixerunt. Marc. xiv. 6.
εταττηφ, *ὁ δωρεον*, (*gratia*) quam dederunt, i. e. quæ data est.
 1 Cor. i. 4.

“ Sahidica exempla: *πεταεοττε*, *λεγομενος*, quem vocant. Matth.

“ xxvii. 27.

“ *εαωωττ οτ*, *εσταυρωμενος*, quem crucifixerunt. 1 Cor. ii. 2.

“ *πνεεοοττ απ εεεοω*, *ὡ δαπανημενοι*, non occidunt vos.

“ 2 Cor. vi. 9.

“ *ετπαδετε εεεοω*, *παιδευομενοι*, castigant vos. 2 Cor. vi. 9.

§. 105. Si Particulæ *πτε*, *ut*; *πνε*, *non*; *πε*, *ne*; *επτε*, *ne*, *non*; *επατε*, *antequam*; *ωατε*, *usquedum*; Sahidice *ωαπτε*; et *πτερε* Sahidicum, *cum dum*, cum verbis ab initio coalescant, excludunt plerumque

rumque præformantes verborum, et infixæ nominum (vide § 58,59) ad personas designandas admittunt.

§. 106. Exempla particulæ ἦτε, ut, et.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

1 ἦτα, ἦταϣτεεετακε, ut non perdam. Joh. vi. 39.

ἦτατακοοε, ut perdam eos. Deut. ix. 14.

2 ἦτεκ, ἦτεκερφαετι, et recordatus fueris. Mat. v. 23.

f. ἦτε, ρινα ἦτε ερφαετι οτορ, ἦτε σιϣπι, ἰπῶς μινδου και αουχδου. Ez. xvi. 63.

3 ἦτεϩ, εβηλ ερηου ἦτεϩοιοι, nisi, ut furetur. Joh. x. 10.

f. ἦτεε, ερηου ἦτεεενοεταρ, εβου, si non fecerit fructum. Luc. xiii. 9.

Si nominativus addit, q et c tertiæ Personæ omittuntur, e. g.

Coptica.

Sabidica.

ρουωε ἦτε ϣτεεεελι θωοεϣ, ἰπῶς μὴ συναχθῆ μινδου. Mich. v. 7.

ετω ἦτε κκοεεοε ειεε, et ut mundus cognoscat. Joh. xvii. 23.

ρινα ἦτε ϣλωιχι ϣωπι εχωϩ, Gr. ἰσαὶ γὰρ αὐτῷ ἰπισκοπη, ut causa sit super eum. Jerem. xxiii. 20.

ἦτε παποεε θεεβιοι, ut Deus meus humiliet me. 2 Cor. xii. 21.

Plur.

1 ἦτεπ, ἦτεεεεωπ, ἀγοεεοεμιν, ememus. Joh. vi. 5.

ἦτεεῖ, ἦτεεηω, παεεεε. Pl. civ. 2. ἦτεεεε, ad-ducite. Luc. xv. 13.

2 ἦτεεεπ, ρινα ἦτεεεεερ πεεεε. Prov. ix. 6. ut sitis longævi.

3 ἦτοε, ἦτοεεεωεε, ut comedant. Joh. vi. 5.

§. 107. Exempla

§. 107. Exempla particulæ ἵνε verbis junctæ, quæ futurum indicat.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

<p>1 ἵνα, ἵνασι ἵνασι, non agam inique. Pf. lxxxviii. 33.</p> <p>2 ἵνεκ, ἵνεκτ, non dabis.</p> <p>f. ἵνε, οτορ, ἵνεσι, καὶ οὐ μὴ ἱμ-
πλωδης. Mich. vi. 14.</p> <p>ἵνεοτχαι, οὐ μὴ ἀφασάδης. Ibid.</p> <p>3 ἵνεσ, ἵνεσλοσλεσ, non con-
teretur. Pf. xxxiii. 20.</p> <p>f. ἵνεσ, ἵνεσφορφορ, non de-
suet. Pf. i. 3.</p> | <p>ἵναειβε, non sitiam. Joh. iv. 15.</p> <p>ἵνεκοτωστ, non adorabis. Pf.
lxxx. 9.</p> <p>ἵνεσ, ἵνεσοοτπ ἀλλοσ δπ,
quam nesciebat. Pf. lxxx. 5.</p> <p>ἵνεσσωπε, non fiat. Galat. vi.
14.</p> |
|--|--|

Si nominativus adsit, σ et c tertiæ personæ omittitur, e. g.

<p>ἵνε πετρωσ ι ερρη ἐχωπ, μὴ
ἱπλωδης εφ' ἡμᾶσ καιδ. Mich.
iii. 11.</p> <p>ἵνε ται γελεσ σιπ, non hæc ge-
neratio transibit. Marc. xiii.
30.</p> | <p>χε ἵνε πεσοοτ επαι σωπε
ἀλλοσ, ne rejus, quam hoc,
eveniat tibi. Joh. v. 14.</p> |
|--|---|

Plur.

<p>1 ἵνεπ, ἵνεπφορ, non præveni-
emus. 1 Theß. iv. 15.</p> <p>2 ἵνετεπ, ἵνετεπφορ, ἐλλεστ, non consummabitis. Matth.
x. 23.</p> <p>3 ἵνεσ, ἵνεσσωδελ, non clau-
dent. Aroc. xxi. 25.</p> | <p>ἵνεποτωελ οτδε ἵνεπσ,
non comedemus neque bi-
bemus. Act. xxiii. 12.</p> <p>ἵνετπ, ἵνετπδωκ εροσπ,
μὴ εἰς ἐλθτε, non intrabitis.
Matth. v. 20.</p> <p>ἵνετ, ἵνετσινε, οὐ μὴ σαρμδης,
non transibunt. Matth. v. 18.</p> |
|--|---|

Si nominativus inter negationem et verbum ponatur est ἵνε.
Ezech. xiv. 20. ἵνε συρη
οτδε σερι σωππ πωσ,
non erunt iis filii et filia.

§. 108. Exempla

§. 108. Exempla Negationis ελεπε verbis junctæ, quæ præteritum indicat.

*Coptica.**Sabidica.*

Sing.

1 ελεπι, ελεπιουεε, non comedi.
Act. x. 14.

ελεπιση, non reperi. Luc. xxiii.
14. Interdum ελεπει: Mat.
vii. 23. ελεπεισοουεπ, non
novi.

2 ελεπεκ, ελεπεκτεπεροουεε, non
credidisti iis. Lit. Greg. p. 30.

f. ελεπε, ελεπειρι, ειδη ετοιμασε. Ez.
xvi. 47.

f. ελεπαρε, ουουε ελεπαρηταπ
ελεπαρεσι, και ειδη ετοιμασε
εισε. Ezech. xvi. 25.

3 ελεπεφ, ελεπεφτα, non dedit.
Act. vii. 5.

ελεπεφουεαυ, ειδη ειδησε. Matth.
xviii. 30.

ελεπαφ, ελεπαφει, non iuit. Ez.
xxiv. 6. bis, et alibi.

ελεπαρε, ελεπαρε φουεωπι ερει,
φουε ειδη ετοιμασε. Job. xxix. 24.

3 f. ελεπεс, ελεπεсууап ερος, ειδη
ελεπερε, non recepit ad se.
Sophon. iii. 2.

ελεπαс, ελεπαсерпови, non pec-
cavit. Ezech. xvi. 51.

Si nominativus adsit φ et c tertise pers. omittuntur.

ελεπε πιφι сωχη ηφουε, non
relictus est haitus in me.
Dan. x. 17.

ελεπε εβραεε ειρε ελεπα,
ετοιμασε ειδη ετοιμασε. Joh.
viii. 40.

ελεπε χουε ουε ερατε ηφουε
ηφουε, non stat robur in me.
Ibid. χουε est femininum.

Plur.

1 ελεπεп, ελεπεпхеε, non inve-
nimus. Act. v. 23.

ελεπει, ελεπειρεε ελεεαλ ηλαεε,
ειδη ελεεεεεε. Joh. viii. 33.

O

2 ελεπετεп,

Coptica.

Sabidica.

Plur.

- 1 ἄπατεπ.
- 2 ἄπατετεπ, ἄπατετεπ ερ-
ωορη ἰκαϑ, antequam in-
telligeretis. Pf. lvii. 9.
- 3 ἄπατοϑ, ἄπατοϑωπι, an-
tequam fierent. Pf. lxxxix. 2.

ἄπατε οϑ

- ἄπατετη, ἄπατετη διϑ
ἄλλοϑ, *πρὸς τὴν ἡμῶν αἴτησιν αὐτῶν*;
Mat. vi. 8.

ἄπατε ϑαϑ, δε ἡϑοοϑ οϑ-
εινε, *μὲν ἰ πολλὰς ἡμέρας*, an-
tequam multi dies transis-
sent. Luc. xv. 13.

§. 10. Exempla particulae *αϑτε*, Sahidice *αϑπτε*, verbo junctæ.
Coptice etiam *αϑπτε* apud Danielem aliquoties occurrit.

Coptica.

Sabidica.

Sing.

- 1 αϑϑ, αϑϑω, donec ponam.
Matth. xxii. 24.
- 2 αϑτεκ, αϑτεκτασο, usque
dum revertaris. Gen. iii. 19.
- f. αϑτε.
- 3 αϑτεϑ, αϑτεϑι, usque dum
venerit. Gen. xlix. 10.

- 3 f. αϑτεϑ, αϑτεϑαιϑ, donec
reperisset. Matth. i. 25.

- αϑπϑ, αϑπϑωκ, donec ab-
eam. Mat. xxvi. 36.
- αϑπτεκ, αϑπτεκκλαρηα,
donec negaveris. Luc. xxii.
34.
- αϑπτεϑ, *vel* αϑπτεϑι, αϑπ-
τεϑει, donec venerit. Act.
viii. 40.
- αϑπτεϑει ἡβι καιροϑ, donec
tempus venerit. Fid. Sap.
p. 154. l. 29.
- αϑπτεϑ, αϑπτεϑε εϑροϑ,
donec reperiret eum. Luc.
xv. 8.

Si nominativus inter *αϑτε* et verbum ponatur, *ϑ* et *c* omittenda
sunt, e. g.

αϑτε ϑαϑι ἡβεν κωκ εβολ,
donec omne verbum implea-
tur. Jes. lv. 11.

αϑπτε νεοτοειϑ κωκ εβολ,
donec tempus impleretur.
Fid. Sap. p. 154. l. 29.

Coptica.

ϣατε τεψυχη ci, donec anima tua fatietur. Deut. xxiii. 24.

Plur.

1 ϣατεη, ϣατεη εκαταη-
τα τηροε, usque dum
pertingamus omnes. Ephes.
iv. 13.

2 ϣατετεη, ϣατετεηι εβολ,
λελεετ, usque dum exieris.
Matth. x. 11.

3 ϣατοε, ϣατοεχωκ εβολ,
usque dum implerentur.
Apos. xx. 3.

Sahidica.

ϣαητε ρτοοτε ρωη, donec
mane appropinquaret. Act.
xxvii. 33.

ϣαητεη, ϣαητεηει εβολ,
donec egrediamini. Deut.
ix. 7.

ϣαητοε, ϣαητοε πατ, ιοε
ει ιδοει. Luc. ix. 27.

§. 111. " In Dialecto Sahidica etiam particula ητερε, quæ et ητερι
" scribitur, cum, dum, solet verbis præmitti, uti e sequentibus exemplis
" patet.

" Sing. 1 ητερει, ητερειηατ, cum viderem. Deut. x. 16.

" 2 ητερεκ, ητερεκοωωε, cum dilataveris. Pf. cxviii. 32.

" 3 ητερεε, ητερεεωωταε, αικουε. Joh. xi. 4.

" f. ητερεε, ητερεεωωταε, cum audiret. Joh. xi. 20.

" Si Nominativus inter particulam ητερε et verbum ponatur, ε et c
in fine omittuntur:

" ητερε ρηρωδης πατ, Luc. xxiii. 7. cum Herodes videret.

" ητερε ρτοοτε ϣωηε, facto mane. Luc. xxii. 16.

" Manet autem ε vel c, si ητερε cum verbo immediate connectatur,
" e. g. ρτοοτε δε ητερεεϣωηε, facto mane. Matth. xxvii. 1.

" Plur.

“ Plur. 1.

“ 2.

“ 3. ἵπτεροσ, ἵπτεροσπαραιτει, *παραιτησόμενοι*. Hebr. xii. 25.

Interdum ἵπτερε ante vocalem sequentem elidit ultimum ε. Luc. xxii. 56. ἵπτερ οσρῆραδ πατ, *ἴδουσα παιδικη πε*.

§. 112. Litera præformans ω non tantum in præterito Verborum præformantibus præponitur, uti §. 93. exemplis demonstratum est: sed etiam post præformantes admittitur, imo etiam post particulas ελεγε, ἵπτε, et verbum οσση et ελεση, e. g.

απ ερεω οσκαλιπτοσ ελοσϙ, *ει φωνησ σαλιπτοξ*. Amos. iii. 6.

Ibid. ερεω οσκακια ωωπι, *ει εσαι κακια*.

απ ερεω οσραασ ελεσησϙ ϙ ἵπτερλεση, an catulus Leonis dabit vocem suam. Ibid. 4.

πατωϙ ϙ εδουη, arponebant. Act. iv. 14. a ϙ εδουη.

ερεωσσοστωη, *κατωδουη*, diriget; a σοστωη. Ezech. xvii. 9.

ιε ερεωσσοστωη, *ει ερωσθησται*, an servabitur; ab οστωη, servare. 15-

ελη ερεωσσοστωη, num manebit? a εληη. 10.

ελη ερεωσσοστωη, *μη σωθησται*, num servabitur. 18.

ερεωσσοστωη, *εξαριθμησθησθη*, numerabunt; ab ωη. Hof. i. 10.

απ ειεωστωη, *ει καταληφομαι*. Mich. vi. 6. a ωω.

πεχιχ παωσσεστωη απ, an manus tuæ prehendent. Ez. xxii. 14-

ελη χπαωσσοστωη, *μη ερωσ*. xviii. 9.

φαι ετε ἵσσεπαωσσοστωη ελεσησϙ απ, *ϙ ει εμνησθησται*. Hof. i. 10. a σσσηη.

ετετεππαωσσοστωη, *ει μη ερωσ*. Mich. ii. 3. ab ωη.

πια εσπαωσσοστωη, *τις κοσμησται*. Mich. vi. 9. a verbo σοσσελ.

εσπαωσσοστωη, *καταξη*. Obad. 3. a ραωστωη.

πια εσπαωσσοστωη ερωστωη, quis stabit? Nahum. i. 6. Malach. iii. 2. ab ορωστωη ερωστωη.

εσπαωσσοστωη, quis resistet? Nah. i. 6. a ϙ ορωστωη.

πια εσπαωσσοστωη πεληη, quis judicabit me? Jesai. I. 8.

εσπαωσσοστωη, quis affliget me? a τρωσσωη. 9.

πια εσπαωσσοστωη, quis enarrabit? Iii. 8.

ελεπωσσεστωη, *ει ερωσται*. Dan. x. 8. ab ελεστωη.

ελεπωσσεστωη, non potuit; a ελεσσωη. Joel. ii. 11.

ελεπωσσεστωη ερωστωη, *ει ερωσται*. Ez. xxxi. 8. a τεπωσσωη.

ἵπτερωσσοστωη ερωστωη, *ει ερωσται*; ab ορωστωη ερωστωη. Dan. xi. 16.

ἵπτερωσσεστωη,

ἡπερσυνδεδειχί, ἢ μὴ κέρτισσι. Amos. ii. 14.

ἡπερσυνπορεύει, ἢ μὴ σῶσι. Ibid.

ἡπερσυνορι et ἡπερσυνπαρῆλε, ab ορι et πορεύει vel παρῆλε.

Ibid. 15. ne stet, ne servet eum.

κε οτοσυνχολε δειλοὶ ἀποκ, ἐπ' ἰσῶσ ἦσ, quia mihi est robur.

Joel. iii. 10. α χολε.

Hinc, quæ in Lexico Ægyptiaco La Crozii sub συνχελεχολε, συνχολε, συνφωπρ, &c. posita sunt, sub χελεχολε, χολε et φωπρ, &c. collocanda erunt, quia συν non est radicale.

“ Exempla Sahidica: Psal. xc. 7 σενασυν ρωπ ἀπ Sic MS. Hunt.

“ (MS. Askewanus σενασρωπ) non appropinquabit; ab ρωπ.

“ Ps. lxxviii. 6. πια πετπασσασσ, quis æqualis est? a σσασσ.

“ Ezech. xxviii. 9. εην πῆπασχοο ἀπ, an non dices? a χο.

“ Marc. xv. 31. ἡτορ δε περπασσπαρῆλε ἀπ, ἑαυτὸν ἢ ἀνατῆαι

“ σῶσι; α παρῆλε.

“ Ephes. iv. 19. παὶ ἐτραποσσελοκροτ, ἀπληγῆτες; α ελοκρ,

“ affligere.

§. 113. Verba Coptica οἱ esse, σσωπι esse, πηοτ venire, et Verba Sahidica ο esse, σσωπε esse, et εἰ venire, tanquam auxiliaria verba posunt admitti, c. g.

φνετοὶ ἡατωτερε, ἀπειδῶν, qui est inobediens. Ezech. iii. 27.

τασσωπι ειοταδ, ἀγιαδῆσομαι, ero sanctificatus, sanctificabor. Ezech.

xx. 41.

ασσωπι ειορεβ, ἰκελῆμ, fui abominationi habitus. Ez. xxii. 26.

εσεσσωπι εσεροπλεπ, σιδῆσται, erit commota, seu commovebitur.

Amos i. 14.

πικκλῆσια πατηποτ ἡταχρο, οτορ πατηποτ ἡσσαι, αὶ ἰκαλῆσαι ἰσῆγῆτο, ἢ ἰπρίσῆσ, ecclesiae veniebant roborari et multiplicari, i. e. roborabantur et multiplicabantur. Act. xvi. 5.

Hof. vii. 14. ἀλλὰ πηοτ ἐσσηλοτῆ, ἀλλὰ ἢ ἀλαζοτ, sed venit ululare, i. e. ululat, vel ut Græcus, est ululans.

“ Sic Sahidice: ειο ἡρῆρῆλ, δαῖον, eram ferviens vel servus.

“ Act. xx. 19.

“ Ez. xxviii. 19. σενασσωπε ετρηλε ατω ετασσρῶλε, erunt

“ stentes et suspirantes, σινῆσσι. Possēt σενασρηλε et σενασ-

“ ασσρῶλε etiam adhiberi.

“ Luc.

- “ Luc. xii. 69. παρῶνε ἐσθλοός, erit sedens, seu fedebit.
 “ 1 Joh. iii. 2. κατεπαρῶνε ἡμᾶς (alias etiam ἐπαρῶνε) erimus videntes, i. e. videbimus, ὅτι ἰψμεδα.
 “ Joh. ix. 11. εἰς ἐπαρῶν ἐβόη, ἀνέβη, veni recipere visum, i. e. recepi visum. Gallice, *je viens de recouvrer la vision.*

§. 114. Quædam verba a forma communi Verborum recedunt, quæ ordine Alphabetico recensimus :

<i>Coptice.</i>	<i>Sabidice.</i>
<p>αλι φαι, tolle hunc. Luc. xxiii. 18. cum affixis αλιτ, adduc me. Dan. ii. 24. αλιτφ εἰσοτη, introduc. Mal. i. 8. αλιτφ, tolle eos. Lit. Bas. §. 2. La Croze sub ελ, <i>tol- lere</i>, hæc collocat. αλιουσι, tolle, tollite. <i>passim.</i></p>	
<p>αεου, veni, m. Joh. i. 47. αεην, veni, factum. Joh. iv. 6. αεωιηι, venite. Amos. vi. 2.</p>	<p>αεου, veni αεηιτῆ, venite.</p>
<p>απι, adduc. Luc. xi. 41. απιουσι, adducite. Marc. i. 44. La Crozius collocat hæc sub επ, adducere.</p>	<p>απι, duc. απιε, ducite.</p>
<p>αρι, fac. αριουσι, facite, <i>passim.</i> La Croze hæc sub ep, <i>facere</i>, posuit.</p>	<p>αρι, fac. αρι, estote.</p>
<p>αα, da, date. La Crozius hoc ad verbum τ, <i>da- re</i>, refert.</p>	<p>αα, dato, da.</p>
<p>ααρον, eamus, <i>passim.</i></p>	<p>ααρον, eamus.</p>
<p>ααηι et ααοι, date, et dare, sunt regularia.</p>	
<p>αααον, non est, non habeo. αααοντηι, non est mihi, non habeo. αααοντεκ, non habes. αααονηταφ, αααονταφ, αααοντεφ, non habet. αααονητασ, αααοντασ, non habet, f. αααονταη, non habemus. αααονητωτηη, αααοντετηη, non habetis. αααοντωου, non habent.</p>	<p>αααη. αααητ. ααητκ. ααηταφ, et ααητφ. ααητασ. ααηταη.</p>

Hinc

Hinc patet, compositum esse ex ελεειον, et pronomibus possessivis ἡτῆνι meus, ἡτάκ tuus, ἡτάς ejus &c.

Coptice.

ελεεινι, accipite. Joh. xviii. 6.

πε sunt, πε . . . πε, erat, erant.

οτοπ, est

οτοπῆ, οτοπῆτῆνι, οτοπῆτῆνι, est mihi, habeo.

οτοπτάκ, habes.

οτοπτάς, οτοπτάς, habet.

οτοπῆτάη, habemus.

οτοπῆτῶτεη, οτοπῆτῶτεη, οτοπῆτε-
τεη, habetis.

οτοπῆτῶς, οτοπῆτῶς, habent.

Est compositum, uti ελεειον præcedens.

πε, *sum, es, est*, in masculino primæ, secundæ, et tertiæ personæ Singularis additur.

πεχε, dixit; πεχε, dixerunt. Matth. xv. 33. xv. 8. πεχη, dixi; πεχακ, dixisti; πε-
χας, dixit, f. πεχας; πεχαη, diximus;
πεχωτεη, dixistis; πεχως, dixerunt.

τε est, in foeminino cum omnibus personis Sing. conjungitur.

Sabidice.

Convenit.

οτηῆ et

οτηῆται.

οτηῆτκ.

οτοπτάς et

οτηῆτς. οτη-

τάς et οτηῆτς.

οτηῆταιη.

οτηῆτηῆ, et

οτηῆτεη.

οτηῆτῶς, et

οτηῆτῶς.

Convenit.

πεχαῖ, dixi.

πεχας, dixit.

πεχας, dixerunt.

Convenit.

PARS SECUNDA
GRAMMATICES, SYNTAXIS.

C A P. I.

DE CONVENIENTIA NOMINIS CUM
NOMINE.

§. 115. **S**UBSTANTIVUM convenit cum Adjectivo in genere et numero: e. g. πηλυτή ἀπειρασεως, magna tentatio. Deut. xix. 3. *Sunt singularia masculina.*

“ *Sabidice*: πικροσεωστηρς, mundus totus. 1 Joh. ii. 2.

† Ἰουδαεα τηρς, omnis Judæa. Matth. iii. 5. *Sunt singularia feminina.*

“ *Sabidice*: ἡτεταυη τηρς, tota nocte. Pf. civ. 3. ab εταυη, nox.

πικροσεωσκεος ετηνοτ, Sadducæi venientes. Matth. iii. 7. *Sunt pluralia.*

“ *Sabidice*: πετηρβητε ετηνοτ, opera vestra bona. Mat. v. 6.

§ 116. Substantivum Adjectivo modo præponitur, modo postponitur: e. g. Ezech. i. 4. οταυτη ἡβηη, magna nubes. Deut. vii. 19. πηλυτη ἡπειρωτη, magnæ illæ tentationes.

P

Ezech.

Ezech. iii. 12. ἔτρעה ἡοτιωϋϋ, vocem magnam. Ez. xvi. 61. ἡπεςωπι ἡπιωϋϋ, sorores tuas majores.

“ Sic Sahidice: οτποσ ἡδλωγρεος, magna persecutio. Act. viii. 1.

“ ἡποσ ἡρωεε ἡτποδισ, primarios viros urbis. Act. xvii. 56.

“ Act. xv. 22. ρεπρωεε ἡποσ ρἡπεςπηε, ἀνδρὰς ἡγυμένυς, viros primarios inter Fratres.

§. 117. Si adjectiva et participia ab initio admittant, præformantes εϋ, ες, ετ, vel relativum ετ; solent substantivis postponi, et præformantes notam casus ἔε vel ἡ, respiciunt: e. g. Jerem. xi. 2. ἡοτεεωοε εϋωϋ, aqua multa. 19. ἡοτεοσπι εϋρωοε, consilium malum. Jes. xxviii. 4. ἔπιτωοε ετδδσι, mons altus.

“ Sic Sahidice: ἡοτρρεε εϋεοερ, lucerna ardens. 1 Petr. i. 19.

“ ἡρωεε ετοεεεε, homines sancti. 1 Petr. i. 21. ριτἡ ρἡτηε
“ ετπεϋτ, per ventos duros.

“ Si Sahidice πιεε Substantivo præponatur significat; quis? quæ?

“ si autem postponatur significat, omnis, omne, e. g. πιεε ἡρωεε, quis

“ homo? Luc. xv. 4. πιεε ἡρριεε, quæ mulier. Luc. xv. 8.

“ ἡρωεε πιεε, opus omne. Matth. xviii. 31.

§. 118. Substantivum cum adjectivo in Casu convenit. Nota Casus ἡε, (Sahidice ἡε), ἡτε et ὠ (§. 35) non utrique, sed ei tantum quod prius est, præponitur, et alterum vel nude sequitur, vel notam casus ἔε aut ἡ assumit, e. g. ἡε οτπωϋϋ ἡερσοε, magna dies. Malach. iv. 4. ἡε οηριον πικεη, omne animal. Ezech. xvii. 23. ἡε ρεπλεε ετοϋϋ, populi multi. Habac. ii. 13. πωωπι ἡτε πιεεποε τηροε, reliquæ omnium gentium. Hag. ii. 8.

“ Sic Sahidice: ἡε ρἡπροφητηε ἡποεε, Prophetæ falsi. 1 Petr.

“ ii. 1. ἡε ρἡεεεεε επλεωοε, signa magna. Act. v. 12.

Nota casus ἔε et ἡ vel utrique, vel alterutri, præponi, vel plane omitteri potest. Præmittitur utrique tum Substantivo, tum adjectivo, e. g. ἡοτρρηε ἔεβερι, cor novum. Ezech. xviii. 31. ἡτπωϋϋ ἡεεππρεε, magna tuba. Jes. xxvii. 13. ἡπекπωϋϋ ἡποεε, magna tua peccata. Ezech. xxviii. 18.

“ Sic Sahidice: ἡεϋ ἡρε, quo modo. Joh. ix. 15. ἡοτεποε

“ ἡεεεεε, sanguinem justum. Matth. xxvii. 3, 9. ἡρεπποεε

“ ἡερε, Dii novi. Act. xxii. 18.

Alterutri

Alterutri præponitur :

περὶ οὐρανῶν ἠέβου, et magna ira. Ezech. xx.33. ἠεραερο-
ρασις ἀλλεεποτα, visiones mendaces. Zach. x. 2. ἀλλεεποτα,
mendax, est adjectivum, a εεεποτα, mendacium.

“ Sic Sahidice : ὁ ἡσποδ ἡσποτ, magno gaudio: Act. xvii.11.
“ ὁ ἡσποδ ἡσποτ ἡσποτ, mulieres Græcæ divites. Act. xvii. 18.

Interdum tum Substantivum, tum adjectivum sine ἄ et ἡ occurunt,
e. g. ὁ πᾶν πᾶν, opus omne, seu omnia. Passim. πᾶν πᾶν, in
insulæ omnes. Soph. ii. 11.

“ Sic Sahidice : πᾶν πᾶν, facies omnis. Act. xvii. 26. ὁ ἡσποδ
“ πᾶν πᾶν, 1 Petr. i.18. in monte sancto. πᾶν πᾶν,
“ Prophetia omnis. 1 Petr. i. 20.

§. 119. Si duo Substantiva concurrant, quæ de eadem re agunt, pos-
terius nullam notam casus assumit, e. g. ἡσποδ ὁσποδ ἡσποδ
ἡσποδ, Zorobabel, filius Salathielis. Aggai. i. 12. 14. ἡσποδ
ὁσποδ ἡσποδ ἡσποδ, Zorobabelis, filii Salathielis. 1.
ἡσποδ ὁσποδ ἡσποδ ἡσποδ, dic Zorobabeli, filio Sala-
thiel. Deuter. xi. 3. ἡσποδ ὁσποδ ἡσποδ, Pharaoni, Regi Æ-
gypti.

“ Sic Sahidice : Joh. iv. 5. ἡσποδ ὁσποδ, Josepho, filio suo.
“ Act. ii. 38. ἡσποδ ἡσποδ, Domini, Jesu Christi. Act. xviii. 27.
“ ἡσποδ ἡσποδ ἡσποδ, Candaces, Reginae.

CAPUT II.

DE ARTICULIS.

§. 120. **A**RTICULUS Determinatus utriusque numeri, et Ar-
ticulus pluralis indeterminatus, loco Pronominum relati-
vorum adhibentur, e. g. ἡσποδ ἡσποδ ἡσποδ, generatio quæ est
desuper. Lit. Bas. §. 217. ἡσποδ ἡσποδ ἡσποδ, quæ
e caelis. Lit. Bas. §. 140. ἡσποδ ἡσποδ ἡσποδ, qui ex circum-
cisione. Act. ii. 2. πᾶν πᾶν ἡσποδ ἡσποδ ἡσποδ,
Coronæ martyrum, quæ non ex hoc mundo. Doxolog.
MS. p. 5.

“ Sic Sahidice : Luc. iv. 6. εἰπε ἵστασθαι, cui volo. 1 Joh. ii. 7.
 “ ἵστασθαι τε ἵστασθαι εἰστος, mandatum, quod scri-
 “ bo. Luc. xviii. 12. ἵστασθαι, quæ possideo. 1 Johan. iii. 19.
 “ ἀποῖν εἰν εἰστος, ἵστασθαι, nos, qui ex veritate, ἐκ τῆς ἀληθείας ἵστασθαι.

§. 121. Per Articulus indeterminatos, pronomina τίς, τίς, aliquis et
 aliqui, sæpius exprimuntur, e. g. οὐρανῶν, ἀνθρώπος τις. Marc. xii. 1.
 quidam homo. εἰστος, quasdam dies, ἡμέρας τινῶν. Act. ix. 19.

“ Sic Sahidice : οὐρανῶν, ἀνθρώπος τις. Luc. xv. 11. εἰστος,
 “ τινῶν ἀνθρώπων. Judæ 4.

§. 122. Articuli sæpius omittuntur, e. g. Marc. xi. 14. οὐρανῶν οὐ-
 τῶν, comedere fructum. Ezech. xxiv. 17. ἵστασθαι οὐρανῶν, non
 comedes panem. Dan. viii. 4. εἰστος, ad vesperam.

“ Sahidice ἵστασθαι, dare osculum. εἰστος, jacere lapides, lapidare.
 “ Passim. εἰστος, in sæculum. Passim.

Nomina Propria sine articulo poni possunt, licet etiam articulum de-
 terminatum sæpius admittant, e. g. εἰστος εἰστος περὶ εἰστος
 εἰστος περὶ εἰστος, fuit Petrus, Jacobum et Johannem. Luc.
 ix. 28. Marc. xiv. 3. εἰστος ἐν οὐρανῶν, in domo Simonis. Sed
 existat etiam Marc. i. 5. εἰστος ἐν οὐρανῶν, in Jordane. εἰστος,
 Ægyptus. Num. xxxvi. 59. ἵστασθαι. Deut. ii. 23.

“ Sic Sahidice : εἰστος ἐν οὐρανῶν, Joh. xi. 1. ε Bethania. εἰσ-
 “ εἰστος, Lazarus. Luc. xvi. 20. εἰστος, Ibid. 22. Abraham.

“ Sed et ἵστασθαι, Joh. xi. 7. Act. ii. 9. εἰστος, εἰστος,
 “ εἰστος, ἵστασθαι, Mesopotamia, Cappadocia, Pontus &c.
 “ Act. ii. 10, 11.

§. 123. Si Substantivum cum adjectivo conjunctum sit, illud plerum-
 que, quod primo loco ponitur, tantummodo habet articulum ; sed in-
 terdum emphaseos gratia utrique additur articulus : infixæ vero priori
 tantum adponuntur, e. g. εἰστος ἵστασθαι, mare magnum. Daniel. vii.
 2. 11. εἰστος ἵστασθαι, magnorum sermonum. Deuter. xv. 9.
 ἵστασθαι ἵστασθαι, in magnum peccatum. Jerem. viii. 17. ἵστασθαι
 ἵστασθαι, serpentes mortiferi.

Jef.

Jes. xxvi. 4. $\Phi\tau$ πιπιϣϣϣ πιϣϣεπεϩ, ὁ δ ιος, ὁ μ γας, ὁ α ϊωνιος. Dan. ix. 4. παποϣϣϣ πιπιϣϣϣ, ὁ δ ιος, ὁ μ γας. Dan. x. 4. Φ ιαρο πιπιϣϣϣ, τῷ ποταμῷ τῷ μ γάλῳ, fluvii illius magni. Dan. xii. 1. μ ιαρχωη πιπιϣϣϣ, ὁ α ρχων ὁ μ γας, Archon ille magnus. Deut. vi. 22. exstat: \mathcal{Z} α.πϣϣϣηρι πιπιϣϣϣ, τ ρατα μ γαλα (lege πιϣϣϣηρι.) Deuter. ix. 26. et 29. \mathcal{Z} ει τεκνιϣϣϣ ἡχοε, πεε τεκχιχ εσχορ, magno robore tuo, et manu tua forti.

“ Sic Sahidice: οτκοτι ἡκωϩτ, parvus ignis. Jac. iii. 5. 3.
 “ λ πετκεσωεεε τηρη, corpus eorum totum. Pf. cxxxv. 7. μ ιποϩ
 “ ἡρεφεροτοειη, magna luminaria. 1 Joh. ii. 1. $\bar{\iota}\bar{\varsigma}$ πε $\bar{\chi}\bar{\varsigma}$ παικαιος,
 “ Jesus Christus, justus ille, ὁ δ ικαιος.

C A P U T III.

D E N U M E R A L I B U S.

§. 124. **N**UMERALIA Articulos, et notas casuum admittere, sed etiam sine iis poni possunt, e. g. λ πιςπατ, duo. 1 Cor. vi. 16. α σ πατ, duo. ἡοτωο ἡροεηι, mille annos. Aroc. xx. 2. α ψ ο, mille. ψ α \mathcal{Z} α.πϣο ἡχωοτ, usque ad mille generationes. Deut. v. 10. Sine articulo exstat: ψ α.ϣϣ, septem. Marc. xii. 20. σ πατ, duo. Marc. xiv. 1. οτα λ ε $\bar{\lambda}$, aliud [μ ιμυ] triginta. Marc. iv. 8. λ ε $\bar{\lambda}$ ἡκοτ, duodecim cophinos. Marc. vi. 43.

“ Sic Sahidice: εβολϩεε πεσπατ, e duobus. Matth. xxvii. 21.
 “ ἡβι σ πατ, duo. Matth. xxvi. 60. ἡσπατ, duos. Actor. xix. 22.
 “ ἡϣε ἡσατεερε, centum denarios. Matth. xviii. 28. ψ ε ἡεσωοτ,
 “ centum oves. Luc. xv. 4. 8. εοτηπ $\bar{\tau}$ ε λ ηητε ἡβι σ κιτε, decem
 “ obulos habens.

§. 125. Numeralia cardinalia articulum, et nomen in singulari, sed verbum in plurali admittunt, e. g. λ ϣπατ εοτρωεε σ πατ, vidit duos homines, (Copt. hominem binum.) Ezech. iii. 13. πεοτοη
 οτ \mathcal{Z} εεε

ⲟⲩⲥⲟⲗⲓⲛⲓ Ⲙⲓ, erant duæ mulieres. (Copt. erant bina mulier.) Ezech. xxiii. 2. ⲛⲉⲟⲩⲟⲛ ⲩⲱⲁⲩⲱⲥ ⲏⲥⲟⲛ, erant septem fratres. (ⲥⲟⲛ, est singulare, in plurali format ⲥⲛⲏⲧ) Marc. xii. 20. ⲛⲓⲥⲧⲟⲩⲟⲩ ⲉⲛⲟⲩ ⲛⲁⲩⲧⲛⲓⲥⲓ, quatuor venti flabant. (Coptice; quaternio venti flabant.) Daniel. vii. 2. ⲭⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲓⲩⲛⲣⲓ Ⲙ, hi sunt duo filii. (Copt. hi sunt binus filius.) Zachar. iv. 14. 11. ⲭⲉ ⲟⲩ ⲛⲉ ⲧⲁⲓⲃⲱ ⲏⲭⲱⲓⲧ ⲥⲛⲟⲩⲧ, quid sunt arbores hæc binæ olivarum: (Copt. quid sunt hæc arbor bina olivarum.) Zach. vi. 5. ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲓⲁ ⲏⲑⲏⲟⲩ ⲏⲧⲉ ⲧⲑⲉ, hi sunt quatuor venti cœli, ubi ⲛⲓ est articulus singularis.

“ Sic Sahidice: Genes. xlviii. 6. ⲁⲛⲉⲥⲱⲛⲣⲉ ⲥⲛⲁⲩ ⲏⲧⲁⲩⲱⲩⲱⲛⲉ
 “ ⲛⲁⲕ, filii ipsius duo, qui erant tibi: (Sah. filius ipsius binus, in sin-
 “ gulari.) Act. xi. 12. ⲁⲩⲉⲓ ⲛⲉⲛⲉⲁⲩ ⲏⲥⲓ ⲛⲉⲓ ⲕⲉ ⲥⲟⲟⲩ ⲏⲥⲟⲛ, ve-
 “ nerunt cum iis etiam hi sex fratres; Sahid. ⲓⲗⲁⲣ, fratrum, nam ⲛⲉⲓ
 “ est articulus singularis, et ⲥⲟⲛ est singulare, in plurali ⲥⲛⲏⲧ.

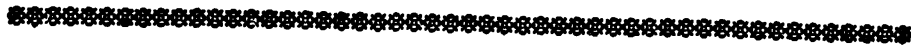
Cum plurima exempla in utraque Dialecto occurrant, ubi articulus et nomen in singulari cum numeralibus conjungitur; inter Sphalmata Scribarum videtur referendum, si articulus pluralis numeralibus præponatur, e. g. Ez. xiv. 16, 18. ⲏⲭⲉ ⲛⲁⲓ ⲧ̄ ⲏⲣⲱⲛⲓ, hi tres homines, pro quo 14 exstat ⲏⲭⲉ ⲛⲁⲓ ⲧ̄ ⲏⲣⲱⲛⲓ, hæc trias hominum. Ezech. xxi. 19. ⲏⲭⲉ ⲛⲓⲃ ⲏⲁⲣⲭⲏ, legendum potius, ⲏⲭⲉ ⲛⲓⲃ ⲏⲁⲣⲭⲏ, ἀρχὴν δύο. Sic Alex. et Ald. 1 Cor. xiii. 13. ⲛⲁⲓ ⲧ̄ ⲥⲉⲥⲉⲗⲟⲛⲧ, hæc tria manent, forte legendum ⲛⲁⲓ ⲧ̄ ⲥⲉⲥⲉⲗⲟⲛⲧ. Sahidica versio hic habet ⲛⲓⲩⲱⲛⲓⲧ, seu ⲩⲱⲛⲓⲧ tria, cum articulo singularis numeri ⲛⲓ.

§. 126. Numeri cardinales et ordinales modo præponuntur modo postponuntur nominibus, e. g. ⲩⲱⲁⲩⲱⲥ ⲏⲥⲟⲛ, septem fratres. Marc. xii. 20. ⲙⲉⲛⲉⲛⲥⲁ ⲉⲑⲣⲟⲩⲧ Ⲙ, post dies duos. Marc. xiv. 1. Num. xxix. 3. ⲁⲛⲓⲟⲩⲁⲓ ⲁⲙⲉⲁⲥⲓ, uni vitulo. 9. ⲁⲛⲓⲁⲁⲥⲓ ⲛⲓⲟⲩⲁⲓ, idem. ⲛⲓⲙⲱⲓⲧ ⲏⲑⲟⲩⲓⲧ, via prior. Ezech. xxii. 21. Num. xxix. 13. ⲉⲛⲛⲓⲑⲟⲩⲓⲧ ⲏⲑⲁⲣⲉⲁⲁ, in priori curru. Zach. vi. 2. ⲧⲣⲟⲙⲛⲓ ⲁⲙⲉⲁⲑ ⲉ, annus quintus. Ezech. i. 2. ⲧⲉⲁⲑ ⲓⲃ ⲏⲣⲱⲛⲓ, 12mo Anno. Ez. xxix. 1.

“ Sic Sahidice: ⲛⲩⲛⲣⲉ ⲥⲛⲁⲩ, filii duo. Mat. xxvi. 37. Gen. xlviii. 1.
 “ Gal. iv. 22. ⲙⲉⲏⲏⲥⲁ ⲩⲱⲛⲓⲧ ⲏⲟⲩⲛⲟⲩ, post tres horas. Act. v. 7.
 “ et MS. F. T. pag. 61. l. 12. ⲏⲩⲱⲛⲓⲧ ⲏⲥⲕⲧⲏⲏ, tria tabernacula.
 “ Marc. ix. 5. ⲏⲩⲱⲛⲓⲧ ⲏⲟⲛⲕ, tres panes. Luc. xi. 5.

“ Sed

“ Sed numeri ordinales præponuntur Nominibus, Myst. Litt. Græc.
 “ MS. p. 13. πρῶτον ἰστικος, πρῶτον, δεύτερον ἰστικος, πρῶτον,
 “ ὑπομῆτ ἰστικος, &c. primus, secundus, tertius &c. versus, vel
 “ linea.

CAPUT IV.

DE CASIBUS ET REGIMINE.

§. 127. **S**I Nominativus solus sine verbo ponatur, subintelligenda est
 vox *quoad*, vel *quod attinet*, e.g. ἰθῶτεν δε ωσπιατοσ
 ἰπετενβελ, vos vero (quod attinet) beati oculi vestri. Lit. Basil. §. 113.
 Hof. ii. 13. ἐποκ δε ἀσερναωδω, me vero (quod attinet) mei obli-
 ta est. Item Hof. viii. 2. Ezech. xxii. 12. Deut. vi. 23. οσορ ἐποκ
 ἀρεπτεν εβελ, et nos (quod attinet) eduxit nos. Mal. iv. 2. ἰθῶ-
 τεν δε ππετεροσ δατρην ἀπαρην, ερεωαι πωτεν, vos
 timentes nomen meum (quod attinet) orietur vobis. Deut. i. 37. iv. 14.
 20. Pf. ix. 34. Joh. x. 1.

Joh. x. 5. πωεεεεο ἰπατεροωι ἰωω, peregrinum (quod atti-
 net) non sequentur eum. Confer etiam Affixa pleonastica. §. 137.

§. 128. Concurrentibus pluribus Substantivis per conjunctiones *πεε*
et, *ει et*, *ιε aut*, copulatis, prius tantum notam Casus habet, e. g.
 ἰχε εανλαοσ ετοω πεε εανλενω εεποσ, multi populi et mul-
 tæ gentes. Zach. viii. 22. 4. ἰχε εανδελλοι πεε εανδελλω,
 Senes et Anus. Zach. xiii. 3. ἰχε περωτ πεε τερεατ, Pater
 et Mater ejus.

Gentivus; εεν ἀφραν ἀφρωτ πεε πωηρι πεε πηπα εε-
 οταβ, in nomine Patris, filii et Spiritus S. Passim. οταεε ἰσοτο
 πεε ιωτ, terra tritici et hordei. Deut. viii. 8. ubi φρωτ, et σοτο
 tantum notam casus, εε et ἰ, adsciscunt, non autem πωηρι et ιωτ.

Dat.

Dat. ἄχος ἐπιδαος πεε πιότης, dic populo et Sacerdotibus. Zac. vii. 5. Εχ. xxxiii. 1. ἰὰβραεε, πεε ἰσακ, πεε ἰακωβ, Abrahamo, Isaaco, Jacobo.

Accusat. ἴτφε πεε πκαρῖ πεε φιοεε πεε πετρωοτωοτ, cœlum, et terram, et mare, et aridam. Haggai ii 7. Refer huc Num. xxii. 18. εαῖϗ ἴκοτχι ἰε πιωτῖ, facere parvum, aut magnum. Item xxiv. 13. ἴρκαποτο πεε ραπιωτ, frumentum et hordeum. Ezech. iv. 9. αἰτ πας ἐπιποτο πεε πιηρη πεε πιηερ, dedi ei triticum, et vinum et oleum. Hof. ii. 8.

Abl. ερδατ ἱερωτ ρῖ ἐβῖω, fluens lacte, et melle. Deut. vi. 3. Num. xxii. 18. ἐπερη ερεερ, ἴρατ ρῖ ποτς, domum ipsius plenam argento et auro.

“ Sic Sahidice : Ephes. v. 5. τειττερο ἐπεχς εἰη ποττε, “ Regnum Christi et Dei. 1 Petr. iv. 14. πῖα ἐπεοοτ εἰη τβοε, “ Spiritus gloriæ, et roboris. Mat. iv. 2. αρηεεεττε ἱρρε ἱροοτ “ εἰη ρεε ἵοτση, jejunavit 30 dies, et 30 noctes. Luc. ix. 28. “ ἐπετρος εἰη ἰωραπηε εἰη ἰακωβος, Petrum et Johannem “ et Jacobum. Pf. cxxv. 15. ἐφραώ εἰη τερβοε, Pharaonem “ et robur ejus. 1 Cor. xiii. 3. ἵοκοτ εἰη οτσοε εἰη οτσολ- “ εελ, ædificationem, et admonitionem, et consolationem. Pf. lxxi. 3. “ ἐπορφαπος εἰη ρηκε, orphanum et pauperem. Reperitur ta- “ men Matth. vi. 5. ρηῖετπατωτη εἰη ἱκελχε, in Synagogis “ et angulis. Joh. v. 3. ἵβι πεηηγε ἱπετωωηε ἱβελλε εἰη “ ἵβδλε, multitudo ægrotorum, cæcorum, et mancorum.

§. 129. In regimine posterius Substantivum habet notam Genitivi, ἵτε, vel ἐε, aut ἵ, e. g. πιωεε ἵθαεεῖο, liber creationis. Gen. ii. 4. τειετοτρο ἵτε πεπιωτ, regnum patris nostri. Marc. xi. 10. φποεεος ἐπεσ, lex Domini. Pf. i. 3.

“ Sic Sahidice : τειττερο ἐπποττε, regnum Dei. Luc. xvi. 16. “ 22. ἐκοτηϗ ἵαβραεεε, in Sinum Abrahami. πιωοτωοτ ἵτε “ βῖος, gloriatio vitæ. 1 Joh. ii. 16.

Hinc ἐφρητ sicut, ad modum, ωωρη mane, δατρη coram, ἔθεο coram, ἐφεεε loco; Genitivum post se regunt: quia sunt substantiva. Nnumeralia etiam Genitivum regere possunt, e. g. ἐφρητ (quod

(quod a voce ρη† modus, formatur) ἠϋαπυλιλ, ad modum holocaustorum, vel sicut holocausta. Liber MS. Psalm. p. 8. αωρη ἐπι-
 εϋοοτ ἐπκ, summo mane diei secundi. Officium H. S. MS. εατηη
 (quod ex præpositione εα, articulo factum. τ, et voce ϋη, facies, initium com-
 positum est) ἐπϋο ἠζοροβαβελ, coram, seu in conspectu Zorobabelis.
 Zac. iv. 7. ἐπελεθο (quod ab ϋο facies, derivandum) ἐποτ-
 ϋο, coram, seu in conspectu faciei ipsorum. ἐφελα ἠαβελ, loco, seu
 in locum Abelis. Gen. iv. 25. Ezech. ii. 6. εην ϋαπυο ἠωλι, ἰ
 χιλιοι κριων, millibus *bircorum*. Deut. xiii. 12. εην οτι ἠπιβακι, in
 una *Civitatum*.

“ Sic Sahidice : εαην (quod pro εατηη scribitur, et ex ϋη fa-
 cies, articulo τ, et præpositione εα componitur) πειϋοοτ, ερ τν
 τῶν τῶν ἡμῶν. Copt. ad initium *horum dierum*, seu ante hōsce dies.
 “ Act. xxi. 38. ἐπελεθο εβολ ἐπχοεις, ερ εροσπῆ τῆ κηῖ, co-
 ram Domino, seu in conspectu *Domini*. Act. iii. 19. εχηεπ επατ
 ἠπερεαθονε, misit duos *discipulorum*. Marc. xi. 1. οτα ἠπερ-
 “ αεερ εεεαλ, unus *confervorum*. Matth. xviii. 20.

CAPUT V.

DE PRONOMINIBUS.

§. 130.

PRONOMEN Personale interdum cum Possessivo Pronomine con-
 jungitur, e. g. παλαε εποκ, lingua mea. Exod. iv. 10. Coptus :
 lingua mea, ego, seu quoad me. †τοτβο εελοι εποκ, Joh. xvii. 19.
 ἡμωτον, sanctifico me, *metet*. τεπεετρεεεβακι επον, politia
 nostra, Copt. politia nostra, nos, seu quoad nos. Philip. iii. 20. Num. xii.
 2. εην επερεαχι πεεεπ επον, num non est locutus *nobiscum*,
 cum nobis *ipsis*, οχι ἢ ἡμῖν &c.

“ Sic Sahidice : Joh. vii. 16. τασβω εποκ ἠτωι, doctrina mea,
 “ mei *ipsius*. Joh. x. 27. παεσοοτ εποκ, τὰ ερβατα τὰ ἡμῶν, oves mea,
 “ mei *ipsius*.

Q

§. 131. Pro-

§. 131. Pronomina personalia, si in eodem commate bis ponantur, verbum *esse* denotant, e. g. ἄποκ οὐνοῦ ἄποκ, εἶς εἰμι ἴω, ego Deus sum. Copt. ego Deus ego. Ezech. xxviii. 2. ἦτοκ δε ἦτοκ οὐρωεε, οὐ δὲ εἰ ἄνθρωπος, tu vero es homo. Ibid. Copt. tu homo tu; et sic in reliquis personis.

“ Sabidice: ἄποκ ἀπὸ ἐβόλῃ τπε, ego sum ex caelo. Joh. viii. 23. ἦτοκ ἦτῆ πλε, οὐ τίς εἶ, tu, quis es? Ibid. 25. et sic in reliquis personis.

§. 132. Pronominibus verbum πε, vel νε, *esse*, cum relativo ε̅ vel ετ, qui quae, saepius additur, e. g. ἄποκ πε εταικοεελοτ, Gr. ἴω ἦκουσα, ego sum, qui audiui ea. ἦφο πε (lege τε) εθοτωεε ἦπρωεεε, κατέδ' οὐκ ἄνθρωπος εἶ, tu es, quae devoras homines. Ezech. xxxvi. 13. πει πε ετερχω εεεωοτ ἦχε πῶ, τὰ ἃ λέγει κύριος, haec sunt, quae dicit Dominus. Ezech. xxxv. 13. οτ πε εἴτοταωτ, τι ἰδίωσα, quid est, quod volo. Psal. lxxii. 25. πλε πε εταφθεεειο εβ, quis est, qui fecit mutum. Exod. iv. 12.

“ Sic Sahidice: MS. Paris. 44. col. 177. ται τε θε ετπρωωπε, hic est modus, quo erit, *erit* *isai*.

§. 133. Inter Pronomina Demonstrativa φη vel φαι, *hic*, et πη, vel παι, *hi*, et inter relativa ε̅, vel ετ, qui, quae, pronomen personale interferi potest, e. g. Mal. iii. 1. φη ἦωτεπ ετετεποταωτ, quem vos vultis. Copt. eum, vos quem vultis. Deut. iv. 2. επαεαχι φαι ἄποκ εἴτονηεπ, sermonem hunc, quem ego mandavi. Copt. habet: *bunc*, ego quem mandavi. Ezech. ii. 4. παι ἄποκ εἴπρωοτορπκ εαρωοτ, ad quos ego te misi. Copt. illi, ego quos misi te ad eos. Dan. x. 11. πη ἄποκ εἴσαχι, ea, quae ego dico. Copt. ea ego quae dico. Mal. iv. 1. πη τηροτ ετρι, omnes facientes; Copt. *hi* omnes, qui faciunt.

“ Sic Sahidice: πλεριτ παι ἄποκ εἴεε εεελοτ, dilecto, quem ego amo. Sabidice: dilecto, *buis* ego, quem amo eum. 3 Joh. i. 2 Joh. i. παι ἄποκ ετεε εεελοτ εἴ οτεε, has, ego quas diligo in veritate.

§. 134. Pronomina Interrogativa verbo postponuntur, et etiam ad finem Paragraphi rejici possunt, e. g. ερ οτ πη πλεετωεεεε, sunt

sunt *quid* mihi primogenituræ meæ. Gen. xxv. 32. ἔρετεπ ἐρ οὐ, facitis quid? Genes. xlii. 27. κε ἐρε πᾶι πηοῦ ἐερ οὐ, τί ὄτω ἱρχονται ποιοῦσι, hi venerunt facere quid? Zach. i. 21. ἀποτελεῖ κε ἀφ-
 ςαχι . . . εῶβε οὐ, nesciebant, locutus est, *de quo*. Joh. x. 6. φέλει
 ἀπ κε ἀφῶτωτωτ ἡπια, non novit, ea congregavit *cui*? Pfal.
 xxviii. 6. ἀπιαερ χαβιρῆτ ἔποκ ῥατρῆ ἡπια, καί τίνος ἀπια-
 ἔου, timebo ego *quem*? Pfal. xxvi. 1. Mich. i. 2. κε ἀκεεριττεπ
 ῥεπ οὐ, amasti nos *qua in re*?

“ Sic Sahidice : ἀποκ ἀπ̄ πια, ἔγω τις ἡμῶν. Act. xi. 16. ego sum
 “ *quis*? ἐτπᾶ† οὐ πᾶκ, τι δαδῶν σοι; quid dabunt tibi. Pf. cxix. 3.
 “ Sahidice pronomen οὐ, *verbo* τε, etiam præponitur, e. g. Joh. xviii.
 “ 38. κε οὐ τε τᾶε, quid est veritas?

§. 135. Pronomina relativa ἐ et ἐτ, (Sahidice ἡτ) sæpe abundant,
 e. g. Act. v. 4. ἐτακκε μεῶποτχ ἐρωῶι ἀπ (*qui*) mentitus es
 non homini. Joh. x. 10. ἀποκ δε ἐταῖ, ego vero (*qui*) veni. Lit.
 Cyrill. §. 214. ἡθοκ γαρ πε ἐτοτορι ἐρατωτ παρρᾶκ, tu es,
quo stant *coram te*, i. e. coram te stant. 1 Joh. ii. 19. ἐτατει ἐβολ,
qui egressi sunt, ἔξωδον. Jesai. xli. 8. ἐταρετεπῶπ ἀποῦ ἐπια,
cui comparavistis Dominum *cui*? Mal. i. 7. ἐταπσᾶῥεεφ ῥεπ
 οὐ, *quo* polluimus eum *quocum*? Mal. iii. 13. κε ἐταπςαχι ἡσωκ
 ῥεπ οὐ, ἐν τῆι καταλαλοῦμιν κατα σοι. *Possunt tamen hæc etiam per Parti-*
cipium explicari. Vide §. 104.

“ Sic Sahidice : Joh. x. 10. ἀποκ ἡταῖει, ego *qui* veni. 2 Joh. ii.
 “ 19. ἡτατει ἐβολ, ἔξωδον. Matth. xviii. 33. ἡθε ρω ἡταῖπᾶ
 “ πᾶκ, sicut ego etiam misertus sum tui.

§. 136. Affixa in plurali numero adduntur Nomini singulari, si junc-
 tum sit adjectivo πιβεν (Sah. πια) aut τῆρϕ, τῆρς *omnis*: vel si
 duo aut plura singularia præcedant, e. g. ρωβ πιβεν ἐψαφαιτωτ,
 omne opus, quod fecit *ea*. Pf. i. 3. πωοτ πεε πταῖο ἀκτιτωτ
 ἡοτχλοε ἐχωϕ, gloria et honore coronasti *his* eum. Pf. viii. 5.

“ Sahidice : ψαχε πια ἡτα ἰωρᾶππῆς χοοτ, omne verbum,
 “ quod Johannes locutus est *ea*, *in plurali*. Joh. xi. 22. ρωβ πια
 “ ἐτεκπᾶῖτει ἔλεσοτ, omne opus, quod petieris *ea*, *in plurali*.
 “ Pf. xlv. 8. οτρῶιλοπ εἰῖ ἑτροπ φᾶροκρῶτ, arma et scutum
 “ comburet *ea*.

§. 137. Affixa nominibus, Pronominibus, et verbis sæpius pleonastice adduntur, e. g. ἐβόλη τοῦ πατρὸς, ἀπὸ τοῦ πατρὸς. Act. ii. 33. *Copt.* a manu *ejus*, Patris. ἐβόλη τοῦ πατρὸς, ἀπὸ τῶν χειρῶν. *Copt.* per manus *eorum* Satorum. Matt. xii. 1. ἐβόλη τοῦ πατρὸς. Exod. xxxv. 22. a mulieribus. *Copt.* a manibus *eorum* mulierum. Sic ἴστος, ἔστος, sic *ρω*, caput, ἔστω, ante (*Caput*) et aliæ voces, affixa pleonastica admittunt frequentissime. πᾶσι περὶ ἡμῶν, hæc sunt, quæ dicit *ea* Dominus. Zach. i. 3. φάσι εἰρήνην, hoc facite *illud*. Luc. xxii. 19. Act. i. 1. πρῶτον ἔστω, primum sermonem feci *eum*. Ps. vii. 9. πᾶσι ἐκείνων, justum diriges *eum*. Psal. xiii. 3. φάσι ἵνα ἴστωσαν, viam pacis non cognoverunt *eam*. Psal. x. 7. ἔστωσαν, justitias, quas dilexisti *eas*. Deut. ii. 9. πᾶσι γὰρ ἴστωσαν, filiis enim Lot Aroer dedi *iis*.

“ Sahidice: Matth. xviii. 34. ἐστὸς τῶν ἄσθενῶν, *basilio-*
“ *ται*. *Sahid.* manibus *eorum* tortorum.

“ Matth. vi. 25. τί φάσι, quæ comedetis *illud*, vel quæ bibetis *illud*. Mat. xviii. 32. πᾶσι
“ *ρω* ἐροῦσιν, omnia hæc debita remisisti *ea* tibi.
“ Joh. v. 2. ἐστὸς τῶν ἐροῦσιν, (portam) quam vocant *eam*. Psal.
“ lxviii. 31. φάσι τῷ θεῷ, placebit *ei*, Deo.

CAPUT VI.

DE CASIBUS, QUOS VERBA REGUNT.

§. 138. **N**ominativus vel præponitur verbo, vel inter præformantia et verbum collocatur, vel verbo postponitur, præmissa nota Nominativi. Vetus Grammaticus MS. Paris. n. 44. f. 33. pag. 2. observat, Sahidice dici posse: ἴστωσιν, et ἴστωσιν, et ἴστωσιν ἴστωσιν, respondit Jesus: quod exemplis in utraque Dialecto obviis confirmatur.

§. 139. Ad

§. 139. Ad quæstionem *cui?* respondetur in Dativo, e. g. ἀκοῦσαί, πᾶσι ἔβωλ, apparuisti *nobis*. Lit. Bas. §. 213. εὐακᾶτ̄ πῆσι, da intellectum *mibi*. Lib. Psalm. p. 2.

“ Sic Sahidice: πᾶ πᾶσι, πᾶ πᾶσι, misericors sis *mibi*, misericors sis *nobis*. Pf. cxxii. 3. τ̄χω εὐελοσ πῆτι, dico hoc *vobis*. Mat. vi. 25.

§. 140. Ad quæstionem *quid? quem? quam?* verba regunt accusativum, e. g. ἵτεπχιεῖσι ἵοτπᾶσι, ut inveniamus misericordiam, a πᾶσι, misericordia. Vid. Cath. Shenutii in Officio H. S. p. 13. ἵτεπῶετ̄ ῶωτεπ εὐεῖσι εὐελοσ, ut persecutemur *nos ipsos*. Ibid.

“ Sic Sahidice: 1 Joh. ii. 7. τ̄σῶεῖ εὐελοσ πῆτι, scribo *illud* (mandatum) vobis. 9. σῆεοστε εὐεπεσοσ, odio habet *fratrem suum*.

§. 141. Instrumentum, quo quis aliquid perficit, per præpositionem ῶεπ (Sahid. εὐ) indicatur: Sed præpositio etiam omitti potest, e. g. lavare, ῶεπ οτῆεωσ, *aqua*. Ez. xvi. 4, 9. Salire, ῶεπ οτῆεεοσ, Sale. Ibid. ῶεπ πᾶβᾶλ, *in* τοῖς ἰσθαλοῖσι μῆ. Zach. ix. 8. Sed existat etiam; ἵοτπεσ, oleo. Ezech. xiv. 9. εἰῆσιπῆσι ἵπᾶσῆλᾶτ̄σ, transibo pedibus meis. Deut. ii. 28.

“ Sic Sahidice: εὐ ἵσῆσ, manibus. Ez. xxviii. 10. εὐ εὐ πῆσ, *arundine percusserunt*. Marc. xv. 9. εὐ ἵπῆσποτοσ, labiis suis *locuti sunt*. Pf. xxi. 7. Confer §. 32, 33.

C A P U T VII.

DE NOMINIBUS LOCORUM ET TEMPORUM.

§. 142. **N**OMINA locorum præpositiones admittunt, quod sequentia exempla illustrabunt.

ῶεπ εὐεῖσι πῆεπ, *in* omni loco. Catech. Shenutii, p. 14. ῶεπ πῆτοποσ εῶοτᾶβ, *in* locis sanctis. p. 22. ῶεπ εὐεεπτ̄, *in* inferno. ἔβωλ ῶεπ

ἐβόλθεν εἰς σιών, ex Sione. Liber Prec. MS. in Psalm. p. 2. ἐβόλθεν ἵνα καταβῆ εἰς Καππαδοκίαν, ex Cappadocia. p. 9. ἐβόλθεν τῆς οὐρανόθεν, ex caelo. p. 8. ἀφ' ἧς ἐβόλθεν εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰγυπτου, ascendit in Ægyptum, pag. 4. εἰς τὴν χώραν, ad Tyrum. Ibid. ἦλθεν πρὸς Ἀχί, in Achî. Gen. xli. 2. ἦλθεν εἰς τὴν χώραν, in charis. Mal. iv. 5.

“ Sic Sahidice : εἰς τὸν ναὸν, in templo. Joh. viii. 20. 24. εἰς τὸν κόσμον, in hoc mundo. Joh. xi. 1. εἰς τὴν Βηθανίαν, Bethaniæ “ (in Bethania.) Jes. lxiii. 1. ἐβόλθεν εἰς τὴν οὐρανὸν, ἐβόλθεν εἰς Βοσόρ, ex “ Edomo, ex Bosore. εἰς τὴν Ἰουδαίαν, in Judæam. Joh. xi. 7.

§. 143. Nomina temporum ad quæstionem *quando* præpositiones admittunt, sed etiam sine iis occurrunt, e. g. ἦλθεν τῆς μεσσημέρας ἐπιπέσω, in medio noctis. Psalm. S. p. 5. ἦλθεν πρὸς τὴν τρίτην, die tertio. Ibid. ἦλθεν πρὸς τὴν πέμπτην, mense quinto. Ezech. i. 1. ἦλθεν πρὸς τὴν πρώτην, anno primo. Daniel. vii. 1. ἦλθεν πρὸς τὴν τρίτην, diebus illis. Zach. viii. 13. xi. ἦλθεν οὐρανὸς ἔσπευ, in m. i. xiv. 8. ἦλθεν πρὸς τὴν ἑσπέρην, æstate. Sine præpositione occurrit Psalm. liv. 17. ἦλθεν ἡσπέρην, vesperi et mane. Psalm. lxxxix. 14. ἦλθεν ἡμέρας, hora matutina. ἦλθεν ἡσπέρην, idem. Psalm. cvii. 2. ἦλθεν ἡσπέρην, hora vespertina. Lev. xi. 24. ἐπιπέσω, ἐπιπέσω, die, nocte. Ex. xl. 37, 38.

“ Sic Sahidice ; Cum præpositione : εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν, die illo. Mat. vii. 22. εἰς τὴν ἑσπέρην, ultimo die. Joh. xi. 24. “ Sine præpositione ; ἡμέρας ἑπτὰ, hora nona. Act. iii. 1. “ ἡμέρας τρεῖς, tribus diebus. Matth. xxvii. 40. ἐν τρισὶν ἡμέραις.

§. 144. Nomina temporum præpositiones non admittunt, ad quæstionem *quandiu* ? e. g. Zachar. vii. 3. ἦλθεν ἡσπέρην, annos multos. Ezech. iv. 6. ἦλθεν πρὸς τὴν ἑσπέρην, 40 dies. Dan. ix. 2. ἦλθεν ἡσπέρην, 70 annos.

“ Sic Sahidice : Matth. iv. 2. ἦλθεν πρὸς τὴν ἑσπέρην, εἰς τὴν ἑσπέρην, “ quadraginta dies, et quadraginta noctes. Joh. v. 5. εἰς τὴν ἑσπέρην “ ἡσπέρην, 38 annos. Joh. xi. 6. ἀφ' ἧς ἦλθεν εἰς τὴν χώραν, mansit duos “ dies.

CAPUT VIII.

DE VERBIS.

§. 145.

VERBUM, quod ab altero regitur, ponitur in Infinitivo, qui vel nude sequitur, vel particulas *εε* et *η*, aut *ε* sibi præmittit, e. g. Hof. xii. 7. *αγαπενρε ερμετχωρι*, amavit dominari. Act. v. 29. *σεεπηα ηνωτεεε ησα φτ*, oportet audire Deum, obedire Deo. Act. v. 33. *πατοτωαυ εζοεβοτ*, volebant occidere eos.

“ Sic Sahidice; Joh. v. 6. *χε εκοτωαυ οτχαδ*, an vis Sanus fieri?
 “ Joh. xii. 21. *τεποτωαυ επατ*, volumus videre. Luc. xi. 13. *τε-
 “ τησοοτη ητ*, novimus dare.

Loco Infinitivi Participum interdum ponitur, e. g. Luc. v. 4. *εταφ-
 οτω δε εφσαχι*, *αδ εε παυατε λαλιη*, *Copt.* postquam cessasset loquens.

“ Sahidice; *ητερεοτω εσχω ηπειαυαχε*, postquam cessasset lo-
 “ quens, i. e. loqui, verba hæc. Fid. Sap. MS. p. 27. l. 33.

§. 146. De Temporibus et Modis Verborum hæc observanda sunt;

Futurum interdum pro præsentis ponitur; e. g. Zach. iii. 9. *εποκ
 τπαδπι*, *εγω εγω*. *Copt.* ego *ducam*. 10. *εποκ τπαυεαυ*, *ερωσω*. *Copt.*
 ego *fodiam*. Zachar. v. 10. *αρε παδ παελ εθωπ*, *πυ αυται υποφισοι*.
Copt. quorum hæc *abducent*. Deuter. i. 20. *ποσ πατηιφ*, *κυριος δδωσι*.
Copt. Dominus *dabit*, quod occurrit admodum frequenter, e. g. Deut.
 iii. 20. iv. 1, 21, 40. v. 16, 31. vii. 1, 16. ix. 1, 23. x. 13. xi. 31. xii. 1,
 9. xiii. 12. xvi. 5, 18, 20. xvii. 14 &c.

Sic Participium futuri pro participio præsentis adhibetur, e. g. Mich.
 iv. 14. *φνεπατφοτ*, *εφοβων*. *Copt.* *terrefactus*. 9. *ενεπαεεις*,
πικτωσις. *Copt.* *paritura*. Exod. xxxv. 2. *επαδρι*, *παιον*. *Copt.* *factu-
 rus*. 5. *επασεεληητς*, *παραδχοιδυθ*. *Copt.* *constitutus*. Num. xix.
 10. *φνετπαεοτετ*, *συναγωη*. *Copt.* *congregaturus*. 14. *φνετπαδ
 εζοτηη*, *υποπεσομηθ*. *Copt.* *ingressurus*.

“ Sahidice;

- “ Sahidice ; Joh. viii. 21. †ΠΑΒΩΚ, ἵπαγο. Sah. *ibo.* Gen. viii. 13.
 “ †ΠΑΚΩ, τίθημι. Ægyptius ; ρονατ. 1 Joh. ii. 8. ΠΚΑΚΕ ΠΑΠΑΡΑΓΕ,
 “ ἡ σκοπία παραγάται. Sahid. *tenebræ transibunt.* 1 Joh. ii. 17. ΠΚΟΣΛΟΣ
 “ ΠΑΠΑΡΑΓΕ, ἡ κοσμοῦ παραγάται. Copt. *mundus transibit.* Ibid. ϣΠΔ-
 “ υωπε, μένει. Sah. *manebit.* 2 Joh. 11. ΠΕΤΠΑΧΟΟΣ, λέγων. Sahid.
 “ *diffurus.*

Futurum designare potest modum Imperativum et Optativum, e. g.

Exod. v. 17. ΤΕΠΠΑΥΕΠΑΠ, ὠρωδομιν. Copt. *abibimus.* Num. xvii. 2.
 Græc. 3. ἐκὲς ἔσονται, ἐπύρατον. Copt. *scribes.* Jerem. viii. 6. ΒΙΣΑΛΗ
 ΧΕ †ΠΟΥ ΕΡΕΤΕΠΕΩΤΕΛΛ, ἰνα ποσπι ἢ ἀκουσπι. Copt. *percipite et au-*
diētis. Jes. xlviii. 16. ΣΩΠΤ ἔροι ερετεπεωτελλ ἐπάι, ὠρωδο-
 μητι ὠροι ἡμε, ἢ ἀκουσπι ταυτα. Copt. *appropinquate me, audietis hæc.* Num.
 xxiii. 10. ερεῦωπι, γνωτο. Copt. *fiat.* Deut. i. 11. ερεῦτοτο, ὠρωδομ.
 Copt. *addet.* xxxiii. 16. ερεῖ, ἰλδουσα. Copt. *venient.* 17. ΧΕ ΕΚΕΤΑ-
 ΚΟΥ, ἀπολα. Copt. *quia perde eos.*

- “ Sahidice ; 1 Joh. ii. 29. εΙΕΤΕΤΠΑΕΙΛΕ, γνωσπι. Sah. *cognoscetis.*
 “ Judæ 2. ερεῦωπι, ὠρωδομιν. Sah. *multiplicabitur.*

Futurum post conjunctiones, quæ conjunctivum regunt, sæpius pro
 præsentis, Imperfecto et Aoristis Conjunctivi adhibetur, e. g. 1 Joh. i. 9.
 ΣΠΔ ἡτερεχά πεπποβι παπ ἐβου οτο, ϣΠΑΤΟΥΒΟΠ, &c.
 ut remittat nobis peccata nostra et *purificabit* nos, i. e. purificet, καθαρισ.

- “ Sahidice est frequentissimum, e. g. Joh. x. 10. ΧΕ ΚΑC ΕΡΕΩΩΠΤ,
 “ ut *furabitur*, i. e. furetur, ἡ κακῆ. Ibid. ΧΕ ΚΑC ΕΤΕΧΙ ΠΟΥΩΠΗ,
 “ ut *accipiant* vitam, i. e. accipiant, ἡ ἰχουσι. 1 Joh. iii. 5. ΧΕ ΚΑC ΕΡ-
 “ ερι, ἡ αἶρη, ut *tollat*, i. e. tollat. 8. ΧΕ ΚΑC ΕΡΕΒΩΛ, ut *solvet*,
 “ i. e. solvat, ἡ λυση &c.

Conjunctivus loco Imperativi adhibetur, e. g. Hab. i. 5. ΔΠΑΤ ΟΤΟ,
 ἡτετεπτακο, ἰδου καὶ ἀρρωθετε, videte, et *peccatis*, i. e. peccate.

- “ Sahidice ; Deut. ix. 12. ΤΩΟΠ ΠῚΛΟΟΥΕ, surge, abeas, i. e.
 “ abi. Pf. iv. 1. ΠῚΩΤΕ ΠΠΟΥΤΕ, ἰσακουσον, *audias* O Deus!

Optativus etiam loco Imperativi admittitur, e. g. Jes. xxvi. 2. ΔΟΥΠ
 ἡτητλη ἡρερεῖ εῖοτη ἡχε ογλαος, aperite portam, *ingredia-*
tur, ἰσταδου, populus &c. Jerem. xi. 19. ἡρερεῖοτι, ἰμδαομιν, *in-*
jiciamus.

- “ Sahidice ; 1 Joh. iv. 7. ἡρερεῖερε, ἀγαπῶμιν, *diligamus.*

§. 147. Substantivo singulari verbum in plur. numero jungitur, si nomen sit collectivum, vel distributivum, vel adjectivo, $\mu\iota\beta\epsilon\pi$, (Sahid. $\mu\iota\lambda\lambda$) aut $\tau\eta\rho\varsigma$, $\tau\eta\rho\varsigma$, *omnis*, junctum; vel si duo aut plura substantiva singularia præcedant, e. g. $\eta\tau\epsilon\kappa\kappa\lambda\eta\sigma\iota\alpha$ $\eta\tau\epsilon\phi\tau$ $\mu\eta\tau\psi\omega\mu$ $\beta\epsilon\lambda$ $\kappa\omicron\rho\rho\iota\theta\omicron\varsigma$, 1 Cor. i. 2. *Ecclesia Dei, existentibus Corinthi.* $\mu\epsilon\omega\chi\pi$ $\alpha\tau\psi\alpha\mu\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$, residuum (in singulari) i. e. reliqui, si *audiverint*. Deut. xix. 20. $\alpha\tau\rho\epsilon\iota$ $\eta\tau\chi\epsilon$ $\rho\omega\lambda\epsilon\iota$ $\mu\iota\beta\epsilon\pi$, *cecidērunt* omnis homo. Deut. ii. 16. $\mu\alpha\rho\epsilon$ $\phi\omicron\tau\alpha\iota$ $\phi\omicron\tau\alpha\iota$ $\mu\alpha\tau\omega\tau\epsilon\lambda\lambda$, *κουον εις ιλασθ*, quivis *audiverunt*. Act. ii. 16. $\theta\lambda\lambda\eta\iota$ $\mu\iota\beta\epsilon\pi$ $\epsilon\tau\alpha\tau\chi\omega\kappa$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\eta\mu\iota\beta\iota\varsigma\iota$, *omnis iustus*, qui *absolverunt* labores. Doxol. MS. in Psalm. p. 5. $\omicron\tau\rho\alpha\tau$ $\mu\epsilon\lambda\lambda$ $\omicron\tau\mu\omicron\tau\beta$ $\alpha\tau\psi\alpha\iota$, *argentum et aurum multiplicata sunt*. Deuter. viii. 13. $\omicron\tau\alpha\varsigma\mu$ $\mu\epsilon\lambda\lambda$ $\omicron\chi\eta\rho\iota$ $\lambda\alpha\mu\omicron\tau\psi\epsilon$ $\epsilon\beta\omicron\tau\eta$ $\epsilon\rho\omega\iota$, caro et vinum non *ingressa sunt* os meum. Dan. x. 3. $\epsilon\tau\epsilon\chi\omicron\varsigma$ $\mu\alpha\varsigma$ $\eta\tau\chi\epsilon$ $\mu\epsilon\varsigma\iota\omega\tau$ $\mu\epsilon\lambda\lambda$ $\tau\epsilon\varsigma\mu\epsilon\lambda\alpha\tau$, *dicent* ei pater ejus, et mater ejus. Zachar. xiii. 3. Sed in singulari numero verbum ponitur, si conjunctio disjunctiva intercedat. Num. vi. 2. $\omicron\tau\rho\omega\lambda\epsilon\iota$ $\iota\epsilon$ $\omicron\tau\beta\iota\lambda\epsilon\iota$ $\alpha\varsigma\psi\alpha\mu\omega\psi$ $\eta\omicron\tau\epsilon\tau\chi\eta$, *vir, vel* mulier, si *voverit* votum.

“ Sahidice: $\mu\lambda\alpha\omicron\varsigma$ $\alpha\tau\omega\omicron\tau\rho$, *populus congregati sunt*. Act. xxi. 30. $\alpha\tau\tau\omega\omicron\tau\eta$ $\lambda\epsilon\mu\epsilon\eta\eta\chi\psi\epsilon$, *surrexerunt* multitudo.
 “ α $\mu\epsilon\lambda\eta\eta\chi\psi\epsilon$ $\tau\eta\rho\varsigma$ $\kappa\alpha\rho\omega\omicron\tau$, *multitudo omnis siluerunt*. Act. xv. 12.
 “ $\psi\alpha\chi\epsilon$ $\mu\iota\lambda\lambda$ $\eta\tau\alpha$ $\iota\omega\rho\alpha\mu\mu\epsilon\varsigma$ $\chi\omicron\omicron\tau$ $\rho\epsilon\mu\epsilon\epsilon$ $\mu\epsilon$, *verbum omne, quæ Johannes dixit, ea vera sunt*. Johan. x. 41. $\chi\epsilon$ $\rho\omega\lambda\epsilon$ $\mu\iota\lambda\lambda$
 “ $\beta\eta\varsigma\alpha\lambda\epsilon\lambda\epsilon\tau\mu\omicron\tau\chi$ $\mu\epsilon$, *omnis homo mendaces sunt*. Psal. cxv. 11.
 “ $\omicron\tau\omicron\mu$ $\mu\iota\lambda\lambda$ $\epsilon\tau\alpha\tau\chi\iota$ $\varsigma\eta\varsigma\epsilon$, *omnis, qui accipiunt gladium*. Mat. xxvi. 52. Matth. vii. 17. $\eta\psi\eta\eta$ $\mu\iota\lambda\lambda$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\tau\varsigma$ $\epsilon\psi\alpha\tau\tau\alpha\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\rho\mu\omicron\varsigma$
 “ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\epsilon\mu\alpha\lambda\omicron\tau\varsigma$, *omnis arbor bona, quæ proferunt fructum bonum*.
 “ Cum collectivis nominibus verbum etiam in singulari reperitur, e. g. $\omicron\chi\lambda\eta\eta\chi\psi\epsilon$ $\alpha\varsigma\epsilon\iota$, *multitudo venit*. Luc. xxii. 44.
 “ Act. xi. 25. $\alpha\tau\lambda\eta\eta\chi\psi\epsilon$ (al. MS. $\omicron\tau\lambda\eta\eta\chi\psi\epsilon$) $\epsilon\mu\alpha\psi\omega\varsigma$ $\omicron\tau\alpha\rho\varsigma$
 “ $\epsilon\mu\chi\omicron\epsilon\iota\varsigma$, *multitudo magna sequebatur* Dominum.
 “ $\psi\eta\eta\eta$ $\mu\iota\lambda\lambda$ $\epsilon\tau\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\alpha\tau\alpha\tau\epsilon$ $\tau\alpha\rho\mu\omicron\varsigma$ $\alpha\mu$, *omnis arbor, quæ non tulerit fructum*. Matth. vii. 19.

§. 148. Si Nomina diversi generis jungantur, verbum in masculino genere ponitur: Si nomen singulare cum nomine plurali jungatur, verbum in plurali numero ponitur, e. g. Psal. lxxxix. 14. $\tau\delta\iota\kappa\epsilon\omicron\tau\chi\eta\eta$ $\mu\epsilon\lambda\lambda$ $\mu\epsilon\lambda\lambda$ $\mu\epsilon$, *justitia et judicium est*: $\mu\epsilon$ est *masculinum*, quia $\rho\alpha\mu$ est *masculinum*, licet $\delta\iota\kappa\epsilon\omicron\tau\chi\eta\eta$ sit *femininum*. Dan. ii. 20. $\tau\sigma\omicron\phi\iota\alpha$

περὶ πικρῆ ποτῆς πε, sapientia, et intellectus ipsius est (ποτῆς πε sunt masculina). Deut. v.14. εἴπα ἠτερεμετον ἀλλοφ ἦχε πεκ-
 ελοφ περὶ τεκβωκι, ut requiescat servus tuus et serva tua (ἠτερε-
 μετον est masculinum). Joh. xviii. 35. πεκεθρος περὶ πιαρχη-
 ερεφς ἠωωφ πεταττηκ, lege πεταττηκ, tuus populus et
 Summi Sacerdotes sunt qui tradiderunt te.

§. 149. Verbo, ejus Gerundium, vel Substantivum ab eo derivatum
 frequentissime additur, e. g. Exod. iii. 16. Ἐπὶ οὐρανῶν αἰωνῶν ἐρω-
 τέη, visitatione visitavi vos. Matth. xvi. 75. ἀφίλει Ἐπὶ οὐρανῶν,
 flevit fletu (amaro. Marc. xv. 1. ἀποβῆναι ἠτοδοβῆναι, consultarunt
 consilium. Aroc. xviii. 21. Ἐπὶ οὐραῖς σπαρῶν ἦχε βαβυλων,
 casu cadet Babylon.

“ Sahidice; εὐραγῆ εἰ ὀρεφ ἠραγῆ, *gaudentes gaudio magno.*
 “ Fid. Sap. MS. p. 4. l. 22. et alibi sæpius.

C A P U T IX.

DE IMPERSONALIBUS.

§. 150. **I**MPERSONALIA, vel nullum casum habent, vel dati-
 vum aut accusativum personæ adsciscunt, e.g. εἰωτ ἠτοτ-
 μες ὀηποφ ἦκε σον, oportet, ut nascamini denuo. Johan. iii. 7. φη
 ετεεωτ ἠτοτπορεε ἠδρη ἠδρητ, in quo oportet, ut salvemur.
 Act. iv. 12. σῶε εη, non oportet. Dan. iv. 15. φε ετερε πωωφ
 ερηρεπ πεκ, *tibi gloria convenit.* Lit. Cyrilli. §. 8. 12. εσραηη
 εω, placuit etiam mihi. Luc. i. 3. εσραηεφ ἠδρηος, placuit *Da-
 vid.* Dan. vi. 1. κη ἐρωτέη, *invidio ἠμῶν.* Dan. i. 6. σῶε πεε εη,
 non oportet eum. 2 Tim. ii. 24. ἠσῶε πεη εη, non oportet nos.

“ Sahidice; επεχς επεχς εεπε, Christum oportet. Act. xvii. 3. πε-
 τεσῶε εροι, oportet me. Act. xvi. 30. σῶε εροφ, oportet eum.
 “ Joh. xix. 7. εσῶε δε ερον, oportet vero nos. Luc. xv. 32. χε
 “ εεραηετ ἠτοεεε, ὅτι ἀρεφον ἐστὶ τοῖς ἰουδαῖοις. Act. xii. 3.

C A P.

CAPUT X.

DE ADVERBIIS.

§. 151. **A**DVERBIUM negandi, $\alpha\pi$, verbis et nominibus post-
ponitur; sed verbis $\mu\epsilon$ et $\mu\epsilon$, et pronomibus $\xi\lambda\omicron\kappa$,
 $\eta\theta\omicron\kappa$ &c. si *sum, es, est* designent, præponitur, e. g. $\mu\epsilon\mu\epsilon\mu\epsilon\sigma\alpha$ $\sigma\tau$ -
 $\mu\eta\kappa\upsilon$ $\eta\epsilon\rho\omicron\omicron\tau$ $\alpha\pi$, post multos dies *non*. Act. i. 5. $\mu\eta\kappa\epsilon\tau\epsilon$ $\eta\sigma\epsilon\mu\alpha\iota$
 $\alpha\pi$ $\epsilon\pi\upsilon\alpha\iota$, qui non venient ad festum. Zach. xiv. 18, 19.

$\epsilon\tau\epsilon$ $\eta\omicron\tau\mu\alpha\alpha$ $\eta\epsilon\sigma\omega\omicron\tau$ $\alpha\pi$ $\mu\epsilon$, qui pastor non est. Joh. x. 12. $\phi\eta$ -
 $\epsilon\tau\epsilon$ $\mu\epsilon\sigma\omega\omicron\tau$ $\mu\omicron\tau\tau\upsilon$ $\alpha\pi$ $\mu\epsilon$, cujus oves non sunt. Ibid.

$\chi\epsilon$ $\xi\lambda\omicron\kappa$ $\sigma\tau\pi\omicron\phi\eta\tau\eta\varsigma$ $\alpha\pi$ $\xi\lambda\omicron\kappa$, quia ego Propheta *non sum*.
Zachar. xii. 5.

“ Sic Sahidice; 1 Joh. i. 6. $\alpha\tau\omega$ $\eta\tau\eta\epsilon\iota\pi\epsilon$ $\alpha\pi$ $\eta\tau\mu\epsilon$, et non faci-
mus veritatem. 8. $\alpha\tau\omega$ $\eta\tau\mu\epsilon$ $\psi\omicron\omicron\pi$ $\alpha\pi$ $\rho\alpha\iota$ $\eta\theta\eta\tau\eta$, et ve-
ritas non est in nobis. 1 Johan. iv. 3. $\eta\omicron\tau\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\alpha\pi$ $\rho\mu\epsilon$ $\mu\omicron\tau\tau\epsilon$
“ $\mu\epsilon$, non est ex Deo.

§. 152. Particula $\alpha\pi$, quando *num, an* significat, verbis præponitur,
e. g. $\chi\epsilon$ $\alpha\pi$ $\tau\omicron\pi\epsilon$, an vivit, bene valet? Gen. xxix. 6. $\alpha\pi$ $\tau\mu\alpha\beta\iota$
 $\mu\epsilon\kappa\epsilon\omicron$, an accipiet faciem tuam. Malach. i. 8.

“ Sahidice; $\chi\eta$ $\alpha\pi\omicron\kappa$ $\alpha\pi$ $\epsilon\iota\upsilon\alpha\chi\epsilon$ $\rho\alpha\iota$ $\mu\epsilon\alpha\tau\alpha\tau$, *si ego a me ipso loquar*.
“ $\lambda\alpha\lambda\omega$, vel *num* ego a me ipso loquar. Joh. vii. 17.

§. 153. Duæ negationes in eodem commate admittuntur, sed solent
plerumque a se invicem dirimi, e. g. η .. $\alpha\pi$, $\sigma\tau\alpha\epsilon$.. $\alpha\pi$, $\mu\epsilon\mu\epsilon\rho$..
 $\alpha\pi$, $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\omicron\pi$, $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\iota$, $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\epsilon\rho$, $\sigma\tau\alpha\epsilon$ η .. $\alpha\pi$, $\sigma\tau$ -
 $\alpha\epsilon$ $\eta\mu\epsilon$, $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\psi\tau\epsilon\mu$, quod exempla sequentia illustrabunt; Ezech.
xviii. 20. $\eta\tau\omicron\tau\omega\upsilon$ $\alpha\pi$, *non volo*. Lit. Basil. §. 251. $\sigma\tau\alpha\epsilon$
 $\rho\iota\omicron\tau\iota$ $\epsilon\pi\rho$ $\alpha\pi$ $\alpha\pi$, neque ad condemnationem. Psalm. MS. pag. 1.
 $\mu\epsilon\mu\epsilon\rho$ $\epsilon\pi$ $\epsilon\mu\alpha\rho\omega\mu\epsilon\iota$ $\alpha\pi$, ne imputes his hominibus. Hof. iv. 1.
 $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\omicron\pi$ $\mu\alpha\iota$ $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\omicron\pi$ $\sigma\omicron\tau\epsilon\eta$ $\eta\mu\omicron\tau\tau$, neque misericor-
dia neque cognitio Dei est. Ez. xvi. 4. $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\omicron\tau\epsilon\sigma\tau\lambda\epsilon$, $\mu\epsilon\mu\omicron$
($\mu\alpha$) neque saliverunt te. Matth. x. 5. $\sigma\tau\alpha\epsilon$ $\mu\epsilon\mu\epsilon\rho\psi\epsilon$ $\epsilon\theta\omicron\tau\eta$, neque ingre-

ingrediamini. Ez. ix. 10. οὐδε ἵψλαβδι ἀπ, ἰδὲ μὴ ἐλίσσω. Amos. ix. 10. οὐδε ἵποτῶπτ, neque appropinquabunt, vel appropinquent. Act. iv. 18. οὐδε ἐψυτελλ ἵσβω, neque ad docendum.

“ Sic Sahidice; ἀπερτρε νεφοτωλλ ἀπ κριπε, ne judicet non comedens. Rom. xiv. 3. οὐδε πῆναδῶπτ ἀπ, neque irascetur. Pf. cii. 9. οὐδε ἀποτρε κροφ, neque reperierunt fraudem, seu neque fraus reperta est. 1 Petr. ii. 22. ἵτδισρδῖ πητῆ ἀπ, non scripsi vobis: 1 Joh. ii. 21.

§. 154. Negationes ἵ . . ἀπ, χε ἀπ, ελλ ἀπ, ελλ ἕπι, interrogationem, *nonne?* denotare possunt, e. g. ἵτετεπσωτελλ ἀπ, nonne audivistis? Catech. Shenutii, p. 33. χε κωοτπ ἀπ, an nescis? Zach. iv. 13. ελλ οτχδκι ἀπ πε, an non sunt tenebræ? Amos. v. 20. χε ελλ ἕπιοτωρπ, annon mihi? Num. xxii. 37.

“ Sic Sahidice; ελλ ἕπεππαρττειλε πητῆ, nonne mandavimus vobis? Act. v. 28. ἵτετεπσω ἀπ, nonne legistis? Galat. iv. 21. χε εψχε νεφνατωοτπ ἀπ, si non surget, nonne surget? Luc. xi. 8. χε ελλ κδλωσ ἀπ ἀποπ τῆχω ελλεος, annon recte dicimus. Joh. viii. 48.

§. 155. Si in eadem paragrapho ελφρηῖ bis occurrat, vel ελφρηῖ et ελπαρηῖ semet sequantur: unum reddi debet, *Sicuti, hoc modo;* alterum, *ita, seu quomodo.* Act. i. 1. φδῖ οπ ελφρηῖ ετεφρηνοτ ελλεοφ ελφρηῖ εταρετεππατ εροφ, hic *ita* venturus est, *sicuti* vidistis eum: vel, hoc modo venturus est, quomodo &c. Zachar. vii. 13. ελφρηῖ εταφροσ παρηῖ ετεδωψ εβολ, sicuti dixit; *ita* exclamabunt. Zach. viii. 13. ελφρηῖ επαρετεπσωοπ ζεν οτδδῖ . . . παρηῖ ἵπαπορεε θηποτ, sicuti fuistis in maledictione . . . *ita* liberabo vos.

“ Sahidice: ἵθε, et ἵτειρε. Jes. liii. 7. ἵθε (pro ἵτρε) ἵθε-
“ σοτε εδτῆτφ εκοπεφ . . . ἵτειρε παοτωπ ἵρωφ ἀπ, sicut
“ agnus ducitur ad mactationem, *ita* non aperuit os suum.

§. 156. χε, *amplius*, ad finem commatis rejicitur, e. g. Psal. cii. 16. φπατωφ ἀπ χε, non resurget amplius.

“ Sahidice θε, *amplius*, non semper ad finem rejicitur, Psal. lxxiii. 9.
“ δτω θε νεφνασοτωποτ ἀπ, χῖ ἵμασ οὐ γινωσται ἵπ. Sahid. et am-
“ plius non cognoscet eos. ελλκῖρεετε θε, ἂν ἐκ ἵμνοδῶσ ἵπ. Pf. 77. 5.

§. 157.

§. 157. Adverbia interdum Emphaticos gratia repetuntur, e.g. $\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda$ $\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda$, quotidie, $\iota\alpha\lambda\epsilon\tau\eta\eta$ $\eta\mu\epsilon\tau\epsilon\tau$. Pf. cxliv. 2. Confer pag. 32.

“ Sahidice : $\epsilon\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda$ $\epsilon\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda\lambda$, *valde, valde.* (Fid. Sap. MS. passim.)

CAPUT XI.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

§. 158. **N**OMINA, quæ a Præpositionibus reguntur, vel sine, vel cum articulo eas sequuntur, et interdum etiam notam casus, $\lambda\lambda$ vel η , admittunt, e.g. $\sigma\alpha\beta\omicron\lambda$ $\epsilon\gamma\lambda\epsilon\lambda\lambda$ $\eta\epsilon\lambda\lambda$ $\psi\eta\eta\eta$, præter uxores, et liberos. Historia Beli 10. $\lambda\theta\eta\epsilon$ $\sigma\eta\gamma\eta$ $\eta\epsilon\lambda\lambda$ $\psi\eta\lambda\omega\tau$, sine gladio, et virga. Ibid. 26. $\zeta\epsilon\eta$ $\sigma\tau\epsilon\gamma\omicron\sigma\tau$, die. Zach. iii. 10. $\zeta\epsilon\eta$ $\eta\eta\epsilon\gamma\omicron\sigma\tau$, die. 11. $\sigma\alpha\beta\omicron\lambda$ $\eta\eta\epsilon\gamma\alpha\epsilon\theta\epsilon\lambda\lambda\eta$, a justitiis suis. Ez. iii. 20.

§. 159. Cum Præpositiones, vel nullam notam casus, vel tantum $\lambda\lambda$ et η , quæ omnibus casibus sunt communia, admittant; non nisi ex significatione, et sensu determinari potest, an Substantivum, quod sequitur Præpositionem, in accusativo vel ablativo casu interpretari debeas. Ad quæstionem *quorsum?* Accusativus: ad quæstionem *ubi? unde?* Ablativus ponendus est. Genitivus interdum etiam locum habere poterit, juxta regulam de regimine (§. 129): quia multæ præpositiones e substantivo, et alia præpositione sunt compositæ. Hoc jam monitum est de $\epsilon\pi\omicron$, $\epsilon\gamma\alpha\pi\omicron$, $\eta\theta\eta\eta\tau$, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\tau\omicron\tau$ (§. 51); et de $\lambda\lambda\epsilon\lambda\lambda\theta\omicron$, $\zeta\alpha\tau\gamma\eta$, $\epsilon\phi\lambda\lambda\lambda$ (§. 129): et $\epsilon\beta\omicron\lambda$, ac $\sigma\alpha\beta\omicron\lambda$; $\epsilon\zeta\omicron\tau\eta$, et $\sigma\alpha\zeta\omicron\tau\eta$; $\eta\sigma\alpha$, $\lambda\lambda\epsilon\eta\eta\sigma\alpha$, $\epsilon\eta\sigma\alpha$; $\epsilon\gamma\pi\alpha$, et $\eta\alpha\pi\gamma\alpha$; $\eta\gamma\pi\eta$, $\epsilon\gamma\pi\eta$, et $\eta\alpha\gamma\pi\eta$; $\epsilon\theta\pi\eta$, et $\sigma\alpha\theta\pi\eta$; $\epsilon\eta\sigma\eta\tau$, et $\sigma\alpha\eta\sigma\eta\tau$; $\zeta\alpha\chi\eta$, $\epsilon\chi\eta$, et $\gamma\lambda\chi\eta$; $\epsilon\theta\eta\epsilon$, et $\sigma\tau\eta\epsilon$, et *cætera*, manifesto compositionem produnt.

“ Sahidice quoque $\epsilon\beta\omicron\lambda$, et $\sigma\alpha\beta\omicron\lambda$, $\epsilon\gamma\omicron\tau\eta$ et $\sigma\alpha\gamma\omicron\tau\eta$, et similia, reperiantur.

§. 160.

§. 160. Præpositiones, quibuscum verba componuntur (§.) vel immediate, vel mediate, interfertis quibusdam vocibus, verba sequuntur, e. g. εφεῖ ἐδοῦν ἐνεφερφεῖ, ingreditur in templum ipsius, ab ἰ ἐδοῦν, *ingredi*. Malach. iii. 1. εφεῖνι παρ ἐδοῦν, adducunt ei, ab ἰνι ἐδοῦν. Ibid. 3. ἀρετενωλι ἡπιουταρ τηρου ἐδοῦν ἐπιαρωρ, εἰσινίκατι παρὰ τὰ ἱερόια εἰς τῆς δωραυς, ab ὠλι ἐδοῦν, inferre. Ibid. 10.

“ Sic Sahidice: 1 Joh. i. 9. εφεκω εβολ ἡπενοβε, remittet pec-
 “ cata, à κω εβολ. 3. ἀφουωηρ παπ εβολ, et manifestavit no-
 “ bis. Johan. xix. 82. εκωαπακ πα εβολ, si dimittis hunc, a κα
 “ εβολ, dimittere.

§. 161. Præpositiones duæ vel tres interdum conjunguntur, e. g. ἐ pluribus præpositionibus præponitur, vel postponitur, ἐχεπ, ἐρρεπ, ἐδοῦν ἐ, ψαερρη ἐ. Sic ἐρρη ἐχεπ et ἐρρη ἐχω, *super*; ἡρρη ἡρητ, *in*. ψα εδοῦν ἐ, *in* &c. occurrit. Hinc etiam per alias voces a se dirimi possunt, e. g. ραπ εβολ πε ρεπ ηη ετατσαρ, *ἐπι ἴσαι τῶν καταγγελλειων*, ubi vox εβολρρεπ divisa est per verbum πε. Verba cum præpositione composita aliam adhuc præpositionem adsciscere possunt, e. g. Aggai. i. 1. αααρενωτεπ ἐπωωι ἐχεπ πιτωω, ascendite *super* montes; a verbo ψε ἐπωωι, ascendere, cum præposit. ἐχεπ. Malach. i. 7. ερετενιπ ἐδοῦν ρα παααπερωωωωι, adducitis *ad* altare meum; ab ἰνι ἐδοῦν, adducere, cum præposi-
 tione ρα.

“ Sic Sahidice: ερρα ε, *in*: ρραῖ ηρητ, *in*: ρραῖ ρε, *in*:
 “ εβολρριτοω, *ex*: οτεβολρε, εβολρε, χιπ εβολρε, *ex*,
 “ &c. Etiam dirimuntur, e. g. ἡτεβολ ρη πε ρε πποωτε, non
 “ est ex Deo. 1 Joh. iii. 10. iv. 3, 6. ρη πε inter εβολ et ρε πο-
 “ nitur. Sic ρραρ εἰ εβολ επκοαωω, multi egressi sunt *in* mun-
 “ dum, verbum εἰ εβολ cum præpositione ε construitur. 1 Joh. iv. 1.
 “ οτερη περω εβολ εχε περωρερα, fac apparere faciem tuam
 “ super servum tuum. MS. Paris. 44. col. 183. a verbo οτερη εβολ,
 “ cum præpositione εχε.

CAPUT XII.

DE CONJUNCTIONIBUS.

§. 162. *κε*, conjunctio, ab initio commatis, aut responſionis ſæpiſſime ponitur, ut nota allegationis, aut declarationis, e. g. Exod. x. 29. *κε ακχος κε ηπαοταδρτοτ κε επατ ελεκελλθο*, *ειρκας, ον ετι οφθιςομαι ου εις προσωπον*, dixiſti, non addam videri coram te.

Exod. xxxi. 13. *κε οτορ ηθοκ σαχι, κη ου λαλπον*. Sic. MS. Oron. (alii *συνταξον*.)

“ Sahidice : Johan. xi. 14. *ᾱις χοος . . . κε λαζαρος αφελος*,
 “ Jesus dixit : Lazarus mortuus est. 2 Joh. 10. *εληρχοος παφ κε*
 “ *χαριρε, χαίρει αυτη μη λυγιτι*.

§. 163. Conjunctio copulativa *οτορ*, (Sahidice *ατω*) frequentissime omittitur, cujus rei exempla in ſingulis paginis verſionis Bibliorum Ægyptiacæ occurrunt.

§. 164. Conjunctiones *ταρ enim*, et *κε etiam*, non ab initio ſed in medio commatis : et *αυτελε non* (Sahidice *ταε*) et *αυαν, fi*, poſt præformantia verborum ponuntur, e. g. Num. xxxv. 28. *εεαρεφωωπι ταρ*, habitet enim. 6. *οτορ πικε εεβ ηβακι*, et etiam 42 Civitates. 28. *αφωαηεεος ποτηβ πιηαυτ*, ſi mortuus fuerit Sacerdos Summus. Gen. iii. 3. *βηα ητετεηαυτεεεεος*, ne moriamini.

“ Sahidice : *φειρε ητκε αποεεε*, 1 Joh. iii. 4. facit etiam *ανομια*.
 “ *οταε ελεπερεκε ειοτε*, neque *etiam* parentes ejus. Joh. ix. 3.
 “ 1 Joh. i. 8. *εηαηαχοος*, ſi dixerimus. 2 Joh. 10. *ηφταεειπε*, ſi
 “ non adduxerit.

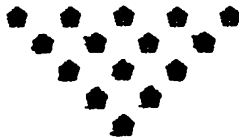
§. 165. Quæ conjunctiones conjunctivum indicent, jam ſuperius (§. .) exemplis illuſtratum eſt.

CAPUT XIII.

DE INTERJECTIONE.

§. 166. **I**nterjectio οτοι *væ*, dativum, et ις ac εηηπε ις, *ecce*, nominativum requirit, e. g. οτοι ηηι, Pſal. cxix. 5. *væ* mihi. οτοι ηωτεη, *væ* vobis. Catech. Shenutii in Officio Hebd. S. p. 34. εηηπε ις οτρωλλι ηεωωυ, *ecce* vir Æthiops. Act. viii. 27.

“ Sic Sahidice : οτοι ηαι, *væ* mihi. Pſal. cxix. 5. οτοι ηαι, *væ* illis. Jud. 11. εις ποτρηο, *ecce* rex tuus. Joh. xii. 15. εις εηηπε
“ εηηπε, *ecce* ego. Act. ix. 10.

.....

I N D E X

CAPITUM GRAMMATICES.

PARS PRIMA, ETYMOLOGICA.

- C A P. I. De Literis. §. 1. pag. 1.
- II. De Punctis, et Signis Abbreviationis, et Distinctionis. §. 7. p. 9.
- III. De Nominibus derivatis et compositis. §. 13. p. 12.
- IV. De Articulis. §. 17. p. 15.
- V. De Genere Nominum. §. 22. p. 18.
- VI. De Pluralibus. §. 27. p. 19.
- VII. De Casibus. §. 32. p. 25.
- VIII. De Comparatione. §. 38. p. 31.
- IX. De Numeralibus. §. 42. p. 33.
- X. De Pronominibus. §. 50. p. 36.
- XI. De Infixis et Affixis. §. 58. p. 43.
- XII. De Adverbiis, Præpositionibus, Conjunctionibus, et Interjectionibus. §. 73. p. 62.
- XIII. De Verbo. §. 78. p. 73—112.

PARS SECUNDA, SYNTACTICA.

CAP. I. De Convenientia Nominis cum Nomine. §. 115. pag. 113.

II. De Articulis. §. 120. p. 115.

III. De Numeralibus. §. 124. p. 114.

IV. De Casibus et Regimine. §. 127. p. 119.

V. De Pronominibus, et Affixis. §. 130. p. 121.

VI. De Casibus, quos Verba regunt. §. 138. p. 124.

VII. De Nominibus Locorum et Temporum. §. 142. p. 125.

VIII. De Verbis. §. 145. p. 127.

IX. De Imperfonalibus. §. 150. p. 130.

X. De Adverbiis. §. 151. p. 131.

XI. De Præpositionibus. §. 158. p. 133.

XII. De Conjunctionibus. §. 162. p. 135.

XIII. De Interjectionibus. §. 166. p. 136.

I N D E X

Literarum, Præformantium, Affixorum, et Vocum Ægyptiarum.

Numeri Paginas indicant.

<p> à, nota Imperativi. 86, 98.
 — præf. 3 per. sing. m. et f. Perf. 83, 90.
 — præf. 3 p. pl. Perf. 83, 91.
 — verba ab initio in compositione admittunt. 77.
 àø, privativis præmittitur. 13.
 àì, præf. 1 p. f. Perf. 83, 89.
 ài verbum, assumit τ ante affixa, 3 p. pl. 51.
 àìηà, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.
 àκ, præf. 2 p. f. m. Perf. 83, 90.
 àκηà, præf. 2 p. m. Fut. II. 84, 94.
 àλì, tolle, tollite. 111.
 — assumit τ, ante affixa. 51.
 àλìøτì, tolle, tollite. 111.
 àøøøτ, veni. 111.
 àη, præf. 1 pl. Perf. 83, 91.
 — <i>non</i>, verbis postponitur. 131.
 — <i>an?</i> verbis præponitur. 131. </p> | <p> àηì, adduc. 111.
 — assumit τ, ante affixa. 51.
 àηηà, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 96.
 àρè, præf. 2 p. f. f. Perf. 83, 90.
 — præf. 3 pl. Perf. 83, 91.
 àρèηà, præf. 2 p. f. f. Fut. II. 81, 95.
 àρèτèη, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.
 àρèτèηηà, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
 àρèø, verbum recipr. 78, 79.
 àρì, fac. 111.
 — assumit τ, ante affixa. 51.
 — præf. imper. in sing. et plur. 99.
 àç, præf. 3 p. f. f. Perf. 83, 90.
 àçηà, præf. 3 sing. f. Fut. II. 85, 95.
 àτ, privativis nom. præfigitur. 13.
 àτèτèη, præf. 2 pl. Perf. 83, 91.
 S 2 àτèτìη, </p> |
|---|---|

- ΔΤΕΤῆ**, præf. 2 pl. Perf. Sahid. pag. 83, 91.
ΔΤΥ, privativis nom. præfigitur: 13.
ΔΤΘΗΕ, affixa admittit. 48.
ΔΥ, præf. 3 pl. Perf. 83, 91.
ΔΥ, pro Δ ΟΥ, in initio vocum. 17.
ΔΥ, pro ΔΟΥ, affix. 3 p. pl. 58, 59.
ΔΥΠΔ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
ΔΥ, verbum, assumit Τ, ante affixa. 51.
ΔΥ, præf. 3 f. m. Perf. 83, 90.
ΔΥΠΔ, præf. 3 f. m. Fut. II. 85, 96.
ΔϞΟ, affixa admittit. 48, 41.
ΔϞῆ, affixa admittit. 48.
ΔϞΠ, numeris horarum præponitur. 35.
Τ, non admittitur in vocibus Ægyptiacis. 5.
Τ, affixum 2 p. f. verborum Sahid. pro κ. 55, 95.
ΤΔΡ, in medio com. ponitur. 135.
Δ, Ægyptii non admittunt. 5.
È, nota Comparativi. 31.
 — præf. Infinitivi. 99.
 — Verbis Sahid. in fine adjicitur. 77.
ΕΘΗΕ, affixa admittit. 48.
ΕΙ, præf. 1 f. Præf. 82, 87.
 — venire, verbum auxiliare, Sah. 110.
ΕΙÈ, præf. 1 f. Fut. I. 84, 94.
ΕΙΣ, ΕΙΣ ϨΗΝΤΕ, Sah. ecce. 136.
ΕΙΠΔ, præf. 1 f. Fut. II. 84, 94.
ΕΚ, præf. 2 f. Præf. 82, 87.
ΕΚÈ, præf. 2 f. Fut. I. 84, 94.
ΕΚΠΔ, præf. 2 f. Fut. II. 84, 94.
ΕΕ, pro ΕΕ, Sah. ante adject. 3. — nota Casus, Sahid. 26, 30.
ΕΕΔΤΕ, ΕΕΔΤΕ, nota superlativi Sahidica. 32.
ÈΕΕΔΥΟΥ, ÈΕΕΔΥΟΒ, nota superlativi. 32.
ΕΠ, pro ῆ, Sahid. ante adjectiva. 13.
 — nota Casuum, pro ῆ. 26, 30.
 — præf. 1 pl. Præf. 82, 87.
 — affix. 1 pl. 53, 54.
ΕΠÈ, præf. 1 pl. Fut. I. 84, 94.
ΕΠΠΔ, præf. 1 pl. Fut. II. 85, 95.
ÈΡΕ, præf. 2 f. f. Præf. 82, 87.
 — 3 m. et f. Præf. 82, 87.
 — 2 f. f. Fut. I. 84, 94.
ÈΡΕΠΔ, præf. 2 f. m. Fut. II. 85, 95.
ÈΡΕΤΕΠ, præf. 2 pl. Præf. 82, 87.
ÈΡΕΤΕΠÈ, præf. 2 pl. Fut. I. 84, 94.
ÈΡΕΤΕΠΠΔ, præf. 2 pl. Fut. II. 85, 96.
ΕΣ, affixum 3 p. f. f. 57.
 — præf. 3 f. f. Præf. 82, 87.
ΕΣÈ, præf. 3 f. f. Fut. I. 84, 94.
ΕΣΠΔ, præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.
ÈΤ, format participia. 102.
ÈΤΘΕ, Sah. affixa admittit. 48.
ÈΤΕϨΠΕ, cum affixis. 61.
ÈΥ, contractum ex Ε ΟΥ. 29.
 — præf. 3 pl. Præf. 82, 88.
ÈΥÈ, præf. 3 pl. Fut. I. 84, 94.
ÈΥΠΔ, præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
ΕΥ, affixum 3 f. m. 56.
 — præf. 3 f. m. Præf. 82, 87.
ΕΥÈ,

- εϕε, præf. 3 f. m. Fut. I. 84, 94.
 εϕηα, præf. 3 f. m. Fut. II. 85,
 95.
 εϕνε, cum affixis. 61.
 εϕοτε, nota Comparativi. 31.
 εϕοτε, nota Compar. Sah. 31.

 ς, non est litera, sed nota Nume-
 rica. 5.

 ζ, in vocibus peregrinis admitti-
 tur. 6.

 η, ultimæ Syllabæ verborum antè
 affixa retinetur, sed interdum
 in ε mutatur. 61.

 θ, Dial. Sah. non admittit. 6.
 θ, art. f. determ. Copt. 16.
 θα. 40.
 θαϕεε, cum affixis. 52.
 θωκεε, cum affixis. 52.
 θρε, format verba hyphilica. 73.

 ι, verba in fine adsciscunt. 77.
 ι est affixum 1 sing. 46, 48, 51,
 52, 53.
 ι est affixum 2 per. f. sing. Verb.
 Copt. 55.
 ιε, ecce. 136.
 κ, affixum 2 m. sing. 46, 48, 54,
 55.
 κ, præform. 2 sing. m. Præf. 82, 87.
 κε, in medio com. ponitur. 135.
 κηα, præf. 2 f. m. Fut. II. 84, 95.
 κοτ, verbum recipr. 78.

 λ, nota adjectivorum. 13.
 λ, nota omnium Casuum. 23, 27.

 λλ, præformans infinitivi. 99.
 λλλ, *syllabam*, verba ab initio ad-
 mittunt. 77.
 λλλ, est nota imperativi. 86, 99.
 λλλ, da, date. 111.
 λλλ, locus, composita cum λλλ.
 15.
 λλλι, composita cum λλλι. 15.
 λλλρε, præf. 3 f. m. et f. Optat.
 98.
 λλλρεκ, præf. 2 f. m. Optat. 97.
 λλλρεπ, præf. 1 pl. Opt. 98.
 λλλρεε, præf. 3 f. f. Opt. 98.
 λλλρετεπ, præf. 2 pl. Opt. 98.
 λλλρεϕ, præf. 3 f. m. Opt. 97.
 λλλρι, præf. 1 f. Opt. 97.
 λλλρον, eamus. 111.
 λλλροτ, præf. 3 pl. Opt. 98.
 λλλρ, nota numerorum ord. Copt.
 34.
 λλενεηα, affixa admittit. 48.
 λλετ, præfigitur nom. abstractis.
 12, 13.
 λλερ, nota Numerorum ord. Sah.
 35.
 λληι, dare, date. 111.
 — assumit τ, ante affixa, 3 pl. 51.
 λλεο, infixæ admittit. 46.
 λλληι, non est, Sahid. 111.
 λλλεο, affixis jungitur, et prono-
 mina pers. denotat. 37.
 λλλεοπ, non est, non habeo. 111.
 λληηηα, Sah. affixa admittit. 48.
 λλεοι, dare, date. 111.
 λληαρητ, post λληρητ, ita.
 132.
 λληατε, antequam, cum verbis
 jungitur. 102, 106.
 λληε, ne, cum verbis jungitur.
 102, 105.

 λληερ,

- επερ, præf. negativum imperativi. 99.
 επερ . . επ, ne. 130.
 εφρι†, bis positum: sicut, ita. 132.
 εωπι, accipite. 112.
 η, nota adjectivorum. 13.
 η, nota omnium Casuum. 25.
 η, format adverbia. 67.
 η, nota conjunctivi. 80.
 η, nota infinitivi. 99.
 η, præformans Sahid. 1 pl. Præf. 82, 87.
 η, affixum 1 pl. 46, 48, 51, 53, 54.
 η, *ducere*, assumit τ, ante affixa. 51.
 η, negatio, si επ sequatur. 64, 131.
 ηε, demonstrativum, pl. 40.
 — præform. 3 f. m. Fut. II. 85, 95.
 — præf. 3 f. f. Fut. II. 85, 95.
 — præf. 3 pl. Fut. II. 85, 96.
 ηει, præf. 1 sing. imperf. 82, 88.
 ηειηε . . ηε, præf. 1 sing. Plusq. 84, 92.
 ηεικ, præform. 2 m. imperf. 82, 88.
 ηεικηε, præform. 2 sing. Plusq. 84, 92.
 ηειη, præform. 1 plur. imperf. 83, 89.
 ηειηηε, præf. 1 plur. Plusq. 84, 92.
 ηειρε, præf. 2 sing. f. Imperf. —
 ————— 3 sing. f. ———
 ————— 3 f. ma. ———
 ————— 3 plur. ———
 82, 83, 88, 89.
 ηειρεηε, præf. 3 sing. Plusquam. 84, 92.
 ηειρετεη, præf. 2 plur. imperf. 83, 89.
 ηειρετεηηε, præf. 2 pl. Plusq. 84, 92.
 ηειρε, præform. 3 sing. f. imperf. 83, 88.
 ηειρεηε, præform. 3 f. f. Plusq. 84, 92.
 ηειτε, præform. 3 pl. imperf. 83, 89.
 — illis, Sahid. 39.
 ηειτηε, præf. 3 pl. Plusq. 84, 93.
 ηειτε, præform. 3 sing. m. imperf. 82, 88.
 ηειτε . . ηε, erat. 89.
 ηειτηε, præform. 3 sing. Plusq. 84, 92.
 ηειρεεηε, salvare, cum affixis. 52. et seq.
 ηει, præform. 2 m. imperf. Sah. 82, 88.
 ηειηε, præform. 2 f. m. Fut. I. Sah. 84, 95.
 ηε, sunt. 112.
 ηε, artic. pl. determinatus, Sah. 16.
 ηε εη, præform. 1 sing. Plusqu. 84, 92.
 ηε εη . . ηε, præform. 1 plur. Plusquam. 84, 92.
 ηε ε . . . ηε, præform. 3 f. et pl. Plusq. 84, 92.
 ηε ετετεη . . . ηε, præform. 2 pl. Plusq. 84, 93.
 ηεετε, ηε, præf. 3 pl. Plusquam. 94, 93.
 ηε ετε . . . ηε, præform. 3 f. m. Plusq. 84, 92.

ηει,

- не, imperfecto additur. 89.
 нехе, dixit, et reliquæ perf. 112.
 ни, artic. det. m. 15.
 поणे, elidit e ante affix. 3 plur.
 59.
 ран, verbum, cum affix. 61.
 рауе, elidit e ante aff. 3 pl. 59.
 реее, gentilitia format. 13.
 реқ, format nomina concreta. 13.
 рее, gentilitia format, Sah. 13.
 ро, cum affixis, pronomina perf.
 denotat. 37.
 рωтев, verbum, cum aff. 52.
 с, præform. 3 f. f. Præf. 82, 87.
 с, affix. 3 f. f. 47, 48, 57.
 сь, format nom. concr. 73.
 сьтот, affixa admittit. 50.
 сьзее, cum affixis. 52.
 се, præform. 3 sing. f. Præsent.
 ————— 3 plur. —————
 82, 87.
 сена, præform. 3 plur. Fut. II.
 85, 96.
 сна, præform. 3 sing. f. Fut. II.
 85, 95.
 сон, ѝсон, numeralibus jungitur.
 36.
 сох, affix. Sah. 3 pl. 59.
 сот, numeris dierum præmittitur.
 35.
 сωтеее } cum affixis. 52.
 сωтеее }
 сωреее } cum affixis. 52.
 сωреее }
 т, artic. f. determ. 16.
 т, affix. 1 sing. 46, 48, 51, 53.
 т, verba ab initio, et ad finem ad-
 mittunt. 77.
 та, dem. sing. f. 40.
 та, præform. 1 sing. Fut. III.
 85, 96.
 тарен, præform. 1 pl. Fut. III.
 97.
 таретен, præform. 2 plur. Fut.
 III. 97.
 тареқ, præform. 3 f. m. Fut. III.
 97.
 тарот, præform. 3 pl. Fut. III.
 97.
 тазее, Sahid. cum aff. 52.
 те, artic. f. sing. Sahid. 16.
 те, affix. 2 f. sing. Sah. 47, 55.
 те, præform. 2 sing. f. Præf. 82,
 87.
 те, sum, es, est. f. 112.
 те, imperfecto f. ad finem additur.
 89.
 тен, affix. 2 pl. verb. 46, 55.
 тен, interdum affix. 1 pl. verb.
 54.
 тен, præform. 1 pl. Præf. 82,
 87.
 тенна, præform. 1 pl. Fut. II.
 85, 96.
 терь, præform. 2 f. sing. Fut. III.
 97.
 тетен, præform. 2 plur. Præf.
 82, 88.
 тетенна, præform. 2 pl. Fut. II.
 85, 96.
 тетѝ, præf. Sahid. 2 plur. Præf.
 82, 88.
 тетна, præform. 2 pl. Fut. II.
 Sahid. 85, 96.
 тѝ,

ΤΗΙ, dare, assumit **Τ**, ante affix.
 3 plur. 51.
ΤΗΡ, cum affixis. 47.
ΤΗΥΤΗ, Sahid. affix. 2 plur. 47,
 48, 51, 56.
ΤΗ, affix. 2 pl.. Sahid. 47, 51.
ΤΗ, interdum affix. 1 pl. Sah. 54.
ΤΗ, præform. 1 pl. Præsent. 82,
 87.
ΤΗΝΑ, præform. 1 plur. Fut. II.
 Sahid. 85, 96.
ΤΟΟΥ, Sahid. cum affix. denotat
 pronomina perf. 38.
ΤΟΥ, cum aff. denotat. pron. perf.
 38.
ΤΟΥΤ, cum affixis. 52.
ΤΡΕ, format verba Hiph. Sah. 74.
ΤΩΝ, **ΤΕΝ**, **ΤΩΟΥΝ**, ejus con-
 jugatio. 79.
τ, ab **τ** voces Ægypt. non exor-
 diuntur. 7.
ϕ, artic. m. determ. 15.
ϕ, Sahidice non adhibetur. 7.
ϕα, dem. maf. sing. 40.
ϕαϑ, assumit **τ**, ante affix. 3 plur.
 51.
ϑ, præform. 2 sing. m. Præsent.
 82, 87.
ϑ, Sahidice non admittitur. 7.
ϑαααψα, Herodoti est **αααα**.
 9.
ϑαρων, Charon. 14.
ϑηα, præform. 2 f. m. Fut. II.
 84, 95.
ω, nota Vocativi. 29.

ω, ad finem verborum in **ο** mu-
 tatur, vel retinetur. 59, 60,
 61.
ωρεβ, cum affixis. 52.
ωυεαα, cum affixis. 52.
ωυ, est **ω** Hebræorum. 7.
ωυ, post præform. verb. admittitur.
 109.
ωαα, præform. 1 f. Perf. 83, 89.
ωακ, præform. 2 sing. m. Perf.
 83, 90.
ωαρε, præform.
 ——— 2 sing. f. Perf. 83, 90.
 ——— 3 sing. m. Perf. 83, 90.
 ——— 3 sing. f. Perf. 83, 90.
 ——— 3 plur. Perfect. 83, 91.
ωαρετεν, præform. 2 pl. Perf.
 83, 91.
ωαϑ, præform. 3 sing. f. Perfect.
 82, 90.
ωατε, **ωαπτε**, donec. 102, 107.
ωατ, præform. 3 plur. Perfect.
 83, 91.
ωαϑ, præform. 3 sing. Perfect.
 83, 90.
ωε, ire, ejus conjugatio. 79, 80.
ωου, intensionem notat. 13.
ωουωου, gloriari, verb. recipr.
 78, 79.
ωυτεαα, negatio, cum **ουαε** con-
 jungitur. 131, 135.
ωων, recipere, verb. recipr. 78,
 79.
ωωνε, esse, verb. aux. Sah. 110.
ωωνι, esse, verb. aux. 110.
ϑ, præform. 3 f. m. Præf. 82, 87.
ϑ, præform. 3 f. m. Perf. 83, 90.

T

ϑ, affixum

- ϣ, affixum 3 f. m. 47, 48, 56.
 ϣι, portare, assumit τ, ante affixa.
 51.
 ϣηα, præform. 3 sing. m. Fut. II.
 85, 95.
 ϣ, Sahid. non admittitur. 8.
 ϣεν, instrumentum notat. 125.
 ϣητ, cum affixis, denotat. pron.
 perf. 38.
 ϣωτεβ, cum affixis. 52.
 ϣ, pro Spiritu aspero ponitur. 8.
 ϣαν, artic. plur. indet. 17.
 ϣεν et ϣη, artic. plur. indetermin.
 Sahid. 17.
 ϣηπε'ic, ecce. 136.
 ϣητ, cum affixis, pron. perf. de-
 notat. 38.
 ϣητ, cor, quomodo affixa admit-
 tit. 47.
 ϣι, assumit τ, ante affixa. 51.
 ϣιτ'α et ϣιτ'η. 17.
 ϣιω, ϣιωτ, affixa admittit. 50.
 ϣη, præpos. Sahid. instrumentum
 notat. 125.
 ϣρα, cum affixis, notat pron. perf.
 38.
 ϣω, affixa admittit. 50.
 ϣωλεε, rapere, cum affixis. 52.
 ϣωτ'β, Sahid. occidere, cum af-
 fixis. 52.
 x, ejus pronuntiatio. 8.
 xac, assumit τ, ante affixa. 51.
 xαϣ'α, Sahid. cum affix. 52.
 xe, amplius. 132.
 xe, quia. 72, 135.
 xi, assumit τ, ante affixa. 51.
 xη, nominibus præmittitur. 14.
 — nota Gerundii. 100.
 xo, dicere, assumit τ, ante affix.
 3 plur. 51.
 xη, numeris horarum Sahid. præ-
 ponitur. 35.
 xω, cum affixis, notat pron. perf.
 38.
 xωκεε et xωκε, cum aff. 52.
 σ, ejus pronuntiatio. 8.
 σαϣεε, cum affixis. 52.
 σε, amplius. 132.
 σι, accipere, assumit τ, ante af-
 fixa.
 σην, Sahid. format nomina, actio-
 nem notantia. 14.
 ση, verbum, assumit τ, ante affixa.
 51.
 σοολε, elidit e, ante aff. 3 pl. 59.
 †, est τι. 8.
 †, artic. f. sing. determ. 16.
 †, affix. 2 sing. f. 46, 48, 55.
 †, præform. 1 f. Præf. 82, 87.
 †ηα, præform. 1 sing. Fut. II.
 84, 94.
 ψ, est πc. 8.

Index Rerum, Numeri Paginas indicant.

- Abbreviationis signa. Pag. 11.
 Abundantia verba. 75, 77.
 Accusativus e præpositione agnoscitur. 29.
 Adjectivorum Syntaxis. 113.
 Adverbia ordine Alph. 62, 87.
 — a substantivis etiam formantur. 67.
 — per Præp. et Subst. exprimuntur, et per participia. 68.
 — repetuntur. 133.
 — Syntaxis eorum. 131.
 Affixa Copt. 46.
 — Sahid. 47.
 — adjectivis adjiciuntur. 47.
 — Schema eorum. 47.
 — particularum. 48.
 — verborum. 51.
 Articulus determinatus et indeterminatus. 15, 16.
 Articulorum Syntaxis. 115.
 Casus nominum. 25.
 — e constructione et nexu dignoscendi. 31.
 — qui a verbis regantur. 124.
 — Syntaxis eorum. 119.
 Comparatio nominum. 31.
 Composita nomina. 15.
 Conjunctiones ord. Alphab. 71.
 — Syntaxis earum. 135.
 Conjunctivi exempla. 80, 81.
 Conjugatio est unica. 73.
 La Croze. 5, 14.
 Derivata. 12.
 Distinctionis signa. 12.
 Dualis non est in Nomin. et verb. 24, 73.
 Futuri I^{mi} exempla. 94.
 — II^{di} — 94.
 — III^{ti} — 96.
 Geminantia radicales Verba. 74.
 Genus nominum. 18.
 — neutrum non datur. 18, 73.
 — commune. 18.
 — adjectivorum. 19.
 — participiorum. 19.
 Gerundiorum exempla. 99.
 Hyphilica conjugatio. 73.
 Jablonski. 4, 5, 7, 8, 10, 15.
 Imperativi exempla. 98.
 Imperfectum Indic. 88.
 Imperfonalia. 77.
 — eorum Syntaxis. 130.
 Infinitivi exempla. 99.
 Infixa Coptica. 43, 45.
 — Sahidica. 45, 46.
 Infixa vocativo sæpe adduntur. 30.
 Instrumentum per præposit. *Ⲙⲉⲛ* et *ⲉⲛ* denotatur. 125.
 Interjectiones 73. earum Synt. 136.
 Linea superna. 9.
 Literarum Ægyptiacarum
 — nomina. 1—8.
 — ordo. 4.
 — numerus. 4.
 — potestas. 4—8.
 Literæ Sahid. et Coptic. non differunt. 4.
 Modi verborum permutantur quandoque. 128.
 Modus conjunctivus. 80, 81.
 Negationes duæ concurrere possunt. 131.
 Negationes interrogationem expriment. 132.
 Neutrum genus nomina et verba non habent. 18, 73.
 Nomina locorum. 125.
 — temporum. 125.
 Numeralia

- Numeralia. 33.
 ——— adverbialia. 36.
 ——— distributiva. 36.
 ——— Syntaxis eorum. 117.
 Numeri cardinales. 33.
 ——— distributivi. 36.
 ——— ordinales. 34.
 Optativi exempla. 97.
 Paradigma verborum. 82.
 Participiorum terminatio. 100.
 ——— exempla. 100, 102.
 Participium præsens. 101.
 ——— non differt a Præf. indic. 101.
 Participium activum, passiv. 102.
 Passivum. 74, 75.
 Perfecti Indic. exempla. 89.
 Pluralis numerus. 19.
 Pluralia adjectivorum. 24.
 ——— terminationem in pl. mutant. 20—23.
 Plusquamperfecti exempla. 91—93.
 Præpositiones ord. Alfab. 68, 71.
 ——— verbis postponuntur. 78.
 ——— regunt accus. vel abl. 133.
 ——— multæ compositæ sunt. 133.
 ——— compositas Genitivus sequi potest. 133.
 ——— Syntaxis earum. 133.
 Præsentis indicat. exempla. 87.
 Primitiva. 12.
 Pronomina. 36—42.
 ——— demonstrativa. 40.
 ——— interrogativa. 41.
 Pronomina personalia. 36.
 ——— personalia per varias particulas, affixis junctas, denotantur. 36, 37.
 ——— possessiva. 39.
 ——— reciproca. 42.
 ——— reciproca per affixa denotantur. 42.
 ——— relativa. 41.
 ——— vaga. 42.
 ——— Syntaxis eorum. 121.
 Pronuntiatio hodierna Copt. 3.
 Punctum supernum. 9.
 Puncta bina super i. 11.
 Regimen. 120.
 Substantiva masc. et fæm. 14.
 ——— Syntaxis eorum. 113.
 Superlativus gradus. 32.
 Syntactica pars Grammaticæ. 113. et seq.
 Tempora verborum interdum commutantur. 127.
 Verba. 75 et seq.
 ——— abundantia. 75—77.
 ——— anomala. 111.
 ——— composita. 77.
 ——— impersonalia. 77.
 ——— reciproca. 78, 79.
 ——— regunt sequens verbum in Infinitivo. 127.
 ——— Syntaxis eorum. 127.
 Vocales verborum sæpius permulantur. 75, 76.
 ——— ratio hujus mutationis. 77.

P. S. Dissertationem de Nummo, literis Copticis et Phœniciis in averfa parte infcripto, Grammaticæ huic præmittendam, Eruditiffimus JOHANNES SWINTON, S. T. P. non abfolvit; totum fere biennium morbo, ac tandem morte, præpeditus. Correxerit tamen adhuc, licet vires languerent, hanc Grammaticam Ægyptiacam. Quæ interea in eam irreperunt vitia, et quos in Lexico La Crozii Ægyptiaco, Oxonii typis nuper edito, deprehendi errores; Lectoribus hic indico.

Corrigenda in Lexico.

- Pag. sub voce scriptum lege*
1. ἀγω, ἀγω ἀγω
3. ἀλβωστ, scribitur lege scribendum
16. εἰετοπ, εισεχιδῶ *l. καταλυσαι*
ingredi divertere
31. κε, κε, ει *l. κε, es*
46. εἰετοπιβ, *post vocem πχс*
adde ερρωβοταετοπιβ,
ημερματα.
71. οτω, Marc. xiv. 41. *post αс*
adde ηχε φοτοποτ
74. παζοε, Dikinionensis *l.*
Pachomius Dikinonienfis.
83. ρεφττεπεε. Tit. i. 11. *l.*
Tit. i. 7.
94. σεοτ. MS. p. 17. *l. MS.*
Num. 17.
96. σοп, ῥηсоп *l. ῤηсоп*
ibid. соп, ῥηсоп *l. ῤηсоп*
117. ωεε, βιοεε *l. βιωεε*
119. ωεε, βηп *l. βηп*
124. αε, αεαφαροτ *l. αεα-*
φαροτ
125. αελαу, quæ hic posita sunt
ea refer ad vocem αεβαуαβ
129. αεοε, πωεοε *l. πω-*
εοε
131. αεε, πε *l. π*
136. αωιε, αωιε *l. αωи*
εεεεε εεεεε
137. αωλε, π *l. π*
144. i. i. Lev. xxii. *l. Lev. xxiii.*
151. εап, φпοβ *l. φпοβ*
158. εοτ *l. π-*
εοτ
164. εεεεεε *l. εεεεεε*
169. εφε, πχρο *l. πχфо*
179. ε, ego, εεεεε *l. εεε*
εεε
184. εεεεε, εεεεε *l. εεεεε*
185. εεεεε, εεεεε *l. et ex-*
εεεεε
188. ηεε, εεε *l. εε, ε*
194. εεεεε, εεεεε *l. εεεεε*

Corrigenda in Grammatica.

- Pag. lin. scriptum lege*
5. 6. εεεεε εεεεε
8. 8. Gen. xvii. 27. εεεεε pro
εεεεε *l. Num. vii. 42,*
47. εεεεε et εε-
εεεεε
9. 11. εε *l. εε*
- 14. εεεεε *l. εεεεε*
11. 2. εεεεε, εεεεε. Gen. v. 15. *l.*
εεεεε, εεεεε. Gen. v. 23.
11. 5. εεεεε *l. εεεεε* et sic in
sequentibus.
11. 30. εεε *l. εεε*
- 35. εεε *l. εεε*
12. 3. εεεεεεεε *l. εεεε-*
εεεεεεεε
13. 1. εεεεεεεε *l. εεε-*
εεεεεεεεεε
- 9. εεεεε εεεεε *conjunge*
et lege εεεεεεεε
- 15. εεεεεεεε *l. εεεεεεεε*
- 16. εεεεεεεεεε *l.*
εεεεεεεεεε
- 17. εεεεεεε *l. εεεεεεε*
- — εεεεε *l. εεεεε*
14. 20. εεεεε *l. εεεεε*
- 24. εεεεε *l. εεεεε*
- 25. εεεεε *l. εεεεε*
17. 10. εεε *l. εεε* vel εεε
- — εεεεεεεε *l. εεεεεεεε*
εεεεεεεε
- 11. εεεεεεεε *l. εεεεεεεε*
εεεεεεεε
- 13. *post εεεεεε adde: et εεε*
in εεεεεε
- 25. *post εεεεεε adde: Jes. i. 3.*
εεεεεεεεεε.
19. 7. Marc. xiii. 47. *l. Matth.*
xiii. 44. εεεεεε, et quæ
congregat.
20. 13. εεε *l. εεε*
21. 10. εεεεεεε *l. εεεεεεε*

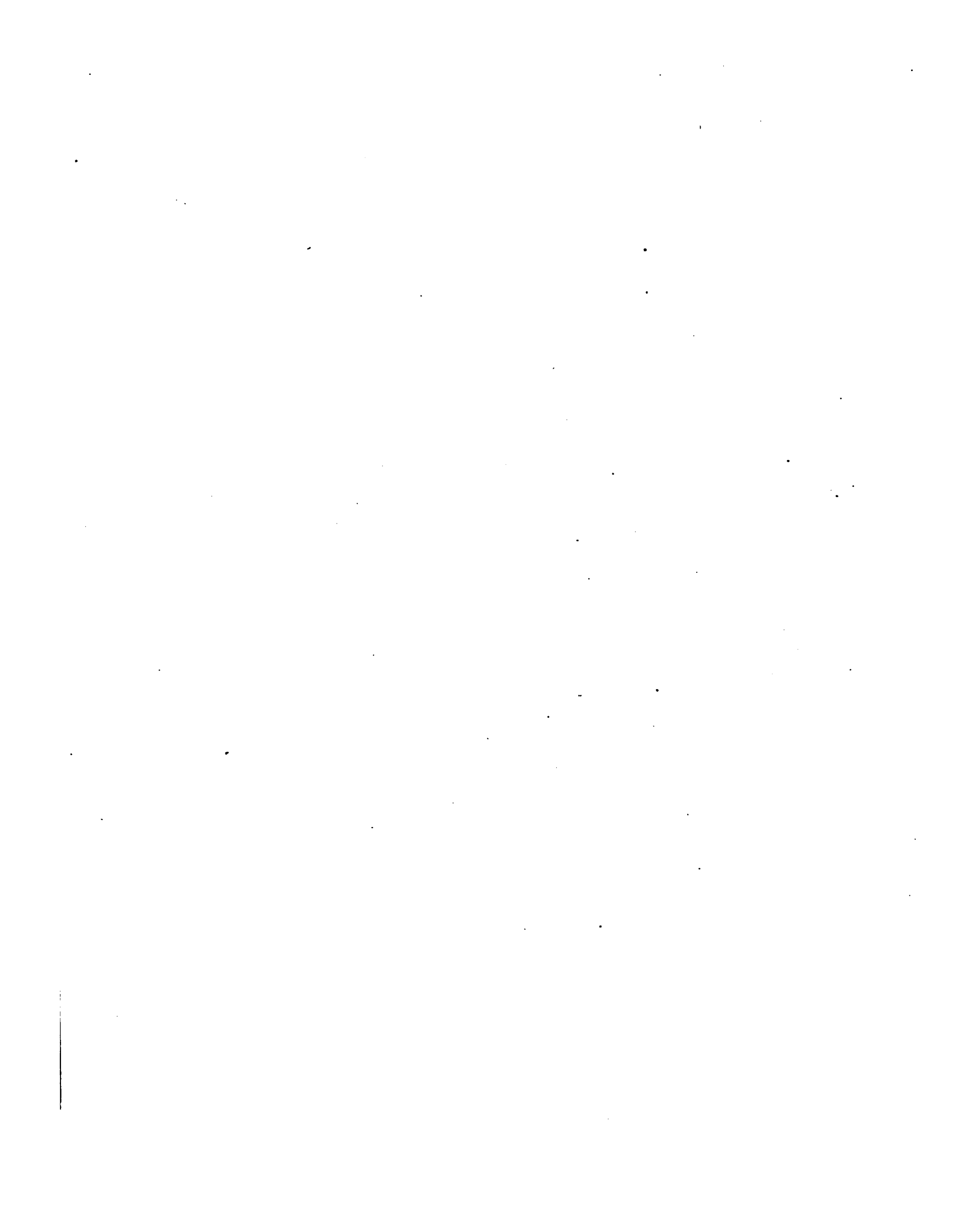
Corrigenda in Grammatica.

<i>Pag. lin.</i>		<i>Pag. lin.</i>	
92. 11.	παιναερ αναρχεσθε / παιναερ αναρχεσθε	113. §. 115. l. 4.	πκοσμοστηρη <i>divide:</i> πκοσμοσ τηρη
93. antepenult.	πετπαστορ / πετπαστορ	114. 5.	επιπεσπητ <i>divide:</i> επι πεσπητ
96. 2. Sah.	ηταππατ / Sic MS. sed lege ηταπ- παπατ	116. §. 122. l. 7.	πελιακωβοσ, <i>divide:</i> πεεε ιακωβοσ
— ult.	Joh. xviii. 39. <i>adde</i> Sahid. male legit, <i>ἀπολωσα</i> , per- dam.	121. 13.	Copt. / Sahid.
98. 26.	Infinitivus / Imperativus	— 15.	αρχεπ / αρχετ
104. 13.	3 f. fæm. ηπεσφορφερ / ηπεσφορφερ	— 17.	Matth. xviii. 20. / 28.
106. 29.	3 f. f. †βηπι / †βηπι	— §. 130. l. 4.	εματων / εματων
— antep.	πεπσνοτ / πεπσνοτ	125. §. 140. l. 4.	persecutemur / persecutemur
109. 7.	§. 93. / §. 94.	128. 4.	Copt. / Sahid.
— 14.	arponebant / oppone- bant	— 15.	quia perde eos / perdes
— 34.	επιπυαεεεε / επι- πυαεεεε	— 4.	a fine. ητητληη / ητ- πηληη
111. 29.	εεεεοπηταρ / εε- εεοπηταρ	129. 21.	ιωραππεσ / ιωραπ- πησ
		130. 27.	επεχε <i>dele'</i>

F I N I S.

a/c

